

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

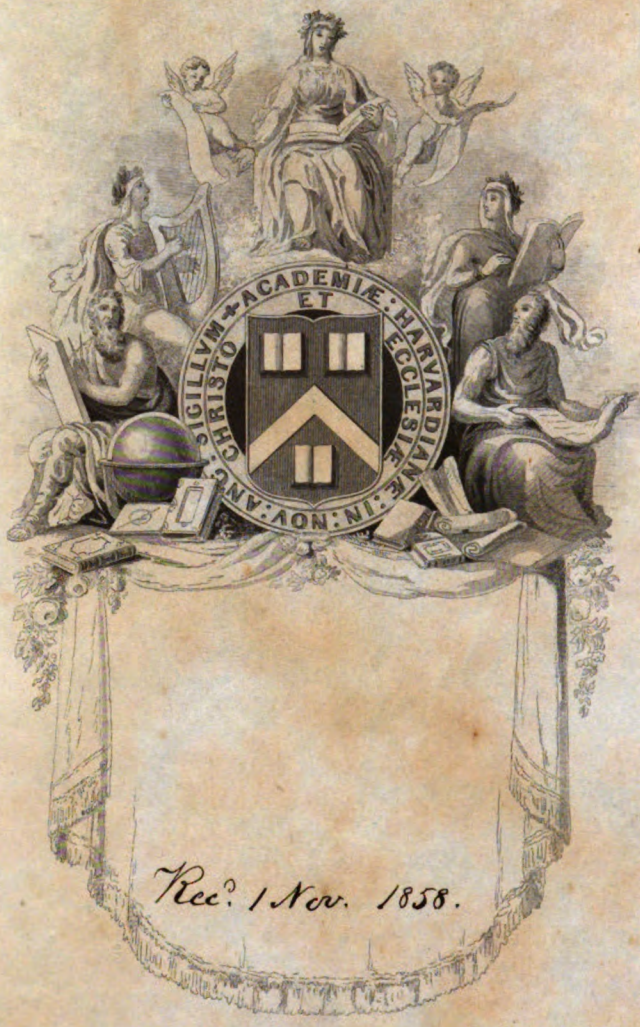
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

9088
5F

42.110.7

e9088.5 F

Rec. 1 Nov. 1858.

ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΙΟΥΝΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
Διορθωθῆν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

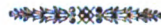
Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθῆν τῆ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκη
κατὰ τὴν διαταξὴν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῆ ΕΓΓΡΑΦῆ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθῆν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθῆν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΝΥΝ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ

1852

C9088, 5 F

M H N

Ι Ο Υ Ν Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου, καὶ ἑτέρου Ἰουστίνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ΄.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, ἀγνωσίας ὁ κρυμὸς, πᾶσαν ἐπεκράτει τὴν κτίσιν, ταῖς ἐπηρεΐαις ἐχθροῦ, καὶ ἐθεραπεύετο ἡ τῶν εἰδώλων πληθὺς, τότε ἔνδοξοι Μάρτυρες, προθύμῳ καρδίᾳ, ζέσει θείας πίστεως, τοῦτον ἐπαύσατε, πόθῳ ἐκκενοῦντες τὸ αἷμα, ὑπὲρ τοῦ τῷ ἴδιον αἷμα, ἐπὶ τὸν Σταυρὸν σαφῶς κενώσαντος.

Πέων, ὁ γενναῖος ἀθλητῆς, Βαλλεριανὸς καὶ Χαρίτων, καὶ Χαριτῶ σὺν αὐτῷ, θείος Ἰουστίνός τε καὶ ὁ Εὐέλπιστος, καὶ Ἰέραξ ὁ ἔνδοξος, στολὴν ἐξ αἱμάτων, θείαν ἐπιχρώσαντες, καὶ στολισάμενοι, ἅμα τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, τῷ παμβασιλεῖ Χριστῷ παρίστανται.

Οτε, ἐπινεύσει θείκῃ, πρὸς τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, προσεχωρήσατε, σῶμα τὸ φθειρόμενον ἀπαρνησάμενοι, τότε σθένει ῥωννύμενοι, τοῦ Παντοδυναμοῦ, πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ ξίφη τέμνοντα· ὅθεν τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα, κλίναντες μακάριον τέλος, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπεδέξασθε.

Giugno.

1

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὸ εἶ, τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὸ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν πιστῶν ἡ ἐλπίς, Δέσποινα πανάμωμε, καὶ προστασία ἡμῶν· καὶ πρὸς σέ καταφεύγοντες, ἐν πίστει βοῶμεν, ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρας καὶ πάσης, θλίψεως ῥυσθῆναι πάντες, οἱ ἀνευφημοῦντές σε Θεόνημφε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τῷ Υἱῷ καὶ Θεοῦ σε, σταυρώσει Ἀχραντέ, ἔσθες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· Οἴμοι! τέκνον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θείων ῥύσασθαι, τίς ἐξ Ἀδαμ γηγενεῖς; Ὅθεν παναγία Παρθένη, σέ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἱλεῶν ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαισμένοι φαιδρότησι, τῷ καθαρῷ παρίστασθε, Μάρτυρες βήματι, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, ἡμῖν ἀμαρτημάτων λύσιν βραβεύοντες.

Οἱ εὐσεβεῖς, τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχοι, τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ἀγωνισάμενοι, ὁμοφρόνως καθέilon, τὴν πλάνην τοῦ Βελιάρ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Δὶ αἰκισμῶν, διὰ μαστίγων καὶ θλίψεων, οἱ εὐσεβεῖς ὠνήσαντο, Μεγαλομάρτυρες, τὴν Χριστοῦ βασιλείαν, ἐν ἧ στεφανηφόροι νῦν πολιτεύονται. Θεοτοκίον.

Κατοικτειρῶν, σοῦ τῶν χειρῶν τὸ πλαστήριον, ὃ ἐν ἐλέει πλούσιος, μήτραν κατώκησας, ἀπειράνδρου Παρθένου, καὶ ταύτην προστασίαν ἡμῶν ἀνέδειξας.

ᾠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στερέωμα Χριστῶν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, κατέσχον ἀνδρείως ἀντικατέστης, Ἰησοῦ τῷ δικάζοντι, ἀνομῆν παρανόμως σε προσάττοντι.

Χορὸς θεολαμπῆς στρατὸς θεόλεκτος, Ἀγγέλων Μαρτύρων ἅγιος δῆμος, ἀθροισθεῖς νῦν κατεπαλαίσε, δυσμενεῖς ἀσωμαίτους μετὰ σώματος.

Τὸ σῶμα αἰκισμοῖς οἱ μεγαλόφυχοι, ἐκδόντες ἠγάλλοντο προορώντες, τὴν αἰώνιον ἀπόλαυσιν, καὶ τὴν μέλλουσαν δόξαν καὶ λαμπρότητα. Θεοτοκίον.

Ασπύριον ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκεις ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν αἰεὶ, οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὃ ξυλῶ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ιησοῦτος Χαρίτων, Πέων Εὐέλπιστος, Χαρίτων καὶ Ἰεραξ καὶ Βαλλερειανός, οἱ φωστῆρες οἱ φαιδροὶ οἱ καταυγάζοντες, ἵτα πληρώματα τῆς γῆς, ταῖς φρυκτωρίαις τῶν αὐτῶν, ἀγώνων μεγαλοφώνως, ἀνευφημείσθωσαν πάντες, Χριστῷ προσβύοντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Η δερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος, τείχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προσταχόντων σοι, αἰεπάρθενε Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκέλευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ σε ὀρώσα Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμαίμενον, κοπτομένη μητρικῶς τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν· Ἀκαμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὡσπερ κακῆργος ἐπάγης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος!

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ιησοῦτος Χαρίτωνος, καὶ Χαριτοῦς καὶ Πέωνος τοὺς ἄθλους, τῶν Ἀγγέλων τάγματα κατεπλάγησαν.

Συντριβόμενα σώματα, τοῖς αἰκισμοῖς τὴν θείαν προεξέτει, τοῖς γενναιοτάτοις μακαριότητα.

Ελπίστου Ἰερακος, τῶν ἀκλινῶν Μαρτύρων τὴν ἀνδρείαν, οἱ τοῦ σκότους ἄρχοντες ἐπτοήθησαν. Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀσπύριον συλλαβοῦσαν, τῷ αἰεὶ προσβύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Πνεύματος θείου πλησθεῖς, τῆς πονηρίας τὰ δεινὰ πνεύματα, τοῖς ὀχετοῖς, Μάρτυς τῶν αἱμάτων, τῶν σῶν Ἰησοῦτε, ἀπέπνιξας μάκαρ, ἀθλήσας στερρότατα.

Η χαριτώνυμος, χάριτος ἐμπλεως Θεοῦ γεγόνε, καὶ γυναικῶν, ἐπιλαθόμενη σαφῶς τῷ ἀσθενῆς, ἠθλήσε νομίμως, καὶ δόξης ἠξίωται.

Χαριτωθεῖς τὴν ψυχὴν, ὁμολογίαις ἱεραῖς ἠμβλυνας, τοῦ παλαιοῦ, ἐχθροῦ τὴν κακίαν Χαρίτων ἀθλητῶν, θείων ἀθλοφόρων, σεπτὸν ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστῶν, τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν κρούομεν· Χαῖρε Ἀγνή, χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

ᾠδὴ ε΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν δεξάμενος, ὡσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος Θεόσοφε, εὐθυδρομήσας ἄριστα, μαρτυρίου τὸ στάδιον ἤνυσας.

Ακυμάντως βασιάνων τὸ πέλαγος, θεία κυβερνήσει διήλθετε Μάρτυρες, καὶ πρὸς λιμένα εὐδίου, τῆς Χριστοῦ βασιλείας ἐφθάσατε.

Απλανεῖς ὡς ἀστέρες ἐμπρέποντες, τῷ τῆς Ἐκκλησίας σεπτῷ στερεώματι, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, φωταυγείαις τῶν ἄθλων φωτίζετε.

Θεοτοκίον.

Απειράνδρος Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Μην Ιούνιος, ἔχων ἡμέρας λ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ἄρας ιε. καὶ ἡ νύξ ὥρας θ΄.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆ Ἁγίῃ Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου.

Στίχοι.

Ἰουστίνον κώνειον ἦρεν ἐκ βίου,
Ὡς εἶθε πρῶτον τοὺς πιεῖν δεδωκότας.

Πρώτη Ἰουνίου Ἰουστίνε ἔλλεβορίζη.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Φλαβίας Νεαπόλεως τῆς Συρίας, υἱὸς Πρίσκου τοῦ Βακχείου. Ἐλθὼν δὲ ἐν Ῥώμῃ, Ἄντωνίνῳ τῷ βασιλεῖ, κατὰ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ ὁμολογίας, λιβέλλους ἐπιδίδωκε, τὴν μὲν κρατύνων, τὴν δὲ καθαίρων γραφικαῖς ἀποδείξεσι. Φθονηθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου Κρησκεντος, ἀναιρεῖται, πολλαῖς πρότερον βασάνοις καθομιλήσας. Οὗτος, διὰ τὸ καθαρὸν τοῦ βίου καὶ ἀκατάγνωστον, εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἐλάσας, σοφίας τε πάσης ἐμπλεως γεγωνὸς τῆς τε θείας καὶ ἀνθρωπίνης, καταλέλοιπε πᾶσι τοῖς πιστοῖς συντάγματα, πάσης σοφίας καὶ ὠφελείας γέμοντα· ὑπερφυῆ γὰρ τὴν γνῶσιν τοῖς ἐντευξομένοις παρέχουσι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰουστίνου, Χαρίτωνος, Χαρίτου, Εὐελπίστου, Γέρακος, Πέωνος, καὶ Βαλλεριανοῦ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἤλθησαν ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Ῥωστικοῦ τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ μετὰ πολλαῖς βασάνοις, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Λέγεται δὲ, πρὸ τῆς ἐκτομῆς, εἰπεῖν τῷ Ἁγίῳ Ἰουστίνῳ τὸν Ἐπαρχόν: Εἰ οἷσε θεῶ, ἀναιρεθέντες, εἰς οὐρανοὺς ἀνελθεῖν, ἀγαθὰ τινα ληψόμενοι; Τὸν δὲ Μὴ οἷσε θαι εἰπεῖν, ἀλλὰ πληροφορίαν ἔχειν, ὡς αὐτίκα ἡμᾶς χρῆσταί τινες ἀντιδόσεις καὶ φιλοφροσύναι ἐκδέχονται. Καὶ οὕτως τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Φίρμου τῆ Μάρτυρος.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν συλληθεὶς, ἄγεται πρὸς Μάγον (τὸν Ἡγεμόνα Ἰσως, οὕτω καλούμενον,) καὶ μὴ πεισθεὶς σπονδὰς προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, γυμνωθεὶς, μαστίζεται νεύροις καὶ ἀναρτηθεὶς, ξέεται, καὶ ξυρῶ τὰ νεῦρα τέμνεται, καὶ ἐξαρθροῦται τὰς ἀρμονίας, καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὰς κνήμας καὶ τοὺς μηρούς μαχαίραις κατατέμνεται, καὶ λίθοις βάλλεται· καὶ τέλος τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται καὶ τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως δέχεται.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεσπεσίου.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀλεξάνδρου τοῦ Βασιλέως· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κρατηθεὶς παρὰ Συμπλικίου, ἀρχόντος Καππαδοκίας, Καππαδόξ ὦν καὶ αὐτός, ἄγεται ἐπὶ τὸν τῶν εἰδώλων ναόν, θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις. Μὴ πεισθεὶς οὖν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον μυχτηρίσας τὰ εἰδῶλα, κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ εἰς κλίβανον πυρωθέντα ἐμβάλλεται. Τῆ δὲ Χριστοῦ χάριτι ἀβλαβῆς διαμείνας, ἄγεται πάλιν εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναόν, ἵνα θυσίας προσῆγον οἱ Ἕλληνες· καὶ πλησιάσας, τὸν βωρὸν καταβάλλει. Παραχρῆμα οὖν εἰς τήγαγον ἐμβάλλεται πεπυρακτωμένον, ἐλαίῳ καὶ πίσσῃ καὶ στέατι μιστῶν,

καὶ ἐπὶ δυσὶν ἡμέραις ἐν αὐτῷ προσκαρτερήσας, ἐξέρχεται ἀβλαβῆς, μηδοτιοῦν καύσεως ἐν τῷ σώματι ἔχων· καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετήγαγε, διὰ τὸ τοῦ θαύματος μέγεθος. Ἐξάγει οὖν αὐτὸν ὁ Ἄρχων ἔξω τῆς πόλεως, καὶ τῆ τοῦ θανάτου καταδικάζει τομῆ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Ἀπάτης βυθόν, τῶν αἱμάτων ποταμῷ ἀποξηράναντες, κρουνοὺς θαυμάτων ἀνεβλύσατε, κατασβεννύοντες ἄνθρακας, Μάρτυρες δεινῶν παθημάτων, τῶν βουόντων ἐκάστατε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοφία Θεῶ, Ἰουστίνος ὁ σοφὸς κεκοσμημένος, τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀπεμύρανε, φιλοσοφίαν ἐν χάριτι, πείσας προσκυνεῖν τὴν Τριάδα, ὀρθοδόξως κραυγάζειν τῆ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐνθέῳ πυρὶ, ἀγαπήσεως σοφοὶ ὕλην κακίας, γενναιοφρόνως κατεφλέξατε· καὶ ὡς πυρσοὶ ἀναλάμπαντες, πάντων τῶν βουόντων καρδίας, εὐσεβῶς ἐφωτίσατε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σέ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπολουμένην, προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἐνθωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἀγίων ὑποστάσεων.

Ὤδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὡς ἐν καμίνῳ τῷ πυρὶ, τῶν βασάνων καρτερῶς δοκιμασθέντες, Ἀθλοφόροι Κυρίου, ὑπὲρ χρυσὸν ἀληθῶς, ἐνθέως βουόντες ἠεράφατε· Σὲ ὑπερυψῆμεν, Χριστὲ εἰς τὴς αἰῶνας.

Σὺν Ἰουστίνῳ τῷ σοφῷ, ἀνυμνεῖσθω Χαριτῶ Πέων Χαρίτων, καὶ Ἱεράξ ὁ μέγας, σὺν τῷ Βαλλεριανῷ, ἀθλήσει τὴν πλάνην μειώσαντες, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων, χορείαις συναφθέντες.

Πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἐπειγόμενοι σοφοὶ γενναιοφρόνως, τὸν αὐχένα τῷ ξίφει, ἐν ὁμοιοῖα ψυχῆς, οἱ πάντες ἐκκλίνατε Μάρτυρες, θύματα καθάπερ, Θεῷ προσενεχθέντες.

Θεοτοκίον.

Μύρον κενούμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χριστὸν κνοφοροῦσα, εὐωδίασας κόσμον, ἐν θεοπνεύσοις ὀσμαῖς· διό σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν

- » φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
- » τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
- » πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Θεῖα λαμπόμενοι δόξῃ, τὸν κρυμὸν τῆς ἀπάτης, ἐλύσατε γενναῖοι Ἀθηταί· καὶ κοινωνοὶ χρηματίσαντες, ἱερῶν παθημάτων, τῆ σάρκα εἰληφότος δι' ἡμᾶς, σὺν αὐτῷ αἰωνίως, εἰς οὐρανοὺς ἀγάλλεσθε.

Τὴν Ἰουστίνου σοφίαν, Χαριτοῦς τὴν ἀνδρείαν, Χαρίτωνος τὴν τόλμαν ἀληθῶς, Πέωνός τε Ἱέρακος, τοὺς γενναίους ἀγῶνας, καὶ Βαλλεριανοῦ πρὸς τὰ δεινὰ, τὴν πολλὴν καρτερίαν, οἱ Ἄγγελοι ἐθαύμασαν.

Ὅσπερ ἐν ἄρματι θείῳ, ἐπιβάντες ἐνδόξως, τῷ αἵματι ὑμῶν πρὸς οὐρανόν, χαρμονικῶς ἀνεδραμετε, καὶ χειρὶ ζωφόρω, τῆς νίκης ἐκομίσασθε Σοφοί, τοὺς στεφάνους ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρσβεύοντες. Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἀπορρήτως, ἐξ ἀγνῶν σε αἱμάτων, ὡς ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, Πάναγνε Μήτηρ ἀνύμφευτε, τῶν αἰώνων ἀπάντων, ὁ πρὶν Πατρὶ συνάναρχος Υἱός, καὶ τὸ σκότος διώξας, ἐφώτισε τὰ σύμπαντα. Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
 - » **φ**ία, ἦγοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
 - » βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας
 - » Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
 - » οἱ πιεσοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.
- Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίαις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αληθείας ἐδραῖωμα, καὶ τῆς πίστεως ἔρεισμα, καὶ δογματῶν πρόβολον σὲ γινώσκομεν, τῆς εὐσεβείας συνήγορον, ἀγνείας τε σκῆνωμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτόν, εὐαδίας τοῦ Πνεύματος, καὶ παμμέγιστον, θησαυρὸν διδασκαλιῶν καὶ κρηπίδα, ταῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεροφάντα θεόπνευστε.

Αποστόλων διάδοχον, Ἀθλοφόρων ὁμότροπον, Ἀσκητῶν ὁμόζηλον εὐφημοῦμέν σε, καὶ Διδασκάλων ἐκσφράγισμα, καὶ θεῖον ἐκ-

τύπωμα, καὶ Χριστοῦ μυσταγωγόν, Ἱεράρχα μακάριε, καὶ θεορρύτον, ποταμὸν ἰαμάτων τὰς ἀνόμους, καὶ βλασφήμους διανοίας, κατακαλύπτοντα πάνσοφε.

Τῆς σοφίας τὸ ταῖαντον, πλεονάσας Πανόλβιε, τῆς χαρᾶς ἠξίωσαι τοῦ Κυρίου σου, πεποικιλμένος τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλλάμψεως, καὶ τῇ αἴγλῃ νοητῶς, ἀποστίλβων τῆ Πνεύματος, νῦν παρίστασαι, δεξιᾷ ζωφόρῳ λαμπηδόσιν, οὐρανόις ἀεννάως, καταστραπτόμενος ἐνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζω σε Πάναγνε, τὴν βροτοῦς ἀφάρπασασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως· ὑμνολογῶ σε Θεόνυμφε, τὴν αἰμακαρίστον, καὶ δοξάζω σου σεμνή, τὴν ἀπόρρητον κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κατάρας, ἠλευθέρωσας Παρθένε, προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς εἶώρακε Κύριε, ἡ Παρθένο καὶ Μήτηρ σε, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Ἔγί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σε δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μὴ με μόνην εἰσῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπείρσον ἀναστήναι, συνανιστῶν τὴς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἦ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν Νικηφόρον ὡς νικηφόρον ἄσμασι μέλπει. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὴν πράξιν τῆς θεωρίας ἐδειξας, σαφῶς ἐπίβασιν· τὴν γὰρ ψυχὴν ῥυθμίσας πρακτικῶς, Νικηφόρε πανόλβιε, πρὸς θεωρίαν ἄριστον, τὴν ἀκροτάτην ἀνεπτέρωσας.

Ὁ λόγος ὠραῖσμένος πράξεσιν, ὁ βίος λόγῳ δὲ, κεκοσμημένος ὠφθη σου λαμπρῶς, Νικηφόρε θεόληπτε· διὸ ἐπὶ τῆ θρόνου σε, τῆ ὑψηλοῦ Χριστὸς ἀνέθετο.

Νοσήσας τοῦ Μαμωνᾶ τὴν αἴρσιν, Λέων ὁ δειλαιο, καὶ τῇ στερρόῃ σοι πέτρα προσβαλὼν, Νικηφόρε συντέτριπται, καὶ θαυμαστὴς γέγονε· ἡ συμφωνία τῆς σοφίας σου. (*)

(*) Ἐν χειρογράφοις κεῖται: Νικηφόρε θεόληπτε, διασκηρῆσθαι τάχιστα, παρὰ πάντων Ἀδελφῶν ὁ παράφορος.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς φρονήματα, σὺ δὲ ἀσκήσεως, καὶ τὴν ψυχὴν ἰθύνας ἐμμελῶς, Νικηφόρε θεόπνευστε, πρὸς τῆς λιμένας ἔφθασας, τῆς ἀκυμάντου καταστάσεως.

Θεοτοκίον.

Γάσω τὴν συντριβὴν Πανάμωμε, τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν Ποιητὴν τεκοῦσα τοῦ παντός, τὸν ἡμᾶς ἀνορθώσαντα, καταρράγέντας πτώματι, τῶν προπατόρων θεονύμφευτε.

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Κατακοσμήσας, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις τὸν βίον σου, καὶ φωστὴρ λόγον ζωῆς, σαφῶς ἐπέχων γενόμενος, Χριστοῦ τὴν πανίερον, ποιμνὴν ἐποίμανας.

Ἡ θεορρήμων, καὶ πυρίνη σου γλῶσσα καὶ ἔνθεος, τῷ πυρὶ τῷ νοητῷ, τὰς ἀκανθώδεις κατέφλεξεν, αἰρέσεις θεόσοφε, Πάτερ ἀρίδιμε.

Φιλοσοφία, τῆς σοφίας τὸ βάθος ἠρεύνησας, καὶ δογμάτων σου πλοκαῖς, τοὺς ἀθετῆντας εἰκόνα Χριστοῦ, τρανῶς ἀπηγγόνησας, Ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Ομολογῶντες, τὸν Πατρὶ πρὸ αἰώνων συναρχον, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς σῆς, γαστρὸς τεχθέντα Πανάμωμε, κυρίως δοξαζόμεν, σὲ Θεομήτορα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» **Κ**αυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τε Πατρὸς,
» ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν ἄ-
» γιος, πλὴν σου φιλαίνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χοροὶ Πατριαρχῶν, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, Νικηφόρε τιμῶσι· προσθήκην γὰρ ἐδέξαντο, τὴν ψυχὴν σου τὴν ἔνδοξον· ὅθεν σήμερον, καὶ ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, μεγαλύνουσα, τὸν Βασιλέα δοξαζέει, τὸν μόνον φιλαίνθρωπον.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὀφθεῖσαν, αἰ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτῆμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε Χριστέ, ἡ Πανάμωμος Μητήρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργημα;

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ρώμη τῆς θείας τὰς μύλας ἱεροφάντα, τῶν ἀσεβῶν συνέθλασας, τῷ στερέῳ σὺ λόγῳ, τούτους τροπωσάμενος, καὶ σέβειν ἐδίδαξας, θεῖον τοῦ Σωτῆρος εἰκόνισμα.

Ομολογία τὴν θείαν ἱερωσύνην, περιφανῶς ἐφαῖδρυνας, Πάτερ Νικηφόρε, Λέοντος ὠμότητι, ὑπεροριζόμενος, μύστα τῶν ἀρρήτων θεόληπτε.

Νεανικῶς προϊστάμενος Νικηφόρε, τῶν εὐσεβῶν δογμάτων, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, μάλιστα τῶν λόγων σου, τοὺς λύκους ἐδίωξας, πίστιν τὴν ὀρθὴν καπηλεύοντας.

Ως παραδεισον τὴν καρδίαν σὺ κεκτημένος, ξύλον ζωῆς ἐν μέσῳ ταύτης πεφυτευμένον, πᾶσιν ἐφανέρωσας τὸν λόγον τῆς πίστεως, Πάτερ Νικηφόρε θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον πρὶν τεκοῦσα, Λόγον Θεοῦ πανύμνητε Κεχαριτωμένη, κόσμον ἀνεκαίνισας· διό σε Θεόνυμφε, πίστει ὀρθοδόξῳ γεραίρομεν.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νοῦν ἔχων καθαρὸν, οὐρανοῦς ἐμβατεύοντα, τῆς γνώσεως καὶ σοφίας, τὸ ἀμάραντον ἄνθος, ἐδρέψω Παμμακάριστε.

Γάματα ψυχαῖς, ὀρθοδόξοις ἐβράβευσας, τοὺς λόγους σου Θεοφάντορ, τὴν δὲ γῆν τῶν ἀφρόνων, κατέστρεψας τοῖς δόγμασι.

Καὶ λόγον πρακτικόν, καὶ ζωὴν ἔχων ἀμειπτον, ὡς ἥλιος ἐξαστραίπτων, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, λαμπρύνεις τὸ στερέωμα.

Θεοτοκίον.

Ἡ λύσις τῆς ἀράς, τῆς προμήτορος γέγονας, Πανάμωμε συλλαβοῦσα, τὸν ἡμᾶς εὐλογίας, ταῖς θείαις στεφανώσαντα.

ᾠδὴ ε΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Φωσφόρος, ταῖς ἀκτίσιν ἐκλάμπων τοῦ Πνεύματος, ταῖς Ἐκκλησίαις Θεόφρον, ἀνεδείχθης στύλος οὐρανομήκης, καὶ νεφέλη, πρὸς κληρουχίαν ἄγων οὐράνιον.

Ολὴν σου, τὴν ζωὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, διαφερόντως ἐντεῦθεν, καὶ εἰς πᾶσαν ἀρχῶν τὴν οἰκουμένην, κατεστάθης, ἱεροφάντα Πάτερ μακάριε.

Ρήγνυσι, τὰς πλοκαῖς τῶν ἀθέων αἰρέσεων, σου ὁ θεόπνευστος λόγος, τῷ διστέμῳ ξίφει τοῦ Παρακλήτου, τὸ δὲ φέγγος, τῆς ἀληθείας πᾶσι προδείκνυσιν.

Θεοτοκίον.

Ο νόμοι, παραδόξως τῆς φύσεως λύονται, ὅτι Παρθένος νῦν τίκτει, καὶ δηλαζέει

Κόρη ἀπειρογάμωσ, συλλαβοῦσα, τὸν τῶν ἀπάντων Κτίστην καὶ Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆσ αἰνέσεωσ Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρη
• κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆσ πλευρᾶσ
• σου ῥέυσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνησ σήμερον.

Τὸν τῆσ νίκησ στέφανον, ὦ Νικηφόρε, οὐρανόνθεν σήμερον, ὡσ εἰληφῶσ παρὰ Θεοῦ, σῶζε τοὺσ πίστει τιμῶντάσ σε, ὡσ Ἱεράρχην ἁμοῦ καὶ Διδάσκαλον.

Συναξάριον.

Τῆ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοισ Πατρὸσ ἡμῶν Νικηφόρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεωσ, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Τοῦ Πατριάρχου Πατριάρχησ πλησίον,
Θεοῦ γέροντοσ Ἀβραάμ Νικηφόροσ.

Δευτερίῃ Νικηφόροσ εἰσ Ἐδέμ εὔρατο μοίρην.

Οὗτοσ ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆσ βασιλείασ Κωνσταντίνου τοῦ ὀδυσσεβοῦσ Κοπρωνύμου, γέννημα καὶ ἄρμα τῆσ Βασιλίδοσ τῶν πόλεων· πατέρεσ δὲ αὐτῷ ἐξ εὐπατριδῶν καὶ περιωνύμων, Θεόδωροσ καὶ Εὐδοκία. Οὗτοσ ὁ Θεόδωροσ γέγονεν ἀπογραφεὺσ τῶν βασιλικῶν ἐνταλμάτων καὶ διαβληθεὶσ ὡσ προσκυνητῆσ τῶν θείων εἰκόνων, μάστιγι καταζαίνεται, καὶ ἐπὶ Μύλλασαν στέλλεται τὸ δεινότατον φρούριον. Καὶ μετὰ ταῦτα ἀνακληθεὶσ, καὶ μὴ εἶξασ τοῖσ βασιλικῶσ προστάγμασι, πάλιν ὑπὲρ τὴν Νίκαιαν ὑπερορίζεται· κἀκείσε διαρκέσασ χρόνουσ ἐξ ἐν κακῶσει πολλῇ, τὸν βίον καταλιμπάνει.

Ὁ δὲ τοῦτοσ παῖσ, ὁ τίμιοσ Νικηφόροσ, τοῖσ τῆσ ὀδοδοξίασ σπαργάνοισ ἐξ αὐτῆσ τῆσ λοχείασ ἐνειλίσσεται, καὶ εὐσεβείασ γαλακτι τρέφεται· καὶ τὸ νηπιῶδεσ παραμειψάμενοσ, καὶ καλῶσ παιδευθεὶσ, εἰσ τοὺσ ὑπογραφείσ κατατάσσεται. Ἐπειτα, σκύβαλα πάντα καὶ ὡσ ἀράχνη λοχισάμενοσ, ἀναχωρεῖ τῆσ πόλεωσ, καὶ τὴν Προποντίδα τοῦ ἁσπεοσ καταλαμβάνει· κἀκείσε μόνοσ μόνῳ Θεῷ προσανείχε, πλείστοισ πόνοισ καὶ τλαιπωρίαισ προσομιλῶν. Ἐπεὶ δὲ Ταράσιοσ ὁ μέγασ Ἀρχιερεὺσ ἀπεβίω, Νικηφόροσ οὗτοσ, ὑπὸ Νικηφόρου ἀνακτοσ βιασθεὶσ, καὶ παρακληθεὶσ, τὸν θρόνον ὑπεισέρχεται Κωνσταντινουπόλεωσ. Καὶ μετὰ μικρόν τοῦ αὐτοῦ Βασιλέωσ ἀναπαυσαμένου, καὶ Σταυρακίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ διαδεξαμένου τὴν βασιλείαν, καὶ αὐτοῦ τάχιον ἀποβιώσαντοσ, Μιχαὴλ ὁ εὐσεβέστατοσ τῆσ Βασιλείασ τὰ σκῆπτρα διαδέχεται.

Τοῦτοσ δὲ καθελὼν Λέων ὁ Σηριώνυμοσ τῆσ βασιλείασ, καὶ ταύτησ ἐγκρατῆσ γενόμενοσ, κατὰ τῶν Ἀγίων Εἰκόνων χωρεῖ, καὶ κατὰ τῆσ εὐσεβοῦσ ἡμῶν πίστεωσ. Ὅσα δὲ καὶ ὁποῖα ὁ σεβάσμινοσ Πατήρ ἡμῶν Νικηφόροσ πρὸσ τὸν ἁσθεῖ καὶ ἀλιτήριον διεξῆλθε παρρησιασάμενοσ, ἀδύνατοσ λέγειν καὶ γράφειν. Ὁ δὲ Θεμιστῆσ, παραντικα καθελὼν αὐτόν τοῦ θρόνου, καὶ ὑπερορίσασ, καὶ εἰρκτῆ τοῦτοσ ἀπορρίψασ, μηδεμιάσ παραμυθίασ παροῖουδᾶποτε προστάσσει τοῦτοσ μεταλαβεῖν. Καὶ οὕτω διήρκεσεν ὁ γεννάδασ τλαιπωρούμενοσ, μέχρισ ἂν ὁ δειλαίοσ οὗτοσ τὴν ψυχὴν ἀπέρρηξεν, ὑπὸ τῶν οἰκείων μαχαίραισ μεληδῶν κατακοπέισ ἐν τῷ τοῦ Φάρου μεῶ. Ὁ δὲ μακαριοσ οὗτοσ,

χρονίαισ τλαιπωρίαισ καὶ κακοπαθείαισ καταπονηθεὶσ, ἑβδομηκοστοῦτοῦ χρόνον πληρώσασ, εἰσ χεῖρασ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα παρέθετο, ἐννεά ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ δατελέσασ χρόνουσ, δεκατρεῖσ δὲ ἐν ἑξορία.

Ταῖσ αὐτοῦ ἀγίαισ πρεσβείαισ, ὁ Θεὸσ ἐλέησον ἡμαῖσ. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ναὸν σε ζῶντα, Θεοῦ τοῦ ζῶντοσ ἐπιστάμεθα, ἔνδοσ ὡσ λυχνίαν ἔχοντα χρυσαυγῆ, τὴν Τριάδα καὶ κραυγάζοντα· Εὐλογημένοσ εἰ ἐν τῷ Ναῶ, τῷ τῆσ δόξησ σου Κύριε.

Αἱρετιζόντων, ταῖσ γλωσσαλγίασ καταλέλυκασ, πείθων τὴν εἰκόνα σέβειν τὴν τοῦ Χριστοῦ, Νικηφόροσ τοὺσ κραυγάζοντασ· Εὐλογημένοσ εἰ ἐν τῷ Ναῶ, τῆσ δόξησ σου Κύριε.

Σοφίασ πλοῦτοσ, καὶ πολιτείαν ἔχων ἔνθεον, πᾶσαν διαβάσ τὴν αἴσθησιν νοερώσ, τῷ Χριστῷ ψάλλον παρίστασαι· Εὐλογημένοσ εἰ ἐν τῷ Ναῶ, τῆσ δόξησ σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μὴ διαιροῦντεσ, τὰ ἠνωμένα μηδὲ συγγέοντεσ, ἔνα τὸν Χριστόν δοξάζομεν τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα Λόγον κράζοντεσ· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεισ Πανάμωμε.

ᾠδὴ ἡ. Παῖδασ εὐαγεῖσ.

Αἵματι Χριστοῦ λελυτρωμένοσ, τῇ γνώμῃ τὸν δὲ αὐτόν ὑπέσθησ θάνατον· τῆσ γάρ συνεδήσεωσ, ἠνεγκασ μαρτύριον, ὁμολογίασ χάριτι καταλαμπόμενοσ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψῶτε εἰσ πάντα τῆσ αἰῶνασ.

Σῶμα καὶ ψυχὴν κεκαθαρμένοσ, τὸν λόγον τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ τέθεικασ, τοῦτοσ πρὶν ἁσώματοσ, ἄναρχον δεικνύοντα, καὶ συμπαθῶσ γενόμενον ἄνθρωπον ὕσερον, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψῶτε εἰσ πάντα τοὺσ αἰῶνασ.

Γνα κληρουχίασ οὐρανόου, καὶ δόξησ ἀδιαδόχου τύχησ ἔνδοξε, δόξαν τὴν εὐμάραντον, Πάτερ καταλέλοιπασ, ὑπερορίασ ἅπασαν φέρων πικρότητα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψῶτε εἰσ πάντα τοὺσ αἰῶνασ.

Θεοτοκίον.

Μὴν καθαράν ὁ καθαρόσ σε, νυμφίοσ ἐνοητόσ εὐρῶν Πανάμωμε, κρίνον εὐωδέσαστον, ἄνθος ὠραιότατοσ, καὶ φωτοφόρον θάλαμον νύμφην προσήκατο· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνεῖμεν, καὶ ὑπερυψῶμεν εἰσ πάντα τοὺσ αἰῶνασ.

Ὁ Εἰρμός.

• **Π**αῖδασ εὐαγεῖσ ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκοσ τῆσ
• Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενοσ, νῦν δὲ ἐνεργούμενοσ, τὴν οἰκυμένην

Λύχνος φαεινότατος, τοῖς συναβλοῦσί σοι γέγονας, φωταγωγῶν, ἐν ταῖς θείαις τρίβοις, τῆς ἐκεῖ ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Γλεων γενέσθαι μοι, σὲ δυσωπῶ ταῖς σαῖς Δέσποινα, παρρησίαις, τὸν ἐκ σου τεχθέντα, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πυρί προσομιλῶν, οὐδαμῶς κατεφλέχθης, ὦ Λουκιλλιανέ, ἀθλητὰ γενναϊόφρον· τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο, τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν· ἔθεν ἠνυσας, τῆς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ νηπίων Ἀγίων, μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Θεοτοκίον.

Μπτέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργημα;

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Απαστράπτεις τοῖς λόγοις σου, καὶ φωταγωγεῖς τὸν κόσμον τοῖς ἄθλοις σου, τῶν τυράννων δὲ τὴν ἔνστασιν, ὡς ἀχλὺν διώκεις ἀνυπόστατον.

Νέος ὦφθης ἐκ πίστεως, Ἀβραάμ ὡς πάλαι δίκαιωθείς ἐν Χριστῷ· ἐπιγνώσει γὰρ τοῦ Κτίστου σου, ἀπηρνήσω πᾶσαν ματαιότητα.

Ολετῆρα τῆς πλάνης σε, καὶ τῶν ἀλγεινῶν παθῶν ἰατῆρα πιστοὶ, κεκτημένοι Μάρτυς ἔνδοξε, ἐντρυφῶμεν πάντες τῶν ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ νοῦν τὸ μυστήριον, τῆς κυοφορίας σου Μητροπαρθένε· ἐν γαστρὶ γὰρ συλλαβοῦσα Θεόν, ἀνεκφράστῳ λόγῳ ἀπεκύησας.

Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Μόνε ἰατρέ, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ταῖς ἐντεύξεις, τῶν παθημάτων τὴν ἐδύνην μου θεράπευσον.

Ανθος ἱερὸν, γεωργία τῆ τοῦ Πνεύματος, ἀνεδείχθης Μάρτυς ἔνδοξε, τὴν εὐκαρπίαν ἐν τοῖς ἄθλοις προβαλλόμενος.

Ρήματα ζωῆς, ἐν καρδίᾳ κεκτημένος Σοφῆ, τῶν τυράννων τὰ θωπεύματα, τῆ σῆ ἐνστάσει ἀπενέκρωσας αἰοιδίμε.

Θεοτοκίον.

Τεῖχος ἀρράγεις, καὶ λιμένα καὶ ὀχύρωμα, καὶ ἐλπίδα Θεομητορ ἀγνή, καὶ θεῖον ὄπλον, κεκτημένοι σε σωζόμεθα.

Ὡδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Υψώσας σου νοητῶς, τὸν τῆς ψυχῆς θείον ἔρωτα, πρὸς πῦρ τὸ τυραννικόν, θάρρῶν ἠύτομολησας, καὶ δρόσω τοῦ Πνεύματος, σὺν παισὶν ἐθαλφθης, Ἀθλοφόρε καρτερώτατε.

Ρωσθεῖσα Μάρτυς σοφῆ, καὶ Παῦλα ταῖς ὑπόθηκαίς σου, ἠνδρίσατο καρτερῶς, κατὰ τοῦ ἀλάστορος, καὶ στέφανον ἤρατο τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀθλοθέτου Χριστοῦ.

Ορῶν σου τὸ ἀκλινές, ὡς ὄρος Σιών ἀσάλευτον, οὐκ ἠνεγκεν ὁ ἐχθρός· ἀλλ' ὅμως αἰσχύνεται, καὶ πρὸς γῆν πατούμενος, ὑπὸ σοῦ Θεόφρον, ἐν τῷ σκάμματι συντρίβεται.

Θεοτοκίον.

Συνείληφας ἀληθῶς, τὸν Θεὸν Λόγον ἐν μήτρα σου, καὶ τῆτον ὑπερφυῶς, Πανάχραντε τέτοκας· ὃν λιταῖς ἰλέωσαι, τῶν κινδύνων πάντας, ἐκλυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἰλασθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
• μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
• δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν
• μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ Ἁγίης Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ, Παύλης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς νηπίων, Κλαυδίου, Ὑπατίου, Παύλου, καὶ Διονυσίου.

Στίχοι.

Λουκιλλιανὸς σὺν τε Παύλα νηπίοις,
Αἵματι ὠνήσαντο Μαρτύρων στέφη.

Σταυρῷ ἀμφὶ τρίτην Λουκιλλιανὸς τεταίνυτο.

Ούτος ὁ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Ἀερηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἱερεὺς τῶν εἰδώλων πρότερον, γηραιὸς τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν τρίχα λευκός, τὴν αἴκησιν ἔχων οὐ πόρῳ τῆς πόλεως Νικομηδείας. Μεταταθεὶς δὲ πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ προσαχθεὶς Λιβανίῳ τῷ Ἀρχοντι, καὶ μὴ πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ τὴν προτέραν εἰεσθαι θρησκείαν, θλάττεται τὰς σιαγόνας, καὶ τύπτεται ράβδοις, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρηναῖται. Εἶτα βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, κάκεισε παιδία τέσσαρα, διὰ τὴν

εἰς Χριστὸν πίστιν τεθέντα, εὐρών, μετ' αὐτῶν αὐθις τῷ Κόμπτι ἐμφανίζεται· καὶ ἐπιμένων τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, εἰς κἀμινον πυρὸς μετὰ τῶν παίδων ἰμβάλλεται. Ἄνωθεν δὲ ἐπιγεθέντος ὄμβρου, καὶ τῆς φλογὸς οὐρανοῦ, ἐξέρχονται ἀβλαβεῖς. Καὶ δεξιόμενος ἅμα τοῖς παισὶ τὴν ἀπόφασιν, ἦλθον εἰς τὸ Βυζάντιον, τοῦτο τοῦ Κόμπτος προστάξαντος. Καὶ τὰ μὲν παιδιά ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· ὁ δὲ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς, σταυρῷ ἀναρτηθεὶς, τῷ Θεῷ παρέθετο τὴν ψυχὴν, τῆς Ἁγίας Παρθένου Παύλης συμπαραούσης, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν μολώπων αὐτοῦ ἐπιμνησθεμένης, καὶ ἐν τῷ τελειωθῆναι, τῶν Ἁγίων τὰ λείψανα συναγαγούσης· ἦν γὰρ ἐκ προγόνων πιστὴ, καὶ τοῦτο τὸ ἔργον ἐποιεῖτο· ἐν ταῖς φυλακαῖς εἰσεῖναι, καὶ τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ πάσχοντας θεραπεύειν, καὶ ἰατρεύειν, καὶ διατρέφειν.

Ἦτις κατασχεθεῖσα, ἦλθον πρὸς τὸν Κόμπτα· καὶ μὴ πεισθεῖσα ὄσσαι τοῖς εἰδώλοις, πρῶτον μὲν γυμνωθεῖσα, ἰμάσι τύπτεται, εἶτα ῥάβδοις. Ἐνθα δὴ ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν πληγῶν τὸ σῶμα διαλωθηθεῖσα, ἐπιστάσια Ἀγγέλου καθίσταται ὑγιής, καὶ θαρσοποιεῖται πρὸς τὸ μαρτύριον. Καὶ πάλιν προσαχθεῖσα τῷ Κόμπτι, κατὰ τοῦ στόματος τύπτεται, εἰς αὐτὸν ἐξυβρίσασα. Καὶ τεθεῖσα ἐν φυλακῇ, πάλιν εἰς ἐξέτασιν ἄγεται. Καὶ ἐν κἀμινῷ βληθεῖσα, ἀβλαβῆς ἐξῆλθε καὶ ἀφλεκτος. Δεξαμένη δὲ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ τὸ Βυζάντιον φθάσασα, κατὰ τὴν τοῦ Κόμπτος πρόσταξιν, καὶ γενομένη κατὰ τὸν τόπον, ἔνθα ὁ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς ἐτελειώθη σὺν τοῖς παισὶ, τὸν αὐχένα ἐτμήθη καὶ τὸν τῆς μαρτυρίας ἐκομίσαστο στέφανον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν συναξίς ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρεῖῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν τῇ Ὄρειᾳ. (Νῆσος δὲ αὕτη τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔρημος ἦδη).

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μετὰ Παύλου ἐβόας· Οὐ χωρίσει με, Μάρτυς, ἐκ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, οὐ κίνδυνος οὐ λύπη, λιμός τε οὐδὲ ξίφος· διὸ καὶ ἀνεκράυγας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν τῇ πέτρᾳ ἐρείσας, τῇ τῆς ὁμολογίας τῆς θείας πόδας σου, ἀτίνακτος ἐδείχθης, τῷ σαλῶ τῶν κυμάτων· διὸ καὶ ἀνεκράυγας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Αυτρωθειήμεν πάντες, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ περιστάσεων, καὶ νόσων πολυτρόπων, πρεσβείαις σου πανάγνοις, Θεομήτορ κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Ἐν Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Παρά ταῖς θείαις ὡς ἀληθῶς διεξέδης, φυτευθεῖς τῆς πίστεως Κυρίου, ξύλον ἀνεδείχθης, Παμμάρκαρ ζωηφόρον.

Ωραιωθέντες οἱ ἀθληταὶ ἐν τῷ κάλλει, τῆς Χριστοῦ σεπτῆς ὁμολογίας, στέφος οὐρανόθεν, ἐδέξαντο ἀξίως.

Θεοτοκίον.

Κατακλιθέντα τοῖς ἀλγεινοῖς καὶ πεσόντα, διανάστησόν με Θεομήτορ· ὅπως σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Μεγαλύνομέν σε.

Λογικοῦ λειμῶνος, ἄνθη βλέποντες, Χριστοῦ εὐωδέστατα, τοὺς Μάρτυρας σήμερον, τιμαῖς μεγαλύνωμεν.

Εὐσφόροι φανέντες, ἀληθῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ, Χριστοῦ τῆ Θεοῦ, οἱ Μάρτυρες λάμπουσι, τῆς ὁμολογίας τὸ φῶς.

Οπαθῶν ὀδύνας, ταῖς εὐχαῖς τῶν Ἀθλοφόρων ἰώμενος, κἀμοῦ νῦν θεραπεύσον, τὸ ἄλγος Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Σε καὶ τεῖχος καὶ σκέπη, καὶ ἀχέϊμαστον λιμένα Πανσώμωμε, οἱ πιστοὶ κεντήμεθα, δι' ἧς καὶ σωζόμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

Μεγαλύνομέν σε τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ δοξαζόμεν σε Θεοτόκε Παρθένε, ὡς Σωτῆρα τεκοῦσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Στιχολογοῦμεν τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. (*)

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆς Τριάδος τὸν πρόμαχον, εὐσεβείας τὸν πρόβολον, ὄργανον τῆς χάριτος τὸ θεόπνευστον, τῶν Ἀποστόλων διάδοχον, Ἀγγέλων συνόμιλον, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀκολούθως θεμέλιον, ἀρράγεστατον, Ἱεράρχην τὸν μέγαν

(*) Σημειῶσαι, ὅτι τὰ πρῶτα ταῦτα Προσόμοια, τὰ Ἀπόστιχα, καὶ οἱ Αἵνοι ὁμοῦ φέρουσιν Ἀκροστιχίδα: Τοῦ Μαλαξοῦ, ἐξ οὗ δεικνύεται ὁ τούτων ποιητής. Τοῦ αὐτοῦ Μαλαξοῦ ἔστιν ἐτι καὶ ὁ ἀ. Κανὼν, ὡς γίνεται ὁμιλον ἐκ τῆς ἠδὴ πρῶτον σημειωθείσης Ἀκροστιχίδος τῶν Θεοτοκίων. Ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν ἐορτάσιμον Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου τούτου Μητροφάνους ὁ αὐτὸς ἐμελούρησε Μαλαξὸς, περὶ οὗ ὄρα πλατύτερον ἐν τῷ Προλόγῳ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Μητροφάνην, ἱεραῖς ἐν ὑμνοῖς, ἀνευφημήσωμεν σήμερον.

Οτε σκήπτρα βασιλεία, ἢ τῶν πόλεων Ἄνασσα, κατ' ἀρχαῖς καὶ στέμματα ἀνεδέξατο, τότε σοῦ πρώτου νύμοίρησε, παμμακάρο Μητρόφανες, Δεῖα ψήφω τοῦ Χριστῆ, Ἱεράρχη Θεόφρονος, προεξάρχοντος, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας καταλλήλως, τῇ ἐνθέῳ βιοτῇ σου, ἀνυψωθέντος λαμπρότατα.

Υπὲρ ἡλίον ἔλαμψας, ταῖς ἀκτίσι τῆς χάριτος, πάνσοφε Μητρόφανες καὶ λαμπρότησι, τῶν ἀρετῶν καὶ δογματῶν σε, τῶν Δείων καὶ ἅπαντας, κατεφώτισας λαοὺς, ἐκδιδασκῶν τρανότατα, ὀρθῶς σέβεσθαι, ὁμοούσιον κράτος τῆς Τριάδος, καταισχύνων ταῖς Ἀρείου, ἐρσεχελίας τοῦ ἄφρονος.

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολος ἱερώτατος, καὶ Θεόφορος ἐδείχθης, χρίσμα Δεῖον ἅγιον, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι περικείμενος, καὶ φαιδρῶς πάντοτε, προσχωρῶν Ὅσιε, τῶν Ἀγίων εἰς τὰ Ἅγια, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς Θεαρχικαῖς ἀστραπτόμενος, καὶ χάριτι μουῦμενος, τὰ σωτηριώδη μυστήρια, ὡς ἱερομύστης, ὡς ὄντως Ἱεράρχης εὐκλεῆς, καὶ παρρησία δέομενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ηστραψεν ὁ βίος σου, τῶν ἀρετῶν λαμπηδόσι, παμμακάρο Μητρόφανες, καὶ τῆς πλάνης ζέφωσιν διεσκέδασεν ἄληθῶς ὠφθης γὰρ, φωταυγῆς ἡλίου, Ἱεράρχα παμμακάριστε καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἐνθα φῶς ὑπάρχει ἀνεσπερον, υἱὸς ἡμέρας χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου γενόμενος ὅθεν σου τὴν μνήμην, τὴν Δείαν καὶ φῶσφόρον καὶ σεπτὴν, ἐπιτελοῦντες Μητρόφανες, πόθῳ σε γεραίρομεν.

Ονοῦς σε ταῖς νεύσεσι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον Θεόφρον, πίστει καλλυνόμενος, καὶ λαμπρῶς Δειόμενος παναοίδιμε, ἐν Δνητῷ σώματι, καὶ φθαρτῷ πάνσοφε, ἀφθαρσίαν ἐμελέτησε, καὶ προσεκτίσατο, τὴν τῶν ἀσωμάτων λαμπρότητα, παθῶν ἔξω γενόμενος, καὶ τῇ ἀπαΔεία κοσμούμενος, Πάτερ Ἱεράρχα, Μητρόφανες λαμπρότατε φωστήρ, καὶ πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν μακαριζόντων σε. Δόξα, Ἦχος δ'.

Τὸν ἐν σαρκί ἰσάγγελον βίον σου, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, ἱερεῖς καὶ μονάζοντες νύλαβήθησαν, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες ἠδέσθησαν, Θεὸς δὲ ἐδόξασεν, ὁ αὐτὸς ὑπὸ σοῦ δοξασθεῖς ὃν νῦν ἡμῖν ἐξιλέωσαι, Πάτερ ἀγιώτατε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρήλθεν ἡ σκία τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης ὡς γὰρ ἡ βίατος, οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας. Ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μέγας ἀνεδείχθης ἀληθῶς, σὺ Ἀρχιερεὺς τοῦ Ὑψίστου, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, ἔρεισμα τῆς πίστεως, καὶ πύργος ἄσειστος, εὐσεβῶν περιτείχισμα, ἀκλόνητος στύλος, κανὼν ἀκριβέστατος, ἀρχιερέων Χριστοῦ ὅθεν εὐσεβῶς σε τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν πανίσρον μνήμην, ἱερώς γεραίρομεν Μητρόφανες.

Στίχ. Ἰμίος ἐναντίον Κυρίου ὁ Θάνατος.

Αγεῖ κατὰ χρέος ἡ σεπτὴ, Πάτερ Ἐκκλησία αἰσίως, πανευκλεῆ ἑορτὴν, ἐν τῇ Δείᾳ μνήμῃ σου, πιστοὺς εὐφραίνουσαν, καὶ λαοὺς διεγείρουσαν, πρὸς δόξαν Κυρίου, καὶ ὕμνον καὶ αἴνεσιν τοῦ σε δοξάσαντος, Λόγου καὶ Θεοῦ, ὃν δυσώπει, ἐκ παντός κινδύνου λυτροῦσθαι, τοὺς αὐτὴν τελοῦντας πανσεβάσμιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Λίμνη τῆς Ἀρείου δυσσεβοῦς, Πάνσοφε αἰρέσεως σβέσας, ὡς πῦρ παμφάγον τοῖς σοῖς, δόγμασι κατέκλυσας, καθάπερ ὕδασι, ποταμῶν αἰεὶ βρῦουσι, τῆς σῆς ἐκ κοιλίας οἷς περ δροσιζόμενοι πιστοὶ δοξάζομεν, ὕμνοις εὐσεβῶς τὴν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς Δερμῶς ἠγωνίσω, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνθιστάμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ἱεράρχου ἡ σεβάσμιος πανήγυρις, ὡς ἔαρ ἠδύπνοον τοὺς πιστοὺς εὐωδιάζουσα, καὶ πάσας συγκαλοῦσα ταῖς Ἐκκλησίας, πρὸς εὐφροσύνην μυστικὴν. Ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται, τῇ ἐτησίῳ μνήμῃ, χάριτας νέμων πνευματικῆς, ὁ μέγας φωστήρ, Χριστομύστης Μητροφάνης, ὁ λάμψας ἐν τῷ κόσμῳ εὐσεβείας ταῖς ἀκτίσι, καὶ τὸ σκότος διώξας τῆς Ἀρείου μανίας, ἐκ τῆ ὕψους τῆς καθέδρας, ὡς ἀπὸ λυχνίας ὑψηλῆς, ἐν ἡ ἀξίως ἐτόθη, τῇ ἄνωθεν προμηθείᾳ, ταῖς αὐγαῖς ἐξαστραπῶ τῆς χάριτος ὃν γὰρ ἔδει τὸν λύχνον ὑπὸ πᾶσι μῶδιον κρύπτεσθαι. Διὸ πάντες αὐτὸν κατὰ χρέος ἀνυμνήσωμεν, ὡς κήρυκα τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ θρόνου κοσμήτορα, καὶ πρεσβεύοντα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὸ μέγα τῆς Τριάδος μυστήριον κηρύττων, τὴν ἐν Χριστῷ οἰκονομίαν διατρέψασας πᾶσιν, ὡς ποιμνὴς ποιμὴν τῆς λογικῆς, διώξας λύκους τοὺς νοητοὺς, καὶ τὰ θρέμματα τῆς τούτων, φθοροποιῶν λύμης σώσας βρωῦντα· Δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ ὑψώσαντι· δόξα τῷ βεβαιούντι διὰ σοῦ, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἐνθεον ἐπικρατύνας, ἐπιστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς Μητρόφανες καταισχύνας τὸν Ἄρειον· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοῦσιον, ἀνακηρύξας πιστὸς ἐβεβαίωσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτεκῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νεὸς γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς Θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέθειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Μητρόφανες· ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη παναγνε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γῆν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθεοῖς νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκὸς, Ἱεράρχης ἐχρίσθης Θεοπρεπῶς· καὶ τὴν Βασιλεύσασα, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας θύρας, αἰρέσεων Ὅσιε, βακτηρίᾳ λόγων, τῶν Δείων Θεόπνευστε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτη

τον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα Μητρόφανες· διὰ τῆτο βρωμέναι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράκιον Πύλην καὶ Κιβωτὸν, τὸ πανάγιον Ὄρος τὴν φωτεινὴν, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, Βάιτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν λογικὸν Παραδείσον, τὴν τῆς Εὐσας ἀνάκλησιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κεϊμηλίον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφραις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βρωμέναι αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἀχραντε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ἅ Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου.

Προκείμενον· Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, εἰς Ἱεράρχας. Ὁ Ν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ Ἐλέησόν με ὁ Θεός, εἰς ἦχος β'. Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσάγγελον. Ζῆτει εἰς τὸν Ἐσπερινόν. Τὸ Κύριε ἐλέησον β'.

Ο' Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς 5'. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς ἡ.

Ο' Κανὼν τοῦ Ἁγίου· οὐ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν ἀρχιθύτην Μητροφαίνην αἰνέσω.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις: Ὁ Μαλαξός.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Τὴν Δεῖαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἐξ ὕψους παράσχου μοι, Θεοῦ Δόγε ἀναρχε, φωτίζουσάν μου τὸν νοῦν, εὐφημησαί σε, τὸν μέγα Ἱεράρχην, τὸν σὲ ὁμοούσιον Πατρὶ κηρύξαντα.

Οβίος σου ἐνθεος, ὁ τρόπος δὲ σου Θεόληπτος, ὁ ζῆλος διάπυρος, τὸ ἦθος σεμνοπρεπές, ὁ δὲ λόγος σου, ζωῆς πλήρης Θεόφρων· ὅθεν ἀναδεδειξαὶ φωστήρ Μητρόφανες.

Νεὸς ἐχρημάτισας, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πόλις σὺ ἔμφυχος, εὐφραϊνομένη Θεῷ, ὡς περ ὕδασι, τοῖς δάγμασι Παμμακάρ· δι' αὐτὴν κατεφαῖδρυνας κόσμου τὰ κέρατα.

Ανοιξας τὸ στόμα σου, λόγῳ Θεοῦ πνεῦμα εἴλκυσας, καὶ ῥήματα ἐβλυσας, τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ ἐκύρωσας, ἐνώπιον Συνόδου, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον, σοφῆ Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος ὁ ἀναρχος, ὁ τῷ Πατρὶ συντησόμενος, καὶ τῷ Δείῳ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ σῆ, σὰρξ γεγένηται, καὶ ἐν ἡμῖν δι' αἵκτον, ἐσακλήρωσεν Ἀχραντε, ὡς περ ἠυδόκησεν.

*Υπερος Κατωῦ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Μέγιστον ἕμῳ τοῦ Μητροπόλεως κλῆρος.

Θεοτοκίον.

Ἐδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ἦς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Μετὰ τῆς ἁνω χορείας ὡς ἱερεὺς, ὡς Θεοῦ διάκονος, παριστώεις ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκτενώεις ἱκέτευε τυχεῖν, αἰώνιων ἀγαθῶν, Πάτερ Μητρόφανες.

Κλελεγμένους Κυρίῳ ἱερουργεῖν, τὸ σεπτὸν μακάριε, Κύαγγέλιον αὐτοῦ, εἰς Θεῶς ἐπιγνωσιν λαοῦς, παραινέσεις σοφαῖς, Πάτερ ἐπέστρεψας.

Γνώσιν τὴν θείαν πλεθίστας λόγον ζωῆς, ἐκ καρδίας ἔβλυσας, καταρδεύοντα ψυχὰς, χερσωθείσας πάθει σοφῆ, Ἱεράρχα τοῦ Θεοῦ, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἰερωτάτη χορεία τῶν Προφητῶν, προεδήλου πόρρωθεν, ἑσομένην σε Θεοῦ, ἀληθῆ λοχεύτριαν Ἀγνή, ἀνωτέραν Χερουβίμ, καὶ πάσης κτίσεως.

Ἰδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ῥητόρων ἀπάσας φληναφίας, διέλυσας Μακάριε ταῖς στερβάις, ἐνστάσεις τῶν λόγων σου, καὶ ἀδρανεῖς ἀπέδειξας, ἰσχυρῆ τῆ θεόθεν σοι, χορηγηθείσῃ θεόσοφῃ.

Χριστοῦ ὀπαδοῦ γεγεννημένος, τὸν θρόνον τὸν τούτου ἐπὶ γῆς, ἐκληρώσω Μητρόφανε, πρῶτος εἰς πόλιν Ἀνασσαν, Πατριαρχῶν δεικνύμενος, ἀξίως θεομακάριστε.

Ἰδῶν σου τὸ εὐθετον τῆς γνώμης, ὁ πρῶτος Ἀνάκτων εὐσεβῶν, τῷ θείῳ ἐφεπόμενος, βουλήματι Μητρόφανες, Πατριαρχῶν σε πρόκριτον, θεία Συνέδῳ ἀπέφηνε.

Θαυμάσασα Σύνοδος ἡ πρώτη, τὴν λαμπροῦσαν χάριν τῶν ἐν σοί, δωρημάτων τοῦ Πνεύματος, τῆ θεία ψήφῳ Ὅσιε, Θεοῦ καὶ τῆ τοῦ Ἀνακτος, ἀκολουθοῦσα δοξάζει σε.

Θεοτοκίον.

Μεγάλων χαρίτων ἠξιώθης, Μαρία Κυρία τοῦ παντός, ὡς τὸν Θεὸν γεννήσασα, ἐν σαρκὶ ὑπὲρ ἔνοιαν, τὸν ἐν ταυτῷ σε δείξαντα, Παρθένον καὶ Θεομήτορα.

*Ἔτερος. Οὐκ ἔστιν Ἁγιος.

Σταλαζῶν θείον γλυκασμὸν, ἐκ χειλέων σου Πάτερ, τῆς πικρᾶς ἀθείας, ἀπεξήρανας κρουνοῦς, ποτίσας τοὺς εὐσεβεῖς, θείον ὕδωρ, μακάρι ἐπιγνωσέως.

Ἰῆ θεία ψήφῳ προκρίθεις, Ἱεράρχης ἐχρίσθης, ἀναμάρτους θυσίας, ἀναφέρων τῷ

Θεῷ, τυθέται ὑπὲρ ἡμῶν, θεοφύρε, Πάτερ Ἱερώτατε.

Ο τάφος ἐνθα τὸ σεπτὸν, σοῦ κατακείται σῶμα, εὐωδίαν ἐκπέμπει, ὡς Παραδεισος Θεῶς εὐωδιάζων ἡμᾶς, Ἱεράρχα, ἐνδοξε Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν τοῦ τόκου σου Ἀγνή, τὸ ἀπόρρητον βάθος, ἀπορεῖ τοὺς ἀνθρώπων· ὁ Θεὸς γὰρ ἑαυτὸν, κενώσας δι' αἰκτιμοῦς, ἐν γαστρὶ σου, ἔσωσε τὸν ἄνθρωπον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Ἦν σοφίαν καὶ λόγον.

Αποστόλων τοὺς τρόπους καὶ τὰς φωνὰς, ἐκμμούμενος ὠφθης παναληθῶς· ὡς Πέτρος γὰρ ἐνώπιον, τῆς Συνόδου ἐκήρυξας, τῷ Θεῷ Πατρὶ Λόγον, Υἱὸν ὁμοούσιον, Ἰωάννου πλουτήσας, θεόφθογγα ῥήματα· ὡσπερ δὲ ὁ Παῦλος, τὴν ψυχὴν ὑπὲρ ποιμήνης, τέθυκας αἰδίμε· κατὰ δὲ τὸν Πρωτόκλητον, τὸν ποθοῦμενον ἔδειξας. Διὸ πρέσβευε σὺν αὐτοῖς τῷ Χριστῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἱ μοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτης θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Ἰδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Υψωθείς ἐπὶ καθέδραν, ἀκροτάτην ἐκάθισας, καὶ Πατὴρ Πατέρων, σὺ περιφανῶς ἐχηρημάτισας, ὑμολογῶν καὶ δοξάζων, τὸν Δεσπότην σου, ἐκβοῶν αὐτῷ· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Ἦν πρὸς Πέτρον ἐκληρώσω, τοῦ Χριστοῦ φωνὴν Ὅσιε· ἐν τῇ σῆ γὰρ πέτρα, τῆς ὁμολογίας ἐπήξατο, τῆς Ἐκκλησίας τὰ βάθρα, ἧς οὐδέποτε, κατισχύσαι πύλαι τοῦ Ἄδου δυνήσονται.

Ἡ θρησκεία τῶν εἰδωλῶν, διδασκαίς ταῖς ἐνθέοις σου, εἰς Θεοῦ λατρίαν, Πάτερ προφανῶς μετενήνεκται· τὰ εἰδωλεῖα δὲ τούτων εἰς ναοὺς σεπτοῦς, μεταβέβληνται, θείαν στολὴν εἰσδεχόμενα.

Θεοτοκίον.

Απόρρητως τὸν Δεσπότην, τῶν ἀπάντων γεγέννηκας, καὶ τεκοῦσα τοῦτον, Κόρη αἰ-

παρθένος ἔμεινας, καὶ Θεοτόκος ἐδείχθη κατ' ἀλήθειαν ὅθεν Δέσποιναν, σὲ τοῦ παντός καταγγέλλομεν.

Ἔτερος. Χριστός μου δύναμις.

Υπάρχων ἔμπλεως, τοῦ Δείου Πνεύματος, ἱερώτατε Πάτερ τὰ πονηρὰ, πνεύματα ἀπήλασας, καὶ Θεοῦ οἴκους τοὺς βροτοὺς, διδαχαῖς σου ἀπέτελεσας.

Μονάδα ἀκτιστον, ἐθεολόγησας, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσι διαιρετὴν, ἄτμητον ἀσύγχυτον, φωταγωγῶν τοὺς εὐσεβεῖς, ἱεραῖς Δεολογίαις σου.

Νεκρώσας πρότερον, σαρκὸς σκιρτήματα, ἐγκρατεῖα καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, Δεῖος ἐχηρημάτισας, ἱερουργὸς τοῦ Πλαστουργοῦ, ἱερώτατε Μητρόφανες. Θεοτοκίον.

Ως πύλην φέρουσαν, πρὸς Δεῖαν εἴσοδον, ὡς Παραδείσον Δεῖον ὡς νοητὸν, τόπον ἀγιάσματος, ὡς καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νυκτὶ προσκαθήμενον, καὶ σκότει λαὸν Πάισοφε, εἰδωλομανίας τῷ φωτί σου, τῶν διδαγμάτων ἐφωταγώγησας, καὶ Δεογνωσίας ἀστραπαῖς, πάντα κατεφαιδρυνας, ὡς λαμπτῆρ παμφαέστατος.

Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, μίαν Δεαρχίαν ἐν προσώποις, τρισὶν ὑπάρχουσαν ἀδιαίρετον, ἄτμητον ἀσύγχυτον ἀπλήν, πᾶσιν ἀνεκήρυξας, ὀρθοδόξως Ἐρισόλβιε.

Ηλίου λαμπρότερον, ἐξέλαμψας Μητρόφανες· σὺ γὰρ τῆς ἀπάτης σκότος λύεις, καὶ δραπετευεῖς ζοφῶδεις δαίμονας, νύκτας τῶν παθῶν ἀποσοβεῖς, καὶ δεινὴν σκοτόμαιναν, φυγαδεύεις αἰρέσεων.

Θεοτοκίον.

Λυτήριον εὔρατο, τὸν τόκον σου Δεόνυμφε, φύσις γηγενῶν τῆς πρὶν κατάρας, καὶ εὐλογίας Δεοπρεποῦς πλουτισμόν· ὅθεν εὐλογουμένε σε πιστοὶ, πάντες καὶ δοξάζομεν, Μαριάμ παντευλόγητε.

Ἔτερος. Ἐγὼ Δεῖω φέγγει σου.

Τὰ Δεῖα Δεῖως ἐπιτελῶν, καὶ καθαρωτάτῳ λογισμῷ, τῶν καθαρῶν ἐφαπτόμενος, ἀμεμπτος ἐδείχθη ἱεργῶν τῷ Θεῷ, ἀπλότητι καρδίας, Πάτερ Μητρόφανες.

Οἱ τῶν εἰδώλων Δεραπευταὶ, ὠφθησαν Θεῷ νῦν λατρευταί, σοῦ ταῖς σεπταῖς παραινέσεσιν· οὓς ἐξ ἀναξίων ἀξίους ἐξαγαγῶν, Δεραῖπων ἀνεδείχθη τοῦ Παντοκράτορος.

Υπὸ τῆς χάριτος προσκληθεῖς, ἔλυσας αὐχμὸν εἰδωλικόν, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν λόγων σου, καὶ κεχερσωμένας καρδίας Ὅσις, γονίμους ἀπειργάσω Πνεύματος χάριτι. Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν κύησιν τὴν φρικτὴν, ἔμεινας Παρθένος ὡς τὸ πρὶν· Θεὸς γὰρ ἦν τὸ τικτόμενον, ὁ μετασκευάζων πάντα βουλήματι, ἀνύμφευτε Μαρία Δεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ ε'. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Τὸ Δεῖον σκεῦος τῆ Πνεύματος, τὸν ἀνθρώπον Θεῷ τὸν ἐράνιον, ἔνσαρκον Ἄγγελον, ἱεραρχίας ἀγλαΐσμα, τὸν σοφὸν Μητροφάνην ὕμνοις τιμῶμεν.

Ρημάτων Δείων ἡ δύναμις, καὶ φθόγγος τῶν ἐνθέων λογίων σου, πάντα διέδραμε, τῆς οἰκτιμένης τὰ πέρατα, ὀρθοδοξίαν πᾶσι Μαίκαρ κηρύττοντα.

Ο πάντα καὶ πρὸ γενέσεως, γινώσκων ὡς Θεὸς ὦ Μητρόφανες, σὲ ἐκ κοιλίας μητρὸς, προσγνωκῶς καθηγίασε, καὶ Πνεύματος δογεῖον σὲ ἀπειργάσατο. Θεοτοκίον.

Απόρρητός σου ἡ σύλληψις, ἀνέκφραστος ὁ τόκος Θεόνυμφε, καὶ ἀνερμήνευτον, τὸ τῆς ἀγνείας μυστήριον· διό σε πιστεῖ μόνῃ αἰεὶ δοξάζομεν.

Ἔτερος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Η γλῶσσά σου Πνεύματι, τεθηγμένη νοητῶς, ὡς γραμματέως κάλαμος, καλλιγραφεῖ καρδίαις τῶν εὐσεβῶν, τὸν λόγον τῆς χάριτος, ἱερώτατε Πάτερ Δεῖω πνεύματι.

Τὰ Δεῖα μούμενος, ὡς χωρῶν πρὸς νοητὰ, τὰ τῶν Ἁγίων Ἁγία, μυσταγωγεῖς ἐν Πνεύματι τοὺς πιστοὺς, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, ἱερώτατε Πάτερ τελεώτατα.

Ροαῖς τῶν δογμάτων σου, κατακλύσας θολερὰ, τῆς ἀθείας ὕδατα, ὡς ποταμὸς ὠράθης τὰ εὐσεβῆ, ἀρδεύων συστήματα, τῶν πιστῶν Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, παχυνθεῖς ἄνευ σποράς, βροτὸς ὠράθη τέλειος, καινοτομῶν τὰς φύσεις Δεοπρεπῶς, ὡς μόνος ἐπίσταται, Δεοκόσμητε Κόρη παναμώμητε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ Μητροφάνην, τῆς Ἐκκλησίας τὸν φωσφόρον λαμπτῆρα, τὸν ὁμοῦσιον τὸν Λόγον τῷ Πατρὶ, ἐν μέσῳ κηρύξαντα, Δεοφόρων Πατέρων, καὶ θρόνον κοσμήσαντα, Βασιλίδος ἐν πρώτοις, καὶ προφητείας

χάριν ἐκ Θεοῦ, σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Ο μυστολέκτης τῶν Θεοῦ ἀρρήτων μυστηρίων, Ἀπόστολος ὁ μέγας Παῦλος, τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ, πᾶρθεθεν προβλέπων τὸ μέλλον, προέγραψε τὸν ἄξιον τοῦ θρόνου τῆς τῶν πόλεων Βασιλίδος· Ταῦτος ἡμῖν, φαίσκων, ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς, ὁσιος καὶ ἀκακος, δίκαιος καὶ ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἠνωμένος τῷ πνεύματι ταῖς ἀνω οὐρανίαις Δυναμίσει· ὅς, ἔχων παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἁγίων, παρίσταται αἰεὶ τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, αἰτέμενος δοθῆναι ἡμῖν ἔλεος, καὶ χάριν εὐρεῖν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Αὐτὸν ἐν χρεωστικῶς ἀνευφημοῦντες, ὡς χάριν ἐκ Θεοῦ σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Συναξάριον.

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Γῆς μητρός ἐκγὰς, Μητρόφανες παμμακάαρ,
Ἐκεῖ μετῆρας, οὐ Πατὴρ πάντων μέγας.

Μητροφάνης δὲ τετάρτη ἔδν χθόνα βωτιά-
νειραν.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ πρώτου ἐν βασιλευσὶ Χριστιανῶν, υἱὸς ὑπάρχων Δομετίου. Ὁ δὲ Δομέτιος ἀδελφὸς ἦν Πρόβου τοῦ βασιλέως· ἐγέννησε δὲ δύο υἱούς, Πρόβου καὶ Μητροφάνην. Οὗτος, λογισμῶ σῶφρου τὴν τῶν εἰδώλων θρησκείαν κατανοήσας, ὡς πεπλανημένην καὶ ψευδῆ, προσῆλθε τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν ἐβαπτίσθη. Καὶ ἔλθων εἰς τὸ Βυζάντιον, συνῆν Τίτῳ Ἐπισκόπῳ τοῦ Βυζαντίου, ἀδρὶ Ἁγίῳ καὶ Θεοφόρῳ· ὅς αὐτὸν εἰς τὸν τῆς Ἐκκλησίας ἐνέταξε κληρὸν. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ἐπισκόπου τελευτήν, ὁ Δομέτιος καθίσταται πρόεδρος· ὃν διαδέχεται Πρόβος ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Κατασχὼν δὲ τὴν Ἐκκλησίαν ἰτη ἰβ'. πρὸς Κύριον ἐκδημιεῖ, καὶ εὐθὺς Μητροφάνης, ὁ τοῦ Πρόβου μὲν ἀδελφός, τοῦ δὲ Δομετίου υἱός, εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἀνάγεται θρόνον.

Τούτου εὐρῶν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐν τῷ Βυζαντίῳ Ἐπίσκοπον, καὶ τὴν ἀρετὴν, καὶ τὸ τῶν τρόπων εὐθές, τὴν τε περικειμένην αὐτῷ ἀγιωσύνην κατανοήσας, οὐχ ἥττον λέγεται δι' αὐτὸν, ἢ διὰ τὴν τῆς πόλεως θείαν, εὐφῶς πρὸς τε κρᾶσιν ὡρῶν ἔχουσαν, καὶ καρπῶν ἀφθονίαν, καὶ θαλάσση ἀρδουμένην, καὶ ἅμα προσκαθημένην τῶν δύο τῆς οἰκουμένης τμημάτων, τῆς τε Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας, ἐρασθῆναι τι τοῦ χωρίου, καὶ φιλοτίμως διετιθῆναι περὶ αὐτό, καὶ φείσασθαι μὲν οὐδινὸς ἀναλώματος, ἀνεγείραι δὲ πόλιν, πάσας τὰς παρὰ ἀνθρώπων γιγνημένας νικῶσαν, καὶ τούτων ὑπαρκειμένην, εἰς ἣν τὸ κράτος καὶ τὴν βασιλείαν ἔταξεν, ἀπὸ τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης ταύτην μεταγαγῶν.

Τῆς δὲ κατὰ Νίκαιαν πρώτης Συνόδου συναθροισθεί-

σης, ὁ μὲν μακάριος Μητροφάνης, διὰ γῆρας καὶ νόσον, ἀπελείφθη· καὶ γὰρ ἤδη κλινοπετῆς ἦν, τῷ χρόνῳ τῆς φυσικῆς μαρανθείσης δυνάμεως. Τὸν δὲ πρῶτον ἐν πρεσβυτέροις Ἀλέξανδρον, ἀνδρα τίμιον, ἐξαπέστειλεν, ἐν καὶ διάδοχον ἀπεφύνατο. Ἐπανελθόντος γὰρ τῷ Βασιλέως μετὰ τῶν Θεοφόρων Πατέρων, καὶ τῆς Συνόδου λυθείσης, ἐκ Θεοῦ λέγεται ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ τόν τε Ἀλέξανδρον, καὶ τὸν μετ' αὐτὸν Παῦλον ἐπιτηδείους ὄντας, καὶ Θεῷ ἀρίσκοντας, πρὸς τὴν τοιαύτην διακονίαν. Κοιμηθεὶς δὲ καὶ ἀναπαυσάμενος ὁ μακάριος, πρὸς τὸν Θεὸν μετατίθεται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀκακίου ἐν τῷ Ἐπτασκάλῳ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Φῶς ἀνέτειλε τῆς εὐσεβείας Ὅσιε, πᾶσι τοῖς πέρασιν, ἐν τῷ εὐθέτῳ καιρῷ, τῆς ἱεραρχίας σου· διὸ καὶ ἔψαλλες· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Α'πεκάλυψας τοὺς μέλλοντας τῷ Ἄνακτι, ἐμπνευσθεὶς ἀνωθεν, καὶ μέχρι τρίτου Σοφῆ, διαδεξαμένους σου, θρόνον καὶ φρόνημα, εὐσεβέστατον, ὡς τῆς Τριάδος γνήσιος, καὶ πιστότατος θειάπων.

Νέον παῖδα μὲν Χριστὸς ἐνστερνισάμενος, Θεοφορούμενον, καὶ Ἱεράρχην σοφῆ, καὶ Μάρτυρα ἔδειξε· σὺ δὲ μιμούμενος, τοῦτον Πάινσοφε, τὸν νέον Παῦλον ἔσεσθαι, σοῦ διαδόχου προέφη.

Ἡ τῷ Πνεύματι σοὶ χάρις ἐνοικήσασα, προφήτην ἔδειξε, προβλέποντα τὰ μακρὰν, καὶ σαφῶς προλέγοντα· ὅθεν προεἶρηκας, τοῖς αἰτούσί σε, περὶ πολλῶν Θεσπέσιε, καὶ σῆς θείας ἐκδημίας. Θεοτοκίον.

Εὐλο βρώσεως γευσάμενοι προπάτορες, ἀπεστερηθήσαν, τῆς Παραδείσου τρυφῆς· ἡμεῖς δὲ γευόμενοι, σαρκὸς τοῦ τόκου σου, Θεογύμφευτε, τὴν ἐν Ἐδέμ ἀπόλαυσιν, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Φωτιζόμενος τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον νεύσεσι, καὶ μεθέξει, φωτοβόλος γέγονας ἀστῆρ, φωτιζὼν τοὺς ψάλλοντας Σοφῆ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Α'γιώτατος ναὸς ἀγλαϊζόμενος, ταῖς ἐναρέτοις πράξεσι, σὺ γενόμενος, ἐνοικοῦσαν ἔσχες ἱερῶς, ἐν σοὶ τὴν Τριάδα ἐκδοῶν· Ἐσλαγητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυσαγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀπωσάμενος, ταῖς θείαις ἐγρηγόρσεσι, θείαν ἔλλαμψιν εἰσε-

δέξω, ἄγγελον φωτός, καὶ στύλον καὶ ἔρεισμα πιστῶν, καὶ ἱεράρχην ἀληθῆ ἀποτελοῦσάν σε.

Θεοτοκίον.

Ο καθήμενος ἐν κόλποις τοῦ Γεννήτορος, ἀπεριγραπτῶς ἄχραντε, ἐν τοῖς κόλποις σου καθίζεται νῦν περιγραπτῶς, τὴν σὴν περικείμενος μορφὴν, διὰ τὸ σῶσαι τὸν Ἀδάμ, νέος Ἀδάμ γεγωνῶς.

Ἔδῃ ἡ Παῖδας εὐαγεῖς.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος Θεόφρον, ὡς πλήρης ζωοπαρόχων ἀναβλύσεων, ποταμὸς ἐξέχεας, εὐσεβείας ὕδατα, ψυχὰς πιστῶν δὲ ἠρδευσας, ψάλλειν διδάσκων αἰεὶ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανὴρ ἐπιθυμιῶν Πνεύματος ὠφθης, καὶ σκευὸς ἐκλελεγμένον ἱερώτατε ὄθεν ἐρώτησαντι, ἱεράρχῃ εἰρηκας, Ἀλεξανδρέων πρόεδρον, προοπτικῶς μετ' αὐτὸν, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον εἶναι, τὸν πολὺν τὰ θεῖα, καὶ λαμπρὸν ἀριστέα.

Ιθύνας τὸ σκάφος Ἐκκλησίας, πρὸς ὄρμον ὀρθοδοξίας γαληνότατον, οἷα ἐμπειρότατος, κυβερνήτης Πάνσοφε, τὴν ἄνω πόλιν ἐφθασας, γέρα ληψόμενος, τῶν πόνων καὶ ἰδρώτων σὺ μάκαρ, παρὰ τῷ Δεσπότη, Χριστῷ εἰς τὸς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ολὴν προσλαβὼν τὴν ἀνθρωπίνην, οὐσίαν ἐκ σοῦ Σεμνῆ ὁ ὑπερούσιος, ὄλον με τὸν ἀνθρωπον, ἔσωσε βουλήματι, καὶ κοινωνὸν ἀνέδειξε, νῦν θείας φύσεως· διὸ σε γεγηθότες ὑμνεῖμεν, ὡς καλῶν αἰτίαν, Παρθένε εἰς αἰῶνας.

Ἔτερος. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Υπερήφανον ἔφιν τῇ ταπεινώσει σου, ἐταπεινώσας Μαίκαρ προσανυψούμενος, ταῖς πρὸς τὸν Θεὸν καθαραῖς σὺ ἐντεύξεσιν (*) ὄθεν σε τιμῶμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας, καὶ λαοὺς ἐκ δουλείας πλάνης διέσωσας, τὴν εἰδωλικὴν, ἀπελαύνων δυσσέβειαν, Πάτερ ἱεράρχα, Μητρόφανες θεόφρον.

Καὶ τὸν βίον τῷ λόγῳ ἔχων ἀρμόζοντα, καὶ τὸν λόγον τῷ βίῳ ἔχων ἐμπρέποντα, πλήρης ἡμερῶν, γεγωνῶς τῶν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ πρὸς ταῖς ἄνω, μετέβης κατοικίας.

Θεοτοκίον.

Αυτρώθέντες τῆς πρώην ἀράς τῷ τόκῳ σου, παντελοῦσθε Κόρη θεογεννήτρια, τὴν

τοῦ Γαβριὴλ, φωνήν σοι ἀναμείλομεν· Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς πάντων σωτηρίας.

Ἔδῃ δ'· Ἄπας γηγενής.

Νόμος ὁ γραπτὸς, παρῆλθε τῆς χάριτος ἐπιφανείσης Χριστοῦ· ἡ Ἀαρωνίτις δὲ, ἱερωσύνη τῇ σῇ Μητρόφανες, ἱεραρχία πάνσοφε, παραχωρεῖ ἐμφανῶς, ὡς ἡλίου, τηλαυγῶς ἐκλάμποντος, τὸ ἀστέριον φέγγος συγκρούπεται.

Εἰρήνη πολλή, ἐκ Θεοῦ γεγένηται σοὶ ἱερώτατε, οὐ ὠραῖοι ἔδραμον, πῶδες εἰρήνης ὁδὸν κηρύττοντος, εἰρήνην ὑπερέχουσαν, ἅπαντα λόγον καὶ νοῦν, καὶ εἰρήνης, τόποις ἐνσηνώσαντος, καὶ εἰρήνην λιταῖς ἡμῖν νέμοντος.

Σὺν Πατριαρχῶν, καὶ Μαρτύρων τάγμασιν ὁσίων καὶ Προφητῶν, καὶ ταῖς τῶν Ἁγγέλων δὲ, ταξιαρχίαις ὡς παριστάμενος, τῷ θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, ἀπαύστως πρέσβευε, κραταιοῦσθαι, ἄτρωτον τὸ κήρυγμα, εἰς αἰῶνας αἰῶνων τῆς πίστεως.

Οπαμβασιλεῦ, Θεὲ Τρισυπόστατε ἡμῖν εὐίλατος, γενοῦ ταῖς θεαῖς λιταῖς, τοῦ ἱεράρχου καὶ παῦσον ἅπαντα, τῆς Ἐκκλησίας σκάνδαλα, καὶ τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων, ἐχθρῶν ἐξαφάνισον, καὶ εἰρήνευσον πάντα τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Σῶζε πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων ἀγνή Μητρόθεε, ἅπαντας τοὺς δούλους σου, καὶ αἰωνίου ῥύσαι κολάσεως, καὶ τῆς χαρᾶς ἀξιώσον, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τοὺς ἐκ πόθου, σὲ ὕμνοις γεραίροντας, καὶ τὴν θεῖαν τιμῶντας εἰκόνα σου.

Ἔτερος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Εν γῇ πραέων σὺ κατεσκήνωσας, Ἀρχιερεῦ πραῦς ἐν ἀκακίᾳ γενόμενος, καὶ τοῖς ἄνω συνήφθης στρατεύμασιν, ὅλος ὠραῖσμένος, θεαῖς λαμπρότησιν, ὅλος τῷ φωτὶ τῶν ἀρετῶν περιγεόμενος.

Ορᾶς Ἁγγέλων θείας λαμπρότητας, Πατριαρχῶν Μαρτύρων Ἀποστόλων Μητρόφανες, σὺν αὐτοῖς δυσωπῶν τὸν φιλόανθρωπον, ἄφεισιν τῶν πταισμάτων, βίου διόρθωσιν, Ὅσπερ δωρήσασθαι ἡμῖν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Σταγὼν καθάπερ ἡ ἐπουράνιος, τῇ σῇ γαστρὶ Παρθένε ὑετὸς καταβέβηκε, καὶ ξηράνας τῆς πλάνης τὰ ῥεύματα, ὠμβρῖσεν ἀφθαρσίαν καὶ ἀπολύτρωσιν, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ θεοχαρίτωτε.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει· συνεπέσεις.

δόλως φέρον, καὶ δειλιῶ τὴν ἐκκοπὴν, μήπως εἰς τὸ πῦρ βληθῶ τὸ ἄσβεστον· ὅθεν δυσωπῶ σε· Τούτου ῥύσαι με, δείξασα καρποφόρον, Ἄχραντε, τῷ Υἱῷ σου τῇ μεσιτεῖᾳ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η δάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερώς· Οἱ μοι! ἀνεβόα ποθεινότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπεῶκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνωῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στίχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Δῶρον Θεῷ σε παμμάκαρ Πάτερ σέβω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δῶρον Θεῷ παμμάκαρ, σεαυτὸν προσῆξας καθαρῶτατον, διὰ βίου τελείου, καὶ σεπτοῦ μαρτυρίου Δωρόθεε.

Ωρίμον ὡς περ βότρυον, Πάτερ ἀποθλίψας τὴν διάνοιαν, εὐφροσύνης κρατῆρα, τοῖς πιστοῖς διδαγμάτων προέθηκας.

Ρεύματα τῆς ἀπάτης, ἔστησας Δωρόθεε τῷ ρείματι, τῆς πανσόφου σου γλώττης, καὶ πιστῶν διανοίας κατήρδευσας. Θεοτοκίον.

Ομβρισὸν μοι Παρθένε, δέομαι σταγόνα κατανύξεως, τὸν ἐνόητα μοι ῥύπον, ἀποπλύουσαν, ὅπως δοξάζω σε.

ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νύκτα ἀπεδίωξας, τῆς ματαιότητος ἀπάσαν, ταῖς ἀστραπαῖς, Πάτερ Ἱεράρχα, τοῦ πανσόφου κηρύγματος.

Θαύμασιν ἐστήριξας, καὶ ἱεροῖς Σοφὴ δόγμασι, ταῖς τῶν πιστῶν, πάντων διανοίας, ὡς ποιμὴν ἱερώτατος.

Εχρισέ σε Κύριος, τῷ ἱερῷ Σοφὴ χρίσματι, καὶ τῆς αὐτοῦ, θείας Ἐκκλησίας, ποιμενάρχην κατέστησεν. Θεοτοκίον.

Ολὴν τὴν καρδίαν μου, τῷ θεϊκῷ φωτὶ λάμπρυνον, πύλη φωτός, τὸν τῆς ἀμαρτίας, σκοτασμὸν ἐκδιώκουσα. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ σερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
• Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεοῖς δόγμασιν αἰεὶ ἐκλάμπων, δῶρον ἅγιον σεαυτὸν προσῆξας, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ

Giugno.

3

δι' ἀθλήσεως, καὶ κατοικεῖς νῦν αἰεὶ εὐφραϊνόμενος, τῶν πρωτοτόκων τὴν ἄνω μητρόπολιν. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρό τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενωῶς ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαψήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱ μοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υψημένου κατέπτυσας, Ὅσιε χειμῶνος τῆς ἀθεότητος, καὶ τῇ θέρμῃ θείῃ Πνεύματος, ἀβλαβεῖς καρδίας συνετήρησας.

Συνετρίβη Δωρόθεε, μάκαρ πρό προσώπου σου ὄρη βίαια, τῶν δαιμόνων καὶ ἐταίησαν, δυσμενῶν ἀνθρώπων τὰ φρονήματα.

Εκαρτέρεις θλιβόμενος, πόλεως εἰς πόλιν ἐκδιωκόμενος· μακαρίας ὅθεν ἔτυχες, τῶν Μαρτύρων δόξης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Πειρασμῶν με διάσωσον, καὶ τοῦ ψυχοφθόρου τῶν παθῶν κλύδωνος, ὅπως πίστει μακαρίζω σε, παναγία Κόρη Μητροπαρθένε.

ᾠδὴ ε΄. Ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Αποσκοπῶν ἐμφρόνως, ταῖς ἀντιδόσεις ταῖς θείας Δωρόθεε, τῆς μεγίστους κινδύνους, καὶ τοὺς πειρασμοὺς ἐκαρτέρησας.

Μοναδικῶς τὴν θείαν, ἀνακηρύττων Τριάδα Δωρόθεε, πολυθέου μαρίας, μάταιον διέλυσας φρύαγμα.

Μὴ προσκυνήσας Μάρτυς, ἔργα χειρῶν ἀνομούμων ὑπέμεινας, πειρασμοὺς καὶ κινδύνους, καὶ μαστίγων πόνους Δωρόθεε.

Θεοτοκίον.

Ανατολή ἡλίου, πρό ἑωσφόρου ἐκλάμψαντος γέγονας, δι' οὗ φῶς οἱ ἐν σκοτει, Ἄχραντε δεινῶν ἐθεάσαντο.

ᾠδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Καρδίαν πυρωθεῖσαν ταῖς πνοαῖς, ἐκτήσω τῷ Πνεύματος, πνευμάτων Δωρόθεε, ἐναντίων τὸν κρυμὸν διαλύουσαν.

Αγίων πολιτείας ἱεραῖς, συγγραφαῖς ἐδήλωσας, Πάτερ θεόπνευστε, θεῖα γνώσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμενος.

Ρημάτων σου ὁ φθόγγος καὶ τερπνῶν, δογμάτων ἢ δύναμις, πᾶσαν ἐπέδραμε, Παμμακάριστε τὴν γῆν θεῖα χάριτι. Θεοτοκίον.

Παρθένε ὃν ἐκύησας Θεόν, ἄνθρωπον γενόμενον, τοῦτον ἰκέτευσ, λυτρωθῆναί με πυρὸς καὶ κολάσεως. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτωνά μοι παραίσχε φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ορθοδόξοις δόγμασιν, Ἱερομάρτυς κηρύξας, δῶρον θεῖον ἅγιον, σαυτὸν προσῆξας τῷ Κτίστη, πρότερον ἐν τῇ ἀσκήσει ἐνδιαπρέψας, ὕστερον τῷ μαρτυρίῳ σερόνως ἀθλήσας, καὶ νομίμως ὑπεδέξω, βραβεῖον νίκης, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τῆ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου, Ἐπισκόπου Τύρου.

Στίχοι.

Ὁ Δωρόθεος, Κἄν φραγγέλλωμαι, λέγει,
Λεῖπσει πολλὰ πρὸς τὰ Χριστῆ μου πάθη.

Πέμπτη Δωροθέοιο δέμας πληγῆσι δαμάσθη.

Ος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Λικινίου, Τύρου Ἐπίσκοπος. Ἐπὶ δὲ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, διὰ τὸν ἐπικείμενον διωγμὸν, καταλιπὼν τὴν οἰκίαν, καὶ τὴν ἰδίαν παροικίαν, ἀπῆλθεν ἐν Δυσσοπόλει. Μετὰ δὲ τὴν τούτων καταστροφὴν, κατέλαβε τὴν Τύρον, καὶ ἦν ἰθύων τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν μέχρις Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. Τότε δὲ πάλιν, τὴν Δυσσοπόλιν κατέλαβεν, ἔνθα συσχεθεῖς ὑπὸ τῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἀρχόντων, καὶ πολλὰς βασάνους ὑπομείνας, τὸν τῆς μαρτυρίας ἐν βαθυτάτῳ γῆρα ἐκομίσαστο στέφανον, ἐν αὐτῷ τῷ πάσχειν τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παραθέμενος, ἤδη τυγχάνων ἐτῶν ἑκατὸν ἑπτὰ. Καταλείπει δὲ διάφορα συγγράμματα Ἐκκλησιαστικά, καὶ ἱστορίας, ἑλληνικοῖς καὶ ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν ἦν γὰρ ἑκατέρων ἔμπειρος τῶν γλωσσῶν, σπουδῇ συντόνῳ καὶ φύσεως ἐπιτηδεϊότητι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβεραῆς ἀπειλῆς καὶ ἀνάγκης, ἐν τῇ τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομῇ, ὅτε, μέλλοντας ὑπ' αὐτῶν δικαίως αἰχμαλωτίζεσθαι, καὶ φόνῳ μαχαίρας παραδίδοσθαι, ὁ οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος Κύριος, διὰ σπλάγγνα ἐλέους αὐτοῦ, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, Μιρκιανῆ, Νικάνδρου,

Υ'περευχίου, Ἀπόλλωνος, Λεωνίδου, Ἀρείου, Γοργίου, Σεληνιάδος, Εἰρήνης, καὶ Παμβωνος.

Οῦτοι διὰ Χριστὸν καὶ τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν, ὑπὸ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἄρχοντος, λιμῷ καὶ δίψει καὶ κρύει τλαιπωρηθέντες, τὸν ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου ἐτέλεσαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Αστρον πολύφωτον ἐφάνης, ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀθλῶν σου φωτίζων, τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶς, Δωρόθεε βωόντων Ἐυλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τρίβους εὐθείας διοδεύων, ὑπεξέκλινας τὰ βάραθρα τῆ πλάνου, καὶ ὁδοὺς πρὸς ζωῆς, ὠδήγησι τοὺς βωόντας Ἐυλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εσθεσας ὄμβροισ τῶν αἱμάτων, Παναοίδιμη τὴν κάμινον τῆς πλάνης, καὶ πρὸς ὕδωρ ζωῆς, ἐσκήνωσας κραυγαῶν Ἐυλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν Θεογεννητορ, καὶ ἀγάπη Θεοῦ, ὑπόζευξον τελεία, ἵνα πιστῶς δοξάζω σε, Θεοτόκε εἰς αἰῶνας.

ᾠδὴ η'. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Σοβαρευόμενον ὄφιν ἐν κακίᾳ, ταπεινωθεῖς ἐν Κυρίῳ, Πάτερ βωὼν ἐταπεινώσας Ἐυλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εν βαθυτάτῳ σε γῆρα πρὸς ἀγήρους, ἀναπαυσόμενον τόπους, ὁ πλαστοουργὸς κατεσκήνωσεν, ἱερώτατε Πάτερ, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Βίον ἰσαγγελον ἔχων σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τοῦ Δεσπότη σου θρόνῳ, ἀναβοῶν νῦν παρίστασαι Ἐυλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Οραιοτάτη Παρθένε ἀνεδείχθης, τὸν ὠρσιότατον Λόγον, κυοφοροῦσα ὡς ψάλλομεν Ἐυλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγῃ, καταπατοῦντες ὑπέψχλον Ἐυλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Γθυνας τὴν ποιμήνην, Χριστοῦ θεῖου πρὸς λιμένας, ἀθλαβῆ τηρήτας αὐτὴν χειμῶνων ἐναντίων, ὡς πανάριτος Ἱεράρχης καὶ θεῶν Πατέρα, πληρωτῆς σοφῆ προσταξέων.

Ως ἱερευρὸς ἱερός, ὡς Μάρτυς γενναῖος, ὡς θαυματουργὸς θαυμαστός, ὡς Δεῖος λογογράφος, ὡς τῆς πίστεως ἀδιάσειστος στύλος, δόξης αἰωνίου Πάτερ ἔτυχες.

Σὲ ὡς Δεῖον δῶρον, Δωρόθεε ὁ τὰ δῶρα, ὡς Θεὸς παρέχων, πλουσία χρηστότητι τοῖς δεομένοις, εἰς πιστῶν ἐναργῆ σωτηρίαν, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐδωρήσατο.

Ἡ Δεοφεγγῆς μνήμη σου ἀνέτειλε κόσμῳ, καταυγάζουσα πιστοὺς, ἀκτίσι χαρισμάτων, ἣν δοξάζοντας κοινωνοὺς ἡμᾶς δεῖξον Πάτερ, τῆς ἐν σοὶ Δείας λαμπρότητας.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν χερσὶ, τὸν φέροντα τὰ πάντα, νεύματι τῷ Δεῖῳ Ἀγνῇ, αὐτὸν αἰεὶ δυσώπει, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰς ἐπάρσεις εὐθύναι, τούτου ὡς θυμίαμα ἐνώπιον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βιάτῳ τόκον, τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τῆ Νέου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων (*).

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπόμονῃν καὶ πραότητα, καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἄμετρον, παννύχιον στάσιν, κατάνυξιν Δεῖαν, πίστιν ἐλπίδα ἀληθῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πάτερ κτησάμενος, ὡς ἄγγελος ἐβίωσας, ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σώματος, Ἰλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Επίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ἐχημάτισας Ὅσιε, πηγὴ κατανώξεως, συμπαθείας ρεῖθρον, πέλαγος θαυμαμάτων, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, ἐλαία ὄντως Θεῷ κατὰ

καρπος, ἐλαίῳ τῶν καμάτων σου, καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα, Ἰλαρίων μακάριε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Ονοῦς σου λαμπόμενος, ταῖς Δεῖκαῖς ἐπινεύσει, τῶν τοῦ σώματος ὑπερθεν, παθῶν ἐχημάτισεν, ἀμιγεῖς τῶν κάτω, φέρων χαρακτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ Δεῖον κάλλος καὶ γνωριζόμενος, ὅλος φωτοειδέσαστος, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἰλαρίων Πατῆρ ἡμῶν, μοναζόντων ἀγλαῖσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τῆ Βασιλείως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυῖμνητε, τὸν νῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις. καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε: Πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; Ἀνυμνῶ σου τὴν ἄμετρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήγου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρών.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Εν φωτὶ αὐτῷ καὶ νοητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων ἀναδραμῶν, Ἰλαρίων Ὅσιε λιταῖς σου, ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

Εκ βρέφους δηλάσας τὴν ἀρετὴν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ ἰδρωσιν ἀσκητικοῖς, εἰς ἄνδρα κατήνησας καὶ μέτρον, πνευματικῆς τῆς ἡλικίας Χριστοῦ.

Τῶν παθῶν τὸ πέλαγος διελθὼν, καὶ ταῖς τρικυμίας, τῶν δαιμόνων διεκφυγὼν, εἰς λιμένα ὠρμησας ἀβρόχως, τῆς ἀπαθείας Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Λόγον τὸν ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς, ἀπάτορα τῆτον, ἐπ' ἐσχάτων Δεανδρικῶς, ἐκνήσας μόνῃ Θεομητορ, ὡς ὑπερτέρα πάσης κτίσεως.

Ῥδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Εφλεξας τῷ ἄνθρακι, τῷ τῆς ὀσκήσεως Ἐνδοξε, τὴν τῶν παθῶν, ἀκανθαν καὶ θάλπει, τῶν πιστῶν τὰ φρονήματα.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Ὁσίου Βησσαρίωνος, οὗ ὁ Κανὼν φέρει Ἀκροστιχίδα: Ἄδω μάκαρ σου τὸν βίον τὸν φωσφόρον. Ἰωσήφ.

Οπλον τὴν ἐγκράτειαν, καὶ προσευχὴν ὡς περ θώρακα, καθοπλισθεῖς, ἐχθρῶν ἀοράτων, ἐτροπώσω τὰς φάλαγγας.

Παρθενίας ἔρωτι, δαψιλευσάμενος Ὅσιε, καὶ ἀρεταῖς, τὰς πρὸς τὸν Δεσπότην, Ἰλαρίων κατώρθωσας. Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σε Πάναγνε, τὰς προσβολαῖς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» **Σ**ὺ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεῶ καθιέρωσας, τὴν σὴν παμμακάαρ ζωὴν, γενόμενος ἄριστος ἱερουργὸς ἀληθῶς, Χριστοῦ ἱερώτατε· ὅθεν μετὰ μυρίους, τοὺς ἰδρωτάς καὶ πόνους, χαίρων εἰς τὰς αὐλούς, μετετέθης σκηνώσεις· καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν ρεῖθρα ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Ε'καίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σε, φθαρῆσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεiras, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Υψόμενος ὑψώσας, τὴς πεπτωκότας ποτε, ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὡς φῶς τῶν ὀμμάτων μου. Δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως· φέρε σταυρὸν, τοὺς ἥλους, καὶ τὸν σπὸγγον τὴν λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπάθειας τὴν χάριν ἐβράβευσας.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Φυτευθεῖς ἐν τοῖς ὕδασι, τοῖς τῆς ἐγκρατείας Πάτερ μακάριε, κλῆμα ὡφθης εὐθαλέσσαντον, εἰσεβείας βότρυν προβαλλόμενον.

Ολος ἐνθους γενόμενος, καὶ πνευματοφόρος ὅλος ἐγνώσθης Θεῶ (*), Ἰλαρίων παμμακάριστε· διὸ μετ' Ἀγγέλων συγχορεύεις αἰεὶ.

Ε'ν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἕστησας τὰ βήματα τῆς καρδίας σου, καὶ ἀσάλευτος διέμεινας, προσβολαῖς δαιμόνων μὴ πτοούμενος.

Θεοτοκίον.

Χερουβὶμ ὑπερτέραν σε, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑμνοῦμεν Πανάχραντε· ὃν γὰρ τρέμουσιν ἐβάστασας, ἐν σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ταῖς ἀγκάλαις σου.

(*) Ἐν χειρογράφοις: ἐξέστης Θεῶ.

ᾠδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας ἀκοίμητον, ἐν ταῖς θείαις, ἐντολαῖς ἐτήρησας, ἀκαταγνώστως Ἀοίδιμε.

Εἰς ὄρος ἀρετῶν δι' ἀσκήσεως, Θεοφόρε, πρακτικῆς ἀνέδραμες, πρὸς θεωρίας ἐπίβασιν.

Τὸν ἔλεον σκορπίσας τοῖς πένησιν, ἐκ καρδίας, Ἰλαρίων Ὅσιε, πλοῦτον οὐράνιον εἴληψας. Θεοτοκίον.

Τὸ λόγου κιβωτὸν σε ἀνέδειξε, Θεοτόκε, ὃ τῷ νόμῳ Κύριος, ἐν ἧ ἀφραδίῳ ἐσκλήνωσεν. ᾠδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Τὸν νοητὸν Γολιάθ, κακία ὑπεραιρόμενον, ἀόπλω σου συμπλοκῇ, πιστῶς ἐσφενδόνας· καὶ τούτου σπασάμενος, τὰ τῆς ἥττης ὄπλα, ὡς μεγάλαυχον ἀπέτεμες.

Τὸν μέγαν εἰς ἀρετὴν, ἐζήλωσας Ἰλαρίωνα, καὶ τούτου πνευματικῶς, κατ' ἴχνος ἐπόμενος, ἐγκρατείας Ὅσιε, κορυφαῖος ὡφθης, καὶ τῆς ποιμένης ὑποτύπωσις.

Ἰδρωσιν ἀσκητικοῖς, τοὺς ἀνθρακας τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, κατέσβεσας ὀλικῶς, καὶ τὸ πῦρ τῆς πίστεως, ἀνάψας κατέφλεξας, τὰ τῆς ἀπιστίας, τῶν αἰρέσεων φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Συνεἴληψας ἀληθῶς, τὸν Θεὸν Λόγον ἐν μήτρᾳ σε, καὶ τοῦτον ὑπερφυῶς, Πανάμωμε τέτοκας· ὃν λιταῖς ἰλέωσαι, ὑπὲρ τῶν κυρίως, Θεοτόκον ἀνυμνοῦντων σε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἰ**λασθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
» **Ἰ**μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
» δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν
» μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Πυρὶ προσομιλῶν, οὐδαμῶς κατεφλέχθης, Ἰλαρίε σοφέ, ἀθλητὰ γενναιόφρον· τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν· ὅθεν ἤνυσας τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ Ὀσίων Θεόφρον, μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Συναξάριον.

Τῇ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῷ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

Στίχοι.

Ἰλαρὸς ὢν πνεύματι σὺ Ἰλαρίων,
Ἰλαρὸς ἐν σώματι ἦς καὶ καρδίᾳ.

Βῆ δ' εἰς ὄλυμπον Ἰλαρίωνος κέαρ ἀγνὸν ἐν ἔκτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀττάλου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος ὁ Ὁσίος Ἀττάλος, τῷ βίῳ ἀποταξάμενος, καὶ τὸν μονήρῃ βίῳ ὑπελθὼν, πᾶσαν ἀσκησιν ἐπεδείξατο, νηστείαν καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ πᾶσαν ἄλλην κακοπάθειαν μετιῶν· καὶ γὰρ ἐπὶ δυοῖ καὶ τρισὶ, πολλάκις δὲ καὶ διὰ πέντε ἡμερῶν τροφῆς μετελάμβανεν. Οὐποτε δὲ ἐπὶ πλευροῦ, ἢ ἄλλως ἐξεπίτηδες ἀνεκλίθη ποτὲ, ἀλλὰ καθήμενος καὶ ἰστάμενος τὴν φύσιν παρεμυθεῖτο. Ἐκ τούτου σὺν πολλῇ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐδρέφετο τὴν ὠφέλειαν, καὶ πολλῶν θαυμάτων πηγὰς ἐντεῦθεν ἐπλούτησεν. Οὐ μόνον γὰρ ἐπὶ ψυχῶν λογικῶν τὴν συμπάθειαν ἐπεδείκνυτο, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπὶ ἀλόγων καὶ ἀψύχων καὶ ἀναισθητῶν τὸ συμπάθεον ἐπεδείξατο. Καὶ τοὺς παρόντας προτρέψαμενος δοῦναι αὐτῷ τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμόν, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε Παρθένων, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχ. Κόρας φρονίμους πέντ' ἔφη Θεὸς Λόγος,
Προϊστορῶν σοι τὰς δε πέντε Παρθένους.

Τὰς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εν τῇ γλῶσῃ τῆς ἄνω, βασιλείᾳ τὴν ποιμνὴν Πάτερ ἐξέθρεψας, καὶ ῥάβδῳ τῶν δογματῶν, τοὺς θῆρας ἀπελάσας, τῶν αἰρέσεων ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην, ἐφαπλώσας σκεδάξεις τὴν τῶν νοσοῦντων ἀχλὺν, καὶ ῥώσεως ἀκτῖνας, παρέχεις καὶ ἡμέραν, εὐεξίας κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν τῇ ἄνω εἰσηλθες, νυμφικῇ εὐωχίᾳ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, στολὴν ἐνδεδυμένος, ἀξίαν τοῦ καλοῦντος, ἐκβοῶν Παμμακάριστε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων ἐκνοφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν εὐκαιρία, ἐτοιμάζοντα τράπεζαν· ὃν ἐκτενῶς ἀγαθὴ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τοῖς τῶν δακρύων ρεύμασι, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καὶ τοῖς ἀκαθέκτους, λογισμοὺς κατέκλυσας, καὶ πέλαγος γέγονας, μακροθυμίας Ὁσίε, πρὸς γαλήνην ἄγων, ἰλαρὰν τοὺς βοῶντας· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς καρτερόν ἀδάμαντα, τῆς ἀσκήσεως ἔχοντες, τὰς σαῖς παραινέσεις, Ἰλαρίων Ὁσίε, καρδίαν στομούμεθα, καὶ τῶν παθῶν τὰς

φάλαγγας, τρέπομεν ὡς ἔθνη, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δὲ ἐγκρατείας Ὁσίε, τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, ὑποπιασμοῖς τε κατατήξας πάνσοφε, ἐπλήρωσας Πνεύματος, τὴν ψυχικὴν ἐνεργειαν, καὶ πρὸς ἀπαθείας, τρίβους ἔφθασας κρᾶζων· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπὸ τὴν σκέπην Δέσποινα, τῶν Ἁγίων πετρύγων σου, οἱ κεκακωμένοι πάντες καταφεύγομεν, δεινοῖς ἀμαρτήμασι, καὶ πειρασμοῖς καὶ θλίψεσι· σὲ γὰρ προστασίαν, κεκτημένοι βοῶμεν· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• **Ε**τίρανος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
• καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τοὺτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
• ἀνεβόα· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
• τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Πηγὴν σε τῶν θαυμάτων ὡς ἀληθῶς, ὁ Χριστὸς ὁ Τρισμάκαρ ἀνέδειξε, τοὺς ἀλγεινοὺς, ῥύπους ἐκκαθαίρουσαν τῶν παθῶν, καὶ νοσημάτων ἐνδοξε, πόνους κατακλύζουσαν εὐχερῶς· διὸ καὶ ποταμόν σε, ψυχικῶν καθαρσιῶν καλοῦμεν πάντες παμμακάριστε.

Εξήνησας ὡς φοῖνιξ πνευματικῶς, ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ παναοιδίμω, καρποφορῶν, πόνους ἐγκρατείας ὡς γλυκασμόν, ἐν ᾧ καρδίας ἠδυνας, Πάτερ τὰς τῆς ποιμνῆς σου λογικῶς· διὸ καὶ τῶν στεφάνων, τῆς οὐρανόθεν δόξης, ταύτην ἀξίωσον πρεσβείαις σου.

Τετέλεκας τὸν δρόμον ἀσκητικῶς, καὶ τὴν πίστιν Θεόφρον ἐτήρησας· διπλοῦς τε νῦν, στέφανος ἐπλάκησοι ἀληθῶς, ὃν κατὰ τὴν διάγνωσιν, τῶν βεβιωμένων παρὰ Θεοῦ, νομίμως ἀπολήψη, καὶ εἰς τὴν ἄνω λῆξιν, ἐναπολαύσεις σὺν Ἀγγέλων χοροῖς.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἐν κινδύνοις καὶ πειρασμοῖς, καὶ λιμένα καὶ τεῖχος ἐν θλίψεσι, καὶ θυρεόν, ἐν πολέμοις ἔχομεν νοσητὸν, καὶ μέγα ἰλαστήριον, ἐν δειναῖς πταισμάτων ἐπιδρομαῖς· διὸ σε Θεοτόκον, τιμῶμεν κατὰ χρῆος, καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
• **Ε**γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,

» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διόσε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδοῦτου Ἀγκύρας.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρῶν προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Αγαλλομένη καρδιά, καὶ σταθερῶ λογισμῶ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Μάρτυς, ἠτομόλησας ὄντως, μὴ πτήξας τῶν βασάνων τὰ ἀλγεναί, ἐ τὸν βίαιον θάνατον· ὅθεν νομίμως ἀθλήσας περιφανῶς. ἐστεφάνωσαι Θεόδοτε.

Τοῖς σπαραγμοῖς τῆς σαρκός σου κατετραυματίσας, τῆς πολεμίου Μάκαρ, καὶ κατέξανας τούτων, ἐλέγχους τὰς καρδίας· τοῖς δὲ κρουνοῖς, τῶν χυθέντων αἱμάτων σου, τὰς διεκχύσεις ἐξήρανας παντελῶς, τῆς ἀθείας παμμακάριστε.

Καρτερικῶς ταῖς λαμπάσι περικαιόμενος, καὶ ταῖς πληγαῖς τὸν νῶτον, συντριβόμενος Μάρτυς, ὑπέμεινας κραυγάζων· Τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπήσεως ὅλωσ με, οὐδὲν χωρίσει οὐ θάνατος οὐ ζῶν, οὐδὲ πᾶσα ἄλλη βίασanos.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. αὐτόμελον.

Τῶν οὐρανίων ταγμαίων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἀχραντε Παρθένε, σῶζε ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, ἐπὶ τοῦ ξύλου Σωτήρ, ἢ σὲ ἀγνώως τεκοῦσα, ὡς ἑώρα Θεέ μου, θρηνοῦσα ἀνεβόα· Τέκνον ἐμὸν, φῶς τοῦ κόσμου γλυκύτατον, πῶς ἐπὶ ξύλου ὀρώ σε τῆ σταυρικοῦ, ὡς κακοῦργον ἀναρτῶμενον;

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Θεοῦ δόσις πέφυκας εἰκότως μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Θεολαμπῆ σε ἀστέρα ὁ νοητός, ἀναδείξας ἥλιος, ἐν τῷ ὕψει τῆς αὐτοῦ, Ἐκκλησίας ἅπασαν τὴν γῆν, ἀστραπαῖς Μάκαρ τῶν σῶν, ἀθλῶν ἐφαίδρυνεν.

Εκ νεαρᾶς ἡλικίας ἀνατεθείς, τῷ Θεῷ Θεόδοτε, θεοδότοις ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν ἐλάμπρυνας σαφῶς, καὶ τὸν κόσμον τοῖς σεπτοῖς ἀθλοῖς ἐφαίδρυνας.

Ο περιώνυμος Μάρτυς κατανοῶν, τὰ τῆς πλάνης δίκτυα, ἐφαπλούμενα ἐν γῆ, πανταχοῦ διήρχετο ψυχᾶς, διδαχαῖς τῶν εὐσεβῶν στηριζῶν χάριτι. Θεοτοκίον.

Υπερβολῆ εὐσπλαγγνίας τῆς οὐρανοῦς, κλίνας καταβέβηκεν, ὁ Υἱὸς ὁ τῆ Θεοῦ, καὶ ἐκ σοῦ σεσαρκῶται Ἀγνή, διασωζῶν τοὺς βροτούς πλάνης τοῦ ὄφους.

Ωδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Διόλι νεύων πρὸς Θεόν, ὀφθαλμοῖς διανοίας, παναιδίμε Μάρτυς, οὐκ ἠσθάνου ταῖς πληγαῖς, τοῦ σώματος ὀμιλῶν, καὶ βασάνοις, πάντοθεν κυκλούμενος.

Ουδῶλος Μάρτυς προσβολαῖς, ἀλγεινῶν ἐσαλεύθης, οὐ θωπείαις ἀνόμων, ἐπὶ πέτραν ἀσφαλῆ, τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἠδρασμένος, ἐνδοξε Θεόδοτε.

Συντριβεῖ σῶμα ταῖς πολλαῖς, ὁ διώκτης αἰκίαις, οὐκ ἰσχύει δὲ ὅλωσ, σοῦ τὸν τόνον τῆς ψυχῆς, χαινώσαι θεία στοργῆ, τοῦ Σωτήρος, Μάκαρ κρατυνόμενον.

Θεοτοκίον.

Γδῶν σου πέρρωθεν χορὸς, Προφητῶν θεηγῶρων, μυστηρίου τὸ βάθος, πολυτρόποις ἐν φωναῖς, Θεοῦ Μητέρα ἀγνήν, σὲ κηρύττει, πάνταγε Θεόνυμφε. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεὸς μὲ
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πολύφωτος ἀστὴρ, δαδουχίαις θαυμαίων, καὶ ἀθλῶν ἱερῶν, καταυγάζων τὴν κτίσιν, Θεόδοτε μακάριε, ἀληθῶς ἐχρημάτισας· ὅθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν κατανύξει καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν.

σέ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο ῥώσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέμου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργήμα;

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Σοφία λόγων σου, καὶ ἔργων χάριτι, τὸν τοῦ σκότους προστάτην περιφανῶς, ἤσχυνας Θεόδοτε, καὶ νίκην ἤρας κατ' αὐτοῦ, εὐκλεῶς ἀγωνισάμενος.

Πυρὶ τῶν ἀθλῶν σου, σαφῶς ἐνέπρησας, τὴν πολύθεον πλάνην καὶ ὡς λαμπάς, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, Μάρτυς ἀνάψας μυστικῶς, τὴν ὑψηλίον ἐφώτισας.

Εὐτόνωσ ἐνδοξε, πλευραῖς ξεόμενος, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσιν ὡς ἀληθῶς, πάντοθεν κυκλούμενος, ἀπαρασάλευτος τὸν νοῦν, ἐγνωρίσθης διὰ πίστεως. Θεοτοκίον.

Φυλάξας ἀφθορον, σέ μετὰ κήσιν, ὡς πρότόκου Παρθένον ὁ πλαστουργός, ὤκησεν ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοὺς φθαρέντας τῇ πλάνῃ, ἐκαινούργησεν ὡς εὐσπλαγχνος.

ᾠδὴ ε'. Τῷ Δεῖῳ φέγγει σου.

Υπομονῇ σου Μάρτυς σοφέ, τῶν παρανομούντων τὰς ὁρμὰς, καὶ τῶν βασιάνων τὴν κἀκωσιν, καὶ τὰς πυρακτώσες σαφῶς ὑπήνεγκας, τῇ Δεῖᾳ συμμαχίᾳ περιφραττόμενος.

Κηρύττων λόγον τὸν εὐσεβῆ, τὰς ὁδοιπορίας τὰς μακράς, Μάρτυς Δεόφρον διώδευσας, καὶ τοὺς πλανωμένους πρὸς φῶς ἐπέσρεψας, τὸ σκότος ἀφεμένους τῆς ματαιότητος.

Αναρτηθεὶς οἷά περ ἀμνός, Μάρτυς ἐπὶ ξύλων σιδηρῶν, ὀνύχων φέρεις σπαράγματα, ἄσαρκος καθάπερ μακαριώτατε, νεκρώσεως τὸ πάχος ἀποδυσάμενος.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα τὸν ἀληθῆ Λόγον, τοῦ Πατρὸς ἐκ τῶν σεπτῶν, ἀγνή Παρθένε αἱμάτων σου, τέτοκας ἐν δύο τελείαις φύσεσι, μιᾷ δὲ ὑποστάσει Δεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Επῆλειψας λόγοις σου, ἱεροῖς τὰ ἱερά, πρὸς τῆς ἀγῶνας γυναῖκα καὶ καθελόντα Μάρτυς τὸν δυσμενῆ, ἀνδρείοις παλαισμάσιν, ἀφ' ἁρσείας στεφάνους ἀνεπλέξαντο.

Ισχυῖ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν περιφραχθεὶς, τῆς πονηρίας πνεύματα, ὑπομονῇ κα-

τέβαλες αἰκισμῶν, καὶ νίκης διαδήμα, ἐκ Θεῆ ἐκομίσω Ἀξιάγαστε.

Κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, τῶν εἰδώλων τὴν πυρὰν, Μάρτυς Χριστοῦ κατέσβεσας, καὶ δροσισμῷ τῶν πόνων σου εὐσεβῶς, ψυχᾷς κατεδρόσισας, ἐκ φλογός τῆς ἀπάτης λυτρωσάμενος. Θεοτοκίον.

Οπάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ἀληθῶς, καὶ ὀρωμένης κτίσεως, μήτραν τὴν σὴν ὑπέδου παναληθῶς, καὶ σαῖρξ ἐχρημάτισε, τῆς βροτοῦς ἀναπλαττῶν Ἀειπάρθενε. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθ' ὀρών, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σὲ προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἀναγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γερομάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Στίχοι.

Χεὶρ Θεοδότου, ἦν Θεοῦ χεὶρ ξηράνοι,

Θεῷ δοτὸν τίθησι πλήξασα ξίφει.

Θεόδοτος ἐβδομάτῃ τηθεὶς ἔλεν οὐρανὸν εὐρύν.

Οὗτος, διαβληθεὶς Θεοτέκνω τῷ Ἡγεμόνι, ὅτι τὰ σώματα τῶν Ἁγίων παρθένων, τὰ ριφέντα τῇ λίμνῃ, αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἔθαψεν, ἤχθη πρὸς αὐτόν· καὶ παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, τύπτεται σφοδρῶς. Εἶτα κρεμάται δις ἐπὶ ξύλου, καὶ τὰς πλευρὰς ξίεται καὶ διορύσσεται, καὶ λαμπάσι φλέγεται, καὶ λίθοις τὰς σιαγῶνας συντρίβεται, καὶ πρὸς τοῦτοις τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ζηναΐδος τῆς Θαυματουργοῦ καὶ τῶν Ἁγίων γυναικῶν, Αἰσίας καὶ Σωσάννης, μαθητριῶν Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν συναξίς ἐν τῷ Ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, ἐν τοῖς Βασιλίσκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λυκαρίωνος.

Στίχ. Ἄφωνος ἦκει πρὸς ξίφος Λυκαρίων,

Ἐναντι τοῦ κείροντος οἶον ἀρνίον.

Οὗτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου, πόλεως Ἐρμού. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν συλληφθεὶς, ἀγεται εἰς ἐξέτασιν. Καὶ παραστάς τῷ Ἀρχόντι, ἀναγκάζεται τὸν Χριστὸν ἐξομῆσαι. Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἐν ζοφῶδει καὶ δυσωδεσάτῃ φρουρᾷ καθειρχθῆναι προστάσσεται. Μετὰ δὲ τινος ἡμέρας ἐξενεχθεὶς, ξίεται σιδηροῖς, καὶ σταυρῷ καταπήγνυται, καὶ κατὰ μέλος αἰκίζεται. Ἐκείθεν δὲ ἀποσπασθεὶς, στρεβλοῦται καὶ μαστίζεται, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ῥάβδοις σιδηραῖς, πυρωθείσαις, κατὰ τὸ στήθος ἐκκαίεται. Εἶτα εἰς κάμινον ἐκκαυθεῖσαν ἐμβάλλεται· καὶ διαρκέσας ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀβλαβής. Καὶ δηλητήρια φάρμακα πειρὴν ἀναγκάζεται, ἃ καὶ καταφαγὼν, ἀνεέργητα φανέντα, τὸν ταῦτα κερσά-

μενον εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν ἐπεσπάσατο, ὃς καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐκσπᾶται τὰ νεῦρα, καὶ ἐν λίθῃ ἐκκαίντι ἐμβαλλεται, καὶ τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται τῆς κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸν δια ξίφους δέχεται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Ταράσιος καὶ Ἰωάννης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἰωάννην τέμνουσιν σὺν Ταρασίῳ,

οὐ πρὸς τὸ τέμνον ἐκταραχθέντας ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Στέφανος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐπώνυμος Στέφανος οὗ φορεῖ στέφους,
Ὁ πρακτικὴ χεὶρ ἀρετῶν οἶδε πλέκειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἄνθιμος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἄνθην ἐνεγκῶν Ἄνθιμος χρηστοῦ βίου,
πρὸ τῆς τελευτῆς ἀρετῶν καρπὸν φύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Σεβαστιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σεβαστιανῆς, ὡς τὰ λοιπὰ τοῦ βίου
σεβαστὰ πᾶσι, καὶ τὸ τοῦ βίου τέλος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Τῷ πυρὶ θεομακάριστε τῶν πόνων σου, πυρὰν εἰδῶλων ἐσβεσας· τῶν αἱμάτων δέ, τοῖς κρουνοῖς ἐθύθισας ἐχθροῦς, ἀσάρκους θεόδοτε βῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς θυμίαμα εὐῶδες προσενήνεξαι, σοφὴ τῷ ἀθλοθέτῃ σου, θεία χάριτι, τὴν δυσῶδη πλάνην καθελών· διὸ μελωδεῖς περιχαρῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντηρήσας σου τοὺς λόγους φόρτος Ἅγιος, τῷ θεοφόρῳ φρόντωνι, ἀποδέδοσαι, εἰς ναὸ ἀνέγερσιν σεπτοῦ, εἰς καθαρσιν πάντων εὐσεβῶν, εἰς περιποίησιν ψυχῶν, Μάρτυς θεόδοτε.

Θεοτοκίον.

Μίαν φέροντα ὑπόστασιν ἐκύησας, τὸν Λόγον Μητροπάρθενε, διπλᾶς ἔχοντα, τὰς θελήσεις καὶ τὰ φυσικὰ, αὐτοῦ ιδιώματα σαφῶς· Θεὸς γὰρ ἐστὶ καὶ βροτὸς, ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθείς.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Ἀδιάσειστος στύλος πύργος ἀκλόνητος, ἀπερίτρεπτον τεῖχος βάσις τῆς πίστεως, δόσις θείκῃ, εὐσεβείας ὑπέρμαχος, πλάνης κατὰ δαιρέτης, εἰδείχθης Ἄθλοφόρε.

Κυβερνήσει τῆς θείας χάριτος Πάισοφε, τῶν βασάνων παρηλθες τὸ μέγα πέλαγος, καὶ τοὺς γαληνοὺς, ἀγαλλόμενος ἔφθασας, ἐνδοξε λιμένας, τῆς ἄνω βασιλείας.

Ἀἰ πορεῖαι καὶ τρίβοι σου κατευθύνθησαν, πρὸς Χριστὸν τὸν τῶν ὅλων Θεὸν καὶ Κύριον, οὗ ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ τὸ πνεῦμα παρέδωκας, Μάρτυς ἀθλοφόρε, θεόδοτε τρισμάκαρ θεοτοκίον.

Ῥῆτορεύουσα γλῶσσα τοῦ μυστηρίου σου, τὸ ἀπόρρητον βάθος εἰπεῖν οὐ δύναται· Λόγον γὰρ Θεοῦ, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, πάντα γνε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἀπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ μόνῳ τῷ βούλεσθαι. Σε ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἰνα τῆς δόξης τύχης, τῆς ἐκεῖ Ἄθλοφόρε, τῆς ὀρωμένης χαίρων κατεφρόνησας, καὶ θεία ἐπινεύσει, πρὸς τοὺς αἰκισμοὺς ἐχώρησας μὴ δειλιάσας, κολαστηρίων εἶδη καὶ θάνατον πικρὸν· ὅθεν μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθης ἀγωνισάμενος.

Ὡρδῆθης οἶκος Μάρτυς, καθαρὸς τῆς Τριάδος, οἰκοδομία πράξεων θεόδοτε, πανόλβιε ἐνθέων, ἄθλων τε λαμπρῶν φαιδρότησι κεκοσμημένος· δι' ὧν ναοὺς δαιμόνων, καὶ ξόανα σοφῆ, θεία τοῦ Παρακλήτου δυνάμει, σαφῶς κατέστρεψας.

Σταλάζον ὄρος θείον, γλυκασμὸν ἀνεφάνης, σπηγὴ θαυμάτων πέλαγός τε ἐνδοξε, ἐνδέων χαρισμάτων, ρεῖθρον διαυγῆς τοῦ Πνεύματος ψυχᾶς ἀρδεῦον, καὶ κατακλύζον πάθη, καὶ πᾶσι προξενοῦν, Μάρτυς ταῖς σὲ ὕμνοῦσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον.

Φωνῇ Ἀγγέλου τέτοκας, τὸν ἄναρχον Λόγον, λαθόντα σάρκα ἐννην τε καὶ ἔμψυχον, Παρθένε Παναγία, ἐκ τῶν καθαρῶν αἱμάτων σου, καὶ τοὺς ἀσάρκους, ἐχθροὺς καταβαλόντα, καὶ σώσαντα ἡμᾶς, πάντας τοὺς ἀληθῆ θεοτόκον ὁμολογοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἱλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὕμνεῖν σε θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἐνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστατίς, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αθλητῆς γενναιότατος, στρατιώτης ἀήττητος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφία τῶν λόγων σου, καὶ τῶν ἔργων σου σοφῆ, καρτεράτῃς ἐπιδείξαι· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς ἄνω, ὀμηγύρεσι συνήφθης, Μεγαλομάρτυς Θεόδωρε.

Καὶ σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ τὰς σάρκας ἔξομένος, ὀξυτάτοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, καὶ ξίφει τεμνόμενος, καὶ παντοίαις μηχαναῖς, ἀλγηδόνων κυκλούμενος, ἀπαρατρωτός, καὶ ἀήττητος ὡφθης τῇ δυνάμει, τοῦ σταυρῷ προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας, εὐσεβείας πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυξάμενος, καὶ ἱερεῖον ῥλόκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, τῷ τυθέντι διὰ σέ, καθαρῶς προσαγόμενον, τῷ δοξάσαντι, τὴν ἀγίαν σου μνήμην καὶ θαυμασίων, θησαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Αθλητικὸν συνησάμενος στάδιον, κατὰ τῆς πλάνης ἠνδραγαθήσας Θεόδωρε, τῇ πυριφθόγγῳ γλώττη σου, καταισχύνας Δικινίου τὸ ἀπάνθρωπον. Διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορευῶν μακάριε, αἴτησαι Χριστὸν, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ, ὁ τροπώσμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὄπλῳ τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, ὁ πολλῶν βασιάνων ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐράνιον,

Giugno.

4

βασιλείαν Θεόδωρε· ἐν ἡ χορευῶν, καὶ μεθέξει θεόμενος, καὶ λαμπόμενος, καθαράτῃς διαδόσει, μέμνησο τῶν τιμώντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον, καὶ προσκυνήντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, ἀφ' ἧς ἀναβλύζεις, τοῖς αἰτούσιν εὐρωστίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ἐ Θεός.

Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλὴ, τῶν ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον, ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ, δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος· λαμπτήρ τὴν ὑφήλιον, καταυγάζων τοῖς θαύμασι· πύργος ὁ μέγας, διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσήξει, τῶν ἀπειρῶν κολάσεων· λόγγη τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνας τὸν δράκοντα· ὁ ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Οπλῷ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδῶλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μασιγῶν ὑπέστης πείραν, καὶ ἐπὶ ξύλῳ τάθεις, σπαραγμοὺς παμμακάρε ἐκαρτέρησας, ὑφ' ὧν συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος, σταυρῷ ὑψώθης, τιτρωσκόμενος βέλεσι, καὶ τὰ ὄμματα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλέμενος· ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ οὐρανίων στεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. Διὸ ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες εὐφημήσωμεν πιστοί, καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον Μεγαλομάρτυρα, τῆς αἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σε γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Στρατολογία ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τῆ οὐρανόθεν στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλῆς γεγένησαι Θεόδωρε· ὄπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας, τῶν δαιμόνων τὰ εἶψη, καὶ νικηφόρος ὡφθης ἀθλητῆς· ὅθεν σε πίστει, αἰεὶ μακαρίζομεν.

Διόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου
ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς :

Μέλπω σε δάρων ἐνθέων ἐπώνυμε .

(ἀνευ τῶν Θεοτοκίων) . Ποίημα Θεοφάνους .

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον .

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, καλλω-
πιζόμενος, καλλοποιῶ παρίστασαι Χρι-
στῷ, παρ' αὐτῆ καλλυνόμενος, ὡς θαλασσῶν ἐπώ-
νυμος, τῶν τοῦ Θεοῦ Μάρτυς Θεόδωρε .

Ενθέοις θωρακισθεὶς Θεόδωρε, ὄπλοις τῆς
πίστεως, τοῦ δύσμενοῦς συνέκοψας σερ-
ρῶς, ψυχοφθόρου τὰς φαλαγγας, καὶ νικητῆς
γενόμενος, μετὰ Μαρτύρων ἐστεφάνωσαι .

Λαμπρόν σου τὸ τῆς ψυχῆς ἀνάστημα, ἐπι-
δεικνύμενος, τῷ δυσσεβεῖ Θεόφρον βασι-
λεῖ, τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῇ τῶν ἔργων
χάριτι, τοῦτον κατήσχυας Θεόδωρε .

Θεοτοκίον .

Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ
Δεῖου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνειλη-
φας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πα-
τρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα .

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ .

Παράταξιν δυσσεβῆ, ὡς στρατηλατῆς δυνα-
τὸς ἔτρεψας, καὶ σκολιῆ δράκοντος, πά-
σας μηχανὰς ἐξεφαύλισας .

Ως πρόθυμος τὴν ψυχὴν, δι' ἐπινοίας εὐσε-
βοῦς Ἐνδοξε, τῶν δυσσεβῶν ὄλεσας, τὰ
νενοθευμένα σεβάσματα .

Στερρότητι λογισμοῦ, τῶν δυσμενῶν ἐπιφο-
ραῖς ἠνεγκας, ζωποιοὺν νέκρωσιν, τοῦ ἀ-
γωνοθέτου μιμούμενος . Θεοτοκίον .

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγα-
θῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας ὅθεν
σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν .

Ὁ Εἰρμός .

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Χ**ριστέ κράζουσα . Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερῆμα .

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἐν σοφίᾳ καὶ λόγῳ .

Υπὲρ φύσιν ἀγῶνας διηनुκῶς, ὑπὲρ φύσιν
ἐπάθλων παρὰ Θεοῦ, ἀξίως ἐπέτυχες,
Ἀθλοφόρε πολυάθλε ὡς ἕδεν γὰρ θήμενος, τὸ
ἄθρον πρόσταγμα, σεαυτὸν βασάνοις, προθυ-
μῶς ἐξέδωκας ὅθεν ὑπομείνας, σπαραγμοῦς
καὶ στρεβλώσεις, σταυρὸν τε καὶ θάνατον, τῷ
Χριστῷ συνδεδοξασαι, ἀρμοζόντως Θεόδωρε .
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων

ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐφορταζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου .

Δόξα, καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν
ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς
ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἀμαρ-
τιῶν τε φέρτῳ, ὄφθεισαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς
πυθμένα Ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον
Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον
παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδιον, ἵνα πίστει
κραυγάζω σοι . Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν . σὲ γὰρ
ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου .

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα .

Ε'τραυματίσας τὸν ὄφιν τῷ τραυματοῦσθαι,
καὶ καρτεραῖς ἐνστάσεσι, Μάρτυς ἀνε-
δείχθης, μέλπων ἐμμελέστατα, τῷ σὲ δυναμώ-
σαντι . Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε .

Δαπανώμενος τὰς σάρκας πολλαῖς αἰκίαις,
τὸν λογισμὸν ἐκλόνητον, ἔσωσας Τρισμιά-
καρ, μέλπων προθυμότητα, τῷ σὲ δυναμώσαν-
τι . Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε .

Ωραιωθῆς τοῖς παθήμασι τῆ Δεσπέτης, σου
τὰ σεπτὰ παθήματα, Πάνσοφε συναψας,
καὶ καταξιούμενος, αὐτῆ τῆς λαμπρότητος, καὶ
τῆς ποθεμένης παιδρότητος .

Θεοτοκίον .

Α'πειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ με-
τὰ τόκον ὠφθης παρθενεύουσα πάλιν .
ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα,
πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν .

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς .

Ραντίσματι σαρκός, τῶν αἱμάτων ἀπέπαυ-
σας, δαιμόνιον ἐπ' ὀλέθρῳ, προσαγόμενον
λύθρον, ἀήττητε Θεόδωρε .

Ω γνώμης εὐσεβοῦς ! ὦ γενναίου φρονήμα-
τος ! ὦ πίστεως θερμότητος, τοῦ σεπτῆ
Ἀθλοφόρου, δι' ἧς Θεοῦ ἐπέτυχε !

Νοῦν ἔχων τῷ φωτὶ, τοῦ Θεοῦ ἐλλαμπόμε-
νον, τὸν πράμαχον τῆς κακίας, ἀίπημαύ-
ρωσας ὄφιν, πακένδαξε Θεόδωρε .

Θεοτοκίον .

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμε-
σα . σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτημένα .

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς .

Ε'νίκας, πρᾶξιμα συντόνω τοὺς ἀφροντας,
ἐπὶ σταυροῦ ἠπλωμένος, καὶ τοῖς ἡλοῖς
Μάκαρ ἐμπεπαρμένος, εἰκονίζων, τὸ σωτήριον
πάθος τοῦ κτίσαντος .

Νιομίμως, ἐναθλοῦντι Χριστός σοι ὀπταίνεται, ἐν τῇ φρενῇ κεκλεισμένῳ, ἐπαλείφων οἶα ἀγωνοθέτης, πρὸς ἀγῶνας, πρὸς ἐχθροῦ τὰ παλαίσματα Ἐνδοξε.

Θυσίαν, καθαρὰν καὶ ἀγίαν καὶ ἄμωμον, τῷ δια σέ ἐκησίως, ἑαυτὸν θυσίαν προσαγαγόντι, προσηγάγου, σεαυτὸν ἀθλοφόρε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ω δαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ συμπαντα περιέχοντα, ἀπειρανδρῶς, συλλαβῆσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λίθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι ἄκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄκω ζητῶν.

Ανδρεία ψυχῆς τὴν πίστιν θωρακισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων μέγιστε Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀθλητῶν τὸ ἐκλαμπρον κάλλος, δεῦτε πάντες τῶν ὕμνων τοῖς στεφάνοις πιστοῖ, Θεόδωρον καταστέψωμεν· δῶρον γὰρ Θεοῦ μέγα τῷ κόσμῳ ἀναδεδεικται, λάμψεσι ταῖς τῶν θαυμάτων· τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐκικήσας Βελίαρ ἄθλοισι σεπτοῖς, ὀμβρίζει ἀντὶ αἱμάτων, κρουνηδὸν ἰαμάτων τὰ ρεύματα· σὺν τούτοις δὲ πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τῆ Λειψάνου τῆ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεόδωρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχα.

Νεκρόν με Θεόδωρον ἡ πατρίς δέχου,

Ὅν ζῶντα πλετεῖ Μαρτύρων πατρίς πόλος.

Ὁλβιον ὀγδοατῆ Θεοδώρου σῶμα κομίσθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου, ἐν Εὐχαίτοις μὲν γεγονώς, καὶ τὸ γένος ἐκείθεν ἔλκων, ἐν Ἡρακλείᾳ δὲ τῇ κατὰ Πόντον κειμένη τὰς διατριβὰς ποιούμενος, ὡραίος τὸν σωματικὸν χαρακτῆρα, καὶ τὴν ψυχὴν ὡραιότερος, λόγῳ καὶ γνώσει καὶ τῇ λοιπῇ σοφίᾳ κεκοσμημένος· ὅθεν καὶ τινες αὐτὸν, Βρυοβέρητορα ἀνηγόρευον. Οὗτος, διὰ πάντων τῶν κολαστηρίων ὀργάνων, διελθὼν τὸ μὲν μακάριον αὐτοῦ σῶμα τῇ γῆ καταλελοιπώς, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῷ τῶν ἰαμάτων ἐκδύζει ρεῖθρα· τὸ δὲ ἅγιον

αὐτοῦ πνεῦμα ἐν οὐρανοῖς αὐλίζεται· οὐ τινος τιμίῳ καὶ ἁγίου σώματος τὴν μετακομιδὴν ἐορτάζομεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τελεῖται ἡ Συναξίς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Σωσθηνείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Νικαῖνδρου καὶ Μαρκιανοῦ.

Οὔτοι, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ἐπὶ Μαξίμου τοῦ Ἡγμένου ἐκπαύθησαν, καὶ φρουρᾷ ὑπεβλήθησαν. Μετὰ τοῦτο δὲ πάλιν, ἀναγκασθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ μὴ πεισθέντες, ξέονται ὄνυξι σιδηροῖς, καὶ ἐπὶ ξύλοις ὀρθοῖς μετεωρίζονται, καὶ κατακευτῶνται σιδηροῖς, καὶ πυρὶ καταφλέγονται· καὶ κατακευθέντες, ἐπ' ἀνθράκων πυρὸς ἐραπλῶνται, καὶ ῥάβδοις ἀνωθεν τύπτονται· καὶ ὀξύμη ταῖς πληγαῖς ἐπιχυθέντες, ὀστέοις ὀξείαι συντρίβονται, καὶ λίθοις τὰ στόματα καὶ τὰς ὄψεις συνθλώνται, καὶ τὰς γλώσσας μαχαίρᾳ ἐκτέμνονται, καὶ τέλος τὸν διὰ ξίφους δέχονται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Καλλιόπης.

Αὕτη ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, ὡρα σώματος καὶ κάλλει ψυχῆς διαλάμπουσα. Συσχεθεῖσα οὖν, ἀναγκάζεται ἀποστῆναι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης καὶ πίστεως. Ὡς δὲ κραταιῶς ταύτης ἀντιέχεται, αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ τοὺς μασθοὺς κόπτεται, ὅς Ἄγγελος ἐπιστὰς ὑγιεῖς ἀπίδειξεν. Εἶτα ἐπ' ὀστέου κεκαμμένου σύρεται, καὶ πυρὶ καταφλέγεται, καὶ τὰς καταφλεχθεῖσας σαρκὰς ἄλατι ἐπιπάσσειται, καὶ τριγίνοις ὑφάσμασι κατατρίβεται. Εἶθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδη ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Εν τῇ καμίνῳ, τῶν σῶν ἀγῶνων Μάρτυς ἔνδοξε, ὕλην ἀσεβείας ἐφλεξας, καὶ πυρσός, εὐσεβείας ψάλλον γέγονας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ως στρατηγέτης, ὡς νουνεχῆς καὶ νηφάλιος ἔργῳ, βασιλέα ἄφρονα δυσσεβῆ, ἐξεφάρισας καὶ ἔδειξας, τοῦτον ἀνίσχυρον, ἐνίσχυθεις τῷ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Νόμος ἠπτάται, τῶν ἐγκωμίων τῷ μεγέθει σου· σὺ γὰρ, φανοτάταις ἔλαμψας ἀστραπαῖς, μαρτυρίου τῷ Δεσπότη σου, βοῶν Θεόδωρε· Εὐλογητὸν τὸ κράτος σου Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκηνώμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγαζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμος.

Ὤδη ἡ Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Εν σοὶ πεποιθὼς τῷ δι ἐμέ, σταυρὸν καὶ θάνατον, καθυπομείναντι, σταυρῷ ἀνήρηται Δέσποτα, καὶ τιτρώσκομαι τοξεύμασι, καὶ χαλεπαῖς προσομιλῶ αἰκίαις Κύριε, ἀνέβσας, Μάρτυς ἀθλῶν γενναφόρον Θεόδωρε.

Προσήγαγες θυμά καθαρόν, σαυτὸν τῷ Κτίστη σου, χαίρων Θεόδωρε, καὶ προσεχώρησας ἔνδοξε, βασιλείαν πρὸς οὐράνιον, μετὰ Μαρτύρων ἱερῶν κρυγάζων πάντοτε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ως κρίνον, ὡς ῥόδον νοητὸν, ὁδομαῖς τῶν ἁθλων σε εὐωδιάζεις ἡμᾶς, διώκων χάριτι πάντοθεν, τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ παρορμῶν ἀναβοᾶν εὐωδεστάτη ψυχῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένη ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τῆ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνημφε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Ὡδὴ Δ. Ἀίθιοσ ἀχειρότμητος.

Νῦν τῶν μακαρίων τοῖς δήμοις, καὶ τῶν Μαρτύρων ταῖς χορείαις, ὡς ἠγλαῖσμένος τοῖς ἄθλοις, συναγελάζων καὶ συνηδόμενος, σεφφορῶν παρίσασαι, τῷ ποθιμένῳ σοι Θεόδωρε, ἦψος πρὸς οὐράνιον ἠρῆης, τῶν ἐπὶ γῆς καταφρονήσας, καὶ τοῦ ποθιμένου σε τέλους, κατηξιώθης αὐτὸ τὸ ἔσχατον, τῶν ὀρεκτῶν Θεόδωρε, κατελιηφῶς ἐπαγαλλόμενος.

Μόνον σε ἀθάνατον Λόγον, σαρκὶ παθόντα καὶ θανόντα, Μάρτυς ὁ Θεόφρων ποθήσας, ἀθανασίας τῆς σῆς ἐπέτυχεν, ἐν ἕρανοῖς σκηνημένος, Κτίστα τῶν ὄλων παντοδύναμε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδηῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα λόγῳ, ἐν σοὶ κατεσκηνώσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• **Λ**σε Παρθένη, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον· Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ταῖς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάψισας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω, Θεόδωρε μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστη σου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας· δια-

σώσεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, παγίδων τοῦ ἀλλοτρίου.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Γεραῖρουσι τὸν τόκον σε, Ἀσωμάτων αἱ τάξεις· χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη· διὸ σε τὴν πανάμωμον, οἱ πιστοὶ δοξάζοντες, ἐν ὕμνοις δοξολογῶμεν· φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἔξανατέλλων ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰ βούλει, εἰπέ εἰς τοὺς Αἴνους ἐκ τῶν Στιχηρῶν τῆ Ἑσπερινῶν· εἶδ' οὐ εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αγιοσύνης δωρεά, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ κόσμῳ Θεόδωρε· Χριστὸς γὰρ σου σοφὴ τὴν μνήμην ἐδόξασε· ἐν ἡ συμφώνως οἱ πιστοὶ, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν ἁθλων σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Ὑπικαί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος Ὡδὴ γ' καὶ ε'.

Ὁ Ἀπόστολος:

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι.

Ζῆτει Ὀκτωβρίου ΚΣ'.

Εὐαγγέλιον, Ζῆτει Σεπτεμβρίου Κ'.

Κοινωνικόν: Ἐς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ Θ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φουκτωρίαις τοῦ Πνεύματος, ἐλλαμφθεὶς τὴν διάνοιαν, φωτοβόλος ἠλιος ἐχηρημάτισας, ὡς περ ἀκτῖνας τὰ δόγματα, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἐφαπλῶν καὶ τῶν πιστῶν, καταυγάζων πληρώματα, Παμμακάριστε, καὶ διώκων τὸ σκότος Θεοφόρε, τῶν αἵρέσεων δυνάμει, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος.

Εὐφραδία τῶν λόγων σου, ἱερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραίζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται (*), ὠραίοις ἐν κἄλλεσι, καὶ

(*) Ἐν χειρογράφοις κεῖται: ἀγαλλομένη τοῖς δόγμασιν, ὠραίοις ὡς κἄλλεσι....

τιμῶ σου ἱερῶς, τὴν ἁγίαν μετὰστασιν, παναοίδιμε, ἱερέων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Συνόδου, τῆς παναγίας ὑπέρμαχε.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἰρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται ὕλη πάνσοφε· τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται εἰς αἰτέυμα, ἀπειθούτων δυσσεβῶν, ἱερώτατε Κύριλλε· τοῖς διδάγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἑκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σοῦ, σαρκικῶν ὑποστάσεων· ὃν ἰκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τὴς ἐν πίστει Παναγία, εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένοσ καὶ Μήτηρ σε, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σε δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μὴ με μόνην εἰσῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστήναι, συναριστῶν τῆς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρῶν, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς:

Θεωριῶν Κύριλλος ἐνθέων λύρα. Θεοφάνους.
(ἀνευ τῶν Θεοτοκίων)

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θέθεν τὴν φωτοδότιν Κύριλλε, χάριν δεξάμενος, καὶ τηλαυγῆς φωστήρ ἀναδειχθεὶς, λογικαῖς ἀπαστραΐφαις ἡμῖν, μαρμαρυγαῖς τὴν μνήμην σου, ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

Επλήσθης τῆς δαδουχίας Κύριλλε, τοῦ θείου Πνεύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τοῦ Χριστοῦ, καὶ παθῶν καθηράμενος, τῆς ὑπερθέου γέγονας, ὄντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

Ὡς ζήλου καὶ παρρησίας ἔμπλεως, Κύριλλε ἔνδοξε, ταῖς θεομάχους πάσας ἀψευδῶς, γλωσσαλγίας διέλυσας, τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, ὀρθοδοξίας προΐσταμενος. Θεοτοκίον.

Γάσω τὴν συντριβὴν Παναίμωνε, τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν ποιητὴν τεκοῦσα τοῦ παντός,

τὸν ἡμᾶς ἀνορθώσαντα, καταρράχεντας πτώματι, τῶν προπατόρων θεονύμφευτε.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ρ'ωννύμενος ἐν Χριστῷ, ταῖς μηχαναῖς τοῦ σκολιοῦ δράκοντος, γνώμη στερρᾶ Κύριλλε, ὡς ἱστὸν ἀράχνης διέλυσας.

Γλῦν παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξετιναῶ καθελῶν Κύριλλε, πᾶν λογισμῶν ὕψωμα, κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαιρόμενον.

Ὡς εὐστοχος ἀθλητῆς, Πάτερ. ἐξέκλινας στερρῶς ἅπασαν, τὴν τῆς σαρκὸς εὐπάθειαν, ὡς ἐπιβλαβὴ καὶ ἐπίβουλον.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, εὐλογημένην ὡς Θεοῦ σκηνῶμα, πανευπρεπὲς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει δοξάσωμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• **Χ**ριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε,
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Τὴν σοφίαν τὴν θείαν πεπλουτηκῶς, ἐξηρεῦξω δογμάτων Πάτερ πηγᾶς, πλυνούσας αἰρέσεων, δυσωδέστατον βόρβορον, καὶ πιστῶν καρδίας, ἀρδευθῆσας ἐν χάριτι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ταῖς αὐλακᾶς Κύριλλε, ἥδη μεθυσκούσας· διὰ τοῦτό σε πίστει, τιμῶντες τὴν μνήμην σου, ἐκτελοῦμεν θεόπνευστε, Ἱεράρχα πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον αὐτόμελον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα. Ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ρυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστη μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωρῆσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσ-

σος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δέλοισ σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστι, τὰ θεῖα Παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Νενικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, καὶ λογισμῶ κρατήσαντα, σαρκὸς θεοφόρε, Κύριλλε ἰδὼν ὁ Χριστὸς, τῆς θείας σε πρόεδρον, Πάτερ Ἐκκλησίας καθίστησιν.

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἠγαπημένος, τὴν πατρικὴν τοῦ Μάρκου, ἀρετὴν καὶ τοῦ θρόνου, γέγονας διάδοχος, τοῦ θεῖς τοῖς ἔχουσιν, Εὐαγγελιστοῦ παρεπόμενος.

Υπὸ Χριστῆ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμαίνης, ὡς δὲ ποιμὴν ἐποίμανας, τὸ ποιμνιον Πάτερ, λόγοις ψυχοτρόφοις σου, ὡς πόαις καὶ ἀνθεσι, δαψιλῶς ἐκτρέφων τῇ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον ἐκ σοῦ Παρθένε, θεοπρεπῶς ἐγέννησας, καὶ μένεις Παρθένος ὄθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστι ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ρεῦμα ὄντως σφοδρὸν, πλημμυροῦντος χειμάρρου ὁ σὸς, ὃ Κύριλλε ἐκμιμῆται, λόγος, τῶν κακοδόξων, ἐκτρέπων μηχανήματα.

Ισως τὴν βδελυραν, τοῦ Ἀρείου διαίρεσιν, ὃ Κύριλλε μιανὰν τε, Σαβελλίου ἐκ βάθρων, συναλοιφὴν καθήρηκας.

Λογους πλουτοποιούς, ὡς χρυσὸν καταλέλοιπας, ὃ Κύριλλε θεσαυρούς δέ, ὑπὲρ λίθους τιμίους, τοὺς σοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεῦσαι μυστήριον, Πανάμωμε; τὸν γὰρ κτίσει, μὴ χωρούμενον πάση, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας.

ᾠδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Λαβίδι, Σεραφίμ τῷ Προφήτῃ τὸν ἀνθρακα τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ δέ, ταῖς χερσὶ προσνέμεις Ἱερομύστα, τὸ ἐκ θείου, πυρὸς ἠνδρακωμένον καθάρσιον.

Ομόρους, ὡς Σαμφῶν ἀλλοφυλοῦς οὐκ ἔδραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν ἑτεροδόξων διδάγματα, καὶ τὸ κράτος, τοῖς ἐρδοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Συνόδου, θεολέκτου σαφῶς προηγούμενος, τὸ δυσσεβὲς Νεστορίου, χριστομάχον θράσος Πάτερ καθεῖλες, ζήλω πνέων, ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Ολὴν σε, περιστεράν τελείαν καὶ πάγκαλον, καὶ τηλαυγὲς εὐρῶν κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὃ Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ κατὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεῖσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Αβυσσον ἡμῖν, δογμάτων θεολογίας, ἐβλυσας σαφῶς, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, τὰς αἰρέσεις κατακλύζουσας μακάριε, καὶ τὸ ποιμνιον ἀλώβητον, τρικυμίαις διασωζουσας τῶν περάτων καὶ γὰρ Ὅσιε, ὑπάρχεις καθηγητῆς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι.

Κύριλλον ὑμῶν τοῦ Κυρίου μου φίλον,
Καὶ Κυρίας πρόμαχον Ἀειπαρθένου.

Εὐρατο τυμβοχοὴν ἔνατον Κύριλλος ἐς ἡμᾶρ. Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι.

Εν τῷ Σιναίῳ, ἀκρωτηρίῳ παλαι γνόφον εἰσδύς, νόμον εἶλε μάκαρ Κύριλλε ὁ Μωσῆς, ἀναιροῦντα τὸν τοῦ γραύματος· σὺ δὲ ἀνέπτυξας, τὸ κεκρυμμένον βίβλος τοῦ Πνεύματος.

Νομοθεσίας, δι' αἰνιγματίων ὡς νηπίαις τὸ πρὶν, Πάτερ δεδομένης κάλυξι καλυπτὰ, ὡς περ ῥόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκάλυψας, ἐρμηνεύσας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοκηρύκων, καὶ θεολήπτων τὰ δυσέφικτα, τεύχη Προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνευσθεῖς, τοῦ ἐκείνου ἐμφορήσαντος, Πνεύματος Κυρίλλε, εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσάφισας.

Εν ἀσυγχύτῳ, ἐνώσει θεῖα καὶ ἀτμήτῳ σαφῶς, Πάτερ διαιρέσεις τρεῖς μὲν θεολογῶν, ὑποστάσεις ἕφης Κύριλλε, ἀπαραλλάκτους δέ, ἐν οὐσίᾳ μιᾷ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Επί τοῦ θρόνου, τοῦ ἐπηρμένου ὁ καθημένοσ, θρόνον ἐπὶ γῆς Παρθένε θεοπρεπῆ,

εὐρηκίως σε ἀνεπαύσατο. Εὐλογημένη σὺ, Θεογενῆτορ ἄχραντε Δέσποινα.

ᾨδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ως κῆμα θαλάσσης ἀληθῶς, ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν, ἢ τῆς σοφίας πηγὴ· καὶ γὰρ ἀέννακοι ἔρρευσαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου, Πάτερ δογματῶν εὐσεβῶν, καθὼς προσέειπε Χριστός· ὑπερβαίνει ψάμμον γὰρ, τεύχη τὰ σὰ τὰ θεόλεκτα.

Ναμεὺς καὶ διδάσκαλος σοφός, τῆς Ἐκκλησίας δεσχεῖς, τὰς δύο Κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυξας Ὅσιε, Διαθήκας καὶ ὡς ἄγκυραν, καὶ πατρικὸν κλῆρον τοὺς σοὺς, ἔχουσα λόγους βοᾶ· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεχνήμονος, σὺ τὴν ἀπόρρητον, διδάσκεις ἔνωσιν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἐφ' ἐκάτερον ροπὰς, ἴσως ἐκκλίνας βοᾶς· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γενήσασα Θεόν, κυρίως Πάναγνε, Μητὴρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαληθεύσαν φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, Θεωνυμίαν οἱ πιστοὶ, ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον σὲ Θεοφρόνως πανάμωμε Δέσποινα. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμις ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἔρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾨδὴ Δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Υψῶμα Χριστοῦ κατεπαρθέν τῆς γνώσεως, καὶ τῆς τούτου Θεομήτορος, Κύριλλε ἅπαν κατὰ κράτος, καθεῖλες Νεστορίου τὸ ἄθεον, Υἱῶν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν Ἀκεφάλων τὴν τῶν φύσεων.

Ρώσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν τε Υἱὸν σεσαρκωμένον, Θεὸν Θεολογήσας Μακάριε, ὀφθεῖς τε Θεοτόκου ὑπέρμαχος, ἐν τοῖς ὑψίστοις νῦν δεδόξασαι.

Ανωθεν ἡμᾶς τοὺς ὑμνηταῖς αἰοίδιμε, ἐποπτεύοις Πάτερ ἰλεως, Ἄνακτι νίκας σταυροφόρῳ, βραβεύων καὶ ὑψῶν ταῖς πρεσβείαις σου, τὸ κέρας ὀρθοδόξων φωτίζων τε, τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας. Θεοτοκίον.

Ανθρακα τὸν νοσητὸν Ἀγνή πανάμωμε, Ἡσαΐας ὃν τελεῖται, φέρεις ἀγκάλαις Θεο-

μήτορ, μορφῇ τῇ ἡμέτερα ἐνούμενον, καὶ κόσμῳ τὴν σωτηρίαν βραβεύοντα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνηθης· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης (*).

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν δυάς, Ἀθλητῶν πλεθίσασα, ἀνδρειοτάτως ἐνήθησε, θεῖος Ἀλεξάνδρος, σὺν τῇ Ἀντωνίνῃ, βάσανα πολύπλοκα, ὁμοῦ διὰ Χριστὸν ὑπομείναντες· ὧ νῦν πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Διπλοῦν στέφος εἴληφας σαφῶς, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, ἀγνεῖας τε καὶ ἀθλήσεως, ἐξ Ἰστροῦ νικήσασα, ταῖς μηχανουργίας, καὶ πρὸ τῆς ἀθλήσεως, καὶ πάλιν ἐν καιρῷ τῶν ἀγῶνων σου· Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εν ξύλῳ ὑψόμενοι σοφοί, χεῖράς τε κοπτόμενοι, καὶ ταῖς λαμπάσι φλεγόμενοι, καὶ σπαθιζόμενοι, καὶ ἐν κατωτάτῳ, λάκκῳ συγχωνύμενοι, καὶ τέλος ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον, ὑποδεχόμενοι, Ἀθλοφόροι ἀξιάγαστοι, τὸν τῶν ὄλων, Θεὸν οὐκ ἠρνήσασθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανάγιον τέμενος Θεοῦ, οὐρανῶν πλατύτερον, καὶ Χερουβὶμ ἀγιώτερον, Θεοχαρίτωτε, Παναγία Κόρη, τὸν νοῦν με χαρίτωσον, καὶ φώτισον καρδίας τὰ ὄμματα, παρεχομένη μοι, εὐπροσδέκτοις μεσιτεῖαις σου, τῶν παισμάτων, τὴν ἄφεςιν δέομαι.

(*) Ἀντὶ τῆς τῶν Μαρτύρων τούτων Ἀκολουθίας, τὸ Χειρόγραφον ἔχει τὴν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Τιμοθέου, ἐπισκόπου Προύσης, τοῦ ἀναφερομένου μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ὁ δὲ εἰς αὐτὸν Κανὼν ἐστὶν Ἀρσενίου Ποίημα, φέρων Ἀκροστιχίδα: Αἶνος Τιμοθέῳ λόγων Ἀρσενίου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόᾳ σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ὑμνοὶς ἐπαινῶ τὴν καλὴν ξυνοριδα. Ἰωσήφ.

Ἰδὴ δὲ αἰ. Ἡχος αἰ. Σ οὗ ἡ τροπαιοῦχος.

Ὑμνοὶς ἐπαινεῖσαι τὴν ὑμῶν, προθυμουμένῳ πανήγυριν Μάρτυρες, φῶς μοι χορηγῆσατε, τὸν σκοτασμόν σκεδάζοντες τῆς ἀγνοίας μου, ὡς τῷ ἀνεσπέρῳ, φωτὶ αἰεὶ παριστάμενοι.

Μένα δι' αἰῶνος Ἀθληταί, τὰ διαμένοντα πίστει ποθήσαντες, πάντα παρεδράμετε, τὰ ὀρατὰ καὶ πρὸς ποινὰς καὶ μάλιστα, γνώμη στερότατη, περιφανῶς ἐχωρήσατε.

Νέμιμον ἀνύοντες σεπτοί, τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα τὸν Κύριον, εἴχετε συλλήπτορα, τῶν ἀλγεινῶν ὑμᾶς ἐπικουφίζοντα, καὶ κατ' οὐρανῶν, ἀνδρείους ἀπεργαζόμενον.

Θεοτοκίον.

Οδημιουργήσας ὡς Θεός, τὰς ἀοράτους Δυναμίεις βουλήματι, ἔσχεν ὡς αἰτίαν σε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Παρθένε ἀναπλάσεως. Τοῦτον οὖν δυσώπει, τὸν κόσμον σῶσαι Πανάμωμε.

Ἰδὴ δὲ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἰδεῖν Ἀντωνίνα τὸν Χριστόν, ποθοῦσα καλλιπάρθενε, τὸ δεῖον τούτου πάθος ἐζήλωσας· ῥαπίσματα γὰρ ὡς αὐτὸς ἦνεγκας, ἐναπορράπιζουσα, τὰ ζοφῶδη πρόσωπα, τῶν ἀσάρκων δαιμόνων πανεύφημε.

Στερόως ἀντετάξω τῷ ἐχθρῷ, μαστίζεσθαί σε Πάνσεμνε, προστεταχότι γνώμης στρεβλότητι· φρουρὰν οἰκεῖν δὲ καταδικάζει σε, φρουρομένην ἄνωθεν, προσταγαῖς τοῦ Κτίστη σου, ὑφ' ἀγίων Ἀγγέλων θεώμενος.

Εὐχαῖς σε βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ, ἐξ ὕψους κατεφέροντο, καὶ φῶς ὠραίη μέγα θεόθυμπε, φωνή τε δεῖα λαμπρῶς γεγένηται, σὲ παραθαρρύνουσα, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, καὶ τροφῇ λογικῇ ἐνισχύουσα. Θεοτοκίον.

Παρθένος κηύσασα Θεόν, ὠραίης μετὰ γέννησιν, καὶ σοῦ τὸ δεῖον Ἀχραντε πρό-

σωπον, χοροὶ παρθένων νῦν λιτανεύουσι· μεθ' ὧν ἡμῖν αἰτησαι, ἰλασμόν καὶ ἔλεος, καὶ δεινῶν παντελῆ ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Εἰρμός.

Ο μόνος εἰδώς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφασάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βροῦν σοι· Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφραστοῦ σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἡχος αἰ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δυὰς ἡ Σαυμαστή, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, ἐνέγκασα στερόως, τὴν πυρὰν τῶν βασάνων, ἐν δόξῃ παρίσταται, τῇ Τριάδι πρεσβεύουσα, χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμόν τῶν πταισμάτων, τοῖς τὴν ἐνδοξόν, αὐτῆς γεραίρουσι μνήμην, δοθῆναι ἐν πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, δῆναι ἄφραστον, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίβη τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἀμναῖς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνησα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύξασα· Πῶς ἐνέγκω σε, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ἰδὴ δὲ δ'. Ὁσος σε τῇ χάριτι.

Αῖθεται εἰς πάντα τὸν κόσμον ἡ ἄθλησις, καὶ τὰ παλαιίσματα ὑμῶν, Μεγαλομάρτυρες Χριστέ, δι' ὧν ἐτροπώσασθε, τὰς τῆ ἐχθρῆ πικρὰς δυνάμεις ἐν χάριτι, καὶ νικηταὶ κατ' αὐτοῦ ἀπεφάνθητε.

Ἰστησι παγίδας κατὰ σοῦ ὁ παμπόνηρος· ἐν ἀνδρικῷ δὲ λογισμῷ, καὶ στολισμῷ τὰς προσταγὰς, αὐτοῦ ἀπηχεύσας, καὶ παντελῶς αὐτὸν Σεμνῆ κατηδύφισας, δεῖα χειρὶ σκεπομένη θεόσοφε.

Νόησιν καὶ σύνεσιν Χριστός σοι χαρίζεται, καὶ ἐκ χειρὸς τῶν δυσσεβῶν, ἄσπιλον ἀμωμον τηρεῖ, καὶ λύτρον ἐκπέμπει σοι, τὸν ἱερόν ὡς Ἀντωνίνα Ἀλέξανδρον, καθάπερ θεῖον ἐξ ὕψους Ἀρχάγγελον.

Θεοτοκίον.

Οὗς ἔχουσα Πανύμνητε ἰσχύν σε καὶ στηριγμα, ἡ Ἀντωνίνα καρτερεῖ, τὰ δυσαχθῆ καὶ θλιβερά, καὶ ῥίπτει τὸν τύραννον, καὶ συμπατεῖ ποσὶν ὠραίοις τῇ χάριτι, τοῦ ἐκ νηδύος σου Λόγου ἐκλαμπαντος.

᾿Ωδὴ ε᾿. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμφει.

Τεινόμενος, ἐπὶ ξύλου καὶ κατατεμνόμενος. Ἀλέξανδρε, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσι κυκλιόμενος, πρὸς Θεὸν ἀνέτεινες, σώζειν δυνάμενον τὸ ὄμμα, τῆς διανοίας πανεύφημε.

Νεκρούμενοι, ἐν γυμνώσει σωμάτων οἱ Μάρτυρες, ἐδέξαντο, ἀφθαρσίας στολὴν καὶ ἀθάνατον, δόξαν ἐκληρώσαντο, ἀντὶ προσκαιροῦ ἀτιμίας· ὅθεν αἰεὶ μακαρίζονται.

Θεοτοκίον.

Κατάβαλε, τοὺς αἰεὶ πολεμοῦτάς με δαίμονας, καὶ ἄπρακτον, τὴν βουλὴν αὐτῶν ποίησον ἄχραντε, ἄτρωτόν με σώζουσα, τῆς προσδοκίας τέτων Κόρη, ὅπως αἰεὶ μακαρίζω σε.

᾿Ωδὴ ς᾿. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Α᾿γῶνας ἀνδρικούς καὶ πλήρεις θαύματος, ἐνθέως διανύοντες, μυριάδας Αἰθιόπων νοητῶν, Μάρτυρες Κυρίου ἐτροπώσασθε, καὶ τοῖς χοροῖς, τῶν Ἀσωμάτων νῦν συνευφραίγεσθε.

Λαμπόμενοι φωτὶ τῷ θείῳ Μάρτυρες, ἀγνείας ὠραιότητι, ὠμοιώθητε αὐλοῖς λειτουργοῖς, τὸν ἀγαθοδότην θεραπεύσαντες, καὶ πρὸς αὐτὸν, στεφανηφόροι μεταχωρήσαντες.

Η᾿γάλλεσθε φρουρᾶ ὁμοῦ τυγχάνοντες, φῶτος ὑμῖν ἀστράφαντος, καὶ φωνῆς ἐπενεχθείσης ἐκ Θεοῦ, θάρσος ἐντιθείσης ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, πανευκλεεῖς, στεφανηφόροι Μεγαλομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι ψυχὴν ταῖς παραβάσεσιν· ἐπίσκεψαί με ζώσον, ἢ ζωὴν ἀποκυήσασα Χριστὸν, ὃν οἱ εὐκλεεῖς Μεγαλομάρτυρες, πάντων Θεῶν, Παρθενομήτορ καθωμολόγησαν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
• ἔστιν ὁ ρύόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
• βάτα σφαγῆς· σώσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
• ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
• ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος δ᾿. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων ἔλαμψεν, ἡ ἀξιέπαινος μνήμη, ἣν πιστοὶ τελέσωμεν, καὶ ἀνυμνήσωμεν πιστῶς, ἐν ἐπιγνώσει κραυγάζοντες· Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Συναξάριον.

Τῆς Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης.

Giugno.

5

Στίχοι.

Εὐρατο Ἀλέξανδρος ἄμ' Ἀντωνίην,
Τὸν βόθρον ἀκάτιον εἰς τρυφὴν φέρον.

Τλῆ δεκάτη μόνον Ἀντωνίνα ἐμπυρόπισσον.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἀπὸ κώμης Καρδάμου, ἢ Κροδάμων. Ἡ μὲν οὖν Ἁγία Ἀντωνίνα σεμνῶς καὶ ὀσίως τὸν βίον διάγουσα ἐτύχανε. Συλληφθεῖσα δὲ ὑπὸ Φίστου, καὶ μὴ πεισθεῖσα ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, μὴδὲ λατρεύσαι τοῖς δαίμοσιν, ἐν οἰκήματι πορνικῶ ἀποτίθεται. Ἐπὶ τρισὶ δὲ ἡμέραις ἀποσίτου διαμεινάσης αὐτῆς, παρίσταται φῶς ἐν νυκτὶ, καὶ βροντῆς καταρράγαιστος, αἱ τοῦ οἰκήματος θύραι ἐρράγησαν, καὶ φωνὴ πρὸς αὐτὴν οὐρανόθεν γέγνε, προτρεπομένη ἀναστῆναι καὶ τροφῆς μεταλαβεῖν. Αἰτήσασα δὲ καὶ φαγοῦσα, ἐξῆλθεν αὐθις παραστῆναι τῷ Ἡγεμόνι· καὶ μὴ πεισθεῖσα τοῖς εἰδώλοις θύσαι, πτερινίζεται καὶ σπαθίζεται, καὶ κάλιν ἐπὶ πορνικὸν ἀπάγεται οἰκημα· ἐν ᾧ, δι' ἀποκαλύψεως Ἀγγέλου, ὁ Ἀλέξανδρος εἰσελθὼν, καὶ διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας, (ἦν γὰρ ὡσεὶ χρόνων εἰκοσιοκτῶ,) δόξας ἐπὶ πρᾶξιν ἄσπεμνον παραγενέσθαι, λαθὼν, τὴν μὲν Ἁγίαν τοῦ δώματος ὑπέξηγάγε, τῷ χλαυιδίῳ τὴν αὐτῆς καλύψας κεφαλὴν, αὐτὸς δὲ ἐκείσε διέμεινε.

Μετ' ὀλίγον δὲ φανεροῦ γενομένου τοῦ πράγματος, στρατιωτῶν τινῶν εἰς τὸ ἐνυθρίσαι τὴν Ἁγίαν παραγενομένων, ἤχη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ὁ Ἀλέξανδρος. Καὶ πρῶτον μὲν σπαθίζεται, εἶτα, συσχεθείσης καὶ τῆς Ἁγίας, ἀμφοτέροι τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν καὶ χειρῶν ἀποτεμνούνται, καὶ οὕτως, ἐν βόθρῳ πυρός, ὅλον τὸ σῶμα πίσση ἐπιχρισθέντες ὑγρᾶ, ἐξωθοῦνται καὶ ἀπορρίπτονται· καὶ ἐν τούτῳ τὸ μακάριον τέλος δέχονται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῇ Μαξιμίῳ, διακειμένη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔνθα κατὰκεινται τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα, ἐξ ὧν καὶ πολλῶν θαυμάτων ἰάσεις ἀνακηγάζουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Τιμοθέου, Ἐπισκόπου Προύσης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν ἰθύων καλῶς, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ λαὸν ποιμαίνων πνευματικῶς. Βρῶν δὲ παντοίοις θαύμασι, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν, ὃς τῇ τοῦ ἐμφωλεύοντος ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κακία, φημί δὴ τοῦ βροτοκτόνου καὶ ἀρχαίου δράκοντος, τοὺς τε παριόντας ἀνθρώπους ἀνήρει, καὶ τὰ κτήνη φυσῆματι μόνον ἐλυμαίνετο, καὶ ὅλως ἄβατον τὴν μεταξὺ τῆς πόλεως Προύσης καὶ τῶν θερμῶν ὑδάτων ὁδὸν ἐπεδείκνυε· τοῦτον δὴ τὸν δράκοντα ὁ Ἁγίος, τῇ ἐπιβολῇ τοῦ τῶν ἱερῶν ἄρτων καλύμματος, διέρρηξε καὶ ἐνέκρωσεν. Ἀπετμήθη δὲ τὴν κεφαλὴν, Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου μαθόντος περὶ τῶν θαυμάτων, ὧν ἐτέλει, καὶ ἀποστείλαντος καὶ ἀνελόντος αὐτόν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ εὐαγοῦς Ξενῶνος ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κανίδου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Θεοδότου καὶ Θεοφανοῦς υἱός, τὰς οἰκήσεις ποιουμένων ἐν τῇ τῶν Καππαδοκῶν χώρα, εὐλαβῶν ὄντων καὶ θεοφιλῶν. Λέγεται δὲ τὴν μητέρα αὐτοῦ παντοίας τροφῆς ἀπέχεσθαι παχυτέρας, καθ' ὃν καιρὸν τοῦτον ἐν γαστρὶ ἔφερε· τεχθέντα δὲ, ἀπέχεσθαι τῆς ἀριστερᾶς θηλῆς παντελῶς· εἰδὲ ποτε θαφιλοστερας τροφῆς ἐνεφορήθη ἢ μήτηρ, οὐδὲ τῆς δεξιᾶς θηλῆς ἤπτετο ὅλως. Βαπτισθεὶς οὖν καὶ ἀπογαλακτισθεὶς, καὶ τὰ τῆς πρώτης ἡλικίας παραμειψάμενος, χαίρειν πᾶσιν εἰπόν, τὸ ὄρος καταλαμβάνει·

Και μικρὸν ἄντρον ὑπεισέλθων, ἐν αὐτῷ ἑαυτὸν ἐγκαθίρ-
ξας, τῇ προσευχῇ καὶ τῇ νηστείᾳ σχολάζων, καὶ ἀπαξ
τῆς ἐβδομάδος βραχυτάτων ὡμῶν λαχάνων ἀνευ ἄλῶν
ἀπογευόμενος, διήρκεισε χρόνους τρεῖς καὶ ἐβδομήκοντα.
Ἐπει δὲ πᾶν ἦν κατάφροτος ὁ τοπος ὕδασι, καὶ τὸ ἄν-
τρον ὑπὸ πολλῆς νοτίδος πολιορκούμενον, διεφθάρησαν αἱ
τρέμες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τοῦ πώγωνος. Οὕτως οὖν
διαρκίως ὁ μακάριος ἐπὶ πολὺ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους,
καὶ Πανσέμνης.

Ο ὁσίος Θεοφάνης τῆς Ἀντιοχείου πόλεως ἦν, ἐξ ἀ-
πίστων καὶ δυσσεβῶν γεννηθεὶς γονέων. Γυναικὶ δὲ
συζευθεὶς, καὶ τρία ἔτη συνῶν, ἐκείνης ἐξ ἀνθρώπων γε-
γονοίας, αὐτὸς προσελθὼν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, τὸ
Ἅγιον Βάπτισμα δέχεται· καὶ πλησίον τῆς πόλεως στε-
νωτάτου κελλίου οἰκοδομήσας, καθείρξεν ἑαυτὸν, διὰ πάν-
των καθαιρόμενος, ἃ πρὸς τελείωσιν καὶ τὴν ἄκραν ἀρε-
τὴν συντελεῖ.

Μαθὼν δὲ περὶ δημοσίας τινὸς πόρνης, Πανσέμνης
οὕτω καλουμένης, ὅτι πολλοῖς αἰτία ἀπωλείας καθίσταται,
εὐξάμενος καὶ παραθεὶς ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, πρὸς ἐκείνην πα-
ρηγένετο· καὶ τοσαῦτα διεξῆλθεν αὐτῇ καὶ τοιαῦτα, ὅσα
εἰκὸς πόρνην καὶ ἀκόλαστον πῖσαι, ἃ μετέρχεται κατα-
λιπεῖν, καὶ σώφρονι καὶ κοσμίῳ βίῳ ταύτην ἐκδοῦναι.
Ἐφ' ἧν φωτισθεῖσα τὴν διάνοιαν, καὶ εἰς κατανύξιν ἐλ-
θοῦσα, τὸ δεῖον Βάπτισμα δέχεται, καὶ καλῶς τὰ καθ'
αὐτὴν διαθεῖσα, τῷ μακαρίῳ Θεοφάνει ἠκολούθησεν· ὃς
τῇ κέλλῃ, ἣ αὐτῇ ὠκοδόμησε, ταύτην κατακλείσας, παν-
τείας ἀρετῆς ἐργάτην εἰργάσατο· ἥτις τοσοῦτον Θεῷ εὐη-
ρίστησεν, ὡς καὶ δαίμονας ἀπαλύνειν, καὶ παντοῖα νο-
σήματα θεραπεύειν. Ἐπιβιώσασα δὲ ἑναυτὸν ἕνα, καὶ μῆ-
νας δύο, ἅμα τῷ ὁσίῳ Θεοφάνει, πρὸς Κύριον μεθίσταται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀπόλλω-
νος Ἐπισκόπου· καὶ Ἀλεξίου Ἐπισκόπου Βι-
θυνίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σθ ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Σε νοτήν Θεοτόκε.

Ξενοπρεπῶς, χεῖρας ἀφαιρέμενοι, τὰς αἰρο-
μένας πρὸς τὸν Θεόν, τὸν τῶν ὄλων Κύ-
ριον, ἔχαιρον οἱ Μάρτυρες, δύναμιν δεχόμενοι,
ἐξ οὐρανοῦ καὶ κραυγάζοντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν
Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Υπομονῇ, ἀνυποίστων Μάρτυρες, κολαστη-
ρίων ἀληθῶς, λαμπρυνόμενοι ὡς χρυσός,
κόσμος ὠραιότατος, ὠφθητε κραυγάζοντες·
Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νεανικῶς, ξύλῳ ἀναρτώμενοι, καὶ σπαθι-
ζόμενοι δεινῶς, οὐκ ἠσθάνεσθε ἀληθῶς,
πόνων τῶν κολάσεων, ἄνωθεν δεχόμενοι, τὴν
ἀρρώγην καὶ κραυγάζοντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν
Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ωσπερ τοὺς τρεῖς, Παῖδας οὐ κατέφλεξε,
καίμινος ἢ χαλδαϊκῆ, οὕτως Ἄχραντε σὴν
νηδὺν, πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, ἀφλεκτον ἐτήρη-

σεν· ἀλλὰ βοῶ σοι· Κατάφλεξον, ὕλην πικρὰν
τῶν παθῶν μου, Ἄγνη ὅπως δοξάζω σε.

Ῥδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Ρήτορεύει πάνσοφος δυαῖς, ἐνώπιον ἀνό-
μων, τὴν σάρκωσιν τοῦ ὀφθέντος, δι' ἡ-
μᾶς ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγου ὑπὲρ ἔνοιαν, καὶ
βασάνων πᾶσαν πείραν ὑποστάσα, Μαρτύρων
ταῖς ἀγέλαις, νῦν συναριθμεῖται, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Γερεῖα ὡς περ ἱερά, ὀπτόμενοι λαμπάσι, τὸ
Ῥόμμα πρὸς τὸν Θεόν, σώζειν δυνάμενον ὑ-
μᾶς, ἐτεῖνατε Μάρτυρες, μελωδοῦντες· Πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπε-
ρουψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεδεμένοι Μάρτυρες σοφοί, καὶ πίσση κε-
χρισμένοι, ἐν βόθρῳ πυρακτωθέντι, ὑπε-
βλήθητε ὁμῶς, ἐνθέως κραυγάζοντες· Εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερουψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Απειράνδρως τέτοκας Θεὸν, ἡμῖν ὁμοιω-
θέντα, Παρθένε· ὃν ἐκδυσώπει, παναμώ-
μητε αἰεὶ, σῶσαι τὸς κραυγάζοντας· Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερουψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
• τηρίῳ, τῷ καλλεὶ τῆς εὐσεβείας, καθα-
• ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐ-
• λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
• ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερουψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
• αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Γινα στέφος ἀμαρύντινον, καὶ φωταυγῆ πα-
στάδα καὶ ὄλθον ἄσυλον, Μάρτυρες Χριστοῦ,
ἐν οὐρανοῖς ἀπολάβητε, ἐν καμίνῳ καὶ λαϊκῷ
ἐβλήθητε, ἐν τούτῳ μακαρίως, τελειωθέντες
ἀξιάγαστοι.

Ωσπερ προσφοραὶ ὀλόκληροι, τῷ Βασιλεῖ
τῶν ὄλων ἀνεκομίσθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ,
διὰ πυρὸς τελειούμενοι, καὶ λαμπρᾷ ἀμπυγῆ
συνήθητε, τῶν ἄνω στρατευμάτων· μεθ' ὧν
ὑμᾶς αἰεὶ γεραίρομεν.

Σῶμα καὶ ψυχὴν προσήξατε, θυσίαν ὄντως
ζῶσαν Μεγαλομάρτυρες, τῷ ὑπὲρ ἡμῶν,
Χριστῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, καὶ σκηναῖς πρω-
τοτόκων εὐφραίνεσθε, Ἀλεξάνδρε θεόφρον, καὶ
Ἀντωνίνα ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Φῶς μοι τῷ κειμένῳ Πάνταγε, ἐν ἀμελείας
σκότει νῦν ἐξανάτειλον, τὰ τυφλοῦντά

μου, τὸν λογισμόν νέφη λίουσα, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν πανάμωμε, αἰεὶ ἐργαζομένη, ἐν τῇ ψυχῇ μου τοῦ δοξάζειν σε.

Ὁ Εἰρμός.

» Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολη-
» μένη Βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν,
» κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε
» Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων.

Τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ σαγήνῃ τῆς γλώττης σου, Θεορρήμον Ἀπόστολε, ἐκ βυθῶ ἀνήγαγες ματαιότητος, καὶ χαλεπῆς ἀθεότητος, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, καὶ προσήγαγες Χριστῷ, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, τῷ τοιαύτην σοι, δεδωκότι τὴν χάριν, ὡς ἐνθέῳ, μαθητῇ καὶ μυστολέκτῃ, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Ὁ τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἀκτῖνα ἐνδοξε ἐξαπέστειλεν, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, συντόνως ἐλαύνουσαν, ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ φωτίζουσαν ἅπαντας, τοὺς καθυδόντας, ἐν νυκτὶ ἀγνωσίας, οὗς ἐργάσω, τῆς ἡμέρας κληρονόμους, Βαρθολομαῖε Θεόσοφε.

Καθυπεύκων ταῖς νεύμασιν, οὗ τῷ νεύματι ἅπαντα, καθυπεύκει τοῦτόν τε ἐκμιμούμενος, ὡς ἀληθείας διδάσκαλον, θανάτου ποτήριον, διὰ πάθους σταυρικοῦ, ἀγαλλόμενος ἔπιες, καὶ παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροατῆ Ἀποστόλοις, καὶ Ἀγγέλους συγχορευῶν, Βαρθολομαῖε αἰδίδιμι.

Τοῦ Ἀγίου Βαρνάβα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἐἴληφας Ἀπόστολε, κατὰ δαιμόνων αἴτητον, ἐξουσίαν καὶ δύναμιν, Χριστῷ ἐν ὀνόματι, ταῖς ἀρχαῖς τοῦ σκότους, τούτων ἀπελαύνειν· καὶ διεληλυθας τὴν γῆν, καταλαμπρύνων καθάπερ ἥλιος· καὶ Ῥώμην τὴν αἰδίδιμον, κατα-

λαβὼν πρῶτος ἐνδοξε, τῷ Χριστῷ ἀνεκκήρυξας, τὴν σωτήριον ἔλευσιν.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ φυσικὴν καὶ ὑπέρθεον, πολιτείαν μιμούμενος, ἀνὴρ ἐρημᾶτισας, ἀγαθὸς Βαρνάβα, κατὰ μετῴσιαν, καὶ παρακλήσεως Υἱός, διαφερόντως ὀνομαζόμενος, τῶν τρόπων σου χρηστότητι, καὶ τῇ τοῦ νοῦ καθαρότητι, τοὺς πιστοὺς παρεκάλεσας, ἐπιμένειν τῇ χάριτι.

Ὁ ὄργανον εὐάρμοστον, τῇ Δεικῇ κυβερνώμενον, ἐνεργείᾳ τῷ Πνεύματος, Βαρνάβα γενόμενος, τῶν Ἐθνῶν τὴν κλήσιν, σὺ κατεπίστευθης, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, μεταρρυθμίζων λόγοις καὶ πράξεσι, καὶ πάντας κατεφώτισας, ὁμολογεῖν ἀληθέστατα, Ἰησοῦ τὴν θεότητα, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς κήρυκας, καὶ παμφαεῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀστέρας, ὕμνοις ἐγκωμίων τιμήσωμεν, Βαρθολομαῖον καὶ Βαρνάβαν, τοὺς τῶν πιστῶν διδασκάλους, καὶ μύστας τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Οὗτοι γὰρ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπείραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, πᾶσι καρποφορίαν διένειμαν, καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφίστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εἰς πᾶσαν ἐξέδραμε τὴν γῆν, ὕμῶν ὁ σωτήριος, φθόγγος θεόπται Ἀπόστολοι, καὶ κατεφώτισε, ψυχὰς πλανωμένας, καὶ Χριστῷ προσήγαγε, βροτοὺς πεφωτισμένους τῇ χάριτι· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι Χριστοῦ, σκευὴ κα-
θαρώτατα, αἴγλην τοῦ Πνεύματος Πάνσοφοι, πίστει χωρήσαντα, Ἐκκλησίας στύλοι, οὐρανοὶ περιδοξοί, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγήμενοι, αὐτῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Ἐθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ Μακάριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδοκῆσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ Σταυρὸν καὶ θά-

νατον, θελήσει ὑπομείναντος ἔνδοξοι· ὧ νῦν
πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἦν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σω-
τῆρος Μαθηταί, τὴν πλάιην τῶν εἰδώλων,
ὡς ὕλην καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν,
τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν
γνώσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε· καὶ νῦν πρε-
σβεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄. Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Ὁ προγνώστης πάντων καὶ Θεός, τὸ τῆς
διανοίας σου, θεοειδὲς καθορῶν ἐξελέξα-
το, καὶ σὲ συνηρίθμησε, τῇ χορείᾳ Βαρθολο-
μαῖε πανεύφημε, τῇ τῶν Ἀποστόλων, χάριτι
λαμπρύνας τὴν καρδίαν σου.

Ἀρετῶν εἰς ὕψος ἀναβαῖς, γλώσσαν τὴν πυ-
ρίπνοον, πυροειδῶς μερισθεῖσαν ἐπλούτη-
σας, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, παρουσία τοῦ
Παρακλήτου Πανάριστε, τὴν τῆς ἀσεβείας ὕ-
λην, δαπανῶσαν καὶ κουφότητα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Βαρνάβα. οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
ᾠδὴν πλέκω σοι Βαρνάβα θεηγόρε· (ἄνευ τῶν
Θεοτοκίων). Ὁ αὐτός.

Ὁς ἀνὴρ ὑπάρχων ἀγαθός, καὶ τῆς παρα-
κλήσεως, υἱὸς φανείς τῆς ψυχῆς μου τὴν
κἀκωσιν, καὶ τῆς ἀμαρτίας μου, τὴν ψυχόλε-
θρον ἀθυμίαν ἀπέλασον· ὅπως εὐφροσύνης,
ἔμπλεως γενόμενος ὑμνήσω σε.

Δεδεγμένος μάκαρ τὸ σεπτὸν, φέγγος τοῦ
βλαστήσαντος, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰουδα
πανόλβιε, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, ἐκ Λευί-
τιδος συγγενείας ὀρμώμενος, τῆς ἱερωσύνης,
νόμου τε μετὰθεσιν ἐκήρυξας.

Ἦ λαμπρά σου πάνσοφε ζωὴ, πρώτης ἀγα-
θότητος, καὶ φυσικῆς μετουσίας παρέδει-
ξεν, ἀγαθὸν σε δεύτερον, ταῖς ἐκείθεν ἀγαθυνό-
μενον χάρισιν, ἔνδοξε Βαρνάβα, γέννημα τῆς
θείας παρακλήσεως.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτατα,
ἐν γυναιξὶ σὲ καλὴν ἀσματίζουσι, Θεο-
τόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὠρχιζομένην Θεότη-
τος τὸν καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ λόγον
ἀπεκύσας.

ᾠδὴ γ΄. Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Ὡς πηγὴ προελήλυθας, σωτηρίου νάματος,
Βαρθολομαῖε πάντιμε, καὶ πολύχουν τὸν
καρπὸν ἠνεγκας, ἔθνῶν τὴν σωτηρίαν ἀξίαγασε.

Τῷ ἁλατι τῆς χάριτος, τῶν εἰδώλων ἔπαυ-
σας, τὴν σπηεδόνα Πάνσοφε, τῷ νοστήμῳ
λόγῳ τῆς πίστεως, ταῖς καρδίας ἠδύνων τῶν
τιμώντων σε. Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Νεφέλη τὸν ἐκούσιον, ἡμῖν ὄμβρον φέρουσα,
ἐκ τῶν πηγῶν τῆς χάριτος, καθωράθης
Βαρνάβα ἔνδοξε, καὶ τρυφῆς τὸν χειμάρρου
ποταμίζουσα.

Ποικίλαις δαδουχούμενον, λαμπηδόσι βλέπε-
σα, ἡ πανσθενῆς τοῦ Πνεύματος ἐξουσία,
τῶν μυστηρίων Χριστοῦ λειτουργὸν ἀφορίζει,
σὲ Πανσεβάσμιε.

Λαμπόμενοι τῇ χάριτι, τοῦ Σταυροῦ σου
Δέσποτα, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, σοὶ
τὰ ἔθνη πίστει προσάγουσιν, ὁ Βαρνάβας καὶ
Παῦλος οἱ θεόφρονες. Θεοτοκίον.

Εφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα,
τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμφασα, λαμπηδόσε
τῆς παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσε-
βάσμιε. Ὁ Εἰρμός.

ᾠδὴ γ΄. Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε,
ἡ τῶν ἔθνῶν στεριεύουσα, Ἐκκλησία
τῇ παρουσίᾳ σε, ἐν ἣ ἐξερρώθη ἡ καρδία μου.
Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς οὐρανὸς περικαλλῆς διηγήσω, Βαρθολο-
μαῖε ἐπὶ γῆς θείαν δόξαν, τῆς τοῦ Θεοῦ
σαρκώσεως πανεύφημε, φαίνων ὥσπερ ἥλιος,
ταῖς ἐν ζόφῳ καρδίας, λύων τὴν σκοτόμαιναν,
τῶν κακίστων δαιμόνων· ἀλλὰ εὐχαῖς σε φώτι-
σον ἡμᾶς, σὲ τὴν φωσφόρον τελῆντας πανήγυριν.
Τῆ Βαρνάβα, Ἦχος πλ. δ΄. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Τοῦ νόμου τὴν σκιάν, σὺ λιπῶν ὡς ἐχέφρων.
τῇ χάριτι φοιτᾶς, θεοφόρε Βαρνάβα, κα-
τὰ πόλιν καὶ χώραν, τοῦ σταυρωθέντος φέρων
τὸ ὄνομα· θαύμασι καὶ σημείοις, τοὺς ἀπει-
θῆντας πρὸς τὴν ἀλήθειαν, καθοδηγήσας ὠφθῆς
ἐν Χριστῷ, τοῦ κόσμου παράκλησις.

Θεοτοκίον. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τὸν ἀπερίληπτον Θεὸν Υἱὸν καὶ Λόγον, ἀ-
νερμηνεύτως ὑπὲρ νοῦν ἐκ σοῦ τεχθέντα,

Θεοτόκε ἰκέτευε σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, εἰρήνην τῇ οἰκουμένη ἐιλικρινῇ, βραβεῦσαι, καὶ τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, ἀξιῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ῥδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Κατήργησας, τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου φραξάμενος, δαιμόνων τὸ φρύαγμα, Βαρθολομαῖε πανάριστε, τούτων τὴν ψυχόληθρον, ἀπάτην ἀποδιώξας τῷ κηρύγματι.

Φῶς τοῦ Κόσμου, τὸ τῆς δόξης τῆς θείας ἀπαύγασμα, Χριστὸς σε ἀνέδειξε, Βαρθολομαῖε θεόληπτε· πᾶσαν γὰρ κατηύγασας, θεογνωσίᾳ τὴν κτίσιν παμμακάριστε.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ε'πόμενος, προσταγαῖς τοῦ Δεσπότη Ἀπόστολε, Βαρνάβα πανεύφημε, τοῖς πενομένοις διένειμας, ὄλην σου τὴν ὑπαρξιν, καὶ χριστοκήρυξ ἐγένου μεγαλόφωνος.

Κατέλαβες, ἀρετῶν λαμπροτάτην ἀκρότητα, καὶ Παῦλον εὐράμενος, τὸν θεηγόρον Ἀπόστολον, πᾶσι κατηγγείλατε, τοῦ μυστηρίου τὸ βάθος, τὸ ἀπόρρητον.

Ω'ς ἥλιος, διατρέχων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, Βαρνάβα πανένδοξε, ἀκτινοβόλοις ἐλλάμψεσι, Παῦλῳ ἐφεπόμενος, καταλαμπρύνεις τῷ λόγῳ τῷ τῆς χάριτος.

Συμμέτοχος τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος γενόμενος, Βαρνάβα πανεύφημε, ἐν ἑβραίοις σκηνώμασι, τούτῳ συνδεδέξασαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐφροσύνης ἐμφορούμενος.

Θεοτοκίον.

Η τῆς Εὐσας, Θεομήτορ κατὰρα τῷ τόκῳ σου, λέλυται πανάμωμε· σεσαρκωμένον γὰρ τέτοκας, Λόγον τὸν αἰδιον, τὸν εὐλογίαις τὸν κόσμον στεφανώσαντα.

Ῥδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Α'κτίστῳ φωτί, δι' ἡμᾶς ἐν κτίσματι φανέντι Χριστῷ, πρωτουργῶς ὠμίλησας, τῷ συγγινόμενος Ἀπόστολε, καὶ ταῖς θείαις ἀκτίσι, ταῖς παρ' αὐτοῦ λαμπόμενος.

Ω'ς δρόσος Θεοῦ, τοῖς ἀνθρώποις ἴαμα κομιζουσα, ἐν τῷ κόσμῳ πέφηνας, ὡς Βαρθολομαῖε παμμακάριστε, καὶ γῆν τῆς ἀσεβείας, προφητικῶς κατέστρεψας.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ο' νόμου σκιά, ὑπερβαῖς καὶ χάριτι λαμπόμενος, τῶν ἐθνῶν τὸ πλήρωμα, εὐαγγελιζόμενος ἐφώτισεν, ὁ θεόφρων Βαρνάβας, τῷ τοῦ Χριστοῦ κηρύγματι.

Ισχὺν κραταιὰν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀπόστολε, σαφῶς περικείμενος, πονηρίας πνεύματα κατέβαλες, τῆς αὐτῶν κακουργίας, τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Βωῶντος φωνῇ, ἐν ἐρήμοις ἔθνεσιν ἐγένου σοφέ, τῆς θείας σαρκώσεως, τὸ ὑπὲρ κατάληψιν μυστήριον, ἀναγγέλλων τοῖς πᾶσι, Βαρνάβα παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Ιδοὺ ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὡς περ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν δὲ τοῦτον, Θεογεννήτορ τέτοκας.

Ῥδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῶν θαυμάτων τὴν χάριν δέξαμενος, καὶ τῶν ἰαμάτων πλουτήσας ἐνέργειαν, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, τῶν ἐθνῶν τὰς ἀγέλας ἐζώγησας.

Η πυρίνη σου γλῶσσα Πανεύφημε, πᾶσαν τὴν ἀπάτην ὡς χόρτον κατέφλεξε, τῶν δὲ πιστῶν ἐλάμπρυνε, τὰς καρδίας τῷ θείῳ κηρύγματι. Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Α'νατείλας τῷ κόσμῳ Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῆς δικαιοσύνης ὁ ἥλιος Δέσποτα, ὡς περ ἀκτίνας λάμποντας, τὸν Βαρνάβαν καὶ Παῦλον ἐξήστραψας.

Ρίζοτόμος ἀξίην γεγένησαι, τὴν ὑλομανήσαν ἀπάτην τέμνουσα, τοῖς ὑπὲρ λόγον θαύμασι, τεθηγμένη Βαρνάβα θεσπέσιε.

Νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος, ὡς τῆς παλαιᾶς διαθήκης τὰ σύμβολα, πρὸς ἀληθείας, ἔμφασιν, μεταπλάττων Βαρνάβα θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἀνέδειξε, σὲ Θεομήτορ ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦγος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ω'φθης μέγας ἥλιος τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδαγμάτων λάμψεσι, καὶ θαυμασιῶν φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε. Ὁ Οἶκος.

Ε'μυήθης, τοῦ Λόγου μαθητὰ, τοὺς λόγους τοὺς ἁγίους, καὶ τοὺς παλαί ἀλογία δεινῶς καθυπαχθέντας τέκνα εἰργάσω τοῦ φωτός. Ἠπλωσας εἰς βάθη ἀγνωσίας τὰ σεπτά καὶ ἱερά σου δίκτυα, καὶ ἔλαβες τὰ ἔθνη ὑπὲρ

κοα. Ταῖς κεχερσωμένας ἀπάτη διανοίας ἐνέωσας τῷ Δεῖῳ ἀρότρῳ. Ἐξήρανας τὸν φλογμὸν τῆς πολυθείας, δροσισμῶ σου τῆς φαιδρῶς Δεηγορίας, υἱοῦ Θεοῦ τοὺς πρὶν ἐργῆς τέκνα ἐργασάμενος, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Στίχοι.

Καὶ σὸς μαθητῆς, Χριστέ, Βαρθολομαῖος,
Μιμούμενος σέ, σταυρικὸν φέρεи πάθος.

Ἦ περ λίθον σάπφειρον, ὡς Γραφή λέγει,
Τοὺς συντρίβοντας εἶχε Βαρνάβας λίθους.

Ἐνδεκάτῃ σταύρωσαν ἐρίφρονα Βαρθολομαῖον.

Τούτων ὁ μὲν Ἅγιος Βαρθολομαῖος εἰς ἕν τῶν δώδεκα μαθητῶν. Ὃς, Ἰουδαῖοις τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι κηρύξας, καὶ τὸ κατὰ Ματθαῖον αὐτοῖς παραδόντες Εὐαγγέλιον, σταυρῷ παραδοθεὶς ἐν Ἀλβανουπόλει, τελειοῦται ἐνδόξως· καὶ ἐν μολιβδῶνι λάρνακι τεθείς, τῇ Σαλαάσῃ ἐναπορρίπτεται. Ἰπὸ δὲ Δείας προνοίας, μέχρι Σικελίας, ἐν Αἰπάρει τῇ νήσῳ κομισθεὶς, καὶ φανερωθεὶς, ἐκεῖ δάπνεται, πολλῶν θαυμάτων, ὡς ἔκτινος πηγῆς, ἐκ τῆς ἀγίας καὶ τιμίας αὐτοῦ σοροῦ ἀναδιδομένων, καὶ πᾶσι τοῖς πιστῶς προσερχομένοις ταχεῖαν διδόντων τὴν ἴασιν, καὶ πρὸς τὰ οἰκία μετ' εὐφροσύνης καὶ θαυμάσιας ἐπανιέναι ποιούντων.

Ὁ δὲ Βαρνάβας, ὃς καὶ Ἰωσής ἐν ταῖς τῶν Ἀποστόλων πράξεσιν ἀναγέγραπται, εἰς τῶν ἐβδομήκοντα ὑπάρχων, συνέκδημος Παύλου χειροτονεῖται, (ἐρμηνεύεται τοῦτο τὸ ὄνομα, Υἱὸς παρακλήσεως,) ἐκ φυλῆς μὲν Λευὶ ὀρμώμενος, κατὰ τὴν Κύπρον δὲ νῆσον γενναθεὶς καὶ τραφεὶς. Οὗτος πρῶτον ἐν Ἱερουσαλήμ, εἶτα καὶ ἐν Ρώμῃ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἀπελθὼν ἐν Κύπρῳ, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων λίθοις κτείνεται, καὶ πυρὶ παραδίδοται. Ὃν Μάρκος ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς συγκομίσας, ἔθετο ἐν σπηλαίῳ, καὶ ἐκπλεύσας εἰς Ἔφεσον πρὸς Παῦλον, ἀνήγγειλεν αὐτῷ τὴν τελείωσιν Βαρνάβα· ἔκλαυσε δὲ αὐτὸν Μάρκος ἐπὶ πολὺ. Οὗτος λέγεται τεθάφθαι ἅμα τῷ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντι κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίῳ, τῷ καὶ ἐσῆσον εὐρεθῆναι μετὰ τοῦ ἀποστολικοῦ σώματος. Ὅθεν καὶ προνόμιον ἔλαβον οἱ πιστοί, μὴ ὑποκείσθαι τιμὴ τῶν ἄλλων Ἐπισκόπων ταύτην τὴν νῆσον, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου χειροτονεῖσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Συναξὶς τελεῖται τῷ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐν τῷ Ἄδειν.

Στίχ. Ἦσας Γαβριὴλ πρὶν τὸ Χαῖρε τῇ Κόρῃ·
Ἄδεις δὲ καὶ νῦν Ἄξιον σέ ὑμνεῖν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τὸ μέγα μυστήριον Βαρθολομαῖε, τῆς Δείας σαρκώσεως, τῷ κόσμῳ ἐφάνερωσας, τὸ πᾶσιν ἀχώρητον καὶ ἀκατάληπτον, μόνοις δὲ

χωρούμενον πιστοῖς, ἀνερμηνεύτως καὶ πιστευόμενον.

Ὁς λίθος πανάγιος Βαρθολομαῖε, ἀγνώως κυλιόμενος τῆς πλάνης τὸ ὀχύρωμα, εὐτόνως κατέστρεψας τῆς Ἐκκλησίας δὲ, ἀρρήκτος θεμέλιος φανείς, διαφυλάττεις ταύτην ἀκράδαντον.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ἄγιος τὸν Ἅγιον τὸν ἐν Ἁγίοις, ἐπαναπαυόμενον, Βαρνάβα ἐκήρυξας, Υἱὸν τὸν συνάναρχον, Πατρί καὶ σύνθρονον, ἀνθρώπον γινόμενον ἡμῖν, τὴν σωτηρίαν πραγματευόμενον.

Βολίδες ἀστράπτουσαι, τὸ Δεῖον φέγγος, Βαρνάβας ὁ πάντιμος, καὶ Παῦλος ὁ θεόληπτος, ὡς φῶς ἐξεπορευθῆσαν, καταλαμπρύνοντες λόγῳ, τῷ τῆς χάριτος ἔθνῶν, τὴν παγκληρίαν οἱ χριστοκήρυκες.

Ἀγίλλεται σήμερον, ἡ θρηψαμένη, εὐῶδες ἄδυμίαμα, κυπρίζοντα τῆς πίστεως, Χριστῷ σε βλαστήσασα Θεομακάριστε, ἦν περ ἀμειβόμενος, τῆς νῦν αἰχμαλωσίας, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἰθύνοῦσα Πάναγγε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανευδίον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἡκυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῆς ἀγαθότητος.

Ὡδὴ ἡ. Κάμινος ποτὲ, πυρός.

Μέγα καὶ μικρὸν, πολὺ τε καὶ ὀλίγον, τὸ τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγέλιον, πανσόφως ἐδίδαξας, τὰ μεγάλα καὶ παραδόξα, συντετηγμένοις ῥήμασι, πᾶσι διασημαῖνον, Βαρθολομαῖε θεόσοφε.

Ὡσπερ ποταμὸς, Σικῶν ἐξωρμημένος, τῆς Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, ποτίζων Πανόλβιε, τὸν χειμάρρουν τῆς Δείας τρυφῆς, ἐξέπιες φανότατα, κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Θάλασσαν ἔθνῶν, ταραττεῖν σου τοὺς ἔππους, ὡς εὐεργέτης ἐπέβιδασας, Βαρνάβαν τὸν ἐνδοξον, καὶ τὸν Παῦλον τὸν θεσπέσιον, τὴν πλάνην τὴν πολυθεον, δόγμασι ζωοδότα, τῆς εὐσεβείας ἐλαύνοντας.

Ἐθου ὡς Θεός, Παρακλήτε τὸ Πνεῦμα, τὸ πανουργὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ σου, φωστῆρας ἐκλάμποντας, τὴν σὴν δύναμιν κηρύττοντας, Υἱοῦ τε καὶ Γεννήτορος, κράζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ηστραψας φαιδρῶς, ὡς ἥλιος ἐν κόσμῳ, τῷ νοητῷ προσομιλήσας σαφῶς, ἠλίῳ Θεόληπτε, ποιῶθεις γὰρ τῇ λαμπρότητι, φῶς δεύτερον γεγένησαι, ἅπασιν ἀναφαίνων, τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν.

Γὴν ταῖς διδασκαίς, τὴν σύμπασαν φωτίσας, τῆς ὑπὲρ νοῦν μακαριότητος, ἀξίως τετύχηκας, οὐρανίοις ἐν σκηνώμασι, Βαρνάβα πανσεβάσμιε, στέφανον εὐπρεπείας, πρὸς τοῦ Δεσπότης δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Γὴν τὴν ἀράν, τὴν πρώτην ἀφανίσης, καὶ τῷ θανάτου τὸ κατάκριμα, τῆς πάλαι προμήτορος, ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, Λόγε Θεοῦ γεγέννησαι, πᾶσι δωρημένος, ἀθανασίαν ἀνώλεθρον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**άμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προσταγμάτι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ΄. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Τοῦ Λόγου γεγόμενος, αὐτόπτης καὶ διάκονος, μαθητῆς τε καὶ κήρυξ Θεοπτικώτατος, ἔνθα νῦν ὑπάρχει ὁ Λόγος, σὺ κατοικεῖν, ὄντως ἤξιώθης, ὡς αὐτὸς ὑπέσχετο, ἀψευδῶς ὁ ὑπεραίγαθος.

Ὁς νῦν παριστάμενος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότης σου, καὶ ἐκεῖθεν ἀκτίσι περιλαμπόμενος, ὃ Βαρθολομαῖε θεόφρον, τοὺς ὑμητάς, τοὺς σοὺς ἐποπτεύεις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, καὶ ποικίλων περιστάσεων.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ὁὶ φῶς χρηματίσαντες, δι' ἀρετῆς Ἀπόστολοι, καὶ φωτὶ τῷ μεγάλῳ νῦν παριστάμενοι, κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβεύειν, καὶ τὴν ὑμῶν, σῶζειν Ἐκκλησίαν, ἣν περ συνεστήσαθε, τὸν Δεσπότην ἱκετεύσατε.

Ρήτορων δεινότητα, σοφίας σου πυρσεύμασι, Θεοφάντορ Βαρνάβα, σαφῶς κατέσθεσας, τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν θείων, ὡς τὴν πηγὴν ἔνδον κεκτημένος· διὸ τὴν πανίερον, ἐορτήσασθε μεγαλύνοντες.

Εὐπίσται τὴν μνήμην σου, τελούντες νῦν Ἀπόστολε, πρεσβυτην τῷ Δεσπότην σὲ προβαλλόμεθα, λύσιν ἐξαιτοῦντες πταισμάτων, διὰ τῆς σῆς λαβεῖν μσιτείας, Βαρνάβα πανέντιμε, Θεοκῆρυξ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ὁς ὄρθρος εὐρέθης πρωϊνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτὶ, παρθενίας ἀκτίσι περιαστράπτου-

σα· τὴν ἀνατολὴν γὰρ ἡλίου, τοῦ νοητοῦ τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν ἐφανέρωσας, Θεομήτορ πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Α**νάρχου Γεννήτορος, Τίος Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Βαρθολομαῖος σήμερον, Βαρνάβας ὁ Θεόληπτος, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῶν μνήμῃ, νῦν παρῆμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ Μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁ τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοῦ κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὡς περ ἀκτίνα πολύφωτον, θεόφρον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀγλύν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν, καὶ φωτίζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνωσίας, καὶ παθῶν ἐπικρατεία, Βαρθολομαῖε πανόλθιε.

Καθαρόν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγένησαι, ἀρετῶν λαμπρότητι φαιδρυνόμενος· καὶ ἐν καρδίᾳ δεχόμενος, Βαρνάβα τὴν ἑλλαμψίν, παρ' αὐτῆς τὸν φωτισμὸν, τοῦ ἡλίου φαιδρότερον, ἐν τοῖς πέρασι, τηλαυγῶς ἐπιπέμπεις καὶ φωτίζεις, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας Θεόληπτε.

Ὁς νεφέλαι Μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐρράνατε τὸν οὐράνιον, καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θείᾳ χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινά, ἀθείας ζιζάνια, καὶ μελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐφωρα κλήματα, ὑμεῖς ἐστέ πανεύφημοι Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· ὃν οἱ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δείποινα πρόσδεξαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Ἡ δάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόνον βλέψασα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὄδυρομένη γοερῶς, Οἱ μοι! ἀνεβόα ποθεινότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θείων με ἀτεκνώσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιγολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τὸ Ἅγιον ἕτος, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς. Ὁνουφρίῳ τὸν αἶνον ἐξαῖδω πόθῳ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Ὁλον Χριστὸν, εἰσοικισάμενος ἐνδοξε, καὶ κόσμου παρωσάμενος, δόξαν τὴν ἄστατον, τῆς αὐτοῦ ἀπολαύεις, Ὁνοῦφριε ἀξίως, χαρᾶς ἀοίδιμοι.

Νόμῳ Χριστοῦ, ἐμμελετήσας Θεσπέσιε, δένδρον ζωῆς κατάκαρπον, ἀρεταῖς δέδειξαι, προβαλλόμενος χάριν, τῶν θείων ἰαμάτων, τοῖς κατορθώμασιν. Θεοτοκίον.

Ὁἴκος Ἀγνή, ὃ τῆς σοφίας ἐγνώρισαι· ἐκ τῶν αἱμάτων σάρκα γὰρ, τῶν σῶν ἀγνῶν λαθῶν, καὶ Σταυρῷ ὀμιλήσας, Θεὸς τῆς ἀπαθείας, ἡμῖν μετέδωκεν.

ᾠδὴ γ΄. Σπερέωσον ἡμᾶς.

Υπῆλθε τὸν Χριστοῦ ζυγὸν Ὁνοῦφριε, ἐρήμοις ἀβάτοις σὺ καταμόνας, ὀμιλεῖν ἐπιποθῶν αὐτῷ, καὶ τοῦ κάλλους τρυφᾶν, δόξης τῆς θείας αὐτοῦ.

Φωτίσας σεαυτὸν φωτὶ τῆς γνώσεως, καὶ γνόφον σκεδάσας τῶν παθημάτων, ἐν πλαξὶ ταῖς τῆς καρδίας σου, ἀπαθείας τὸν νόμον Πάτερ εἴληφας. Θεοτοκίον.

Ρᾶνιδι συμπαθῶς τῇ τῆς πρᾶσεως σου, τὴν φλόγα κατάσβεσον τῆς ψυχῆς μου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, συμπαθείας πηγὴν μοι ἐπαρδεύουσα. Ὁ Εἰρμός.

• Σπερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὃ ξύλῳ νεκρῶσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς ταῖς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε..

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εμάκρυνας Ὅσιε, καὶ ἐν ἐρήμοις σαφῶς, ἠυλίσθης τὸν Κύριον, ῥυόμενόν σε δεινῶν,

Giugno.

6

αἰεὶ ἐκδεχόμενος· ὄθεν εὐαρεστήσας, τῷ Δεσπότη παμμάκαρ, εἴληφας τὴν ἀγήρω, ἑρανοῦ βασιλείαν· ἐν ἧ νῦν αὐλιζόμενος, μνησθητι τῶν τιμώντων σε. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθει, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεῖρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὄθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξαμένη, ὡς προσφήτησας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υψούμενος ὑψώσας, τοὺς πεπτωκότας ποτὲ, ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὡς φῶς τῶν ὀμμάτων μου. Δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως· φέρε Σταυρὸν, τοὺς ἡλούς, καὶ τὸν Σπόγγον, τὴν Λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας, τὴν χάριν ἐβράβεισας.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γδρυμένος ἀκλόνητος, παρὰ Χριστῆ δαιμόνων τρικυμίας, ὡς ἀφρὸν Ὁνοῦφριε διαλείλυκας.

Ὁς ἀδάμας τοῖς θάλλεσι, καὶ τοῖς κρυμοῖς στερῶς ἐγκαρτερήσας, τῶν δαιμόνων ἔλυσας τὰ παλαισμάτα.

Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ τῇ λάμπει Θεοτόκε, ἀφελούσα σύναψον σωτηρίᾳ με.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Ὁλοκαυτῶσας τὸν νοῦν, τῷ δι' ἡμᾶς ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον, διὰ Σταυροῦ κεκαρτερηκότι, ἀξίως κοινωνός, καὶ συγκληρονόμος τῆς δόξης γεγένησαι.

Ναὸν εἰργάσω σαυτὸν, ὀλολαμπῇ ταῖς ἀρεταῖς Ὅσιε, διαφανεῖς βολίδας ἐνθέους, ἀστράπτων τηλαυγῶς, θείων θαυμασίων παμμάκαρ Ὁνοῦφριε. Θεοτοκίον.

Αγαθοδότην Χριστὸν, Θεοκυῆτριά ἀγνή τέξασα, τὸν πονηραῖς παθῶν τρικυμίας, κλονούμενόν με νῦν, τῇ σῇ εὐπλαγχνίᾳ Παρθένε θεράπευσον.

ᾠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Γθυνόμενος αὔραις τοῦ Πνεύματος, ὄρμῳ γαληνῷ προσεπέλασας Ὅσιε, τὸ βάρος παρωσάμενος, τῆς σαρκὸς ἐγκρατεῖα Ὁνοῦφριε.

Νεύσει θεία θεούμενος γεγονός, ἄγγελος ἐπίγειος· τὴν Ἰωάννου γὰρ, καὶ Ἡλίου ἐξήλωσας, πολιτείαν παμμάκαρ Ὁνοῦφριε.

Θεοτοκίον.

Ὁδυνώμενος πάθεισιν Ἀχραντε, καὶ συμποδίζόμενος τοῖς παραπτώμασιν, ἢ τὴν χα-

ροὴν κηύσασα, τῶν κακῶν μοι λίσιν παράσχου
δεομαί. Ὁ Εἰρμός.

Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
ἐπικαλεῖμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με
ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ.

Φῶς νοπτόν καὶ οὐράνιον, ἔνδον λαβῶν ἐν
καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηραίου Τριάδος δο-
χείον ὠφθης Ὀνούφριε· καὶ νῦν μετὰ Ἀγγέλων
ἠρίθμησαι, κραυγάζων Ἀλληλουῖα.

Ὁ Οἶκος.

Ω ἀγάπη, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον! ὦ πα-
σῶν ἀρετῶν τὸ κεφάλαιον! ἡ αἰεὶ τὰ οὐ-
ράνια τάγματα εὐφροσύνης πληροῦσα καὶ χά-
ριτος· ἡ ἐνοικήσασα τοῖς ἀγίοις, Πατριάρχαις
Προφήταις καὶ Ἀποστόλοις· ὧν ταῖς εὐχαῖς καὶ
ἡμῖν ἐνοίκησον, ἵνα σὺν αὐτοῖς μελωδῶμεν τῷ
Θεῷ Ἀλληλουῖα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ὀνούφριου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι.

Καὶ τὴν ἐνός χιτῶνος ἐντολήν, Πάτερ,
ὑπερβέθηκας, γυμνιτεύσας εἰς τέλος,

Δωδεκάτη ἀχίτωνα Ὀνούφριον ἐκ βίβη ἤραν.

Οὗτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου, ἐν κοινοβίῳ κειμένῳ ἐν Ἐρμι-
πόλει Θεβῶν. Καὶ ἀκούσας Ἡλιοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ
Προδρόμου τὸν βίον, ἐξῆλθε τοῦ κοινοβίου, καὶ τὴν ἐρη-
μὸν ὄκησεν ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη, ἀνθρώπου μὴ ἐωρακῶς τὸ
σύνολον. Ὀν εὔρεν ὁ μέγας Παφνούτιος, εἰς τὰ ἐνδοτέρα
τῆς ἐρήμου χωρῆσας τοῦ εὐλογηθῆναι ὑπὸ ἀγίου Ἀνδρῶν.
Ἐπτακαίδεκα οὖν ἡμέρας διηनुκῶς, καὶ τὸν τόπον, εὐθα
ἦν ὁ Ἄγιος, καταλαβῶν, καὶ πλησίον αὐτοῦ γεγενοῦς, πα-
ρεκάλεσε τὸ, τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰπεῖν, καὶ πάντα τὰ περὶ
αὐτοῦ ἐξηγήσασθαι. Ἄ καὶ μαθὼν, ὕστερον τοῖς ἐν τῇ
ἀσκήσει μοναχοῖς ἀνήγγειλεν, οὐ μόνον περὶ αὐτοῦ τοῦ
Σεοφόρου Πατρὸς Ὀνούφριου, ἀλλὰ καὶ περὶ ἑτέρων, οὓς
διοδεύων εὔρε παρα τὴν ἐρημὸν.

Τότε δὲ, ἐν τῷ παρεῖναι αὐτόν, τοῦ Ὁσίου πρὸς Κύ-
ριον ἐκδημήσαντος, διελὼν τὸ ἑαυτοῦ τριβῶνιον εἰς δύο
μέρη, τὸ ἐν ἐπέβαλε τῷ Ἄγιῳ λειψάνῳ, (καὶ γὰρ γυμνὸν
ἦν, θριξὶ μόναις λευκαῖς σκεπόμενον) τὸ δὲ ἕτερον εἰς
τὴν ἑαυτοῦ ἐπικάλυψιν παρακατέσχε. Θάπτει οὖν τὸ Ἄ-
γιον λειψάνον ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, καὶ παραχρῆμα ἡ κα-
λύβη κατέπεσε, καὶ ὁ κείνῃς ἐξηράνθη, καὶ τὸ ὕδωρ ἀπέ-
σχε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ Ἀγιοτάτῳ αὐ-
τοῦ ἐκτερίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Στίχ. Καὶ σοὶ προτείνει δεξιάν Χριστὸς Πέτρε,
Σιωθῆντι γυμνῷ ἐκ θαλάσσης τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Ἀντωνίνης.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, κατὰ
τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ Πρι-
σκιλλιανοῦ Ἀρχόντος· πρὸς ὃν ἀχθεῖσα, διὰ τὴν εἰς Χρι-
στοῦ ὁμολογίαν, τύπτεται μάλιστα κατὰ μαζῶν. Καὶ τότε
μὲν τίθεται ἐν φυλακῇ· αὐθις δὲ ἀχθεῖσα, ἀναρτάται ἐν
ξύλῳ, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ἐπὶ πυρακτωθεί-
σης ἐσχάρας τίθεται, καὶ διαπεύρεται σουβλαῖς πεπυρακτω-
μέναις τὰς χεῖρας, ἐξ ὧν εὐωδία, ὡς περ ἐκ Στύρακος,
ἀπεπέμπετο. Διατρηθεῖσα δὲ ὁμοίως καὶ τοὺς ἀστραγάλους
ὀβελίσκοις ἐκκαυθεῖσιν, ἀπήχθη πάλιν ἐν τῇ φρουρᾷ· καὶ
ἐν δυοῖς χρόνοις ἐν αὐτῇ ταλαιπωρεῖν ἐθεῖσα, αὐθις ἐξά-
γεται· καὶ ἐν θαλάσῃ ρίφεται, βαρύτατον λίθον κατὰ
τοῦ ἀχένος περιδεθεῖσα, ἀπὸδύθη τῇ γῇ ἀβλαβῆς. Συλλη-
φθεῖσα δὲ, καὶ προσαχθεῖσα τῷ Ἀρχόντι, λίθοις βληθῆναι
κελεύεται· εἰθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτηθῆναι, καὶ οὕτω
τὸν τοῦ μαρτυρίου κερμίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου
τοῦ Στρατιώτου· καὶ τῶν Ὁσίων Ζήνωνος καὶ
Τρυφυλλίου Ἐπισκόπου· καὶ τοῦ Ὁσίου Ἰου-
λιανοῦ τοῦ ἐν τοῖς Δαγαίου (ἢ Δαγαζοῦ).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς· Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυστεῖς.

Νεώσας ψυχὴν, τῷ ὀρότρῳ προσευχῆς Πά-
τερ Ὀνούφριε, καὶ κατασπείρας τὴν ἐγ-
κράτειαν, στάχυν ἀγνείας ἐθέρισας· ἡ συνδαι-
τώμενος μάκαρ, σὺν Ἀγγέλοις ἐκραύγαζες·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εμάκρυνας μὲν, σεαυτὸν ἐκ κοσμικῆς διαί-
της Ὁσιε, ἐν ἐρημίαις δ' αὐλιζόμενος, ἄρ-
τον οὐράνιον εἴληφας· εἶχες γὰρ Χριστὸν σιτο-
δότην, ὃ γεγηθῶς ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ
ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ξενίζει βροτοὺς, καὶ αὐλοῦς Πάναγνε τῆς
σῆς λοχείας, δεῖον μυστήριον· μόνη γάρ,
ἀνευ σπορᾶς Λόγον τέτοκας, σάρκα γεγονότα
δι' οἶκτον, ὃ σωθέντες κραυγάζομεν· Εὐλογη-
μένη, ἡ Θεὸν σαρκὶ κηύσασα.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Αἴγλη τοῦ Πνεύματος σαφῶς, πυρσευόμενος
τὸν νοῦν φωστῆρος δίκην, θεωριῶν ἀκτι-
νας, καὶ ἰαμάτων αὐγὰς, ἀστράπτεις παμμα-
καρ Ὀνούφριε, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Δυναμίει δεῖα εὐσθενῆς, γνωριζόμενος αἰεὶ
δαιμόνων θράσος, καθελὼν τῶν ἀλόγων,
ζῶν τὴν φύσιν σαφῶς, κραυγάζων ὑπέταξας
Ὁσιε· Σὲ ὑπερυψῆμεν, Χριστέ εἰς τῆς αἰῶνας.
Θεοτοκίον.

Ωσπερ νεφέλη φωτεινὴ, τὸν ὑπέρθεον Χρι-
στοῦ ἥλιον φέρεις, ἐν ἀγκαλαῖς σου Μῆ-

τερ· δι' οὐ τὸν ζόφον παθῶν, ψυχῆς μου λαμπρύνασα αὐγασον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ Θεογενήτορ.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν καρίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
 » τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
 » φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ·
 » τε τὰ ἔργα εἰς Κύριον, καὶ ὑπερψαῦτε, εἰς
 » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή Δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Πυρὶ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ἠδονὰς καταφλέξας σαρκός, καὶ ὑπέρβασεν τὴν ψυχὴν, οἷα ἀστὴρ Πάτερ ἔλαμψας, ἐν ἐρήμῳ, φωτίζων τὴν πᾶσαν οἰκουμένην ἐμφανῶς, τοῦ σοῦ βίου ἀκτίαι, καὶ φέγγει τῶν ἰάσεων.

Ὄλος Θεῷ κεκραμένος, δι' ἀγάπης τρισμάκαρ, μετέσχευε βασιλείας τῆς αὐταῦ· καὶ τῆς τρυφῆς τὴν ἀπάλαυσιν, καὶ ζωῆς τὸν χειμάρρου, καὶ τῶν ἐόρταζόντων τὸν χορὸν, καὶ χαρὰν τὴν ἀγήρω, ἀπέληψας Ὀνούφριε.

Θεὸν εὐΐλατον ἔχων, σῆς ἀσκήσεως πάνοισι, ἰδρῶσί τε καμάτων νῦν τῶν σῶν, τοῦτον ἡμῖν ἐξευμένισαι, τοῖς ὑμνοῦσί σε πᾶσι, λυτρώμενος σοφὲ ἐκ συμφορῶν, καὶ παθῶν καὶ οἰδύνης, Ὀνούφριε αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Ὡς προστασίαν σε μόνην, καὶ ἰσχυρὴν Θεοτόκε, καὶ τεῖχος καὶ προπύργιον στερόν, ἔχων τροπέμαι ἐχθρῶν προσβολαῖς, καὶ παθῶν ἐπικλύσεις· ἐν σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας μου αἰεὶ, ἀνεθέμην τῇ μόνῃ, φθορᾶς ἀπαλλακτοῦσήμε.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦγοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
 » βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
 » οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.
 Ἐξαποστειλάριον. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ὁ ὑψηλὸς σου βίος τοῖς μονοτρόποις, κανὼν Θεοσεβείας τελειοτάτης· σὺ γὰρ λογισμῷ ἐνζυμωμένος, ἐν ζυγῷ διακρίσεως, ποιεῖς Ὀνούφριε τοῦτους, εὐπαρακλήτως ὁδεύειν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοισι, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τοὺς Δῖνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεάφρον Ὀνούφριε, τοῦ Ἡλιοῦ μιμητῆς, χρηματίσας ἐν πνεύματι, μετανάστεις γέγονας, τῆς τοῦ κόσμου συγχύσεως, σαρκὸς ὀρέξεις ἀπερησάμενος, καὶ ἐν ἐρήμῳ συταυλιζόμενος, χαίρων μακάριε, τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας, πρὸς οὐρανόν, ἐνθα τὸ πολίτευμα σαφῶς ἐπέκτησα.

Ὅσιν Πάτερ Ὀνούφριε, ἱερωτέραν ψυχὴν, θεοφρόνως κητεσάμενος, πειρασμούς ὑπήνεγκας, δεῖα πίσει ῥωνκόμενος, καὶ δι' ἀγάπης Θεῷ ἐνέμενος, τῇ τῶν πράξεων γῆ κατασηκώσας, ὠραϊζόμενος, ἀρετῶν λαμπρότησιν· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην εὐφραίνόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Πάτερ παμμακάκαρ Ὀνούφριε, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεάς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς παθοῦσι τρισάλβη, τῆς σῆς ἀσκήσεως τὰ γνωρίσματα, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἐνδον γεγόμενος, τοῦ νυμφῶνος ἐνθα νῦν, περιπαλεῖς, θρόνῳ τοῦ Παντανακτος, ἀξιοθαύμαστε. Δόξα, Ἦχος β'.

Ἐζήτησας θεοφόρε, τοῦ θεορεῖν τοῦ Κυρίου τὴν τερπνότητα, καὶ μόνος αὐτῷ μόνῳ, προσομιλεῖν ἐπέποθησας· ὅθεν κόσμον κατέλιπες φυγαδεύων, καὶ διαιτώμενος ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι· καὶ τὸν Χριστὸν ἐνδεδυμένος, χιτῶνας ἐκ ἐφρόντιζες, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα σεαυτῷ ἐμπαραευόμενος· μεθ' ἃ εἰσῆλθες εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, αἰώνιως ἀγαλλόμενος, Ὀνούφριε Ὄσι. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθης, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης (*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσάν.

Νύμφην ἀδιάφθορον, καλλωπισθεῖσαν, ἐν πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ γινώσκοντες, τελῶμεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωτεινοτάτην, Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ προσκυνοῦμεν εὐσεβῶς, τὴν πῶν λειψάνων ἁγίαν λαίρνακα, τὴν ῥῶσιν ἀρνούμενοι.

(* Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Τριφυλλίου, Ἐπισκόπου Δευκασίας τῆς Μόρου.

τὴν τῶν παθῶν ἡμῶν πάντοτε, Ἀκυλίνα πανεύφημε, οἱ πιστῶς σε γεραίροντες.

Ερωτι πανεύφημε, κεκρατημένη τῆ Κτίσου σου, τὰ ἐκείνου παθήματα, σαρκὶ ἐξεικόπισας, πᾶσαν τρικυμίαν, πόνων ἐνεγκούσα, καὶ νῦν οἰκτεῖς τοὺς οὐρανοὺς, ἄπονον δόξαν καὶ στέφος φέρουσα, ἀμάραντον καὶ βλέπουσα, ἃ θεωροῦσι γηθόμενα, τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, Ἀκυλίνα θεόπνευστε.

Προῖκα προσετήνοχας, τῶν σῶν μελῶν τὰ λακίσματα, τῷ νυμφίῳ σου πάνσεμνε· διὸ τῶν θαλάμων σε, τῶν φωτεινοτάτων, αὐτὸς ἀξιώσας, καταλαμπρύνει τῷ φωτὶ, τῆς θείας δόξης ὁ ὑπερούσιος ὃ παρεστῶσα χαίρουσα, ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευε, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων νῦν; Ἀκυλίνα τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία Θεόνυμφε, τῆς τάλαιπώρου καρδίας μου, ἀποπλύνουσα βόρβορον, ρείθρω τοῦ εὐλείου σου, ξήρανον πελάγη, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, καὶ προῖ μετάνοιαν ἀγνή, τὸν ἀδιόρθωτον ἐγκαθόρμισον· λιμένα εὐσπλαγγνίας γάρ, ὡς τετοκυία πανάμωμε, ἐπὶ σοὶ τὴν ἐλπίδα μου, ἀνατίθημι πάντα γενε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σε ὡς ἐθείασατο, ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον, ἡ τεκούσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγες· Πῶς ἐθελουσίως; πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμπας ὡς Παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεις; Ἀνυμῶ σου τὴν ἄμετρα, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Δέχου τὸν ἕμνον καλλίπαις Ἀκυλίνα. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Δεδοξασμένη Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, ἐν οὐρανῶς ἀληθῶς, χαίρῃσα παρίστασαι· διὸ σε ἐπὶ γῆς τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, εὐχαῖς σου ἀντιδόξασον Σεμνή, καὶ σοῦ μετόχης ποιήσον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Εἰσεποιήσω τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν σὴν ψυχὴν καθαρὰν, Ἐνδόξε τελέσασα, καὶ στίγμασι σαρκὸς ὠραιότατη πέφηναι· διὸ σε ὁ

νυμφίος τῶν ψυχῶν, ἀγνή τελείως ἄμωμον, ὄλην χρηματίσασαν, ἠρόσατο πανεύφημε.

Χειμῶνος πλάνης τῆς γῆς τὰ πληρώματα, πληροῦντος παλαι δεινῶς, πλήρης οὐσα Πνεύματος, ὡς Μάρτυς ἀπλανῆς Κυρίου παντοκράτορος, ἐπέφθασας τὸ ἔαρ τῆς ζωῆς, καὶ νίκης ἦρας τρόπαιον, Ἀκυλίνα ἐνδοξε, θεόφρον ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Οτῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ συννοούμενος, ὑπέδου μήτραν τὴν σὴν, ἄνθρωπος γενόμενος, καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς, κακία ὑποκύψαντας, καὶ πλάνη δουλωθέντας τοῦ ἐχθροῦ, Μαρία Θεονύμφευτε· διὰ τοῦτο πιστεῖ σε, καὶ πύθω μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Υφανας ἐν χάριτι, καταστολὴν φωτὸς ἐνδοξε, αἵματι σῶ, ταύτην Ἀκυλίνα, ἰερωῶ ἐπιχρώσασα.

Τέτρῳσαι τῷ ἔρωτι, τῷ θεϊκῷ σαφῶς Πάινσεμνε· ὅθεν στερόνως, τρώσεις τε καὶ πόνοους, χαλεποὺς ἐκαρτέρησας.

Ο ὄλοσχερῶς, τοῦτον Ἀκυλίνα, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσασαν.

Θεοτοκίον.

Νύμφην σε ἀνύμφευτον, καὶ καθαρὸν Ἀγνή σκηνῶμα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ ἀγιωτέραν, Χερουβὶμ ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
• Σὺ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Αρετῶν πυρσευθεῖσα θεῖω φωτὶ, Ἀθλητῶν ἐκοσμηθῆς πανευκλεῶς, σεμνὴ διαδήματι, καὶ ὠραία ἐν κάλλει, γεγυῖα πιστεῖ, τῷ πάντων δεσπότην, ἐνυμφεῦθης ὄντως, ἀμίαντος ἀφθορος· ὅθεν ἕρανίων, ἠξιώθης θαλάμων, καλῶς ἐναθλήσασα, καὶ τὸν δόλιον κτείναςα. Ἀκυλίνα θεόσοφε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πιστεῖ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἀθλιος. Οἶμοι! Τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τῆ ἀθλίου με σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐπὶ Σταυροῦ, ἤλαλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ἐρώσῃς σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δέλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υπερήφανον δράκοντα, σὺ δι' ἀσθενείας σαρκὸς κατέβαλες, ἀρισεύσασα λαμπρότατα, καὶ τυράννων θράσος ἀφανίσασα.

Μαρτυρίου λαμπρότησι, καὶ τῆς παρθενίας θείοις ἐν κάλλεσιν, Ἀκυλίνα ἐχημάτισας, τοῦ Δεσπότητος νύμφη περιδέξιος.

Νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σου, ταῖς πολυειδέσι σφρέβλαις Θεόπνευστε, τὴν ζωὴν σοι προεξέησε, τὴν εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένουσαν.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθείας τὸ πῦρ κατέσβεσαν, τῶν θαυμάτων δὲ τὰ ρεύματα, τῶν βροτῶν ἐκπλύνει τὰ νοσήματα.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῶ ἀμελείας με, ὕπνος ἀμαρτίας Κόρη κατέλαβε, τῇ ἀγρύπνῳ ἰκυσία σου, διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ῥδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Κυμαινομένης ὡσπερ, ἀγριαίνουσῃς θαλάσσης τῆς πλάνης ποτέ, ὠφθῆς κυβερνωμένη, Μάρτυς Ἀκυλίνα Χριστοῦ δεξιᾷ.

Αποσκοποῦσα Μάρτυς, πρὸς τὰ βραβεῖα ὑπέστης στέρρότατα, σπαραγμοὺς τῶν μελῶν σου, καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον.

Λαμπροφανῆς ὠραίης, τοῖς πολεμίοις αὐτοὺς καταπλήττουσα, τῷ ὠραίῳ σου κάλλει, καὶ τῷ τῆς ψυχῆς ἀναστήματι.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι πάντες, προγονικῆς καταδίκης τῷ τόκῳ σου, Χαῖρέ σοι προσφωνούμεν, Κεχαριτωμένη πανύμνητε.

Ῥδὴ ς'. Τὸν Ἰωάνν ἐν τῷ κήτει.

Ιχνηλατεῖν τῷ Χριστοῦ τὰ ἐνδοξά, ἐπόθησας παθήματα, Παρθένε καὶ ἀνδρειοφρόνως, ὑπέστης τοὺς αἰκισμοὺς, καὶ σπαραγμοὺς τοῦ ἀγνοῦ σου σώματος.

Πολυειδεῖς πόνους ἐκαρτέρησας, πυρὸς τε κατεφρόνησας· παρθένε ὄθεν Ἀκυλίνα,

καὶ τὰς ὀδύνας ἡμῶν, διαπαντὸς κουφίζοις πρεσβείαις σου.

Αποσκοπῶν ἀνωθεν ἐθαύμασε, χορὸς Ἀγγέλων ἐνδοξε, Παρθένε τὴν ὑπομονὴν σου, ὅπως ἀσάρκου ἐχθροῦ, μετὰ σαρκὸς ἐνίκησας ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Γὶνα Θεὸς ὁ ἀνθρώπος γένηται, Θεὸς ὠραῖη ἀνθρώποις, Παρθένε ἐκ τῶν σῶν λαγόνων, ἀνερμηνεύτως τεχθεῖς, καὶ ὅπερ ἦν μείνας ἀναλλοίωτος.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Ἰωάνν ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον κατώκισας· ἐμὲ δὲ τὸν πεπεδημένον, ἐν ἄρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκείνον διάσωσον.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ράντισμοῖς αἱμάτων σε, καθηγησιμένην παρθένε, καὶ Μαρτύρων ζέμμασι, σὲ Ἀκυλίνα στεφθεῖσαν, δέδωκε, τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν, καὶ σωτηρίαν ὁ σὸς νυμφίος, τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει, Χριστὸς ὁ βρύων ζωὴν αἰώνιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Στίχα.

Τὸν παστὸν εὐτρέπιζε λαμπρόν, Νυμφίε.

Ἀκυλίνα σοι τέμνεται Νύμφη νέα.

Ἀμφὶ τρίτην δεκάτην κεφαλὴν τμήθη Ἀκυλίνα.

Αὕτη ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ Βύβλου πόλεως τῆς Παλαιστίνης, θυγάτηρ περιφανοῦς ἀνδρός τινος, ὀνόματι Εὐτολμίου. Ἐβαπτίσθη δὲ ὑπὸ Εὐθαλίου Ἐπισκόπου. Πενταετῆς δὲ καὶ δίκῃ γενομένη, τὰς συντρόφους καὶ ὁμηλικὰς κόρας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐχειραγώγει, καὶ ἀπέχεσθαι τῶν εἰδῶλων ἐδίδασκεν. Ὄθεν διαβάλλεται τῷ ἀνθυπάτῳ Ὀθλοσιανῷ παρὰ Νικεδήμεου τινός. Καὶ ἀχθῆσα εἰς ἐρώτησιν, ὁμολογεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Διὸ τύπτεται, καὶ σουδραῖς σιδηραῖς πυρωθείσαις τὰς ἀκοὰς διελαύνεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ αἱμάτων ῥύσιν ἐκ τῶν μυκτῆρων γενέσθαι, καὶ ὄλην τὴν κεφαλὴν ἐνδοθεν πυρωθῆναι. Εἶτα λαβοῦσα τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ τμηθεῖσα τὴν κεφαλὴν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς συναξὶς ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτῆς Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φιλοξίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀννης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ἰωάννου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Σώματος πάσχοντος θεόφρον, ἐκ ἐφράντισας σκοποῦσα τὰς ἐκεῖθεν, ἀντιδόσεις σαφῶς, καὶ δόξαν Ἀκυλίνα, καὶ τοῦ Θεοῦ τερπνότητα, καὶ τὴν θείαν εὐφροσύνην.

Ασπίλον φέρουσα τὸ σῶμα, τὴν καρδίαν τε Κυρίῳ ἠνωμένην, πρὸ βημάτων Ἄγνη, δικαστικῶν παρέστης, ἀσυνετοῦντα τύραννον, διελέγγουσα θεόφρον.

Κόσμου ἠλλάξω φθειρομένου, ὑπερκόσμον ζῶν μὴ φθειρομένην, καὶ προσκαίρου τρυφῆς, τὴν μένουσαν Παρθένη, τοῦ σαρκικοῦ μνηστῆρός τε, τὸν ἀθάνατον νυμφίον.

Τριαδικόν.

Υμνοῖς τὴν θείαν Μοναρχίαν, τρισσομένην μὲν προσώποις παραδόξως, τῇ δὲ φύσει ἀπλήν, ὑπάρχουσαν τιμῶμεν, ἀναβοῶντες Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Λελαμπρυσμένη τῷ φέγγει τῷ τῆς ἀγνείας, καὶ ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, διηθημένη παρίστασαι, Ἀκυλίνα παρθένη, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ιερωτάτη θυσία προσνήχθης, καὶ προσφορὰ λαμπροτάτη, καὶ ὡς εὐῶδες θυμίαμα, θεόφρον Ἀκυλίνα, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Νόσους ἀνθρώπων θεραπεύει, καὶ ἀπελαύνει δαιμόνων, λῶθην τὸ ἅγιον σῶμά σου, Ἀκυλίνα ἐν τάφῳ, πανένδοξε κείμενον. Θεοτοκίον.

Αδιαφθόρως τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, καταφθορᾶς ἡμᾶς πάσης, ἀπολυτρούμενον τέτοκας· διὰ τὸτό σε πάντες, Παρθένη δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπατηντες ὑπέψαλλον· εὐλογεῖτε Κυρίου, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ικρίῳ προσπαγῆντι, Σῶτερ ἢ Παρθένος, συνεσταυρώθη σοι γνώμη ἀθλήσασα, καὶ τὴν τοῦ δράκοντος κάραν, καταπατήσασα.

Ωραϊόν σου τὸ κάλλος, καὶ ὑπερφερῆς σου, ἢ τῆς ψυχῆς ἀπεφάνθη εὐγένεια, θεοειδῆς Ἀκυλίνα, ἀξιοθαύμαστε.

Συνοῦσα ταῖς χορείαις, ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, καὶ τῶν Μαρτύρων τοῖς δήμοις πανεύφημε, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἰκέτευε.

Η ἐνδόξός σου μνήμη, πάντας συγκυλαεῖται, περιχαρῶς Ἀκυλίνα ὑμνήσασα σου, τοὺς εὐκλειεῖς Μάρτυς πόνους, καὶ τὰ παλαιόματα.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι τοῦ Ἀγγέλου, Πάναγνε βοῶμεν· Χαῖρε ἀνθρώπων ἀπάντων διάσωσμα, καὶ πανενδόξων Μαρτύρων, θείον στεφάνωμα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σου σεσωσμένοι Παρθένη ἀγνή, σὺν ἁσωματαῖς χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου· καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Ἐλισσαῖε πάνσοφε· σὺ γὰρ καθάρσας τὸν νοῦν, ἠδονῶν τῶν τοῦ σώματος, ὑπεδέξω ἐνδοξε, τὰς αὐγὰς τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῖς ἐφεξῆς τε, πᾶσι μετέδωκας, καὶ ὅλος ὠφθης, φωτοειδέστατος· ὅθεν ἐσκήνωσας, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε θεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Σὲ Ἐλισσαῖε μακάριε, ὁ ζηλωτῆς Ἡλιοῦ, ἐν διπλῷ τῷ χαρίσματι, καταλαμπρυνόμενον, καταλείψας αἰθέριος, ἀρματηλάτης, ὄντως ἐδείκνυτο· οὐ τῇ μιμήσει, ρεῖθρα ποτάμια, χάριτι ἔστησας, καὶ διήλθες ἐνδοξε, περιχαρῶς, καταγλαϊζόμενος, καὶ μεγαλύνων Χριστὸν.

Πάλαι πιστῇ Σωμανίτιδι, παιδα χαρίζη εὐχῆς, ὃν θανόντα ἐξήγειρας, ὡς Προφήτης ἐνθεος, ἱερῶς θαυμαζόμενος· ἀλσι δὲ πάλιν, ὕδατα ἄγωνα, σαφῶς μεταγεις εἰς γονιμότητα· θαύματα ἄπειρα, ἐκτελεῖς τῇ χάριτι, τῷ παντηργῷ, Πνεύματος μακάριε· ὅθεν ὑμνήμεν σε.

Στιχηρὰ τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Αληθείας ἐδραίωμα, καὶ τῆς πίστεως ἔρεισμα, καὶ δογμάτων πρόβολον σὲ γινώσκωμεν, τῆς εὐσεβείας συνήγορον, ἀγνείας τε σκήνωμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτὸν, εὐωδίας τοῦ Πνεύματος, καὶ παμμέγιστον, θαυσαυρὸν διδοῦν.

μάτων και κρηπίδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ἱερόφαντα Μεθόδιε :

Αὐτοκίνητον ἄρχειον, ταῖς πνοαῖς ὑπηχούμενον, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐχρημάτισας τῇ πυριφθόγγῳ γὰρ γλώττῃ σε, τὰ δεῖα ἐβρόντησας, καὶ κατέφλεξας ἐχθρῶν, δυσσεθῶν τὰ ζῆλῆα, τῶν μὴ χρωάσιν, ὑλικοῖς προσκυνούντων τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν τὸ εἶδος, καὶ τῆς ἀχράντου Μητρὸς αὐτοῦ.

Γερέων ἐν ταῖγμασιν, Ἀσκητῶν ὀμηγύρεσι, καὶ χοροῖς Μαρτύρων σὺ καταλέλεξαι, ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρις αἵματος, στεργῶς ἀνθιστάμενος, παρανόμῳ δικαστοῦ, διελέγγων ἀπόνοϊαν, καὶ προσάγματι, ἀσεβῆς βασιλέως ἐν μνημείῳ, καὶ θειρθεῖς Πάτερ θεόφρον, διετηρήθης ἀλώθητος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Προφήτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης οὐδέ ποτε χωρίζῃ, καὶ ἐκάστῳ ἀσθενοῦντι αἰεὶ παρίστασαι ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. Αἴτησαι ἰλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐπιήμερος ἀνέστη Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε θεομήμφευτε, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναγνος ὡς εἶδ' εἶ, ἐπὶ Σταυροῦ κρέμαμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς Ὑιέμου καὶ Θεέμου, γλυκυτόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου. Εἶτα τοῦ Ἱεράρχου, ἦχος δ΄. Ποίημα Φωτίου Πατριάρχου.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Εὐφροσύνως σήμερον, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ εὐλογοῦται, ἀγαλλομένη καὶ κράζουσα. Ἐλαμπρύνθη μου τὸ κάλλος, ὑπὲρ πᾶσαν πόλιν· ἰδοὺ γὰρ τῶν Ἀρχιερέων τὸ μέγα κειμήλιον, ὁ ἐνδοξος Μεθόδιος, τὴν πορείαν πρὸς οὐρανὸν ἐποήσατο. Δεῦτε οὖν φίλορτοι, τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, χοροστατήσαντες περὶ τὴν δεῖαν λάρνακα, ἱματίων πλημμύραν λαβόντες παρ' αὐτῆς, ἱκετεύσωμεν αἰτήσασθαι Χριστὸν τὸν Θεόν, τοῦ ρυσθῆναι τὴν οἰκουμένην, ἀπὸ πάσης αἰρέσεως. Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραιόμενας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμῶσωμεν πιστοί, Ἥλιαν καὶ Ἐλισσαῖον, καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν μελωδικῶς· Εὐσπλαγχνε

Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἰκεσίαις τῶν Προφητῶν σου, ἀφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, καχαριτωμένη Μητὴρ ἀνήμευτε· καὶ ἡρεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν· θεοτόπε κρέσθεις, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Η δάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέψασα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐβελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς· Ὀἴμοι! ἀνεβόα ποθινοτάτον τέκνον, τί σοι ἄημος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, δέλων με ἀτεκνώσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκαταλαβε.

Ο ἑνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἥλιος ὁ ἐνδοξος, ἀνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν, βρῖσκει ἰαίματα.

Δόξα, τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος πλ. δ΄.

Ορθοδοξίας ὀδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστῆρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μεθόδιε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ἦ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Χαῖρε Προφήτα τοῦ Θεοῦ πανόλβιε.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦ δὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίρας ὡς Ἐλισσαῖε, ἐπιβεδειγμένος τὴν ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν, ἐν σαρκί τε βιώσας ὡς ἄριστος.

Αὐλόν σε τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς Προφήτα φυλαξάμενος, τῇ τῷ Πνεύματος αἴγλῃ, προορᾶν ἠξιώθης τὰ μέλλοντα.

Γάμα τοῖς νοσοῦσι, καὶ πλημμελημάτων καρπάρτιον, ἐκ Θεοῦ Ἐλισσαῖε, τοῖς γνησίως ὕμνοῦσί σε αἴτησαι. Θεοτοκίον.

Ασώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπόρως, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, ἔ ἢ Ἀκροστιχίς:
 Ἀρχιερεῖα Θεοῦ, Μεθόδιον ἄσμασι μέλπω. (*)
 Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν.

Αφ' ἀρπαγῆς, καὶ προνομῆς καὶ δουλείας
 με, τῆς ἀμαρτίας λύτρωσαι, καὶ πρὸς
 μετάνοιαν, ποδηγήσας Οἰκτίρμον, προνόμεισον
 ἀξίως ἐν τῇ ἀγάπῃ σου.

Ρεῖθρον ζωῆς, ἔχων σοφὴ τὴν καρδίαν σου,
 τῇ Ἐκκλησίᾳ γέγονας ὡς πεταμὸς Θεοῦ,
 πληρωθεὶς διδασμάτων, καὶ ταύτης καταρδεύ-
 σας Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Χαλιναγῶν, σὺ τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα,
 τῆς ἐγκρατείας ἔρωτι μετεστοιχείωσας,
 τῆς σαρκὸς τὸ ὑλῶδες, πρὸς τὴν τῆς ἀπαθείας
 Πάτερ ἀκρώρειαν. Θεοτοκίον.

Ιδοὺ φησὶν, ὁ Ἥσαϊας Παρθένη ἀγνή, βουλῆς
 μεγάλης Ἄγγελον ἐν τῇ νηδυῖ σου, συλλα-
 βούσα ἀσπόρως, καὶ τέτοκας καὶ σώζῃ μετὰ
 τὸν τόκον ἀγνή.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ρήσει Δεοπνεύστῳ σε, χρηματισθεὶς σαφῶς
 ἔχρισεν, Ἐλισσαῖε, ἐνδοξε Προφήτην, Ἡ-
 λιοῦ ὁ Δεσπότης.

Εὔρε τὴν ἀνάπαυσιν, καὶ ἐνεσκῆνωσεν ἄφθο-
 νος, χάρις ἐν σοί, Πνεύματος Ἁγίου, Ἐλισ-
 σαῖε αἰοῖδιμε.

Πάνοις σὲ νεώσαντα, τὴν τῆς ψυχῆς εὐρῶν
 αὐλακα, προφητικὴν, χάριν ὁ Δεσπότης,
 Ἐλισσαῖε ἐνέσπειρεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεντήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖ-
 χος ἡμῶν, Χριστιανοί, σὲ δοξολογοῦμεν,
 ἀσιγήτως ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Στερέωσον ἡμᾶς.

Θερμότητι φρενῶν καὶ ζήλῳ πίστεως, Πα-
 τέρων σὺ γέγονας κορυφαῖος, τῶν Ἐ-
 βραίων τε τὴν ἔνστασιν, ὡς ὑπάρχουσαν Ἄδου
 πύλην ἔθραυσας.

Οβίος ἱερός ὁ λόγος ἐνθεος, ἢ πράξις τῷ
 λόγῳ δεδοξασμένη, ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ
 σου, ἀληθοῦς Δεωρίας ἐθησαύρισεν.

(*) Τῆς Ἀκροστιχίδος ταύτης μόλις φαίνονται ἰχνη τινὰ ἐν
 τοῖς Τροπαρίοις· καθότι ἐλλείπουσι μὲν τὰ ὑπ' αὐτῆς απαι-
 τοῦμενα, ἕτερα δὲ ἀντ' ἐκείνων τίθενται, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς
 Θεοτοκίοις, ἀπὸ τῆς γ' μέχρι τῆς δ'. Ὡδῆς, μηδεμίαν σχέσιν
 ἔχοντα πρὸς τὴν Ἀκροστιχίδα: Τινὰ δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ κακό-
 ζηλα εἰσὶ, καὶ πρὸς τὸν ρυθμὸν βεδιασμένα — Σημείωσαι δὲ,
 ὅτι τὸ Χειρόγραφον ἀντὶ τοῦ παρόντος, ἔχει ἕτερον Κανόνα,
 ἀκροστιχιστον μὲν, ἀρμονικώτερον ὅμως. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν
 Προφήτην Ἐλισσαῖον, ἕτερον, ποίημα Ἰωάν. τοῦ Δαμασκηνοῦ
 ἐπιγραφόμενον καὶ ἐκεῖνον, μετ' Ἀκροστιδος: Ἄδω γε γηθῶς
 τὴν Ἐλισσαίου χάριν (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).

Θεοτοκίον.

Ο ξένος τοκετὸς ἢ ξένη πρόσδος, ἐν μήτρᾳ
 ξενίζεται τῆς Παρθένου, καὶ τὴν φύσιν ὀλι-
 σθήσασαν, εἰς φθοράν ἐξ ἀπάτης ἀνεστήσατο.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί Κύριε, ὁ ξύλω νε-
 » κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
 » σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
 » ὑμνούντων σε.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσεβείας δόγμασι τὴν Ἐκκλησίαν, καταυ-
 γάσας ἤλασας, τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλὺν,
 ἱεροφάντα Μεθόδιε, πᾶσι κηρυττων Χριστὸν
 εἰκονίζεσθαι.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου, Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προβλέψει Δεϊκῆ, Ἡλιοῦ σε ὁ μέγας, σοφὴ
 Ἐλισσαῖε, φοιτητὴν ἐπισπάται, Προφήτην
 δεικνύων σε, ἐλλαμπόμενον Πνεύματι· ὄθεν σή-
 μερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν,
 εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, σὺν τούτῳ σε ἐνδοξε.

Ἔτερον τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωσπερ μέγας ἥλιος, ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ
 θαυμάτων λάμπει, φωταγωγεῖς διὰ παν-
 τὸς, τῆς οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα,
 παμμακάρα Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Ταῖς ἀχράντους χεῖράς σου, Παρθενομῆτορ,
 ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποηθότας
 ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι
 παράσχου, Χριστέ τὰ ἔλέη σου.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ρίζοτόμον ἀνέδειξε, πάσης σε κακίας Πνευ-
 μα τὸ Ἅγιον, φυτοκόμον Ἐλισσαῖε δέ, ἀ-
 ρετῆς ἀπάσης, παμμακάριστε.

Οπρογνώστης τοῦ μέλλοντος, καὶ καλῶν
 ὡς ὄντα τὰ μὴ ὑπάρχοντα, Ἐλισσαῖε σὲ
 ἐπάξιον, προειδῶς Προφήτα προωρίσατο.

Ηκουλούθει τῷ βίῳ σου, ἢ τῶν ἀρετῶν Προ-
 φῆτα ὁμήγυρις· ὄθεν νῦν πανηγυρίζουσιν,
 οἱ λαοὶ καὶ δῆμοι ἐν τῇ μνήμῃ σου.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἀχραντε Παρθένη
 τοῦτον δυσώπησον, τοῖς ἰκέταις σου δωρή-
 σασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.
 Τοῦ Ἱεράρχου. Ὑμνῶσε ἀκοῇ γὰρ Κύριε.

Ιδρῶσι, τοὺς ἀγῶνας ἐσπειρας, ἐν τῇ χώρᾳ
 τῆς μετανοίας, καὶ Δερίσας ἀσταχυν Μεθό-

νιε, τῆς ἀπαθείας ἐν γῆ, τῶν πραέων κατεσκήδωσας, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἐορτάζεις αἰεί.

Ο ῥθρίσας, προσευχαῖς συνέλαβες, δεῖον φόβον ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ τέτοκας Πνεύματι τῇ ποιμνῇ σου, δογμάτων ὄρους, διῶν τὰς αἰρέσεις ἀποφράττουσα, εἰς γῆν ὀρθοδοξίας ἐμπλατύνεται.

Α νάψας, τὴν σαυτοῦ προαίρεσιν, τῷ ἐλαίῳ τῆς εὐποιίας, ἀνύστακτος γέγονας, τοῖς πένησι λαμπὰς Παμμάρκαρ· διὸ τοῦ νυμφῶνός σοι τὴν εἴσοδον, Χριστὸς σὺν ταῖς παρθένοις προεξένησεν.

Θεοτοκίον.

Α σπόρως, χωρηθεὶς Πανάμωμε, δεῖος Λόγος ἐν τῇ γαστρὶ σου, προέρχεται σῆμορφος, ἀτρέπτως τοῦ βροτείου γένους· διὸ καὶ τῆς πλάσεως ἀνάπλασιν, δι' οἴκτον δειοτέραν προεξένησεν.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Τ ἰς τὰς πρακτικὰς, ἀρετὰς σου διηγήσεται; τὰς ἀναβάσεις δὲ τοῦ Πνεύματος, τίς καταγγεῖλαι Προφήτα, Θεοῦ δυνήσεται;

Α βυσσον εὐρῶν, Ἐλισσαῖε χαρισμάτων Θεοῦ, τοῖς προσιοῦσί σοι ἐπήγασας, προῤῥήσεις δεῖας, ἰάσεις ψυχῆς καὶ σώματος.

Τ άφος τὰ τῶν σῶν, ἀρετῶν οὐκ ἐπεκάλυψεν, Ἐλισσαῖε νῦν κατορθώματα, ἀλλ' ὑπὸ πάντων ὑμνούμενα καταγγέλλεται.

Θεοτοκίον.

Δ υσάπησον αἰεὶ, τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία ἀγνή, τοῦ καταπέμψαι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ρ άβδω τῇ τῆς πίστεως, τὰ τῶν αἰρέσεων σοθεῖς θήρατρα, καὶ τῷ δεσμῷ συζεύξας τὴν ποιμνῇ, τῆς δεῖας ἀγάπης, ἐλπίδι καὶ πίστει φυλάττεις ἀκλόνητον.

Α ποσεισάμενος, τῇ ἐγκρατεῖα τὴν τρυφήν ἔθρεψας, σοῦ τὴν ψυχὴν ὀφώνιον ἔχων, συντόνους προσευχὰς, μελέτην τε δεῖαν, ὑψούσαν ταπεινῶσιν.

Σ ὑ τὸν χιτῶνα σοφῆ, τῆς Ἐκκλησίας πρακτικῶς ὕφανας, ἐν ᾧ Χριστοῦ σεπτὸν χαρακτῆρα, στηλώσας τῇ πίστει, τῆς ὀρθοδοξίας ἐτραίνωσας δόγματα.

Θεοτοκίον.

Σ ἐ προσασίαν Ἀγνή, καὶ τῆς ἐλπίδος ἀσφαλῆ ἀγκυραν, καὶ συνοχὴν καὶ σκέπην καὶ τεῖχος, κεκτῆμεθα πάντες, καὶ πρὸς βασιλείαν εἰσάγουσαν γέφυραν.

Giugno.

7

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ σ'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ. Ὁ νῆς σου εἰλικρινῆς, ὁ λόγος σου διειδέσαστος· πηγῆς γὰρ ἐκ καθαρᾶς, ἀθόλωτοι βρῦουσι, Προφήτα μακάριε, προχοαὶ ὑδάτων, θριαμβεῦσαί σου τὰ κρύφια.

Υ πέστης μὴ χωρισθεὶς, τοῦ διδασκαλοῦ Πανεύφημε· καὶ ξένην ἑωρακῶς, πορείαν ποιῆμενον, ὑψώθης τῷ ἔρωτι, Ἐλισσαῖε μάκαρ, συμμετέωρος γενόμενος.

Θ ροῇ μὲν Ἐλισσαῖε, ὀρώμενος τὸν διδάσκαλον, τεθρίππω τῶν ἀρετῶν, πυρίνῳ τῷ ἄρματι, καὶ ἵπποις αἰρόμενον· ἀλλ' ἔδεξω κληρὸν, μηλωτὴν σὺν τοῖς χαρίσμασιν.

Θεοτοκίον.

Ρ υσθειήμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννητορ ἀγνή, καὶ τυχοῖμεν πάντα, τῆς δεῖας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Γ ερεῖον καὶ θύτης γενόμενος, ἔσπειςας σαυτὸν τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, καὶ συντηρεῖς ἐν ᾧ πασι, τῆς λατρείας αὐτῷ τὴν τελείωσιν.

Ν ὦν εἰς αὐτὸν δόξαν ἀπάρας ἐκ γῆς, τὴν ὑλομανοῦσαν τοῖς πάθεσιν Ὅσιε, τῇ ἐμμελεῖ καθάρσει σου, τῆς πρέσβειας ψυχῆν μου θεράπευσον.

Α ποξέσας τὸν ὄγκον τῆς γραύματος, τῇ τῶν νοσημάτων σου δεῖα λαμπρότητι, τῆς Ἐκκλησίας γέγονας, ὄξυγράφος Μεθόδιε κάλαμος.

Θεοτοκίον.

Α πορία καλύπτει τὸν τόκον σθ· ξένως γὰρ Παρθένε θηλάζεις τὸν ἄποσον, καὶ γαλουχεῖς τὸν αὐτὸν, καὶ ἀγκαλαῖς συνέχεις τὸν κτίσαντα.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλιόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
• ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Δ ιπλῆν τὴν χάριν εἰληφώς παρὰ τοῦ Πνεύματος, Προφήτης ὠφθῆς θουμαστός πασι τοῖς πέρασι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε λυτρούμενος ἐκ κινδύνων, καὶ δωρούμενος τὴν χάριν τῶν θαυμάτων σου, τοῖς προατρέχουσιν ἐν ταύτῃ μετὰ πίστεως, καὶ βοῶσί σοι· Χαίροις Προφήτα θεσπέσιε.

Ὁ Οἶκος.

Η λιος καταλάμψας ὁ τῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ πεφωτισμένῃ ψυχῇ σου, ἀπεδίωξε πᾶσαν ἀγλὴν ἀμαρτίας ἐξ αὐτῆς, καὶ Θεοῦ ἔδειξε

Προφήτην σε φαιδρότατον· ἐντεῦθεν καὶ ἡμεῖς
κράζομεν οὕτως·

Χαῖρε, Θεοῦ ὁ μηδὲν προτιμήσας· χαῖρε, βῶν
κατασφάξας τὰ ζεύγη.

Χαῖρε, ὁ καταλείψας τὸν βίον σου ἅπαντα·
χαῖρε, ὁ πλουτήσας τὸν πλῆτον τὸν ἄσυλον.

Χαῖρε, ἔτι ἠκολούθησας τῷ καλέσαντι Θεῷ·
χαῖρε, ὅτι νῦν ἀπέληφας παρ' αὐτοῦ τὰς
δωρεάς.

Χαῖρε, ὅτι τὴν μηλωτὴν Ἠλιὲ ἐκομίσω· χαῖρε,
ὅτι ἐν τάχει διασχίζεις τὸ ὕδωρ.

Χαῖρε, περῶν ἀβρόχως τὰ ὕδατα· χαῖρε, ψυ-
χῶν πολλῶν ὁ ἐπίκουρος.

Χαῖρε, μαθῶν τὴν ἀπόκρυφον γνῶσιν· χαῖρε,
θανῶν καὶ ὡς ζῶν ἐποπτεύων.

Χαίροις, Προφήτα Δεσπέσιε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῷ Ἁγίῳ Προ-
φήτου Ἐλισσαίου.

Στίχοι.

Ἡλίαν ἵπποι· τὸν δὲ διπλοῦν Ἡλίαν,
Εἰς οὐρανοὺς ἀνήγον ὡς ἵπποι Νόες.

Πότμον Ἐλισσαῖος δεκάτη λάχεν ἠδὲ τε-
τάρτη.

Οὗτος ἦν υἱὸς Σαφατ, ἐξ Ἀελμουθ, ἐκ τῆς γῆς Ρου-
βίμ. Καὶ ἐπὶ τούτῳ γέγονε τέρας· ὅτι, ἠνίκα ἐτέχθη
ἐν Γαλιλαίῳ, ἢ δάμαλις ἢ χρυσή, ἢ ἐκεῖ προσκυνουμέ-
νη, ὄξυ ἐβόησεν, ὥστε ἀκουσθῆναι ἐν Ἱερουσαλήμ. Εἶπε
δὲ ὁ Ἱερεὺς διὰ τῶν δῆλων, ὅτι Προφήτης ἐτέχθη ἐν Ἱε-
ρουσαλήμ σήμερον, ὅς καθελεῖ τὰ γλυπτὰ, καὶ συντρίψει
τὰ γωνεῖα. Πολλὰ δὲ τεράστια ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ
χειρὸς Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου. Θανῶν δὲ, ἐτάφη ἐν Σα-
μαρείᾳ ἐν Σεβαστουπόλει. Οὗτος προεφήτευσεν περὶ τῆς
τοῦ Κυρίου παρουσίας, καὶ τὰ ὕδατα Ἱεριχῶ, ἀτεκνοῦντα
καὶ ἀλμυρὰ ὄντα, ἰάσατο, Τὰ δὲ λέγει Κύριος,
εἰπὼν, Ἰαμαὶ τὰ ὕδατα ταῦτα· καὶ ἰάθησαν.
Ἀλλὰ καὶ νεκροὺς ἠγείρε· καὶ λεπρὸν ὄντα Νεσιμάν τὸν
Σύρον ἐκαθάρισε τῆς λέπρας· καὶ Γιεζή, τὸν ἑαυτοῦ ὑ-
πηρέτην, λεπρὸν ἐποίησε γενέσθαι, διὰ τὴν φιλαργυρίαν
αὐτοῦ, καὶ τὴν παρακοήν· καὶ νεκρὸς ὢν, νεκρὸν ἠγεί-
ρε· καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα, τῆ τοῦ Ἠλιοῦ μηλωτῆ κα-
τάξας, διέρρηξεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Μεθοδίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινου-
πόλεως.

Στίχ. Μεθόδιον φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας,

Τὸ τῆς τελευτῆς σβεννύει στυγνὸν νέφος.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, τὴν πλάνην τῶν αἰρέσεων καὶ Εἰκο-
νομάχων, σοφαῖς ἀποδείξεισι καὶ γραφικαῖς ῥήσεισι,
παντοίως ἀνατρέψας καὶ καθελὼν, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πί-
στιν ταῖς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις βραβεύσας, καὶ πολλὰς
κακώσεις παθῶν ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν, ἐν τῷ προσκυνεῖν
τὰς Ἀγίας καὶ σεπτὰς Εἰκόνας, ἀνεπαύσατο αἰωνίως,

λύτρωσιν τῶν ἀμαρῶν ἡμῶν ἐξαιτούμενος. Τελεῖται δὲ ἡ
αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Ἀγιοτάτῳ οἴκῳ, ἐν ᾧ τὸ τίμιον
αὐτοῦ κατακεῖται λείψανον, τῷ ὄντι ἔνδον τῶν Ἀγίων καὶ
Πανευφημῶν Ἀποστόλων τῶν μεγάλων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυ-
ρος Κυρίλλου, Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς Κρη-
τῶν νήσου.

Στίχ. Εἰ καὶ γέρων Κύριλλος ἦν ὁ Γορτύνης,
Ἡβῶσαν εἶχε πρὸς ξίφος τὴν καρδίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἐἴληφας μάκαρ Ἐλισσαῖε, ἐν τῷ Πνεύματι
διπλᾶ τῆ διδασκαλίου, καὶ ἐν τούτῳ θεο-
φορούμενος ἐβόας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλον τὸν βίον ἐκαρπώσω, καὶ τὴν ἄφθονον
χάριν τῆ διδασκαλίου, παρθενίας δευχθεῖς
κειμηλίον καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦδωρ διήλθες Ἰορδάνου, ὁ ἐπάταξας μνη-
στρεῖς τῆ διδασκαλίᾳ, καὶ διέβης ἀνίγκμοις
ἔχνεσι κραυγαῶν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Χαίροις πανάμωμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν
σαρκὶ τῷ κόσμῳ, τὸν ἐκ πλάνης ἀγνή λυ-
τρούμενον τοὺς πίστει, σὲ Θεοτόκον Δέσποιναν,
ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Εἰκόνας χρυσῆς.

Σοφίας κρατῆρ, ἀνεδείχθης ἀρεταῖς σοφῆ πλη-
ρούμενος, καὶ συγκαλέσας τῷ κηρύγματι,
τῆς ὑψηλῆς πολιτείας σου, ἴθυνας τὴν ποιήμνην
θεόφρον, καὶ σὺν αὐτῇ Πάτερ ἐκραζες· Εὐλο-
γητὸς εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μονὰς τὰς ἐκεῖ, καὶ τὰς λήξεις ἐν τιμῇ Πα-
τερ προσέφθασας, καὶ συναγάλλῃ τῷ Κυ-
ρίῳ σου, καὶ συνευφραίνῃ καὶ γέγηθας· ὅθεν σε
τιμῶμεν παμμακάκαρ, τῷ δοξαζόντι κράζοντες·
Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄνδρεία φρενῶν, ἐζωσμένος τὴν ὀσφύν Πα-
τερ Μεθοδῖε, καὶ διὰ βίου στολισάμενος,
τὴν ἀμπεχόνῃ τῆς πίστεως, ἐν τῇ εὐωχίᾳ τῆς
ἄνω, βασιλείας εἰσεδραμες, Εὐλογητὸς εἰ ἐκ-
βῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ἀπάτωρ ἐκ σοῦ, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς Ἀ-
γνή προέρχεται, καὶ τῆς ἀγνείας σου καὶ
σημάντρα, διατηρήσας ἀλώθητα, ἔδειξεν ἀλό-
χευτον τόκον, καὶ παρθενίαν ἀμόλυτον· και-
νοτομοῦνται γὰρ ἐν σοὶ, νόμοι τῆς φύσεως.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ.

Αἴλας Δεῖον, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, Ἐλισσαῖε ὑπῆρξας Δεοφόρε, καὶ ἐν ἀλσὶ ἰάσω νόματα ἄτεκνα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῦτε, βῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέων παιδῶν, τῆν ἄτακτον κακίαν, ἀναξέλων θηροῖς τοῖς αἰμοβόροις, Ἐλισσαῖε Προφήτα βορὰν δέδωκας, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῦτε, βῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λεουμένος, Ναιμαῖν δι' Ἐλισσαίου, καὶ τῆς λέπρας πλυθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, τὴν τοῦ Βαπτίσματος ἐδήλου Δεῖαν κάθαρσιν, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῦτε, βῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν κόλποις Πατρὸς ἀκαταλήπτου, καὶ ἀγκάλαις Μητρὸς ἀπειρογάμου, ἀνερμηνεύτως ἐμφανισθέντα ἅπασιν, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὺ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ὡς κατάκαρπος Σοφὴ δεχθεὶς ἐλαία, εὐποιῶς ἐλαίῳ καὶ ἐγκρατείας τρυφῇ, πενήτων καρδίας ἐλίπανας, καὶ φαιδρὰν ἀνήψας, τῇ σῆ ψυχῇ λαμπάδα.

Ἱεραρχίας τὴν στολὴν, τῷ τῶν ἔργων σου φωτι λαμπρῦνας ὠφθης, σωφροσύνης κλειδῶχος, τῆς ἐγκρατείας τρυφῇ, τῆς ὄντως προσευχῆς διδάσκαλος, καὶ τῆς μετανοίας ὁδὸς καὶ νόμος βίου.

Μεταμελείας ὁ καιρὸς, μετανοίας τὸν καρπὸν προβάλλεται σοι, καὶ συκῆς τῆς ἀκάρπου, τὴν ἐκτομὴν ἀπειλεῖ· ψυχῆ μου τὴν ἀρὰν πτοήθητι, θρέψον δὲ Χριστὸν ἀρετῶν τῇ εὐκαρπία.

Θεοτοκίον.

Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς, προστασία φοβεραῖς τῶν ἱκετῶν σου, ἀλλ' ἐκ πάσης ὀδύνης, ταῖς μεσιτείαις ταῖς σαῖς, καὶ πάσης ἀπειλῆς ἐξάρπασον· κάμπτει γὰρ ἡ σὴ μητρικὴ Θεὸν πρεσβεία.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε
» τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ Δ'. Κυριῶς Θεότοκον.

Βωῶσαν κατοικτεῖρας, καὶ ἐδυωμένην, τὴν Σωμαγίτιν τὸν παῖδα ἀνέστησας, μετὰ τὴν στεῖρωσιν λύσας, μάκαρ τὴν νέκρωσιν.

Ἰδύνετο ὁ βίος, λόγῳ ἀληθείας· ἐδυναμαῦτο ὁ λόγος δὲ Πνεύματι, δι' ἐναρέτου σου βίος, Προφήτα ἐνδοξε.

Εν λήξει πακολβίῳ, μάκαρ Ἐλισσαῖε, ἀνακαυάμενος νῦν καθικέτευμα, τῆς τῶν ψυχῶν σωτηρίας, ἀξιοθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εν ἡγήσας ἀφράστως, Δέσποτα Σωτήρ μου, καθ' ἑκατέρας τῶν δύο σου φύσεων, αὐτεξουσίῳ Δελήσει, τὴν σωτηρίαν μου.

Τοῦ Ἱεράρχου. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Εναπεμάραντας Πάτερ, μεθοδεῖας καὶ βεῖλη, πυρὶ τῆς ἐγκρατείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τῆς ἀγνείας τῷ ἀνθρακι, τῆς σαρκὸς τὴν ὑλώδη, μανίαν πυρπολίσσας ἀληθείας, τῆς ἐκεῖ φωταγίας, Μεθόδιε ἠξίωσαι.

Λειποτακτίσας οὐδόλως, ἀσθενεῖα σαρκὸς σου, τοῖς Δείοις ἐνετρυφᾶς θαψιλῶς· αὐδὲ τὸ γῆρας προέκρινας, τὴν καθέδραν προβλέπων, ὡς ἔφη Δανιὴλ τοῦ Παλαιοῦ, ἀλλ' ὑπερέιδες Πάτερ, ἐν κόποις τὴν ἀσθενεῖαν.

Πατριαρχῶν ἐν χορείᾳ, ἀυλιζόμενος μέλπεις, τὸ ἄσμα τῶν Ἀγγέλων σὺν αὐτοῖς, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ὁ Πατὴρ ὁ γεννήτωρ, Υἱὸς ὁ γεννηθεὶς, καὶ τὸ Πνεῦμα, προῖόν ἐμμερίστως. Τριάς Ἁγία· δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μητήρ Παρθένη, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὸν σὸν καθικετεύουσιν Υἱόν· δεῖξαι καμὲ ἡ ἐλπίς τῶν πιστῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι βράβευσον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἠκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
» βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ
» πιστοὶ ἐμοφρόκως, ἐν ὑμναῖς μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἔστροις.

Εξ ἀροτῆρος ὠφθης, προφήτης ὡς Ἐλισσαῖε καὶ Ἡλιοῦ δεδεγμένος, τὴν μηλωτὴν καὶ τὸ αὐτοῦ, πνεῦμα δισσωῶς ἐπεσπάσω· καὶ σὺν αὐτῷ σε τιμῶμεν.

Ἐτερον τοῦ Ἱεράρχου. Τιῶν μαθητῶν.

Ος ἥλιος ἀνίσχων ἐκ τῆς ἑώας, ἔδυσ εἰς τὰ ἑσπέρια τῇ ἀθλήσει· νῦν δὲ κατεφώτισας τὸν κόσμον, σοῖς πάνσοφε διδάγμασι. Πάτερ Μεθόδιε Δεοφόρε, διὸ ἡμῶν ὑπερέυχου.

Θεοτοκίον.

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεότοκε, καὶ εἰς Θεὸν σὲ ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀμαχον, καὶ θραῦσον τὰς ἐχθρούς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Φωτίου Πατριάρχου.

Αστὴρ ἀνέτειλεν εὐσεβείας, ἀπὸ δυσμῶν ἡλίου τοῦ φαινομένου, ὁ μέγας ἐν Ἱεράρχαις Μεθόδιος· καὶ τὴν ἀγλὴν διατμήξας τῶν κακοδόξων, κατέπαυσεν εἰς τὴν ὄντως ἀνατολήν, τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· κἀκείσε ταῖς ἀσωμάτοις συναυλιζόμενος χορείαις, καὶ πρὸς τῷ θρόνῳ παρεσῶς τῆς Τριάδος, ὡς Ὅσιος, ὡς Μάρτυς, ὡς Ἱερεὺς, ὡς Πατριάρχης, πράξει καὶ θεωρία, ἡμῖν αἰτεῖται τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι, τὴν ἱεράν αὐτῆ μνήμην, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετανοίαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφίστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σὲ κησασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μισητὸν Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Ὅτι, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Εὔρη, ἡ τοῦ Πνεύματος ἀγνὴ, τῆς σῆς διανοίκας Προφῆτα, τὴν καθαρότητα, στίλβουσαν ὡς ἔσοπτρον, διαφανέστατον· καὶ τὸν κόσμον κατηύγασε, τῆς θεογνωσίας, φέγγος ἀπαστραύσασα, καὶ προτυπώσασα, θείων μυστηρίων εἰκόνας, χάριν τε τὴν πᾶσιν ἀνθρώποις, μέλλουσαν δοθῆσεσθαι θεσπέσιε.

Στόμα, χρηματίσας τοῦ Θεοῦ, τοὺς τῆς ἀσεβείας ἐργάτας, σαφῶς διήλεγξας, δίκην ἀναπόδραστον, αὐτοῖς καὶ ἀφυκτον, ἀπαρτήσας Πανόλβιε, τῆς δικαιοσύνης, δόγμασιν ἐπόμενος, καὶ θείοις κρίμασιν· ὅθεν τῶν σοφῶν σε ῥημάτων, βλέποντες τὴν ἔκβασιν μάκαρ, ὕμνοις ἐκαξίαις εὐφημοῦμέν σε.

Μύστης, τῶν ἀρρήτων τοῦ Θεοῦ, γέγονας κρημάτων Προφῆτα, θεομακάριστε· ἔθνη

γὰρ ἐφώτισας, καὶ κατελάμπρυνας, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, Ἀμώς θεηγόρε· ὅθεν σε τὴν ἐνδοξον, μνήμην γεραίρομεν. Ρῦσαι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, πάντας τοὺς πιστῶς εὐφημοῦντας, καὶ πατηγυρίζοντάς σε ἐνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υδωρ, ὡς τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τῆς ἀθανασίας τὸ νέκταρ, Χριστὸν τὸν Κύριον, πότισόν με Πάναγνε, ὕδωρ ἀφέσεως, καὶ τὸν νῦν μου χαρίτωσον, νοήμασι θείοις, ὅπως τὰ σωτήρια, πράττω προστάγματα· ἵνα σωτηρίας πρὸς ὄρμον, διὰ τῆς αὐτῶν ἐργασίας, φθάσω καὶ δοξάζω σε τὴν ἄχραντον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· Οἶμοι! τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ρύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς! Ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμέν ἐν πίστει, ἔλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Προφήτου σου Ἀμώς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἀμώς σε μέλπω τὸν Προφῆτην τὸν μέγαν.

Ὡδὴ α'. Ἦχος βαρὺς. Τῷ ἐκτιναξάντι.

Ανακαθάρας μου τὸν νοῦν, τοῦ τῶν παθῶν ἀγλυώδους λογισμοῦ, τὸν Προφῆτην σου Ἀμώς, Δέσποτα μέλπειν καταύγασον.

Μυσταγωγὸς ἀναδειχθεῖς, τῶν ὑπὲρ νοῦν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, ἠξιώθης προορᾶν, Ἐνδοξε τὰ γενησόμενα.

Ως ἀκηλίδωτον Θεοῦ, καὶ καθαρὸν οἰκητήριον φανείς, τὴν τοῦ Πνεύματος Ἀμώς, εἴληψας θείαν ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Σὺ τὴν πεσῆσαν τῆ Ἀδάμ, προφητικῶς ἐξάνεστήσας σκηνήν, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, Ἀχραντε κυοφορήσασα.

Ὡδὴ γ'. Ἐστεριώθη τῇ πίστει.

Σὺ παρανόμους ἐλέγχων, Ἀμώς τὴν τοῦ Κυρίου, δικαιοσύνην ἐδείκνυς, βοῶν θεοφάντορ· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ετέθης στύλος Προφῆτα, τῆς καινῆς διαθήκην, ἀνέχων ταύτης τὴν στέγην, καὶ πιστεῖ κραυγαζῶν· Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὕμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Μεμνημένος τὰ Δεία, Προφήτα Δεηγόρε,
 Ἄμωσ ἐνθέως φωτίζων, λαοὺς ἐμελώ-
 δεις Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
 Θεοτοκίον.

Εστερεώθην τὸν Δεῖον, τόκον ἐπεγνωκῶς
 σου, καὶ προστασίαν Παρθένε, πλουτῶ
 σε κραυγάζων: Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σῶζων τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**στερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλη-
 • **Ε**σία· καὶ γὰρ ἀπαύσως ἐν ὕμνοις, βοᾷ
 • μελωδοῦσα Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὕμνει τὸ
 • πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.
Θεῖον ὄργανον, τοῦ Παρακλητοῦ, ἐχρημάτι-
 σας, ταῖς τούτου μάκαρ, διηνεκῆσι πνο-
 αῖς ὑπηχούμενον· ἀναφωνεῖς γὰρ ἀδῆλων τὴν
 δήλωσιν, καὶ καταυγάζεις τοὺς πίστει προσ-
 τρέχοντας, Ἄμωσ ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰ-
 τούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.
Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμε-
 νος, ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρω-
 πήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον Μη-
 τέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμε,
 μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἐκέτευσ, δωρήσα-
 σθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.
Ημίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
 Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ δεασαμένη
 κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστή-
 σαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδῶσα ἐκραυγάζεν·
 Οἶμοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις θείων ῥύσα-
 σθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

ᾠδὴ δ'. Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου.
Λατρεύοντα κωφοῖς εἰδώλοισι, τὸν λαὸν τοῦ
 Ἰσραὴλ ἠλεγξας· ὅθεν αἰχμάλωτον γενέ-
 σθαι, τοῦτον ἔφησ Ἀξιάγαστε.

Προφήτην σε τὸν πρὶν ποιμένα, ἔδειξεν ὁ
 Θεὸς ἀναλαβὼν, ἱεροφάντορ Ἄμωσ· διό
 σε πάντες πίστει μακαρίζομεν.

Ος ἔσοπτρον τὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δε-
 δεγμένος ἀστραπαῖς, ταῖς φωτοβόλους Ἄ-
 μωσ, πᾶσι προφαίνεις, χαίρων τὴν εὐσεβείαν.

Τὴν ἀμεμπτόν σου πολιτείαν Ἐνδοξε, Δεα-
 σάμενος Θεὸς, κήρυκα δόξης αὐτοῦ προ-
 βαλλεταιί σε, Δείας τε σαρκώσεως.

Θεοτοκίον.
Ο Λόγος σοὶ κατασκηνώσας Ἀχραντε, τὴν
 οἰσίαν τὴν ἐμήν, ἀνεμορφώσατο διαπε-
 σούσαν, ταῖς πρὶν παραβάσειν.

ᾠδὴ ε'. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Νενεκρωμένους, τρυφῆς βολίσι μάκαρ ὠνεῖ-
 δισας, ὡς λογιζομένους, πεπηγῆναι τὰ ρευ-
 στα, τὰ τρεπτήν κεκτημένα, καὶ φθειρομένην
 τὴν ἀπέλαυσιν.

Πλουσιωτάταις, φωτοχυσίαις περιχεόμενος,
 ὠφθης θεωρῶν, καὶ συνόμιλος Θεοῦ,
 διαγγέλλων τοῖς πᾶσι, τῆς ἀσεβείας τὰ ἐπίχειρα.

Ρυσθῆναι πάντας, τὲς σὲ ὕμνουντας Μάκαρ
 δυσώπησον, τῶν δελεασμάτων, καὶ τῶν
 βρόχων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ φωτὲ λαμπρυνθῆναι
 τῆς οὐρανίου προφητείας σου. Θεοτοκίον.

Ο Θεοτόκον, ἐμολογοῦντές σε Μητροπάρ-
 θενε, τῆς ἀδιαδόχου, βασιλείας καὶ τρυφῆς,
 διὰ σοῦ Θεομήτορ, ἐπιτυχεῖν ἀξιωθεῖμεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Ἰωνᾶς, ἐκ κοιλίας.

Φωτιστικαῖς, ἀληθείας ἀκτίσιν ἐκλάμπων,
 ἐρράπισας τὸν τοῦ ψεύδους προφήτην, εὐ-
 τόνως διελέγχων, καὶ προλέγων τὴν αὐτοῦ ἐξα-
 λόθρευσιν.

Ημαύρωσας, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα Προ-
 φῆτα, ὡς ἥλιος εὐσεβείας τὴν αἴγλην,
 τοῖς πᾶσιν ἀνατέλλων, ὡς τοῦ Πνεύματος αὐ-
 γὴν εἰσδεξάμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον, παρθενίαν ὕμῳ σου Παρθένε,
 τὸν ἀφθαρτον καὶ σεβάσιμον τόκον, τιμῆ
 σε Παναγία, δι' οὗ σέσωσμαι φθορᾶς καὶ
 νεκρώσεως. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** Ἰωνᾶς, ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐβόα· Ἀνά-
 • γαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς
 • δέ σοι βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτῆρ ἔλεη-
 • στον ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
 Προφήτου Ἄμωσ.

Στίχοι.

Ἄμωσ, ὁ συκάμινα κνίζων αἰπόλος,
 Ἐδέμ τρυγᾷ τὰ δένδρα κνίζων οὐκέτι.

Ἰέμπτη ἐκ βιότοιο Ἄμωσ δεκάτη τε ἀπέπτη.

Οὗτος ἦν πατὴρ Ἠσαίου τοῦ Προφήτου (*), καὶ ἐγεν-
 νήθη ἐν Θεκουῖ ἐν γῇ Ζαβουλών, καὶ προφήτησεν
 ἐτη πεντήκοντα. Ἀμεσίας δὲ ὁ ἱερεὺς Βαιθιλλ, αὐχρῶς
 αὐτὸν τυμπανίσας, ἐνέδρευεν αὐτὸν καὶ εἰλοδῶρει. Εἰς
 τέλος δὲ ἀνείλεν αὐτὸν ὁ υἱὸς Ἀμεσίου, ῥοπαλῶ πλήξας
 αὐτὸν κατὰ τοῦ προτάφου, ὅτι ἠλεγχε περὶ τῆς ἐνέδρας τῶν
 δαμάλεων τῶν χρυσῶν. Ἦλθε δὲ ἐπὶ ἐμπνέων εἰς τὴν
 γῆν αὐτοῦ, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἐκοιμήθη, καὶ ἐτάφη μετὰ
 τῶν πατέρων αὐτοῦ. Τὸ δὲ Ἄμωσ, ἐρμηνεύεται καρτερός.

(*) Περὶ τοῦ τίς ἐστὶν ὁ Προφήτης αὗτος Ἄμωσ, ὅρα ἐν τῷ
 Μ. Ὁρολογίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δουλά.

Στίχ. Δουλάς, ξοάνοις δουλικόν μὴ δούς σέβας,
Ἦνεγκε σαρκός, ὡς Θεοῦ δούλος, ξέσεις.

Ὁ ὅτος ἦν ἐκ τῆς Ζευρυίου Πραιτωριάδος, Ἐπαρχίας τῆς Κιλικίας· διὰ δὲ τὸ τὸν Χριστὸν σέβειν καὶ προσκυνεῖν, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Μάξιμον, καὶ τύπτεται ράβδοις. Διεξελθὼν δὲ τὰ κατὰ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Δάφνην, ὅτι ἐρασθεὶς αὐτῆς καὶ καταδιώξας, οὐκ ἐπέτυχε τῆς ἐπιθυμίας, ἐξεκαλέσατο εἰς πλείονα θυμὸν τὸν Ἡγεμόνα καὶ ὀργὴν. Ὅθεν πάλιν τύπτεται κατὰ τῆς γαστρὸς ὑπτιος· καὶ ἐν ἐσχάρᾳ πυρὸς ἐπιτεθείς, καὶ αὐθις ἐν ἑτέρᾳ ἐξεκάσει ἀχθεὶς, ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν διαβρέχεται, καὶ ἀνθρακας πυρὸς ἐπ' αὐτὴν ἐπιχέεται, καὶ ὄξει καὶ ὀστράκῳ κατατρίβεται, καὶ σίνηπι κατὰ τῶν μυκτῆρων ἐγχέεται, καὶ σιδήροις τὰ νῶτα χαράσσεται, καὶ τὰς σιαγόνας καὶ τὰ σκέλη συντρίβεται.

Ἐρωτηθεὶς δὲ παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος περὶ τοῦ Χριστοῦ, πῶς ἐν σαρκὶ Θεὸς νομίζεται, πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκονομίαν ἐν ἐπιτόμῳ διηγήσατο. Ἀχθεὶς δὲ εἰς τρίτην ἐξέτασιν, καὶ τῶν εἰδωλοθύτων ἀναγκαζόμενος ἀπογεύσασθαι, ὡς ἐκὼν οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλὰ τὴν ἐπενεχθεῖσαν βία σπονδὴν τῷ αὐτοῦ στόματι ἀπέπτυσεν, ἀναρτηθεὶς ξέεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τὰς μὲν παρεϊὰς αὐτῷ καὶ τὰ ὄστα τῶν σαρκῶν γυμνωθῆναι, τὰ δὲ ἔγκατα προελθεῖν. Εἶτα ἐλασθεὶς ἕως εἰκοστού μιλίε, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νερσῆ· καὶ ἡ συνάξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, πέραν ἐν τοῖς Μαρανακίῃ. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἦν προηγόρευσας Δεῖαν σωτηρίαν, ἐφανερώθη, Ἀμῶς Προφήτα θουμάσις, φωτισμοῖς εὐσεβείας λάμπησα κόσμῳ· Εὐλογητὸς εἰ κρίζοντι, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νευρωμένος τῇ Δεῖᾳ δυναστείᾳ, τοῖς ἀντιθέοις, ἐχθροῖς ἀνάλωτος γέγονας, καρτερῶς ὡς ἀδάμας μείνας κραυγάζων, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον τόκον τῆς Παρθένου, δοξολογοῦμεν, δι' οὗ θανάτω ἐρρύσθημεν, δι' αὐτοῦ γεννηθέντες εἰς ἀφθαρσίαν, Εὐλογητὸς εἰ κρίζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Ὅλος ἀνέδραμες εἰς αἰθέριον ὕψος, καὶ ἐμυθήης τῶν ἀρρήτων τὴν γνώσιν, καὶ γέγονας μηνυτὴς τῆς τοῦ Λόγου, σαρκώσεως Ἀμῶς· διὸ σε ἀνυμνεῖμεν, εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Νοὸς ὀξέτητι τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, κατανοεῖν ὡς ἐφικτὸν ἠξιώθη, μυοῦντά σε τῶν ἀρρήτων τὴν γνώσιν κραυγάζων εὐσεβῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰώνας.

Μακαριότητος καὶ χαρᾶς ἀνεκφράστου, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ὡς προφήτης, ἐπέτυχες ἑβραίων ἐπόπτα, κραυγάζων εὐσεβῶς Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰώνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν δύο φύσει τῆς Τριάδος, τὸν ἕνα Θεοπρεπῶς ἀγνεσπορᾶς Θεομητορ, ἐγέννησας τὸν Σωτῆρα τῆ κόσμῳ· διὸ σε οἱ πιστοὶ, πῶθω ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν μόνον ἀναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἰερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τὰς αἰώνας.

ᾠδὴ θ'. Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν.

Γενόμενος προφητικῆς ἐκφαντορίας, Θεοκίνητος γλῶσσα, τὰ Δεῖα φθεγγόμενος, πᾶσιν ἀναγγέλλεις Ἀμῶς, τὴν Δεῖαν εὐσπλαγγίαν. Διὸ πάντες σε αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ἀνεκφραστός τῶν Προφητῶν ἡ εὐδοξία· τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐν τούτοις κατοικήσαν, τῆς φωτοχυσίας αὐτοῦ, ἀνέδειξε μετόχους, ἐξ ὧν πάντες οἱ πιστοὶ φωτιζόμεθα,

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς μου τοὺς χιτῶνας, περιεῖλες Παρθένε, σωτήριον χιτῶνα, τὸν σεσαρκωμένον Θεόν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις. Διὸ πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Πανύμνητε τῶν ἑβραίων ὑψηλοτέρα, εἰ, τὸν ἀναρχον Λόγον ἀσπόρως συλλαβοῦσα, καὶ σεσαρκωμένον Θεόν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις. Διὸ πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 15' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Ἐχὼν πολιτείαν ἰσαγγελον. ἀποχῆ τῶν ἡδονῶν, σκευὸς ἐδειχθῆς τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο σὲ σοφὴ, Ἀρχιερεῖα τοῦ λαοῦ, τὸ Θεῖον ἀρμοζόντως προχειρίζεται, καὶ στύλον, καὶ ἐδραῖωμα τῆς πίστεως, Τύχων δεικνύει θεόκτιστον

στε, ὀρθοδοξίας ἐφ' ὕδατα, ποιμαίνοντα, σοῦ τὴν ποιμνὴν ἱερώτατε.

Θείας πεπλησμένος συνέσεως, ποιμνὴς ὠφθης λογικῆς, ταύτην ἐκτρέφων λογικῶς, ἐπὶ χλόην ἀληθῶν, δογματικῶν πᾶνσοφει ποιμνὴν· διό σου τὴν ἀγίαν νῦν πανηγυρίαν, τιμῶμεν τὸν δοξάσαντά σε Κύριον, μεγαλοφώνως δοξαζόντες. Τύχων θεόφρον πανόλβιε, ἰκέτευε, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θαύμασι Θεός σε ἐδόξασεν, ὁ δοξαζὼν τοὺς αὐτόν, Πάτερ δοξαζόντας πιστῶς· ἐν καιρῷ γὰρ τῆς σεπτῆς, καὶ θείας μνήμης σου σοφῆ, ὄραται, βότρυς πέπειρος γενόμενος, ὑμνούντων, τῶν παρόντων τὰ παραδόξα· ἐξ οὗ οἱ πιστεῖ μετέχοντες, ἀγιασμόν καὶ ὠφέλειαν, εἰσδέχονται, ἐπαξίως σε γεραίροντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ὁ προσφυγῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε ἀνύμφευτε ἀγνή, οὐ λαμβάνει τὴν ταχεῖαν, τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴν; εὐρίσκει, βοηθὸν σε ἀκαταίσχυντον, προστάτιν τε καὶ πύργον ἀρραγέστατον. Θεογεννητὸρ παναίωμε, Χριστιανῶν ἡ ἀντίληψις, μεσίτευσον, τῷ σωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖνα ἡ ἀμνάς ὡς ἐώρακε, τὸν Υἱὸν τὸν ἑαυτῆς, καθηλωμένον ἐν Σταυρῷ, ἐτιτρώσκετο τῆς λύπης, τῇ ῥομφαίᾳ τὴν ψυχὴν, τὰ σπλάγγνα ἐδονεῖτο θρήνου πλέκυσσα, καὶ λύπης τὴν καρδίαν ἐνεπίμπλατο. Οἴμοι! Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς ταῦτα πάσχεις μακρόθυμε; Δοξαζῶ σου, τὸ μακρόθυμον φιλόνηρωπε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῷ θαυματουργῷ προσλαλήσω ποιμένι.

Ἰωσήφ. (*)

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, παρεστῶς στεφηφόρος, ὡς βιώσας ἐπὶ γῆς, ὁσίως καὶ φωτὶ, ἀνεσπέρῳ λαμπόμενος, φώτισόν μου τὴν καρδίαν, καὶ τὸν νῦν ἀνυμνήσαι σε, τὸν ἰσαγγελον βίον Μακάριε.

(*) Καὶ ἐνταῦθα τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα πρὸς τὸ, Ἀρματηλάτην Φαραῶ, τοῦ Θεοφάνους ποίημα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Θεοῦ τύχοιμι σαῖς δεήσεσιν Τύχων. Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Θραΐθης εὐκλειοῦς, μακαρίας τε ρίζης, ἐκβλαστάκων ἱεροῦ, ὡς κλάδος ἀληθῶς, εὐκαρπίας πληρούμενος, πιστεύς τε καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης καὶ χάριτος, παραδόξων θαυματῶν Θεόπνευστε.

Θυσίαν σεαυτὸν, καθαρὰν καὶ τελείαν, τῷ τυθάντι δι' ἡμᾶς, προσήγαγες Χριστῷ, τὰ ψυχὴν ἀποκτείνοντα, πάθη ἐναπονεκρώσας, διαπόνων ἀσκήσεως, ἐπιμόνου τε Πάτερ δεήσεως. Θεοτοκίαν.

Ανώρθωσας ἡμᾶς, ἀπωλείας εἰς βᾶθη, πεπρωκότας τὸν Χριστὸν, κηύσασα Ἄγνη, ἐξ ἀχράντων λαγόνων σου· τοῦτον οὖν ὡς παρρησίαν, κεκτημένη ἰκέτευε, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Υῶλην κακίας, ἐκτεμῶν τῆς καρδίας σου πρὸς ῥίζον, τῇ δρεπάνῃ τῶν εὐχῶν, ὡς γῆν κατάκαρπος Ὅσιε, στάχυν ἐγεώργησας, ἐκατοστεύοντα.

Μόνα ποθήσας, τὰ πρὸς θείαν ζωὴν ὁδηγοῦντά σε, τρίβους Πάτερ δεξιᾶς, ἀνεπιστρόφως διώδευσας, ἔχων ὁδηγεῖσάν σε, χάριν τοῦ Πνεύματος.

Αγίων βίης, ἐμμήσω θεόφρον ὡς Ἅγιος, καὶ ἀπάθειαν ψυχῆς, ἐκτίσω Τύχων θεόπνευστε, οἶκος θείου Πνεύματος, ἀποδεικνύμενος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῆς Τριάδος, ἀπεκύησας ἕνα Παναίωμε, ἀναπλάττοντα ἡμᾶς, τῆς συντριβέντας τὸ πρότερον, κακίᾳ τοῦ ὄψεως, τοῦ πολεμήτορος.

Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῷ Πατρὶ,
» ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν ἄγιος, πλην σου φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα.

Τῷ θείῳ μύρω σε, ἔχρισεν Ὅσιε, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Ἀρχιερέα σαφῶς, λαὸν ποιμαίνοντα καλῶς, ἐν πάσῃ ὁσιότητι· ὅθεν σε καὶ θαύμασιν, ἱερῶς κατεκόσμησε· νόσους γὰρ ἐκαίστησε, θεραπεύεις τῶν πιστεῖ σου, τοῦ ζῶντος προσόντων λειψάνοις, Τύχων ἀεμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τὴν νεκρωθεῖσάν μου, ψυχὴν τοῖς πάθεσι, ζώωσον Παναγνε, μόνη παναίωμε, ὡς παρρησίαν μητρικὴν, πρὸς τὸν Υἱὸν σου ἔχουσα· σὺ γὰρ μόνη ἔτεκες, ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύ-

ματι, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ, δίδόντα αἰεὶ καὶ μέγα ἔλεος. Ἡ Σταυροθετοκίον.

Τὸν ἐπονείδιστον, οἰκτίρμον θάνατον, διασταυρώσεως, ἐκὼν ὑπέμεινας ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστέ, ὀρώσα ἐτίτρώσκετο, σπλάγχνα κοπτομένη τε, μητρικῶς ἐπωδύρετο. Ἡς ταῖς παρακλήσεσι, δια σπλάγχνα ἐλέους σε, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τῆ του ἀμαρτίαν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὸν ἐνάρετόν σε βίον, τὰ περιδοξὰ θαύματα, τὴν βεβαίαν πίστιν, τὴν ὑπομονὴν τὴν πραότητα, οἱ εὐσεβεῖς καθορῶντες ἱερέα σε, καὶ ποιμένα σαφῶς προχειρίζονται Ὅσιε.

Οὐκ ἠλάττωται ὁ σῖτος, ἐνδεέσι δίδόμενος, τῇ χειρὶ σου Μάκαρ, μᾶλλον δὲ πλειόνως ἠυλόγηται, τῶν κενωθέντων δοχείων θεία χάριτι, πληρουμένων σαφῶς παναοίδιμε.

Υπανοίγων τὴν καρδίαν, συμπαθῶς Τύχων ἐνδοξε, πενομένοις πλοῦτος, καὶ περιβολὴ γυμνητεύουσι, τῶν ὀρφανῶν τε προστάτης ἐρηματίας, θεραπεύων ἐν τούτοις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ραθυμία συσχεθέντα, καὶ παθῶν ἀμαυρότητι, ὄλον σκοτισθέντα, καὶ τῇ ἀμαρτίᾳ δουλεύσαντα, τὸν ἀναμάρτητον Λόγον ἡ κησασα, φωταγώγησον, καὶ πρὸς ζωὴν χειραγώγησον.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ἔφονται.

Γεωργὸς ὡς ἄριστος, ἐνέωσας ψυχὰς, χερσῶ θείσας Πάτερ σοφέ, καὶ ὡς σπόρον ἄριστον, ἐνθεῖς τὸν λόγον σου, γεωργεῖν οὐράνια, παρεσκευάσας νοήματα.

Ως τοῦ θείου Πνεύματος, δοχεῖον γεγονώς, τῶν πνευμάτων τῶν πονηρῶν, ἱεράρχα πέφυκας φυγαδευτήριον, καὶ παθῶν καθάρσιον, καὶ νοσούντων ἰατήριον.

Ποταμὸς πληρούμενος, ναμάτων μυστικῶν, ἐγνωρίσθης Ἱεουργέ, καὶ πηγὰς ἐξήρανας, παθῶν ἐν χάριτι, καὶ ψυχὰς κατήρδευσας, βλαστανοίσας τὴν εὐσέβειαν. Θεοτοκίον.

Ρυομένη φάνηθι, ἐχθρῶν ἐπαγωγῆς, καὶ βαρβαίων ἐπιδρομῆς, τοὺς σοὺς δούλους Ἀχραντε, τοὺς κεκτημένους σε, κραταιὰν ἀντίληψιν, καὶ πρεσβείαν ἀκαταίσχυντον.

ᾠδὴ ε'. Ἦλθον εἰς τὰ βῆθη.

Οὐκ ἔσεισε Πάτερ τῆς ψυχῆς σου, ὁ πονηρὸς τὸν οἶκον· ἐν τῇ πέτρᾳ γὰρ τῆς ἀληθείας, ὡς ἀληθῶς ἴστασο θεόπνευστε, θείῳ σθένει κρατυνόμενος.

Σοφία Θεοῦ κεκοσμημένος, καὶ ἀρετῶν εἰς ὕψος, ἱερώτατε φθίσσας καθεῖλες, τοῦ πονηροῦ ταῖς ἐπάρσεις χάριτι, τὴν καρδίαν ταπεινούμενος.

Λειμῶν εὐανθῆς Τύχων ὠράθης, τῶν ἀρετῶν τὰ ἄνθη, τῶν θαυμάτων τε τὴν εὐωδίαν, πᾶσι πιστοῖς ἱεράρχα ὄσιε, θεοκρίτως προβαλλόμενος. Θεοτοκίον.

Αγία Παρθένε τὴν ψυχὴν μου, ἣν ὁ ἐχθρὸς δολίως, κατεσπίλωσε τῇ ἀμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὴ δυσωπῶ ἀγάθυνον, καὶ φωτί σου καταλάμπρυνον. Ὁ Εἰρμός.

• Ἦλθον εἰς τὰ βῆθη τῆς θαλάσσης, καὶ
• κατεπόντισέ με, καταιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Συναξάριον.

Τῇ 15'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Στίχοι.

Βλάβην ὀλοθρευόντος ἐκφυγῶν Τύχων,
Ζωῆς τυχῶν γέγηθε τῆς ἀνωλήθρου.

Ἐκτη καὶ δεκάτη κατερύκακε γαῖα Τύχωνα.

Οὗτος, εὐσεβεῖς καὶ φιλοχρίστες ἔχων γονεῖς, ἀφιερωθείς τῷ Θεῷ παρ' αὐτῶν, καὶ τὰ ἱερά μεμαθηκῶς γράμματα, καὶ ταῖς γραφαῖς ἱκανῶς ἐμμελετήσας, πρῶτον μὲν ὑπαναγνώσκων τῷ λαῷ ἐτάχθη λόγια καὶ διδάγματα· ἔπειτα δὲ διὰ τὴν ἐν πᾶσιν αὐτοῦ ἀξιοσύνην, καὶ τὸ τοῦ βίου καθαρὸν τε καὶ ἀνεπίληπτον, παρὰ Μνημονίου, τοῦ Ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος, χειροτονεῖται Διάκονος. Ἐκεῖνου δὲ τὸν βίον ἀπολιπόντος, αὐτὸς εἰς τὸν τῆς ἐπισκοπῆς ἀνάγεται θρόνον παρὰ τοῦ μεγάλου Ἐπιφανίου. Ἐπιστρέψας δὲ πολλοὺς ἀπὸ τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης καὶ ματαιότητος πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν πίστιν, καὶ πολλοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων καθελὼν καὶ ἀνατρέψας, καὶ θείους ναοὺς ἀνεγείρας, καὶ ἀναθήμασι θείοις κατακοσμήσας, καὶ τούτους καθαγιασας, πρὸς Κύριον μετετέθη, θαυματουργίας πολλὰς ἐτι τε τῷ βίῳ καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν ἐργασάμενος· ὧν ἐν ἡ δὴ, δεῖγμα τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀνδρός, ἐκθίσθαι ἐπάξιον.

Ἐτι γὰρ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου, παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἄρτους πρὸς τὸ διαπωλῆσαι ἐν τῇ ἀγορᾷ εἰληφώς, (τοῦτο γὰρ ἦν αὐτῷ τὸ ἐπιτήδευμα·) τοὺς ἄρτους αὐτοὺς τοῖς ἐνδεῖσι παρεῖχε. Μαθόντος δὲ τοῦτο τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ χαλεπῶς φέροντος, ὠνειδίξεντο παρ' αὐτῶν αὐτὸς δὲ τῷ Θεῷ τῶν ἄρτους ἔφη δανείζειν, καὶ γραμματεῖον παρ' αὐτοῦ κατέχειν τῆς ἀπολήψεως. Καὶ εὐθὺς τῶν λόγων ἐναργῶς περισταται ἡ ἀπόδειξις, τῶν σιτῶνων πλήρειον εὐρεθέντων μᾶλλον, ἢ ὅτι τὴν συγκομιδὴν τοῦ σίτου, πρὸ τῆς ὀπωσοῦν ἐξαγωγῆς, ὁ πατὴρ ἐποίησατο. Καὶ τοῦτο μὲν τοσοῦτον ἦν· ὁμῶς ἔχει λόγον τινα τὸ καὶ ἑτέρους τοιοῦτον πεποιθῆναι, καὶ ὡς ἂν τὸ τῆς εὐπορίας εἶη θαυσιλές, τοῦ Θεοῦ τὸν οἶτον ἐπιμετροῦντος καὶ ἐπιβάλλοντος. Ἐκεῖνο

δὲ περιφανῶς εἰς δόξαν αὐτοῦ, καὶ αἰτίαν ἢ σύγκρισιν μὴ δεχόμενον.

Κληματίδα γὰρ ξηρὰν τῇ γῆ παραθείς, εὐθέως ρίζω-
θῆναι, εἶτα καὶ βλαστῆσαι πρὸ καιροῦ· ποῦ γὰρ κατὰ
τὴν ἐκκαιδεκάτην τοῦ Ἰουνίου μηνός, ἐν ἣ ἢ τοῦ Ἁγίου
μνήμη τελεῖται, ὄριμος βότρυς; Ἡ δὲ, τίως τῷ καιρῷ
προσφόρους ἔχουσα τοὺς καρπούς, τῆς Δείας ὑμνωδίας καὶ
λειτουργίας ἀρχομένης, περκαίζοντας ἀποδείκνυσι. Τελει-
μίνης δὲ τῆς ἱεράς Δυσίας, πεπείρους καὶ τελεσφόρους καὶ
εὐχαρίστους ἀποδείκνυσι πρὸς μεταλήψιν, εἰς δόξαν Πα-
τρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Λόγοις Δείοις κατηρδεύθη, ἄμπελος ὡς ἀ-
ληθής, Τύχων ἡ καρδιά σου, καὶ καρπο-
φορήσασα βότρυον, Θεογνωσίας ἔβλυσε, γλυ-
κασμὸν ἰαμάτων ἡμῖν.

Ἡ ἴνησας καθάπερ ῥόδον, ἔλαμψας ὥσπερ
ἀστήρ, ἔφανας ὡς ἥλιος Πάτερ, τοὺς
βωῶντας φωτίζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στέφανος χαρίτων Πάτερ, σοῦ τῇ Δείᾳ κο-
ρυφῇ, ἐτέθη ὡς γέγραπται, νίκην κατ'
ἐχθρῶν ἀραμένου, καὶ μελωδοῦντος· Κύριε, ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠφθη σου τὸ θαῦμα μέγα, Τύχων πάτερ
θαυμαστὲ, χρόνοις λαμπρυνόμενον· ἄμ-
πελος γὰρ σοῦ ἐν τῇ μνήμῃ, περκαίζει βότρυον
φέροντα, γλυκασμὸν εὐφροσύνης πιστοῖς.

Θεοτοκίον.

Πάντων ὠφθης ἀσωμάτων, οἷα Μήτηρ τοῦ
Θεοῦ, ὄντως ὑπερέχουσα· ὄν ἐκδυσωπῆ-
σα Παρθένη, ὑπέρτερόν με δεῖξον, τὸν λογισμὸν
σαρρικῶν ἡδονῶν.

ᾠδὴ η. Αυτρωτὰ τοῦ παντός.

Οὐδαμῶς ἡδοναῖς ἀπενύσταξας· ἐγρηγόρως
δὲ μᾶλλον παρέδραμες, νύκτα τοῦ βίου
Ὅσιν· καὶ κοιμήσας τὰ πάθη σαρκός, πρὸς φέγ-
γος ἀπαθείας, ἐνθέως κατήνησας.

Γατρεῖον παθῶν ἀναδέδεικται, ἡ σορὸς τῶν
ἁγίων λειψάνων σου, ἦν περ κυκλοῦντες μέλ-
πομεν, ἰερώτατε Τύχων· Πάντα τὰ ἔργα, εὐ-
λογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Μεγαλύνεις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐπα-
κούσας φωνῆς πρὸς τὰ ἄνω σε, περιφα-
νῶς βασιλεία, παναοίδιμε Πάτερ προσκαλου-
μένης, ὡς καλῶς καὶ ὁσίως βιώσαντα.

Ἐγνωρίσθη σοι Πάτερ ἡ ἔξοδος, ἡ τοῦ βίου·
Θεὸς γὰρ ὁ δίκαιος, δικαιοσύνη λάμποντα,
τοῖς δικαίοις σε πᾶσι, Τύχων συναίπτει ὑπὲρ
πάντων αὐτῶν ἰκετεύοντα.

Giugno.

8

Νηπιῶδες ἐξέκλινας φρόνημα, ἐκ παιδός, καὶ
τελείοις νοήμασι, τὸν παλαιὸν κατέβαλες
εὐρετὴν τῆς κακίας, Τύχων κραυγάζων· Εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἰερεῖς καὶ λαοὶ εὐφημοῦσί σε, παντευλόγητε
Κόρη πανάμωμε, τὴν εὐλογίαις ἅπαντας,
στεφανώσασαν πίστει τοὺς μελωδοῦντας· Εὐ-
λογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

» Αυτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβαῖς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν·
» Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ. Ἐὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδού σοι τὸν δρόμον τὸν καλὸν τελέσαντι,
καὶ τὴν πίστιν νῦν τηρήσαντι, Πάτερ θεό-
φρον ἱεράρχα, ἐράνια ἠνοίχθη σκηνώματα, καὶ
τόπος φωταυγῆς σε ἐδέξατο, ἀγιωσύνη δια-
λάμποντα.

Ὁ μύστης ὡς Δεῖος ἱερεὺς ὡς ἄριστος,
ποιμενάρχης ὡς ἐδραῖωμα, τῆς Ἐκκλη-
σίας ὡς θαυματῶν, Παμμακάαρ αὐτουργὸς με-
μακάρισαι, καὶ δήμις ἱεροῖς συνηρίθμισαι,
πάντων ἁγίων ἀγαλλόμενος.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἀνέτειλε, τῆ ἡλίῃ
σηλαυγέσσερον, φέγγει ἐνθέων χαρισμάτων,
φωτίζουσα πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ σκότος
τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα, Τύχων θεόφρον ἱε-
ρώτατε.

Ἡ Κύπρος τὸ σῶμά σου σοφὴ τὸ ἅγιον,
ἰαμάτων κρήνην κέκτηται· πᾶσα δὲ πό-
λις τε καὶ χώρα, κηρύττει σε τὸν βίον, τὰ θαύ-
ματα, καὶ τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην οἰκείωσιν,
Τύχων παμμακάαρ ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἡ σὴ πανάμωμε, Παναγία
μήτρα γεγονός, ᾧ φωτιζόμενοι τῆ σκότις,
λυτρώμεθα τῆς πλάνης ὑμνοῦντές σε, καὶ πόθῳ
ἀληθεῖ μακαρίζοντες, μόνη ἀνθρώπων ἐπα-
νόρθωσις. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσφύκισατο· σὺ δὲ Παρθένη
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὄθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀπολυθία τῆ Ὁρθρῆς, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμείου, Φήλικος, καὶ Περεγρίνου καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μανουὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦχος δ'. Ἦδωκας σημεῖωσιν.

Πόσαις συντριβόμενοι, καὶ κακουχίαις στενούμενοι, καὶ εἰρκτῇ συγκλειόμενοι, ξίφεσι κοπτόμενοι, καὶ βιαιοτάτῳ, θνήσκοντες θανάτῳ, οὐκ ἀπηνήσασθε Χριστὸν, οὐ τοῖς ξοάνοις σέβας ἐνείματε· διὸ καὶ ἠξιώθητε, τῆς ἑρανίης λαμπρότητος, δυσωποῦντες τὸν Κύριον, ὑπὲρ πάντων Μακάριοι.

Ισαυρος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ σερρός Ἰννοκέντιος, καὶ ὁ θεῖος Βασίλειος, Φήλιξ ὁ θαυμασίος, ὁ κλεινὸς Ἑρμείας, καὶ ὁ Περεγρίνος, οἱ οὐρανῶσαντες τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων θείαις λαμπρότησι, πιστῶς μακαρίζεσθωσαν, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντες, καὶ τὰ πάθη διώκοντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάντοτε.

Κρήνη ἀναβλύζουσα, τῶν ἰαμάτων χαρίσματα, ἡ σορὸς ὑμῶν δεδεικται, ἐξ ἧς ἀρυσόμεθα, τῶν παθῶν ὑγίαν, καὶ τῶν νοσημάτων, τὴν παντελῆ ἀπαλλαγὴν, ἀνευφημοῦντες ὑμᾶς ἐκάστοτε, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλοι, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβεύαται τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῶν Ἁγίων Μανουὴλ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (*).

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, θεῖαις λαμπρότησι καταυγάζετε, τῆς οἰκτιμένης τὰ πέρατα, δαιμόνων σκοτόμαιναν, καὶ παθῶν φθοροποιῶν, καὶ κινδύνων ἐξαιρόντες· ὅθεν σήμερον, τὴν φαιδρὰν καὶ φωσφόρον καὶ αἰγίαν, συνελθόντες ἐκτελοῦμεν, ὑμῶν πανηγυριν ἔνδοξοι.

Μανουὴλ ὁ θαυμασίος, καὶ Σαβὲλ ὁ μακάριος, Ἰσμαὴλ ὁ πάνσοφος μελωδήμασιν,

(*) Τῶν Μαρτύρων τούτων μόνον τὰ Προσόμοια μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ ἔχει τὸ Χειρόγραφον· ὁμοίως καὶ ἕτερον Δοξαστικὸν τῶν αὐτῶν εἰς τὸν Στίχον· καὶ ἐφεξῆς τὸν εἰς τούτους μόνους Κανόνα, ποίημα τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ. Ὁ δὲ ἔνταῦθα Κανὼν, καὶ τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια ἐλλείπουσι διόλου.

ἱερωτάτοις τιμάσθωσαν, Τριάδα τὴν ἀκτιστον, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ἱερῶς προκηρύξαντες, καὶ πολύθεον, ἀποσβέσαντες πλάνην, τῶν αἱμάτων, ταῖς προσχύσεσι καὶ δόξαν, ἀπειληφότες ἀμάραντον.

Βασιλέα παράνομον, παρανόμως προστάτοντα, ὑποκύπτειν σέβας τε νέμειν ἄλογον, θεοῖς ἀψύχοις μακάριοι, ἐμφρόνως ἠσχύνατε, Μανουὴλ καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ Σαβὲλ μεγαλώνυμοι· καὶ ἀθλήσαντες, καρτερῶς καὶ νομίμως τοὺς στεφάνους, ἀνεπλέξασθε τῆς νίκης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύοντες.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Εἰλικρινῶς ποθήσαντές σε Λόγε Θεοῦ, οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, τὸ πυρσολατρεῖν εἴσαντες, λιπόντες καὶ τὴν τῶν Χαλδαίων χθόνα, τῷ σῶ φωτὶ κατφυγάσθησαν· θωρακισθέντες δὲ ὄπλοις τῆς πίστεως, ἠσχυναν Ἰουλιανὸν τὸν τύραννον, Μανουὴλ ὁ ἔνδοξος, καὶ Σαβὲλ ὁ αἰμνηστος, καὶ Ἰσμαὴλ ὁ τρισόλβιος, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὑμνῶντές σε, καὶ πρεσβεύσει τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς τὴν παραδόξην θαύματος.

Χαίροις οἰκτιμένης καύχημα. Χαῖρε Κυρίου ναεῖ. Χαῖρε ὄρος κατάσκιον. Χαῖρε καταφύγιον. Χαῖρε λυχνία χρυσῆ. Χαῖρε τὸ κλέος, τῶν ὀρθοδόξων σεμνή. Χαῖρε Μαρία, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Παραδείσει. Χαῖρε θεία τράπεζα. Χαῖρε σκηνή. Χαῖρε στάμνε πάγχρυσε. Χαῖρε ἡ πάντων χαρά.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὡς Δέσποτα; Ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξυλῶ ἀνήρησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζῶν; Ἡ Θεοτόκος, κλαίεσσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψόμενον τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρόρητος ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνδρωπον.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἰσαυρε Μάρτυς, εὐμενῆς φάνηθί μοι.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις: Γρηγορίου, ἐλλείποντος τῷ πρώτῳ Ρ, διὰ τῶν Ὠδῶν τὸ ὀκτάρημον.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Γλέωσαι Μάρτυς τὸν εὐμενῆ, Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ἐλεῆσαι με καὶ δευνῆς, ἐπιηρείας μάκαρ

ρύσασθαί με, τὸν προσφυγόντα πιστῶς ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Στανούμενος πταίσμασι χαλεποῖς, καὶ πληθεὶ κινδύνων, πιεζόμενος ἐκβοῶ· Ἰσαυρε θεόφρον πρόσθηθί μου, τῆς συνεχούσης ἀνάγκης καὶ λύτρωσαι.

Αθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀνύστακτος φυλάξ, ἐχαρίσθης πάλαι τῇ σῇ γενεῇ καὶ σκέπη καὶ προστατίης, τῶν προσφυγόντων σοι ἔνδοξε Ἰσαυρε, Θεοτοκίον.

Γυμνὸν ἀρετῶν με καταστολῆς, εὐρῶν ὁ Βελίαρ, βέλει ἔτρωσεν ἡδονῶν· ἢ τὸν ἱατρὸν Θεὸν τεκοῦσα, τὰ τῆς ψυχῆς μου θραύματα.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ανωθεν τοῖς δούλοις σου, τὴν σὴν βοήθειαν δώρησαι, σώζων ἡμᾶς, πάσης ἐπηρείας, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ρεῖθρα τῶν ἰάσεων, ἢ σὴ σορὸς ἀναβρύουσα, παντοδαπὰ, παῖει τῶν ἀνθρώπων, ἀρρώστηματα Ἰσαυρε.

Τίμιος γεγένησαι, τὸ τοῦ Χριστοῦ τιμῶν ὄνομα· διὸ βοῶ· Λύτρωσαί με πάσης, ἀτιμίας πρεσβείαις σου. Θεοτοκίον.

Ηνωταὶ ὁ Κτίστης μου, ὑπερφυῶς ἐν σοὶ Δέσποινα, ὅλον ἐμέ, θείων ἀναπλάσαι, διὰ σοῦ ὡς ἠυδόκησεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον φρόνημα, ἀνείλημμένοι, ὧ ὑπέρμαχοι τοῦ Δυρράχιου, καὶ τοῦ Χριστοῦ ἐπιτάται στερρόψυχοι, Ἀπολλωνίου τὸ θράσος καθελετε, καὶ Τριποντίου τὸ σέβας ἠσχύνετε· νίκης ἔπαθλα, παιδρῶς ἐκ Θεοῦ δεξάμενοι, δωρεῖσθε τοῖς πιστοῖς παθῶν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη παναγνε, Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἁγγελου ὑπεάρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμέ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις ναμάσι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ημίαντος, ἀμνὸς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος, Παρθενομῆτορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένην κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδῆσα ἐκραύγαζεν·

Οἱ μοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις θείων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

ᾠδὴ δ'. Εἰσαϊκήκοα Κύριε.

Υψωθείς ἀπανοία μου, ὀλισθήσας πάθει κατακείμενον, ἐν βυθῷ θεόφρον ἀπογνωσεως.

Σε Πανένδοξε κέκτημαι, ἀτφαλῆ φρενὸν μου καὶ καταφύγιον· πρόσθηθί μου μὴ παρίδης με, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ σώσον με.

Εν εἰδύνη καρδίας μου, τὸν ἐμὸν προστατήν σε τὸν θερμότατον, δυσώπῳ· Μὴ καταλίπης με, ἐχθρῶν ἐπηρεῖαις ἀπαλλύμενον.

Θεοτοκίον.

Γηγενῶν ἀκαταίσχυντε, σκέπη καὶ βοήθεια σύμου πρόσθηθι, καὶ παντοίας με ἐξάρπασον, συμφορᾶς Ἡερθένε τὸν οἰκέτην σου.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Υίος ὠφθης ἡμέρας, ἔχων ἐν καρδίᾳ σου λαμπρὸν φῶς ἄδυτον, δι' οὗ σκοτομήνη, τῆς ἀπάτης μειοῦται καὶ ἅπασι, δαδουχεῖται γνῶσις, θείου φωτός· διὸ βοῶ σοι· Φώτισόν με τὸν γνώμη τυφλωττοντα.

Μὴ παρίδης με Μάρτυς, πίστεισοι προστρέχοντα, μηδὲ ἀπώση με· γλώσση γὰρ δολία, κατ' ἐμοῦ οἱ μισοῦντές με φθέγγονται, παλεμοῦντες μάτην, τοῦ ἀπολέσαι τὸν σὸν δεῦλον· ἀλλὰ πρόφθασον σώσον με Ἄγιε.

Εν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, σὲ ἐπικαλοῦμαι τὸν μέγαν προστατήν μου, ἐν παντί με τόπῳ, καὶ καιρῷ διαφυλάξον Ἄγιε, ἀπὸ πάσης βλάβης, καὶ ἐπηρείας ἐναντίων, τὸν εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα μου θέμενον. Θεοτοκίον.

Ολον ἐμέ μορφοῦται, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε Θεὸς ὁ πλάστης μου· ὃν αἰεὶ δυσώπει, οἰκτειρῆσαι λαὸν ἀμαρτάνοντα, διασῶσαι κόσμον, δαιμονικῆς ἀπάσης βλάβης, τὸν εἰς σὲ θεοτόκε ἐλπίζοντα.

ᾠδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νοός μου τὰς ἐκτροπαῖς θεραπεύσας, καὶ καρδίας μου τὰ πάθη θεόφρον, σωματικῶν, ἀλγηδόνων με ῥύσαι, καὶ ἐπηρείας ἀπάσης καὶ θλίψεως, καὶ δεῖξόν με ταῖς σαῖς λιταῖς, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων ὑπέρτερον.

Ηγίασε σὲ ἀθλήσαντα Μάρτυς, ὁ πανάγιος Θεὸς ἐν δυσώπει, ἀγιασμὸν, τοῖς σοῖς δούλοις ἐκπέμψαι, καὶ φωτισμὸν καὶ πταισμάτων τὴν λύτρωσιν· προστατίης γὰρ παρὰ Θεοῦ, ἐχαρίσθης ἡμῖν ἀκαταίσχυντος.

Συνεῖναί με τὸν πολλά σε ποθοῦντα, πολυπόητε εὐδόκησον Μάρτυς, σὲ δυσωπῳ, τὸν

καλόν μου προστάτην, καὶ πίστει κράζω σοὶ Ἄγιε Ἰσαυρε: Γενήθητί μοι βοηθός, καὶ παντοίας ἀνάγκης με λύτρωσαι. Θεοτοκίον.

Ράνισι τῆς σωστικῆς σου πρεσβείας, κατασβέσασα παθῶν μου τὴν φλόγα, τὰς τοῦ νοοῦ, ἐκτροπὰς σαῖς πρεσβείαις, ὑπεραγία Παρθένε Δεράπερσον, καὶ κόπασον τὸ χαλεπὸν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον πάναγνε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
• ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἢ ζωῆ μου τῷ Ἄδῃ
• προσήγγισε· καὶ δεῦμαι ὡς Ἰωνᾶς: Ἐκ φθο-
• ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Φήλικος, Ἑρμείου, καὶ Περεγρίνου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς Ἰσαυρος σὺν συναθλῶν πεντάδι,
Σαίρας νοητῆς καρδίαν τέμνει μέσον.

Ο Ἅγιος Ἰσαυρος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Βασίλειος καὶ Ἰννοκεντίος, ὠρμητοὶ ἐξ Ἀθηνῶν. Ἀπαναστάντες δὲ τῆς πατρίδος, καὶ ἐν τινὶ σπηλαίῳ τῆς Ἀπολλωνίας γενόμενοι, Φήλικι καὶ Περεγρίνῳ καὶ Ἑρμείᾳ περιτυγγανουσιν· οὐδὲ καὶ ἐδίδαξαν ὁ Ἅγιος Ἰσαυρος μὴ πρὸς τὰ παρόντα ἐπιποιεῖσθαι· οἱ δὲ ἔργοις τοῦ αὐτοῦ λόγους ἐπεβεβαίωσαν. Ἀποστρεφόμενοι γὰρ τὴν τῶν συγγενῶν ὁμιλίαν, ἀπίστων ὄντων, πρὸς αὐτῶν Τριποντίῳ τῷ Ἐπάρχῳ διαβάλλονται· οὐδὲ καὶ συλλαβῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ ἀποστῆσαι μὴ δυνηθεὶς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτηθῆναι προστάττει. Ἰσαυρος δὲ ὁ τοῦ Χριστοῦ διάκονος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, Ἀπολλωνίῳ τῷ υἱῷ τοῦ Ἐπάρχου ἐκδίδονται. Ὑφ' οὗ πυρὶ καὶ ὕδατι δοκιμασθέντες, καὶ ἐν τῷ παραδόξῳ ἐκ τούτων ρυθῆναι, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μεταθέντες πίστιν, ὧν ἦσαν καὶ οἱ πρῶτοι τῆς πόλεως, Ρούφος καὶ Ρουφίνος οἱ ἀυτάδελφοι, τελευταίου τὴν ἀπόφασιν δεξάμενοι, τέμνονται τὰς κεφαλὰς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μανουῆλ, Σαβέλ, καὶ Ἰσμαῆλ.

Στίχ. Σαβέλ, Μανουῆλ, Ἰσμαῆλ, Πέρσαι γένος·
Τὸ δ' ἀξίωμα, Μάρτυρες διὰ ξίφους.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ κασιγνήτους τρεῖς
τάμε χαλκός.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Περσίδας, ἀποσταλέντες παρὰ τοῦ Βασιλέως Περσῶν Βαλτάνου (ἢ Βαλάνου), καὶ τὰ πρὸς εἰρήνην πρεσβεύοντες, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Ὄν θύοντα τοῖς εἰδώλοις πέραν ἐν Χαλκηδόνι διασάμενοι, καὶ πολλοὺς τῇ αὐτοῦ πλάνῃ καθυπαγμένους, αὐτοὶ ὑπάρχοντες θεοσεβεῖς, καὶ τῷ Χριστῷ λατρεύοντες, ὠλοφύροντο, καὶ τὸν Χριστὸν καθικέτευον διαφυλαχθῆναι αὐτοὺς τῇ πίστει τῇ εἰς αὐτὸν, καὶ μὴ κοινῶν ἦσαι τῇ πλάνῃ τῶν εἰδωλολατρῶν. Γνωσθέντες δὲ, καὶ

ἀχθέντες τῷ δυσσεβεῖ Ἰουλιανῷ, τύπτονται, καὶ ἄλοις περυνῶνται τοὺς ἀστραγάλους, καὶ λαμπάσι πυρὸς τὰς μασχάλας καταφλέγονται. Καὶ ταῦτα μὲν κοινῇ· ἰδίᾳ δὲ ὁ Ἅγιος Μανουῆλ, ὑποσχέσεις δεξάμενος παρὰ τοῦ ριαροῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ καὶ παραινέσεις, καὶ μὴ πεισθεὶς θύσιν προσευγεῖν τοῖς εἰδώλοις, καθηλοῦται τὴν κεφαλὴν καὶ ἀμφοτέρω τὰ νῶτα, καὶ καλάμοις εἰληθεὶς κατασφίγγεται, καὶ ἑτέροις ὀξείσι κατακεντᾶται βέλεσι· καὶ οὕτως ἅμα τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ Σαβέλ καὶ Ἰσμαῆλ, ἐν τῷ πρὸς Θράκην τείχει, τῷ ἐπιλεγόμενῳ Κωνσταντίνου, ἐν τόπῳ κρημνῶδει ἀπαχθέντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετηθήσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίου τοῦ ἐν Ρουφίαναις.

Ο πατὴρ ὑπῆρχε Φρυγία, καὶ γονεὶς θεοσεβεῖς, ἐπὶ τῶν χρόνων Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν Βασιλέων. Γράμματα δὲ ἰκανὰ παιδευθεὶς, καὶ τὸν ὀκτωκαιδέκατον χρόνον πληρώσας, πάντα καταλιπὼν, τὸν μονήρη βίον ὑπέδου. Καὶ πάσῃ ἀρετῇ κοσμηθεὶς, τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν δέχεται. Καὶ πληρώσας τὸν ὀγδοηκοστὸν χρόνον, μακαρίως ἀνεπαύσατο. Ὅποσα δὲ δι' αὐτοῦ θαύματα τελοῦνται, ἀδύνατον γράφαι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Φωτὶ ἀστραπτόμενος, τῷ τρισηλίῳ ἔνδοξε Ἰσαυρε, Ἰννοκέντιε θεῖε, Φήλιξ Ἑρμεία καὶ Περεγρίνε σοφέ, σὺν Βασιλείῳ θαυματῶν λαμπρότησι, καταφωτίσατε τοὺς εὐφημοῦντας ὑμᾶς.

Αστερές πολυφῶτοι, ζόφον τῆς πλάνης μειοῦντες ὠφθητε, ἀθλοφόροι Κυρίου· διὸ ψυχὴν μου γνώμη τυφλώττουσαν, θεογνωσίας φωτὶ καταλάμψατε, τῆς ἀγνωσίας ἀχλὺν ἀποδιώκοντες.

Νοσοῦσαν ἀνιάτα, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἰάσασθε, τὰ τοῦ σώματος πάθη, Μάρτυρες θεῖοι ἐξαφανίσατε, ὦ Περεγρίνε Ἰσαυρε Βασιλεῖε, Φήλιξ Ἑρμεία κλεινὴ καὶ Ἰννοκέντιε.

Θεοτοκίον.

Ισχὺς μου καὶ ὑμνησις, καὶ σωτηρία Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, Παρθενομητορ διὰ χρηστότητα, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἡμᾶς λυτρωσάμενος, προγονικῆς ἀπειλῆς καὶ ἀποφάσεως.

Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Η γλαῖσμένος κάλλεσι, μαρτυρίᾳ θεόληπτε, καὶ κεκοσμημένος, τοῖς ἐξ ἄθλων στίγμασι, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδεδυμένος τῆς σῆς σφαγῆς, καὶ ἱερωσύνης, καλλυνόμενος δόξῃ, παρέστης τῷ Κυρίῳ, ὃν αἰεὶ ἐκδυσώπει, κοσμησάτω σωτηρίου, ἡμᾶς περιβολαίῳ.

Θανατωθεὶς ὁ δειλαίος, ἠδονῶν τῷ ἐκπτώματι, ἔρριμμα εἰς γῆν, θέαμα θρηνητῶν ἀξίον· πανένδοξε Ἰσαυρε, νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλε-

ψον· δείξον ἐν ἐμοί, τὴν τῶν θαυματίων σου χάριν· βροτῶν ἰδέτω γένος, ὅτι σὺ μὲ προστάτης, καὶ σώζεις ἐκ θανάτου, τοὺς σοὺς ἀχρεῖς δούλους.

Γερωσύνη πρότερον, κοσμηθεὶς Ἱερῶτατε, καὶ διακονήσας, εὐλαβῶς εἰς ὕστερον, αὐθαίρετον γέγονας, σὺ ἱερεῖον ἄμωμον, ἱερουργηθεὶς, Χριστῷ διὰ μαρτυρίου· διὸ κάμου τὸν ὕμνον, ὡς θυμίαμα Μάρτυς, προσκόμισον τῷ Κτίσῃ, καὶ σώσον με λιταῖς σου. **Θεοτοκίον.**

Ο τῶν φωστήρων κάλλεσιν, οὐρανὸν κάλωπίσας Θεός, ἄλλον οὐρανὸν σε, Θεοτόκε ἔδειξεν· ἐκ σὲ γὰρ ὡς ἥλιος, ἐξανατείλας πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς θεογονίας, κατελάμπρυνε φέγγει· διὸ οὐδεὶς προστρέχων, ἐν σοὶ κατησχυμμένος, πορεύεται τῶν θείων, μὴ τυχῶν δωρεῶν σου.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
• τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
• καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τούτους ἰδὼν, τῷ δημιουργῷ, καὶ λυτρωτῇ
• ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
• τε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀξιωθείς, ἐκ Θεοῦ παναοίδιμε Ἰσαύρε, ἀποσοβεῖς, δαίμονας καὶ νόσους παντοδαπὰς, καὶ πειρασμοὺς καὶ θάνατον, πᾶσι τὰ αἰτήματα χορηγῶν· διὸ κάμοι παράσχου, εἰρήνην καὶ ὑγίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ο θεῖος καὶ σεβάσιμος σου ναὸς, τὸ πολῦτιμον ἅγιον Σῶμά σου, ὡς θησαυρὸν, ἔχων ἀναφαίρετον τοὺς πιστοὺς, καταπλουτίζει πάντοτε, ταῖς τῶν χαρισμάτων διανομαῖς· διὸ κάγω τῶν θείων, τύχοιμι δωρεῶν σου, ὁ προσφυγῶν τῷ θείῳ τάφῳ σου.

Ιδοὺ Μάρτυς Κυρίου καλῶς καμῶν, τὸν μισθὸν ἐκομίσω τῶν πόνων σου. Πρόστηθι οὖν, πάντοτε Θεόφρον τοῦ σοῦ λαοῦ, τὴν σὴν πατρίδα φύλαττε, σώζε τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, καὶ βράβευσον εἰρήνην, πάση τῇ σικουμένη, κάμου τοῦ σοῦ οἰκέτου μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Υπέρφωτε νεφέλη Μήτηρ Θεοῦ, τοὺς ἡμῖν πολεμοῦντας πολέμησον, τῇ κραταιᾷ, καὶ παντοδυναμῷ σου δεξιᾷ, τοῖς ἐν ἀνάγκαις πρόστηθι, τῶν ἀδικουμένων ἀντιλαβοῦ, πταισμάτων λυτρουμένη, ταῖς σαῖς ἰκετηρίαις· ὅσα γὰρ θέλεις πάντα δύνασαι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
• κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη
• τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
• σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διὸ
• σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
• ξιαρχαί μεγαλύνουσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΗ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἐνδοξε; τῆς Ἑλλάδος προ-
σφοραν, ὡς ὠρμημένον ἀπ' αὐτῆς· τῆς Φοινίκης καθαρῶν, ὡς τεθυμένον ἐν αὐτῇ· φωστήρα, ὡς ἐν σκότει ἐξαστράψαντα· γενναῖον, ὡς ἀήττητον τοῖς πλήττουσι· Πολύτροπός σου ἡ εὐκλεία, Λεόντις παμμακάριζε· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ἀθλοφόρε προσεῖπωμεν; στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ, ὡς καθαιρέτην τῶν ἐχθρῶν· βασιλέα τῶν παθῶν, ὡς εὐσεβείας ἀθλητὴν· τροφέα, τῶν πεινῶντων ὡς φιλόπτωχον· δικαίων, ἐραστήν ὡς οὐρανόφρονα· Ποικίλα σου τὰ παθήματα, λαμπρότερα τὰ παλαίσματα· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τίς σε οὐ θαυμάσει Λεόντιε; ὅτι ἔνοικον λαβὼν, τῆς ἀληθείας τὴν πηγὴν, ποταμὸς εὐεργεσίας, ἀναβλύζεις τοῖς πιστοῖς, καὶ πᾶσιν, ἀναργύρως ἀνεπίφθονα, προσφέρεις, τοῖς διψῶσι τὰ δωρήματα, εὐφραίνεις δὲ τοὺς μετέχοντας, ὑδάτων τῶν τῆς χρηστότητος· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ὠμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Α'ρνα ἡ ἁμῶν ὡς ἔωρακεν, ἐπὶ ξύλῳ ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μη-

τρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τό ξένον τύτο θάμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν (*).

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).
Νίκη Θεός σοι καὶ γέρας Λεόντιε.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Νόμῳ ἐγκωμίων ἢ ἀρετῆ σου, οὐχ ὑποπίπτει τοῦ Χριστοῦ, θανάτον Λεόντιε· αὐτὸς γάρ σοι ἐγκώμιον, καὶ ὄλβος ἀναφαίρετος.

Γέμενος μάκαρ τῶν ὑπὲρ φύσιν, τὴν ἀκηλίδωτον ψυχὴν, παρθένῳ τῷ σώματι, κοσμήσας πρὸς τὴν ἀνοδὸν, εὐσταλῆ κατασκευάσας.

Κράτος ἀπηνέγκω κατὰ τῆς πλάνης, τῆ εἰς τοὺς Μάρτυρας τιμῆ, γεραίρων ὁσίως, αἰοῖδιμε Λεόντιε, τὸν αἰεὶ σοι ποθούμενον.

Θεοτοκίον.

Πῶς σε μακαρίσωμεν Θεοτόκε, τὴν ὑπερτέραν οὐρανοῦ, καὶ πάσης τῆς κτίσεως; Υἱὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν πλῆσθην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ηθὸς εὐσταθὲς καὶ φρόνημα, χάριν τε θεοῦ· κεντημένος Λεόντιε, ἀνεδείχθης τῆς ἀληθείας, ἀθλητῆς καὶ Μάρτυς ἄριστος.

Θέσθε τὰς ψυχὰς τῷ ζῶντι Θεῷ, τοῖς συστρατιώταις ἀνεφώνεις Λεόντιε, Βασιλεῖ τε τῷ αἰωνίως, διαμένοντι στρατεύεσθε.

Εῤῥέει εὐσεβείας ῥήματα, ἢ μελισταγῆς καὶ φιλόθεος γλῶσσά σου, τοῖς δὲ δούλοις τῆς ἀσεβείας, βλασφημεῖν ἐνδιδεβάλλετο.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμῆ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἴστερωθή, ἐν Κυρίῳ ἢ καρδίᾳ μου.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ δύο Δοξαστικά τοῦ Ἁγίου Λεοντίου, τὸ μὲν μετὰ τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια, εἰς Ἦχον α', τὸ δὲ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις, εἰς Ἦχον δ'.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρὸν ὡσπερ θώρακα, ἀναλαβόμενος, πρὸς πάλιν ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, γενναίως τε ἠθλήσας· ἔθεν ἐξαφανίσας, τὴν αὐτῶν δυναστείαν, ἔπαθλον ἐκομίσω, τῶν θαυμάτων τὴν χάριν, πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, Μάρτυς Λεόντιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εχθροῖς ἀντιτάχθητι, τοῖς πολεμοῦσιν ἡμῖν· δεινῶς γὰρ ἐπέθεντο, τῇ κληροχίᾳ τῆ σῆ, πανάχραντε Δέσποινα· ὄλεσον σαῖς πρεσβείαις, τῶν βαρβάρων τὰ θράση· γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη· τῷ νεύματί σου τούτῃ πάντας ἀφάνισον. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθε σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκκτίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὄν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ'. Τοὺς οὐρανοὺς ἢ ἀρετῆ σου.

Οτῷ θυμῷ τῷ δεισιδαίμονι ὑπόσπονδος, σὲ τὸν πόθῳ τῷ θείῳ πληρούμενον Χριστοῦ, ἀνηλεῶς ἠκίζετο, Μάρτυς ἀθλοφόρε Λεόντιε.

Συνεκροτεῖτο παρρησία σοι Λεόντιε, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας κινδυνεύοντι· μεθ' ἧς τομῆς καὶ καύσεως, πάσης κατατόλμας αἰοῖδιμε.

Σέ σαγηνεύειν καὶ ζωγρεῖν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, θάρσαλέως ἀντέφης, ὡς μακαριστὸν τὸν ἀπειλεῖντα ἠγῆμαι, Μάρτυς Ἀθλοφόρε Λεόντιε.

Θεοτοκίον.

Χερσικῶν ταγματῶν ὑπερέχουσα, καὶ Θεὸν ἐν ἀγκάλαις ἐποχούμενον, μετὰ σαρκὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς.

Γερεῖον πρὸς σφαγὴν, ἐτοιμότατον ἀχθεῖς, Λεόντιε πανένδοξε, τυραννικοῦ πρό βήματος, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀυθαίρετως παρίστασο.

Καθελεῖν σου τὰ στέρρον, ἐπειράτο τῆς ψυχῆς, τῆς πλάνης ὁ ὑπεύθυνος, τὸν σταυρωθέντα Κύριον, ὡσπερ κακοῦργον βροτὸν λαιδοροῦμενος.

Απολέσθωσαν θεοὶ, οἱ τὴν γῆν καὶ ἕρανόν, σαφῶς μὴ τεκτηνάμενοι· ὁ σταυρωθεὶς πάντων γὰρ, Δημιουργός ἐστι Μάρτυς ἀντέλεγξ.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν ὑπερφύως, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθενομήτορ ἄχραντε, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, τοῖς Θεοτόκον σε ὕμνοις δοξάζουσιν.

Ῥδὴ ε΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Γαρὸς μὲν, τοῖς προστρέχουσι πίστει Λεόντις, καὶ τὸν λόγον, ἠρτυμένους τῷ Δεῖῳ σου ἄλατι, ἰταμώτατος δὲ, τοῖς ἐχθροῖς τοῦ Χριστοῦ ἀνεδείκνυσο.

Γεγηθῶς μὲν, ὁ πιστός σου Δεράπιων Λεόντιος, ἀπεδίδου, τὸ μαρτύριον τῆς βασιλείας σου· ἀλλ' οὐκ ἔφερον, οἱ ἐχθροὶ σου Χριστὲ τὴν ἀλήθειαν.

Εξήπτοντο, τῷ θυμῷ ὡσπερ θῆρες οἱ ἄνομοι, καὶ τὰς χεῖρας, ἐπέτιθον ὡς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι, ἐπειγόμενοι, διασπᾶν ἀφειδῶς τὸν ἀήττητον. Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν σου ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα δυσώπησον· ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρίτη-
 » μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
 » δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασι-
 » λευ τῶν Δυναμέων.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος.

Τῶν τυράννων ἠλεγξας, τὰς πονηρὰς ἐπινοίας, καὶ Ἑλλήνων ἡσχυνας, τὴν ἀθεώτατον πλάνην· ἠύφρανας τὰς τῶν Ἀγγέλων χοροστασίας· ἴασιν τῶν νοσημάτων πιστοῖς παρῆχαις· διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν πρόθῳ, σοφὲ Λεόντιε.

Συναξάριον.

Ἡ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ὑπατίου, καὶ Θεοδούλου.

Στίχοι.

Ἄκμων τὸ σῶμά τοῦ Λεοντίου τάχα,

Ἄκμων σιδηροῦς, πρὸς σφύρας τὰς αἰκίας.

Ὀγδοάτη δεκάτη πληγῆσι Λεόντιος ἐκπνεῖ.

Οὗτος τὴν μὲν γέννησιν ἔσχεν ἐξ Ἑλλάδος· μεγέθει δὲ σώματος συναυξηθεῖσάν ἔχων ἀλγὴν καὶ ῥώμην, τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις ἐτάχθη. Ἐν δὲ τῷ πολέμῳ, καὶ τοῖς ἐναντίοις ἐμπλέκεσθαι, ἀνδρείως φανεῖς, καὶ πολλὰς τρόπαια στήσας, δόξαν δὲ καὶ σύνησιν ἔχων, καὶ λογισμὸν ἔμφρονα, τῇ στρατηγικῇ στολῇ, καὶ τοῖς παρὰ σήμοις κατεκοσμήθη. Διατρίβων δὲ ἐν Τριπόλει τῇ κατὰ τὴν Ἀφρικὴν, ταῖς βασιλικαῖς σιτήσεσι καὶ φιλοφροσύναις ἐδεξιόυτο τοὺς πένητας, καὶ γυναικῶν καὶ εἰλικρινῶς ἐλάτρευε τῷ Θεῷ.

Περὶ τούτου μαθὼν ὁ ἡγεμὼν τῆς Φοινίκης Ἀδριανός, ὅς ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς Οὐεσπεσιάνου, ἀποπέμψαι πρὸς αὐτὸν Ὑπάτιον Τριβούνον, μετ' ἑτέρων δύο στρατιωτῶν, ὃν ὁ ἕτερος Θεόδουλος ἐκαλεῖτο. Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, πυρετῷ λαύρῳ ὁ Ὑπάτιος ἀσχεθεῖς, ἀνώθεν ἐνεχθεῖσας

φωνῆς, Ἀγγέλου τε ἐπιφανέντος αὐτῷ, ἤκουσεν· εἰ μὴ λείπει τῆς νοσοῦ ἀπαλλαγῆσεσθαι, τρίτον ἐπιπαλέσεσθαι εἰς βοήθειαν τὸν τοῦ Λεοντίου Θεόν. Τῆς δὲ φωνῆς ταύτης ἐν αἰσθήσει καὶ ὁ Θεόδουλος γέγονε.

Καὶ δὴ τυχὼν τῆς ἰάσεως ὁ Τριβούνος, ἐπεὶ κατέλαθε τὸν Ἅγιον ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ, τὸ μὲν πρῶτον, Λεόντιον ἀγνοῶν, ὅς τις ἐστὶ, παρ' αὐτοῦ ἐξενίσθη. Ἐπιζητοῦντι δὲ αὐτὸν, καὶ λέγουσι κατὰ προσποιήσιν, ὅτι ἐστὶ φίλος ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν Δεῶν, ὁ Ἅγιος εἶπεν, ἑαυτὸν μὲν εἶναι τὸν ζητούμενον Λεόντιον, εἶναι δὲ τοῦ Χριστοῦ δούλον, τοὺς δὲ λεγομένους Δεοὺς ἀποδεδυτῆσθαι. Ἀκούσαντά δὲ ταῦτα τὸν Τριβούνον καὶ τὸν Θεόδουλον, προσπίσειν τῷ Ἁγίῳ, καὶ αἰτεῖσθαι παρ' αὐτοῦ τὴν χάριν τῆς ἐν Χριστῷ οἰκειώσεως. Εὐχαμένον δὲ τοῦ Ἁγίου ὑπὲρ αὐτῶν, ἐξ οὐρανοῦ νεφέλην ὕδατος λέγεται ἔλθειν, καὶ φωτίσαι αὐτούς, καὶ λευκάς ἐνδύσαι στολάς· ἐφ' ᾧ τοὺς ἀπίστους παραχθέντας, μνηῦσαι πάντα τῷ ἡγεμόνι Ἀδριανῷ.

Ὁ δὲ, τούτους παρασθησάμενος, ἐπεὶ νοουθετῶν ἀποστῆναι τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως οὐκ ἔπεισε, τὸν μὲν Ἅγιον Ὑπάτιον ἀναρτηθῆναι καὶ ξείσθαι ἐκέλευσε, καὶ τὸν Ἅγιον Θεόδουλον σπαθίζεσθαι, καὶ οὕτω τὰς κεφαλὰς ἐκτεμηθῆναι. Ὁ δὲ Μεγαλομάρτυς Λεόντιος, πρῶτα μὲν τύπτεται βάλκλοις· εἶτα, ταῖς παρακλήσεσι τοῦ τυράννου καὶ κολακείαις μὴ προσχῶν, ἀλλὰ καταγελάσας αὐτὸν, τύπτεται σφοδρῶς. Μετὰ ταῦτα κρεμασθεῖς, ἐπὶ πολὺ ξέεται, καὶ λίθῳ τῷ τραχήλῳ βαρυνθεῖς, καὶ τυπτόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰθερίου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Διαβληθεῖς οὖν, παρίστη Ἐλευσίῳ τῷ ἄρχοντι, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τείνεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταπλέγεται, καὶ τριβόλοις σιδηροῖς πυρωθεῖσι τὰς μασχάλας διακαίεται, καὶ κατὰ τὸν νότον καὶ τὰ στέρνα καὶ τοῖς μυκτῆρσιν ὀγκίνους εἰσδέχεται, καὶ ἐν χαλκῷ τάπητι πυρωθέντι ἀπλοῦται, καὶ ἐκ τούτων πάντων Ἀγγέλου ἐπιστάσις λητροῦται, εἰθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν τέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

» **Ρ**ωμαλεότητι φρενῶν, ὡσπερ οἱ αἰχμάλωτοι
 » Παῖδες, σὺν τῇ φλογὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ
 » τὴν πλάνην ἐπάτει Λεόντιος, ἀναμέλπων σοι
 » Κύριε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Απροσπαθεία τῆς σαρκὸς, ἐπιλελησμένος εὐτόνως, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ, ὡς ἀήττητος Μάρτυς ὑπέφερες, μελωδῶν σου τῷ κτίσαντι· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Σοφία πρόθῳ τε Χριστῷ, φύσεως βιαίως κρατήσας, τῆς ἐπικηρῆς βιοτῆς, ζωηφόρον προέκρινας θάνατον, ἀναμέλπων Λεόντιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ. Τριαδικόν.

Λόγον καὶ Πνεῦμα σὺν Πατρὶ, μίαν τρισυπόστατον φύσιν, θεολογῶν ὁ ἀκλίνης, καὶ ἀήττητος Μάρτυς ἐκραύγαζεν· Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Τὴν ἀλογεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς, δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν, εὐσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὀμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν, ὡς μητέρα γενομένην τοῦ πάντων Κτίστου.

ᾠδὴ ἦ. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα.

Εφ' ἧσιν ἐπὶ σαρκὸς πληγαῖς ὁ Μάρτυς, καὶ τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, σφοδρότερον ἦν ἡμῶν, μελῶν ἡμῶν. Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ορθιον τὸν νοῦν πρὸς τὸν Δεσπότην, ἐν ταῖς βολαῖς τῶν ἀκανθῶν, ἀνέτεινας τῷ πόθῳ, Μάρτυς, Ὑπερυψοῦτε, βῶν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νίκη σοι Χριστὸς ὑπάρχει Μάρτυς, ὃν ταῖς αἰκίαις τῆς σαρκὸς, ἐδόξασας κραυγάζων. Πάντες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ τῆς Ἀγνῆς τεχθέντα Λόγον, καὶ δωρησάμενον ζωὴν, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα, καὶ ἀποδείξαντα ἡμῖν, ὄπλον εἰς σωτηρίαν,
» Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν
» εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Τριαδὸς Θεράπων ἀνεδείχθης, λατρεύσας Λεόντιε ἀμέμπτως, ᾧ καὶ πᾶν γόνυ κάμπτει, οὐρανίων ἐπιγείων καταχθονίων ὃν ἀνυμνοῦντες, ὡς Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

Ιδεῖν ἐφιέμενος αὐλῶς, προσώπῳ ἀνακεκαλυμμένῳ, τοῦ Κυρίου τὴν δόξαν, τὰς ἀρχαῖς ἀπεξεδύσω καὶ ἐξουσίας, μίαν κηρύξας, Τρισυπόστατον Θεότητα.

Εὐφράνθη τῇ σῆ ὁμολογίᾳ, καὶ σὲ ὡμολόγησεν ἀξίως, τοῦ Πατρὸς ἐναντίον, ὁ Σωτήρ ὃν ἐξιλέωσαι ἀθλοφόρε, πᾶσι τοῖς πίστει, μεγαλύνουσι τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Φανεῖσα τῶν Ἀγγέλων ἀνωτέρα, ὡς πάντων τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, Παναγία Παρθένε, εἴσωσον οἰκτείρησον λαὸν ἡμαρτηκότα, καὶ τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου προστρέχοντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὦφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναεστράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ιούδα μακάριε Χριστοῦ, Μαθητῆς γεγένησαι, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, ὑφ' οὗ ὡς πρόβατον, μέσον λύκων ὄντως, ἀπεστάλης λόγῳ σου, τὴν τούτων μεταπλάττων δυσσεβειαν, πρὸς τὴν εὐσεβειαν, καὶ τὴν ἔνθεον ἐπίγνωσιν, τῆς Τριαδὸς ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Ιούδα θαυμάσιε βολίς, ἀπεστάλης πλήττουσα, καὶ παντελῶς ἀφανίζουσα, δαιμόνων φάλαγγας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνων, πληγωθέντας χάριτι, τοῦ μόνου Θεραπεύων Θεοῦ ἡμῶν ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ιούδα θεόπνευστε ἀκτίς, τοῦ ἡλίου γέγονας, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος, καὶ κατεφώτισας, εὐσεβῶν καρδίας, καὶ τὸν ἐπικείμενον, τῇ κτίσει σκοτασμὸν ἀπεδιώξας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ιούδα, οἱ ἀδελφοί σου σὲ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα Λόγου τοῦ πρὸ αἰῶνων, ἐξ αἰδίου ἀναλάμψαντος τοῦ Γεννήτορος, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀφράστως σαρκωθέντος, ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντος ὃν Ἀπόστολε ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον: Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς Ὑιέμου καὶ Θεέμου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπὶ σκηνίδιστον;

Ἀπολυτικ. Ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἅγιε Ἰούδα.

Εἰς τὸν Ὁρθρινόν.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Μέλπειν Ἰούδα τὸν θεόπτην σκουδάσω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Μύστα τῶν οὐρανίων, Ἰούδα πάνσοφε, μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, καὶ κοινωνὴ τῆς ζωῆς, τὴν γλῶσσάν μου κίνησον, καὶ τὸν λόγον ἔθνον, πρὸς τοὺς ὕμνους σου παμμακάριστε.

Ελκων τὸν τοῦ Σωτῆρος, ζυγὸν Ἀπόστολε, καὶ τὴν αὐλακὰ τέμνων, καὶ νεουργῶν τῇ χάριτι, τὸν σπώρον κατέβαλες, καὶ πολύχην ἤνεγκας, τῷ καλέσαντι παμμακάριστε.

Λόγον τὸν σαρκωθέντα, εὐρῶν διδάσκαλον, καὶ ταῖς τούτου Θεόπτα, μαρμαρυγαῖς πυρούμενος, ἐγένου φῶς δεύτερον, ταῖς τοῦ πρώτου λάμπησι, συμμορφούμενος ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Πίστις ἠγείσθω μόνη, καὶ μὴ ἀπόδειξις, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων, Θεογεννητορ παναγνε· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὸ ἀνθρώπινον.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Επήρηθη τῶν Μαθητῶν, Χριστοῦ ἡ εὐπρέπεια, ὑπεράνω πάσης μεγαλειότητος· οὗτοι γὰρ γεγονάσιν αὐτῷ, φίλοι τε καὶ οἰκεῖοι, καὶ συμφυλέται καὶ συνέστιοι, καὶ τῶν μυστηρίων ἐκφάντορες.

Ιούδα οἱ ἀδελφοί σου σὲ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα καὶ νομιζόμενον, τοῦ φανερωθέντος ἐν σαρκί, Λόγου τῷ πρὸ αἰῶνων συναϊδίου ἀναλάμψαντος, ἐκ τῆ αἰδίου Γεννητόρος.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς σε μέλη συνώκησας, τῇ ζωῇ τῶν ὄλων Χριστῷ Πανόλβιε, καὶ τῆς ζωηφόρου βιοτῆς, πάση τῇ οἰκωμένῃ, καταγγελεύς σὺ ἐχηματίσας, ῥήματα ζωῆς προϊέμενος.

Θεοτοκίον.

Ιδὲ σὺ ὑπὲρ πάσας Ἀγνή κεχαρίτωσαι, ὑπερέβης πάσας τῇ ἀγιότητι, πάσας ὑπερῆρας καὶ πασῶν, ὠφθῆς ὑψηλοτέρα, τῶν οὐρανίων σαφῶς δυνάμεων, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ χρηματίσασα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προσταξεί σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίζουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσαλευτον Χριστὲ πέτραν
• τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σε στερεῶσον, μόνε ἀγαθὴ καὶ φιλανθρώπε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν.

Τοῦ τεχθέντος Δεσπότου καὶ ἀδελφοῦ, χρηματίσαντος πάντων τῶν ἐκλεκτῶν, Ἰούδα μακάριε, ἀδελφὸς ἐχηματίσας, καὶ ὑπ' αὐτοῦ Ἀπόστολος, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἀπεστάλης πανεύφημε, τὸν λόγον τῆς πίστεως, πᾶσι κα-

ταςπείρων, καὶ φωτιζῶν τοὺς σκότει, ἀγνοίας δουλεύοντας, πονηρῷ κοσμοκράτορι. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρεσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τῷ σαλῶ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν, καὶ σκέπην σε Ἀχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος. Ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σῆ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἐκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνήντων σε, πρεσβεύσασα αὐτῷ ἐκτεκῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ΄. Τὴν θεῖαν ἐννοήσασου.

Ο μέγας τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, τῆς ἐμφανείας τοῦ Θεοῦ, ἤξιωμένος ἠγάπηται, καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας, τὴν αἴγλην καὶ τὸ κάλλος τεθέαται.

Υπάρχων χαρισμάτων ἀνάπλεως, καὶ δωρεῶν τῶν ἐκ Θεοῦ, δεδωρημένων Ἀπόστολε, πρὸς σωτηρίας λιμένα, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας ὀδήγησον.

Δυνάμει ἀηττήτῳ τοῦ Πνεύματος, τοῦ παναγίου Λειτουργέ, τῶν ἀπορρήτων φραζάμενος, τῆς πονηρίας διώκεις, πνεύματα τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Αφράστως συλλαβῆσα πανάμωμε, τὸν Παιήτην σε καὶ Θεὸν, δυσώπει σῶσαι κινδύνων ἡμᾶς, καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὑμνοῦσί σε Δέσποινα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Νόμου παρωσάμενος, τὰ προσκιάσματα, τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀληθείας, τηλαυγῶς ἐκήρυξας, αὐτὴν κεκτημένος, ὀδηγὸν τὴν ἀλήθειαν.

Τὸ τοῦ νόμου πρόσταγμα, πληρῶν Ἀπόστο-
λε, τὰ ἔθνη πάντα ταῖς διδασκαίαις σου,
μαθητεύων ἔδραμες, καὶ ταῦτα βαπτίζων,
Γραιδος ἐπικλήσειν.

Ομβρος ὡς οὐράνιος, ὡς δρόσος ἄνωθεν, ὁ
θεῖος φθόγγος σου Θεοκλήρυξ, τὸν αὐχμὸν
διέλυσε, τῆς πολυθείας, ἐνὸς Θεοῦ κηρύγματι.
Θεοτοκίον.

Νεκρωσον τὰ πάθη μου, Θεογεννήτρια, καὶ
τὴν ψυχὴν μου τὴν νεκρωθεῖσαν, ἀμαρ-
τίας δῆγματι, ἀνάστησον Μήτηρ, τῆς ὄντως
ἀναστάσεως.

ᾠδὴ 5'. Μαινομένην κλυδωνι.

Θεωρίας δόγματι, πολιτείας πράξεις φαι-
δραῖς, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολε λαμπόμε-
νος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισας.

Επιστέλλεις ἅπασιν, τοῖς ἀνθρώποις τὴν φω-
τισικὴν, καὶ δογματῶν ἐμπλεων τῷ Πνεύ-
ματος, ἐπιστολὴν ἱεροφάντα θεσπέσιε.

Οθεόπτῃς φθέγγεται, οὐρανός τις ὡς περ
λογικός, τοῦ Θεοῦ τὴν δόξαν διηγούμενος,
τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντος τὰ θαύματα.

Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε ρῦσαί με φθο-
ρᾶς, καὶ παθῶν τὸν τάραχον κατεύνασον,
ἢ τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κηύτασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**αινομένην κλυδωνι, ψυχοφθόρω Δέσπο-
» **Μ**τα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θαλασσαν
» κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς
» εὐσπλαγγνος.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εκ ρίζης εὐκλεοῦς, θεοδώρητον κλῆμα, ἀ-
νέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀ-
πόστολε Θεάδελφε, τοῦ Χριστοῦ κήρυξ πάνσο-
φε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν
λόγων, τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν Κυρίου διδασκων,
ὡς μύστης τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἀποστόλου Ἰούδα.

Στίχοι.

Καὶ συγγενεία, καὶ χορῶ αὐχεῖν ἔχεις
Χριστοῦ μαθητῶν, ὦ Ἰούδα, καὶ πάθει.

Ἐννεακαιδεκάτη βελέεσιν Ἰούδας θνήσκει.

Ούτος, ἐν μὲν τῷ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς
Ἠράξεσιν, Ἰούδας Ἰακώβου ἐπονομάζεται· παρὰ δὲ
Ματθαίῳ καὶ Μάρκῳ, Θαδδαῖος, καὶ Λεβθαῖος, ἀδελφός
κατὰ σάρκα χορηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-

στοῦ, καὶ υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, ἀδελφός δὲ γυνῆσιος
Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθεῖου, ὁ καὶ τὴν φωτιστικὴν καὶ δογ-
ματικὴν ἐμπλεων τοῦ Πνεύματος ἅπασιν ἐπιστείλας ἐ-
πιστολὴν.

Οὗτος, παρ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ
Εὐαγγελίου ἀποσταλεῖς, καὶ ὡς ἀδελφός καὶ μυσταγωγός,
πυρωθεὶς ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησιν ὡς ἄνθραξ, πᾶσαν πλά-
νῃν κατέφλεξε, καὶ τοὺς πιστοὺς κατεφώτισεν· ἔλκων γάρ
τὸν ζυγὸν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν αὐλακα τέμνων, καὶ
σπίρας τὸν σπόρον τῆς εὐσεβείας εἰς πᾶσαν τὴν οἰκου-
μένην, πολὺν ἤνεγκε τὸν καρπὸν. Διὸ τῇ τε μέσῃ τῶν
ποταμῶν, (τῇ Μεσοποταμίᾳ δηλ.) καὶ τὰ ὄμορα ἔθνη
καταφώτισας τῷ λόγῳ, καὶ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον, τῇ
Ἐδουσηνῶν πόλει ἐνδημήσας, καὶ πρὸς Ἀδγαρον τὸν Το-
πάρχην πορευθεὶς τοῦ θεραπεύσαι αὐτὸν (*), ὕστερον κα-
τέλαβεν ἐν Ἀραρᾷ τῇ πόλει· καὶ ὑπὸ τῶν ἀπίστων ἀναρ-
τηθεὶς, καὶ τοξευθεὶς, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέτετο,
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ζωσίμου.

Στίχ. Ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ Ζώσιμος θεῖς φιλάτην,
εἶφει θανῶν, ζῆ ψυχικὴν ζωὴν, Λόγε.

Ούτος ὑπήρχε στρατιώτης ἐπὶ Τραϊανῶ τοῦ βασιλέως,
ἐξ Ἀπολλωνιάδος τῆς ἐν Σαζοπόλει, ἡγεμονεύοντος
τῆς ἐν Πισιδίᾳ Ἀντιοχείας Δομετιανοῦ. Ῥίψας δὲ αὐ-
τοῦ τὰ ὄπλα, καὶ προσφυγὼν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
τοῦ ἐν Χριστῷ κατηξιώθη Βαπτίσματος. Ὄθεν ἀχθεὶς
πρὸς τὸν Ἠγεμόνα, καὶ ἑαυτὸν εἶναι Χριστιανὸν ὁμολο-
γήσας, ἐπὶ κραββάτῳ χαλκῷ πυρωθέντι ἐπιτίθεται, ἐκ τεσ-
σάρων ταθεὶς. Μεταβληθέντος οὖν τοῦ πυρός εἰς δρόσον,
πολλοὶ τῶν παρόντων, καταπλαγέντες τὸ θαῦμα, προσήλθον
τῷ Χριστῷ· ὁ δὲ Ἅγιος Ζώσιμος, κρηπίσι καθηλωθεὶς,
καὶ πῶλοις προσδεθείς, συνδραμεῖν ἠναγκάσθη τῷ Ἠγε-
μόνι, ἐπὶ τὴν Κανατιῶν πόλιν ἐλαύνοντι, ἐπὶ τρισὶν ἡ-
μέραις ἄσιτος διαμένων. Θεόθεν δὲ δύο παῖδων ἐπιφα-
νέντων αὐτῷ, καὶ τοῦ μὲν ἄρτου, τοῦ δὲ ἐν ἀγγεῖῳ ὕδατος
κομιζόντος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, τούτων μετέλαβεν. Ἀχ-
θεὶς δὲ εἰς ἐξέτασιν, πάλιν κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ λαμ-
πάσι πυρός κατακαίεται, καὶ σιδήροις ὀξέσι κατακεντᾶται
τὸν νῶτον, καὶ ξυρῶ τέμνεται τὰ νεῦρα, καὶ τὰ ὀστά
συντρίβεται σιδηραῖς σφαίραις· καὶ οὕτω τὸν αὐχένα τμη-
θεὶς, τὸν τοῦ Μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ζήνωνος.

Ούτος, ἀποταξάμενος τὸν κόσμον, καὶ μαθητεύσας τῷ
μεγάλῳ γέροντι Σιλουανῷ, διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης
αὐτῷ ὑπακοῆς, καὶ ἀκρας ἀσκήσεως, καὶ ἀκτημοσύνης,
γένετο σημειοφόρος· καὶ γὰρ πολλοὺς ἐξ ἀνθρώπων ἀπή-
λασε δαίμονας. Οὕτως ὁσίως βιώσας τοῖς ἀγγελικοῖς
ἀγωνίσμασιν, ἐπὶ χρόνοις δυοῖν καὶ ἐξήκοντα, πρὸς Κύ-
ριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ 7'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Τὸν θεοειδέστατον, μεθέξει Θεότητος, γενό-
μενον ἅπαντες, Ἰεῖδαν ὑμνήσωμεν, ἐνθέως
μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η πνευματοκίνητος, καὶ θεόπνοος γλωσ-
σά σου, τὸν κόσμον ἐπέστρεψε, Χριστοῦ

(*) Περὶ τοῦ Θαδδαίου, τοῦ θεραπεύσαντος τὸν Τοπάρχην
Ἀδγαρον, ὅρα ἐν τῷ Μ. Ὁρολογίῳ, Αὐγούστου 21.

τῷ κηρύγματι, ᾧ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέμει σοι οὐράνιον, κληρουχίαν Κύριος, καὶ θρόνον ὑπέρλαμπρον, ἐν ᾧ καθεδούμενος, ἐνθέως μελωδήσεις· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμῃ σε, Θεοτόκον ἅπαντες, κηρύττομεν πάνταγε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, ᾧ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ἡ. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Πλοῦτον τῶν ἐθνῶν, καὶ βασιλέων γέρας, εὐκλείας ἀπειλήσας, βρωῶν Ἀπόστολε· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερουψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ολὴν τὴν αὐγήν, τοῦ Παρακλήτου Μάρκαρ, ἐδέξω φοιτήσασαν, κραυγαῶν ἐνδοξε· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερουψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμνοῖς οἱ πιστοὶ, τὴν σοὶ δοθεῖσαν αἰγλήν, Ἰούδα γεραίρομεν, προθύμως ψάλλοντες· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερουψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε καλλονὴν, τοῦ Ἰακώβ ὑμνῶμεν, Μαρρίαν τὴν ἄχραντον, συμφώνως κράζοντες· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερουψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» **Σ**παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελλον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερουψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Α'παστράπτων Ἐνδοξε, φωτοχύτῳ Πνεύματος αὐγῇ, θαυμαίων τὰς ἀστραπάς, τῶν ὑπερφυῶν, τοῖς πᾶσιν ἀπέπεμπες, ὡς μαθητῆς τοῦ Ἐμμανουὴλ· ὃν μεγαλύνοντες, σὲ θεόπτα μακαρίζομεν.

Σὺν Ἀγγέλων τάξεσι, παρεστῶτες οἱ θεοειδεῖς, αὐτόπται καὶ θεωροὶ, τοῦ μονογενοῦς, τοῦ σάρκα πτωχεύσαντος, ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦτον ἐκτενῶς, νῦν ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ως τεκοῦσα Πάναγνε, τῶν κτισμάτων τὸν Δημιουργόν, κατὰ παντὸς γεννητοῦ, φέρεις τὴν ἀρχὴν, ἀσύγκριτον ἔχουσα, ὑπεροχὴν καὶ ὑπερφερῆ· ὅθεν τὸν τέκνον σου, προσκυνοῦντες σὲ δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Η**σαΐα χόρευε, ἡ Παρθένο· ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱόν τὸν Ἐμμα-

» νοὴλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὀνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, Ἐπισκόπου Πατάρων.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

• Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Μέθοδον ἡ μνήμη σου, ἡμῖν σωτήριο φέρουσα, Ἱεράρχα Μεθόδιε, λαμπρῶς ἐπέδημησεν· ἐν αὐτῇ διό σε, ἀνυμνολογοῦμεν, ἀνακηρύττοντες τοὺς σοὺς, παιδρὸς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα, δι' ὧν τὸν πολυμήχανον, καὶ πονηρὸν κατεπάλαισας, καὶ τῆς νίκης διαδήμα, ἀνεπλέξω γηθόμενος.

Λόγοις κατεφώτισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, Θεοφάντορ Μεθόδιε· ἄθλων δὲ λαμπρότητι, τῆς πολυθείας, ἐμείωσας ζέφον, καὶ μεταβέθηκας πρὸς φῶς, ἱεροφάντα νῦν τὸ ἀνέσπερον· διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανηγυριν, ἐορτάζομεν σήμερον, εὐσεβεῖς λαμπόμενοι.

Αἶμασιν ἐπέχρωσας, τὴν ἱεραὴν διπλοῖδα σου, Θεοφάντορ Μεθόδιε, μεθ' ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων μάρκαρ, ἐχώρησας χαίρων, καὶ κατοπτεῦεις τηλαυγῶς, τὴν τῆς Τριάδος Δεῖαν λαμπρότητα, μούμενος τρανότερον, τὰ ὑπέρου καὶ διάνοιαν, καὶ θεοῦμενος ἄριστα, Ἱεράρχα πανέλθιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τοῦ Βασιλέως παλαιόν, δυσωπῶ πολυῦμνητε· Τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγῶγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροβεβακίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν σόρυττέμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἐκλαίει βοῶσα· Τί τοῦτο γίγνομαι; τί σοι ἀχαρίστος λαός, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς,

καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε ;
Καταπλήττομαι ἐνδοξε, σὴν ἐκείσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ
Ἀκροστιχίς:

Τῆς ἀρετῆς μέθοδόν με, πανόλβιε μύστα, διδάξον.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος βαρύς. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.
Τρίβου συντονωτάτης, πρὸς τὸν Θεόν με φε-
ρούσης, δεικνύων τὴν μέθοδον, Ἱερομύστα
δίδαξον, ὅπως τῆς ἀτελευτήτου, τύχοιμι ζωῆς,
ταῖς πρεσβείαις σου πάνσοφε.

Ἡστραφας φωτοφόρος, ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίᾳ, διτταῖς λαμπρυνόμενος, Ἱερο-
φάντα χάρισιν ὅθεν διπλοῖς σε στεφάνοις, ἱε-
ροπρεπῶς ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν.

Στέφει τοῦ μαρτυρίου, ἱερωσύνης τε μύρω,
Ἡαμμακάαρ κοσμούμενος, δι' ἀμφοτέρων
ἡστραφας ὅθεν τῆς ἀληθεστάτης, καὶ Θεοει-
δοῦς κληρουχίας τετύχηκας.

Ἄμωμος ὡς θυσία, καὶ ἱερά τῷ Δεσπότη,
καὶ ζωσα καὶ ἔμψυχος, ἱερουργήθης ἐν-
δοξε ὅθεν θυσιαστηρίῳ, τῷ ἐν οὐρανοῖς προσε-
δέχθης Μεθόδιε. Θεοτοκίον.

Ρύστην βροτείου γένους, καὶ λυτρωτὴν καὶ
σωτῆρα, Χριστὸν ἡμῖν τέτοκας, Παρθε-
νομητορ ἄχραντε ὅθεν σαφῶς σε εἰδότες, πρό-
ξενον ζωῆς αἰωνίου δοξάζομεν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ κατ' ἀρχαῖς τοὺς οὐρανοὺς.

Ἐπιπολάζουσας ἰδῶν, τὴν τοῦ Ὀριγένους
ἀπάτην, ὡς ὑπάρχων ἄριστος ποιμὴν, τῷ
θεῷ πυρὶ συντόμως ἐφλέξας, πᾶσαν ἐκείνου
τὴν ἀγλὴν, τὴν ἀπαστραύπτουσαν αἴγλην, ἄψα
τῆς σοφίας σου Θεόληπτε.

Τῆς παρθενίας τὸ σεπτὸν, καὶ τῆς ἀγνεῖας
τὸ κάλλος, διὰ πείρας Ἐνδοξε μαθῶν, σο-
φία τῇ σῇ καὶ λόγων χάριτι, πᾶσι τὴν τούτων
καλλονὴν, ὑποδεικνύεις θεόφρον, καὶ τὴν αἰω-
νίζουσαν φαιδρότητα.

Ἡτῶν σῶν λόγων ἀστραπή, καὶ ἡ τῆς
γνώσεως σάλπιγξ, καὶ δογμάτων εὐση-
μος φθογγή, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν Ὁ-
σιε, πάντας καλοῦσα τοὺς πιστοὺς, πρὸς
μετουσίαν παμμακάαρ, τῶν ἐπουρανίων ἀπο-
λαύσεων.

Στερεωτέρας ἐδωδῆς, πνευματικῶν συμπο-
σίων, οἱ πλησιέντες Πάνσοφε τῶν σῶν, τὴν

ὄντως τρυφὴν ἐκεῖθεν τρέφονται, τὴν διαμένου-
σαν αἰεὶ, συμφυομένην ἀρρέυστως, καὶ συναυ-
ξουμένην τοῖς μετέχουσι. Θεοτοκίον.

Μετὰ τοῦ θεοῦ Γαβριὴλ, εὐλογημένη τὸ
Χαῖρε, σοὶ Παρθένε κράζομεν αἰεὶ· χα-
ρᾶς γὰρ ἡμῖν αἰτία γέγονας, καὶ εὐφροσύνης
ἀληθοῦς, τὸν λυτρωτὴν καὶ σωτῆρα, πάντων
μετὰ σώματος κυήσασα. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχαῖς τῆς οὐρανοῦς, παντοδυνα-
μω σε λόγῳ, στερεώσας Κύριε σωτῆρ,
καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θεῷ Πνεύματι, πᾶ-
σαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέ-
τρα, τῆς ὁμολογίας σου στερεώσον.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Θυσιαστήριον τερπνὸν τὴν καρδίαν, ἀποτε-
λέσας ἐν αὐτῷ ἀναιμάκτους, ἱερουργέ
προσήγαγε θυσίας Θεῷ· ἀθλήσας δὲ στερεό-
τατα, καὶ τυθεὶς προσηνέχθης, θυσία ὡς Μεθό-
διε, δι' ἡμᾶς τῷ τυθέντι ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευς
αἰεὶ, πάντας σωθῆναι, τοὺς πόθῳ ὑμνῶντας σε.
Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀ-
μαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσω-
μεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες, ἐκ βάθους ψυχῆς·
Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα·
σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμά-
των· μὴ ἀποστρέψης σοὺς δούλους κενούς· σὲ
γὰρ καὶ μόνην, ἐλπίδα κεντήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ παναμώμητος ἀμνάς καὶ Παρθένος, ὃν
ἀπεκύησεν Υἱὸν ἠπλωμένον, ἐπὶ Σταυ-
ρῷ ὡς ἐβλεψεν ὀδύνας τὴν ψυχὴν, καιρίαις κα-
τεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· Ποῦ σου, τέ-
κνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμαμάτων, μνήμη
ὧν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; ἀλλ' εἰς τὸ
σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις.
Υἱμῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ πατρικὸς κόλπος.

Εἰς ἀρετῶν σὺ περιωπὴν, μαρτυρικῶς τε-
λειωθείς διέδραμες, μεγαλόδωρον ἀντί-
δοσιν, τῆς ἱερουργίας σου, κομισάμενος Παμ-
μακάριστε.

Θρόνον λαχὼν ἱεραρχικόν, (ἱερωτάτην γὰρ
ζωὴν ἐκέκτησο) τὴν ὀρθόδοξον ἐκήρυ-
ξας, πίστιν Πανσεβάσμις, καὶ ἐδίδαξας σοῦ
τὸ ποιμνιον.

Ὁ γλυκασμὸς ὁ ψυχωφελὴς, τῶν σῶν δογ-
μάτων ὡς πηγὴ προέρχεται, τοὺς μετέ-
χοντας εὐφραίνουσα, καὶ καταγλυκαίνουσα τὰ
τῆς ψυχῆς ἡμῶν αἰσθητήρια.

Διαφανές ὡς ἔσοπτρον Θεοῦ, Δείας ἐμφάσεις ἀπλανῶς δεχόμενος, ἀναδέδειξαι Μεθόδιε· δι' εὐτονωτέρας γάρ, σεαυτὸν σπυδῆς ἀπεσιτίλθωσας.

Θεοτοκίον.

Ο πατρικούς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεός, διαφυλάξον τὴν ποιμνὴν σου, τῆς οἰκονομίας σου προσκυνούσας τὰ Δεῖα σύμβολα.

ᾠδὴ ε'. Κύριε ὁ Θεός μου.

Νέκρωσιν ζωηφόρον, ἐνεδύσω Πάτερ πρότελευτῆς σου, καὶ ξίφει τεμνόμενος, τῷ τοῦ μαρτυρίου σου, πρὸς ζωὴν ἀπειροπλασίως, μετετέθης ἔνδοξε κρείττονα.

Μύστα τῶν ἀπορρήτων, κοινωνε τῆς ἀνω χοροστασίας, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε, σῶσον παναοίδιμε, πειρασμῶν δεινῶν ταῖς ἐφόδους, διαλύων ταῖς ἰκεσίαις σου.

Εχῶν πρὸς τὸν Δεσπότην, παρρησίαν Πάτερ, οὐ καὶ τὸ πάθος, προθυμῶς ἐζήλωσας, διὰ τῶν ἀγώνων σε, τοῖς πιστοῖς τὴν Δείαν εἰρήνην, καὶ γαλήνην αἴτησαι πάνσοφε.

Πρῶτον ἱεουργήσας, τὸν ἀμνὸν Θεοῦ τὸν ταῖς ἀμαρτίας, τοῦ κόσμου καθαίροντα, ὕστερον θυόμενος, λογικῆ καὶ ζῶσα θυσία, προσηνήχθης τούτῳ Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν τὴν ἐσκοτισμένην, δοχεῖον ὑπάρξασα, τῆ ἀκαταλήπτου φωτός, καὶ ναὸς τῆς Δείας ἀκτίνος, τῷ φωτί σου λάμπρυνον δέομαι.

ᾠδὴ ε'. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Νυσταγμὸν βλεφάροις, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς δέ σου ὕπνον, Παμμάρ οὐκ ἔδωκας ἕως πάντων, τῶν παθημάτων σεαυτὸν ἠλευθέρωσας, καὶ χωρητικὸν ναὸν εἰργάσω, τῆς ἀκτινοβόλου ἀστραπῆς τοῦ Πνεύματος.

Ολικῶς τῇ Δείᾳ, καὶ Θεοειδαὶ λαμπηδόνι, Θεόφρον ἐνούμενος τῆς ἐνθέου, ἱερωσύνης κανὼν ἐχημάτισας, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν μεσίτης ὄφθης, πάσης Ἐκκλησίας τῶν πιστῶν Μεθόδιε.

Λαμπροτάτῳ βίῳ, ἢ φωτιστικῆ συνελθούσα, τῶν ὄντων κατάληψις Θεορρήμων, φωτός λαμπτήρα τῷ κόσμῳ σε ἔδειξε, τὴν αἰρετικὴν ἀδολεσχίαν, καὶ τῆς ἀθείας τὴν ἀχλὺν διώκοντα.

Θεοτοκίον.

Βασιλίδα πάντων, σὲ τῶν γεγονότων εἰδότες, Θεὸν ὡς γεννήσασαν, Θεομητορ τῶν ἐκ μὴ ἔντων, τὰ πάντα ποιήσαντα, τὴν χαρμονικὴν ὑμολογίαν, μετὰ τοῦ Ἀγγέλου Γαβριὴλ σοὶ κράζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλοῖς ποντούμενον ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θνητῷ προσριπτούμενον, ὡς ὁ Ἰωάνης Χριστὲ βοῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῆ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, Ἐπισκόπου Πατάρων.

Στίχοι.

Μέθοδον Μεθόδιος βίου πρὸς βίον,

Μεθεὶς ἔδειξε, οὐ μεθοδος οὐ πέλει.

Εἰκάδι ἀρχιθύτην Μεθόδιον ἄορ κατέπεφνεν.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ παιδῶν ἑαυτὸν τῷ Θεῷ ἀναθεῖς, σκεῦος Δείον καὶ δοχεῖον Δείου Πνεύματος γέγονεν. Ὄθεν καὶ ὑπὸ τῆς Δείας χάριτος τὴν ἱερωσύνην ψήφῳ Θεοῦ λαβὼν, καλῶς καὶ σεφιλῶς ἐποίμανε τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποιμνιον, λόγοις προσηνέσι καταφωτίσας τὸ τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα. Διὸ καὶ τὴν Ὀριγένης πλάνην ἐπιπολάζουσαν ἰδὼν, ὡς ἄριστος ποιμὴν, πυρὶ Δείῳ ταύτην κατέφλεξε, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν καὶ σκοτόμαιναν ἐκμειώσας, σοφία λόγων καὶ Δεία χάριτι. Ἡ δὲ τῶν λόγων αὐτοῦ ἀστραπή, καὶ ἡ τῆς γνώσεως σάλπιγξ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξελήλυθεν. Ὄθεν μὴ φέρων ὁ ἐχθρὸς τὴν παρρησίαν καὶ ἐνστασιν τοῦ μεγάλου, ὀπλίξει τοὺς ἑαυτοῦ ὑπουργοὺς πρὸς τὴν τούτου ἀναίρεσιν. Ὁ δὲ, πρὸ τῆς μαρτυρίας νέκρωσιν ζωηφόρον ἐνδυσάμενος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς, πρὸς τὴν κρείττονα ζωὴν μετετέθη· πρῶτον μὲν ἱεουργῶν τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ὕστερον δὲ θυόμενος, προσήχθη τῷ Χριστῷ θυσία ζῶσα· ὅθεν καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθη ὁ γενναῖος πρόμαχος τῆς ἀληθείας· καὶ αἵμασι μαρτυρικοῖς τὸ τέλος ἀπνευγκάμενος, ἀνεπαύσατο αἰωνίως.

Οὗτος ὁ Δείος τῷ ὄντι τοῦ Θεοῦ Ἱερεὺς τε καὶ Μάρτυς κατέλιπεν ἡμῖν συγγράμματα τῆς αὐτοῦ φιλοπονίας, πάσης γνώσεως καὶ ὠφελείας τυγχάνοντα. Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων σαφέστατα προεβίβησεν, καὶ προηγόρευσεν εὐκρινέστατα, περίτε τῶν βασιλείων ἐναλλαγῆς, καὶ μεταβολῆς, καὶ μεταποιήσεως, καὶ ἔθνων ἐκδρομῆς, καὶ χωρῶν καὶ τόπων ἐρημώσεως καὶ ἀφανισμοῦ· περὶ τε ὀρθοδόξων καὶ αἰρετικῶν βασιλείων, καὶ περὶ τῆς συντέλειας τοῦ κόσμου, καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ καὶ πανωλεθρίας πάσης σαρκὸς ἀνθρωπίνης. Ταῦτα πάντα σαφέστατα ὁ Δείος οὗτος προεβίβησεν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ιερωμένος Θεόφρον, καὶ Μαρτύρων τῆς ἀληθείας, φαιδρῶς ἐκλάμπων ἐν αἵματι, σὺν αὐτοῖς τῷ Δεσπότη μελπεις ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εστηριγμένος τῇ πίστει, τῶν εἰδώλων ἔσθης φλόγα, ῥαῖς ἀγίων αἱμάτων σε, διὰ τῆς μαρτυρίας οὕτω κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

δωκε, σου τὸ ἄμωμον, καὶ πολυάθλον σῶμα, τὸ νικῆσαν, διαβόλου τυραννίδα, τῇ συνεργείᾳ τῆς χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σῆ, ἐν σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ὃν ἰκέτευε, πειρασμῶν λυτρωθῆναι καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει Παναγία, εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σε, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μῆμε μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας (*).

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.)

Ἰουλιανὸν ὕμνοισι Μάρτυρα στέφω.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὤδῃ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Γεροῖς εὐφημείσθω, ὕμνοισι Ἀθλητᾶ σου ἡ αἰοιδίμος, καὶ ὑπέρτιμος μνήμη· ἀπροσίτῳ γὰρ δόξῃ δεδοξασται.

Οἴλισθον ἔχ ὑπέστης, διηγωνισμένος τὸ μαρτύριον, τοῦ Χριστοῦ Στρατιῶτα, ἀσθιγείᾳ σαρκὸς μέχρις αἵματος.

Υπὲρ αἴγλην χρυσοῦ, τοῖς μαρτυρικοῖς ἐναγλαΐζεται, αἰκισμοῖς ἀπαστράπτων καὶ πολύτιμον λίθον ὁ Ἅγιος. Θεοτοκίον.

Αᾠχραντε Θεοτόκε, ἡ σσαρκωμένον τὸν αἰδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὕμνοῦμέν σε.

Ὤδῃ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λίθαις εἰ προστέταγμαί, θεολατρεῖν χειρῶν ἔργοις, Ἰουλιανός, τῷ φρενοβλαβοῦντι, δικαστῇ ἀπεφθέγγετο.

Ἰστασο πρὸ βήματος, τυραννικοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, Ἰουλιανέ, ὡς Κριτῇ τῶν ζώντων, καὶ νεκρῶν παριστάμενος.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ δύο Δοξαστικὰ οὐκ εὐκαταφρόνητα, μετὰ τε τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια, καὶ ἐν ταῖς τοῦ Ἀποστόλου, ἀμφότερα εἰς Ἦχον πλ. β΄.

Αφρων οὐ γεγένημαι, ὁμολογῶν Θεὸν ἔφη, Ἰουλιανός, ἓνα ἐν Τριαδί, ἀμερίστως ὑμνούμενον. Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολαῖς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• Σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Υδάτων πνιγμονῇ, τὸ μακάριον τέλος, δεξιόμενος Σοφῆ, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τούτοις ἐναπέπνιξας, καὶ τὴν νίκην ἀπέληφας· ὅθεν πόθῳ σου, τὴν ἀξιεπάεινον μνήμη, ἐορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν σε πρεσβεύειν, Χριστῷ ἰκετεύομεν.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίβη τοῖς πίσει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλούζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέμου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεῆ ὑπεράγαθε;

Ὤδῃ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νιφετώδεσι μάστιξιν, Ἰουλιανός τὸ σῶμα προδίδωσιν· ἀνεπαίσθητος τῶν πόνων γάρ, τοῦ Χριστοῦ τῷ πόθῳ ἐφυλάττετο.

Ουρανίου ὑπέρτιμε, Ἰουλιανέ χλιδῆς ἐφιέμενος, τοῖς διώκταις τὴν ἐπίγειον, ὡς Χριστοῦ θανάτων καταλέλοιπας.

Νικητὴν δεισιδαίμονος, πλάνης οὐ σαρκὸς ἡ ῥώμη Πανέντιμε, ἀλλὰ πόθος ὁ ἀήττητος, τῶν Χριστοῦ παθῶν σε ἀπειργάσατο.

Υπερέπτης ὡς πτέρυξι, τοὺς τῆς ἀσεβείας βρόχους στερρότητι, καὶ τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, πρὸς σικηναῖς Μαρτύρων ἐπαγόμενος.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύττομεν· τὸν γὰρ ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης ἀειπάρθενε.

Ὤδῃ ε΄. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μιμούμενος ἐν πᾶσι πανεύφημε, τὸν Δεσπότην, ἔστης ἐπὶ βήματος, παρανόμων τῶν κρινόμενος.

Νομίμως ἠγωνίσω καὶ τέθυσαι, τῷ Δεσπότῃ, ὡς ἀρνίον ἀνακον, χερσὶν ἀνόμων Μακάριε.

Οσίως μαρτυρήσας αἰοῖδιμε, ἐπεγνώσθης, Ἰουλιανέ μακάριε, ὑπὸ Θεοῦ παντοκράτορος.
Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

ᾠδὴ ε΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ικρίῳ προσπαγέντος σου Χριστέ, ὁ κλεινὸς Σεράπων σου, οὐκ ἐπαισχύνεται, ἀλλ' ὡς δόξης κοινωνὸς ἐναβρύνεται.

Σεσίγηται τῆς πλάνης τὰ αἰσχρά, Σηγοῶρων γλώσση δέ, θεῖα μυστήρια, τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἐκκαλύπτεται.

Ιάματα παθῶν παντοδαπῶν, καὶ πταισμάτων ἄφεςιν, αἴτησαι ἔνδοξε, Ἀθλητὰ τοῦ Σωτῆρος τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ σε τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν, οὐράνιον κλίμακα· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

ᾠδὴ εἰς τὸν Εἰρμόν.

• **Χ**ιτῶνά μοι παράσχε φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ, τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Στίχοι.

Φέρων τὴν χρῆμα σάκκος ἄξιον πόλου,
Ἰουλιανόν, βάλλεται πόντου μέσον.

Σάκκῳ Ἰουλιανὸς βυθὸν εἰσέδου εἰκάδι πρώτη.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἀναζαρβέων πόλεως, τῆς δευτέρας τῶν Κιλικίων Ἐπαρχίας, υἱὸς τινος Βουλευτοῦ, μητρὸς δὲ Χριστιανῆς. Παρ' ἧς τὴν κατὰ Χριστὸν εὐσέβειαν μεμαθηκώς, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θεῶν γραφῶν σχολάσας, ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας διαβληθεὶς, προσήχθη Μαρκιανῷ τῷ Ἡγεμόνι· καὶ μὴ καταδεχόμενος δύσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ σώματος αἰκίζετο. Εἶτα ἐν τῇ φρουρᾷ τεθείς, καὶ τῇ μητρὶ συμβούλῳ χρησάμενος, ἐμμένειν εἰπούση αὐτῷ, καὶ ἐναποθνήσκειν τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, ἐν σάκκῳ βληθεὶς, μεστῷ ψάμμῳ, καὶ ἐρπετῶν ἰσοδύλων, καὶ λοιπῶν ὀφθῶν, μέσον τοῦ πελάγους ἀφίεται, καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτύρου στέφανον δέχεται. Τοῦτον καὶ ὁ μέγας Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀφροδισίου.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Κιλικίων χώρας, τὸν Χριστὸν ἄνωθεν σεβόμενος καὶ προσκυνῶν. Συσχεθεὶς δὲ καὶ Διο-

νυσίῳ τῷ Ἀρχοντι προσαχθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν εἶναι Θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογήσας, πεπυρωμένοις σιδήροις τὰ νῶτα καταφλέγεται, καὶ εἰς λίθινα μολύβδου πλήρη καχλάζοντα ἐμβάλλεται, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμάται· καὶ παραδόξως ἐκ πάντων ῥυσθέντι, ἐπιφανείσα ἐν τῷ θεάτρῳ λείαινα, αὐτῷ ἀπολύεται, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φεγγαμένη, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο· οἱ καὶ τὸν Χριστὸν παρρησια κηρύξαντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τοῦτο δὲ ὁ τύραννος θεασάμενος, κελυεὶ πέτραν μέσον διαιρεθῆναι, καὶ ἅμα τῇ διαιρέσει τὸν Ἅγιον ἀπλωθῆναι· ἄνωθεν δὲ τοῦ τμήματος ἐπιτιθέντος παρὰ πέντε καὶ πεντήκοντα στρατιωτῶν, παρευθὺς ὁ Ἅγιος τὴν ψυχὴν ἀφείς, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τερεντίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Μύρον εὐῶδες ἀποστάζει, ἢ αἰοῖδιμος καὶ ἔνδοξός σου μνήμη, Στρατιῶτα Χριστοῦ, τοῖς ψάλλουσιν ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α ῥήτος δόξα περιστέφει, τοὺς πρὸς αἴνεσιν τὴν σὴν συνειλεγμένους, Στρατιῶτα Χριστέ, καὶ ψάλλοντας ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρῆσει τυράννου ἀπειθήσας, οὐκ ἐλάτρευσας Ἀοῖδιμε τῇ κτίσει, ἀλλ' ἢ μόνῳ Θεῷ, τῷ ζῶντι ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τύφον κατέβαλες τυράννου, στηλιτεύσας τὴν ἀνόμων ἀφροσύνην, καὶ τὴν δόξαν Χριστοῦ, ἐκήρυττες κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαίροις πανάμωμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν σαρκὶ τῷ κόσμῳ, τὸν ἐκ πλάνης ἀγνή, λυτρούμενον τοὺς πίστει, σὲ Θεοτόκον Δεσποίνα, ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

ᾠδὴ η΄. Μουσικῶν ὀργάνων.

Υπεθώπιε μεν ὁ ἀλάστωρ, καὶ βασιάνισε σε ἔξεκαλεῖτο, πρὸς πλάνην Ἰουλιανέ· αὐτὸς δὲ ἀνεβόας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρωμαλεωτέρως ὡσπερ λέων, μετὰ ταῖς αἰκίας τοῖς τυράννοις, προσβάλλεις Ἰουλιανέ, κραυγάζων νηφαλέως· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αρετῆς ἀπάσης ἔμπιους στήλη, ἀσεβείας θρίαμβος ὠραίης, ἐν πόλεσι περιαχθεὶς, ἐβόας ἀναμέλπων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοβαρῆ πυρὸς οὐκ ἀπειλή με, οὐδ' ἀκμή τοῦ
ξίφους ἀποστήσει, τοῦ πλαστουργήσαντος
Θεοῦ, ἐβόας ἀναμέλπων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ως τῶν ὄλων Κύριον τεκῆσα, καὶ Παρθένος
μείνασα Μαρία, καὶ μετὰ τόκον οἱ πιστοί,
ἀξίως ἀνυμνοῦντες, τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν, καὶ
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**ουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
• λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
• τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
• τὸν Κύριον ἀνύμνου, καὶ ἐδοξολογοῦν εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὤδη δ'. Τὴν Ἀγνὴν ἐνδόξως.

Τοῦ τυράννου τύπον κατέβαλες, Χριστοῦ
Στρατιῶτα, καὶ ἀνδρείως ἠγώνισαι κα-
τὰ κράτος, ἐκνεύρισας τοῦτον· διό σε μακα-
ρίζομεν.

Επηρμένον ὄμμα κατέβαλες, Θεοῦ Στρα-
τιῶτα, ἀσώματου ἀλάστορος, προσπα-
λαίσας μετὰ σαρκὸς ἀνδρείως, Χριστὸν με-
γαλύνων ἀεὶ.

Φωλεὺς ἐξέφυγες δράκοντος, ἐχθρῆ ἀρχεκά-
κου, θαλαττίοις Μακάριε κενεῶσιν, ἐμβε-
βλημένος· ὄθεν σε ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ως καλῶς τοῖς ἄθλοις ἠγώνισαι, ὑπὲρ τοῦ
Δεσπότη· ὡς ὠραίως κατέστυψαι, δεξιᾷ
δεσποτικῇ! διό σε ἀξίως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ο Μωσῆς ἐν βᾶτῳ κατεῖδε σε, Ἀγνὴ ἐν τῷ
ὄρει, δεχομένην τὸ ἄστεκτον, τῆς Θεό-
τητος πῦρ ἀφλέκτως· ὄθεν σε πάντες μεγα-
λύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν Ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεο-
• τόκον· τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, δεξα-
• μένην ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις μεγα-
• λύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου,
Ἐπισκόπου Σαμωσαίων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἐνδοξε; Ἱεράρχην ἀληθῆ,
καὶ ἱερὸν δογματιστὴν· ὀρθοδόξων στη-
ριγμὸν, καὶ Ἐκκλησίας ὀφθαλμὸν· φωστῆρα,
νοητὸν φῶς ἀπαστράπτοντα· Μαρτύρων, εὐ-
κληρία διαπρέποντα· τῆς ἀληθείας ὑπέρμα-
χον· μέγαν τοῦ ψεύδους κατήγορον· Ἰκέτευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Ἱεράρχα προσφθέξωμαι; ποταμὸν τῆς
νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ, καταρδεύον-
τα τὴν γῆν, ἐπιρροαῖς πνευματικαῖς· κρατῆρα,
θείου ναύματος πληρούμενον, Ἀρεῖν, τοὺς ὁμό-
φρονας βυθίζοντα· στύλον πυρὸς προηγούμενον,
νέου λαοῦ θεῖα χάριτι· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Εὐσέβιε; εὐσεβείας ποριστὴν,
καὶ ἀσεβείας μειωτὴν· ἀθλοφόρων καλλο-
νὴν, καὶ ἱερέων χαρμονὴν· δρεπάνην, τὰ ζιζά-
νια ἐκτέμνουσαν, τὸν σῖτον, τὸν οὐράνιον συνα-
γουσαν· πηγὴν θαυμάτων ἀένναον, νόσων ἐξαί-
ρουσαν καύσωνα· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ὁμοιωθῆς ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν
οὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τῷ πῦρ
μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα, καὶ
τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι
καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ
διαλίπης πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν πα-
γίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖνα ἡ ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἠπλω-
μένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μη-
τρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ
ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς
Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς
παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν
Θεέ μου συγκατάθεσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήγης, καὶ τὰ Ἅγια ἔτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Τῆς εὐσεβείας τὸν φερώνυμον σέβω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Τῷ ἀκροτάτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ Ἱερέων χοροῖς, μακάριε συνταττόμενος, καὶ ταῖς μαρτυρικαῖς εὐκλείαις ἐγκοσμούμενος, τοὺς πίστει ἐορτάζοντας τὴν σὴν, Εὐσέβιε μακάριε, μνήμην περιφύλαττε, Χριστὸν ἐξιλεούμενος.

Ἡ δὴ τῷ πόθῳ Χριστοῦ πυρπολούμενος, ἀπὸ νεότητος σὴν, σάρκα καθυπέταξας, παμμάκαρ τῆς ψυχῆς ταῖς ἱεραῖς δυνάμεσι, καὶ σκεῦος ἱερὸν ἀποδειχθεὶς, λαὸν ἐν ὁσιότητι, Ὅσιε ἐποίμανας, χρισθεὶς μύρω τῆς χάριτος.

Σὲ ποιμενάρχην τὸ Πνεῦμα προβάλλεται, αἰρετιζόντων ἀχλὺν, λόγοις σελασφόροις σου, σκεδάζοντα σοφέ, καὶ προφανῶς δεικνύοντα, τὴν τρίβον τὴν ὀρθὴν, τοῖς ἐν αὐτῇ ὁσίως ἐπιβαίνουσι, μέγιστε Εὐσέβιε, φωστήρ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Θεὸν ἡ κυήσασα, τοὺς εὐλογούντάς σε νῦν, Ἀχραντε εὐλόγησον, καὶ πρὸς τὰς ἀγαθὰς εἰσόδους χειραγώγησον, καὶ ἔμπλησον ἐνθέων ἀρετῶν, καὶ ψάλλειν ἐνδυναίμωσον. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

ᾠδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Υπῆρξας πρᾶος καὶ ἀνεξίκακος, ταπεινῶν καὶ μέτριος, καὶ ἀγάπης θείας ἔμπλεως, Μαρτύρων ἐπὶ τέλει, κοσμηθεὶς στεφάνῳ.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος Εὐσέβιε, ἱερώτατε λαμπόμενος, εἰς τὰ Ἅγια ἀνέδραμες, φαιδρῶς τὰ τῶν Ἁγίων, δόξη ἐστεμμένος.

Ελέγχων Ἀρείου τοὺς ὁμόφρονας, διωγμούς Μακάριε ὑπήνεγκας, βιαιετατὸν τε θάνατον διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης ἠξιώθης.

Θεοτοκίον.

Βουλῆσει Πατρός τὸν Λόγον τέτοκας, ἐπελεύσει Πνεύματος, Παναγία Μητροπαρθενε, Ἀρχιερέων δόξα ὅθεν σε ὑμνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν φόβον σε Κύριε ἐμφύτευσον, ἐν ταῖς
» καρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενοῦ
» ἡμῖν στερέωμα, τῶν σε ἐν ἀληθείᾳ, ἐπι-
» καλουμένων.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φαιδρύνας τὸν βίον σου, τῶν ἀρετῶν καλολογαῖς, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, καὶ Ἱεράρχης σεπτὸς, παμμάκαρ Εὐσέβιε· αἵματι δὲ Μαρτύρων, σεαυτὸν ὠραΐσας, ἄνω πρὸς τὰς αὐλούς, μετετέθης χορείας· μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστὸν Πάτερ ἰκέτευε. Θεοτοκίον.

Ελπὶς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιοτήτων εἰς σέ, ἡ μόνη κυήσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· τοῦτον σὺν τοῖς Ἄγιοις, Ἀποστόλοις δυσώπει, δοῦναι τῇ οἰκουμένη, ἰλασμόν καὶ εἰρήνην, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους, βίου διάρθρωσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μητέρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, πᾶσι δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Εστησας σοφέ, τῆς πλάνης σπηεδόνα, ἄλατι τῶν σῶν, νοστήμων διδαγμάτων, καὶ τοὺς νοσοῦντας αἰρέσει κακοπιστίας, μακάριε ὑγιώσας Εὐσέβιε.

Ἰθυνας λαὸν, πρὸς ὄρμον σωτηρίας, Ἀρειανικὴν, βυθίσας ἀπιστίαν, τῇ τῶν αἱμάτων πλημμύρᾳ Ποιμὴν καὶ Μάρτυς, Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα.

Αστρον φαιινόν, ἀνέτειλας ἐν κόσμῳ, φέγγει ἱερῶν, δογμάτων καταυγάζων, τὰς διανοίας Παμμάκαρ τῶν ὀρθοδόξων· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Στόματι Ἄγνη, καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, καθολογῶ, τοῦ Κτίστου σε Μητέρα, καὶ δυσωπῶ σε· Καταύγασον τὴν ψυχὴν μου, ἐσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ταῖς διδαχαῖς σου Μακάριε, τῶν ὀρθοδόξων στηριζὼν τὸ φρόνημα, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, τὰς ὑπεροχίας ὑπήνεγκας.

Ορθοδοξίας στηλὴν, καὶ ἱαμάτων πηγὴν σε γινώσκομεν, πάνσοφε Ἱεράρχα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα.

Νομοθεσίαις θείαις, τοὺς ἀνομοῦντας στηρίζων ἐν χάριτι, ὑπὸ χειρὸς ἀνόμου, ἀδικῶν ὑπέμεινας θάνατον. Θεοτοκίον.

Φωτιστικὴ λυχνία, Θεοκυήτορ τὸ θείον λαμπάδιον, φέρουσα ἐγνωρίσθης, πάντα καταυγάζον τὰ πέρατα

ᾠδὴ ε'. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ.

Εκέρυξας, ὁμοούσιον Λόγον, καὶ συνάναρ-
χον Πατρὶ τὸν Σωτῆρα, τῆς βδελυραΐς,
τοῦ Ἀρείου μανίας, ἐξαφανίσας τὸ μάταιον
φρόνημα, Εὐσέβιε τῶν εὐσεβῶν, ἀρράγες καὶ
στερρόν περιτείχισμα.

Ραντίσματοι, τῶν σεπτῶν σε αἱμάτων, πορ-
φυρίδα σεαυτῷ ἐπιχρώσας, βασιλικὴν,
προσεχώρησας Πάτερ, μετ' εὐφροσύνης εἰς
θεῖα βασίλεια, παρίστασθαι τῷ Βασιλεῖ, τῶν
αἰώνων παμμακάρε Εὐσέβιε.

Ως ῥόδον, ὡς εὐωδέστατον κρίνον, ὡς Πα-
ραδεισὸς Θεοῦ ἀνεδείχθης, μέσον ζωῆς,
κεκτημένος τὸ ξύλον, τὸν φυτουργὸν τῶν ἀ-
πάντων καὶ Κύριον, Εὐσέβιε καὶ νῦν ἡμᾶς,
εὐωδίας πληροῖς Θεοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες, θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου
σου τὸ ἀπειρον βάθος, τοῦτο σαφῶς,
προεδήλωσαν Κόρη, δι' αἰνιγμάτων καὶ θεῶν
πραρρήσεων· τὸν Λόγον γὰρ τὸν τοῦ Πα-
τρὸς, ὑπὲρ λόγον Ἀγνὴ ἐσωμάτωσας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• **Τ**ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν
• ἡ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωῆ μου τῷ
• Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ
• φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Εὐσεβίου, Ἐπισκόπου Σαμωσάτων.

Στίχα.

Κέραμος, Εὐσέβιε Μάρτυς Κυρίου,
Εὐθύς δὲ καὶ στέφανος ἐν τῇ σῆ κάρᾳ.

Εἰκάδι δευτερὴν κεφαλὴν θλάσαν Εὐσεβίοιο.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ βασιλέως, ζήλω-
τῆς διαπυρός τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Τοσοῦτον δὲ
ἦν αὐτῷ ἀνδρεία ψυχῆς, καὶ τῶν παρόντων ὑπεροψία, καὶ
διὰ σπουδῆς ἐποίει, ὅπως τὰ τῆς εὐσεβείας καὶ ὀρθοδο-
ξίας εἰς ἐπίδοσιν ἔλθοι, καὶ περ τοῦ βασιλέως ἀντιδοξῶν-
τος, ὡς οὐχ ἕτερός τις. Καὶ ποτε τοῦ Κωνσταντίου τὴν
δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα τεμεῖν ἀπειλήσαντος, εἰ μὴ τὸ ὑπὸ
τοῦ μεγάλου Μελετίου ψήφισμα, κατέχων αὐτὸς, προὔτει-
νοιο καὶ προδῶ, ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἐπανεῖται, ὡς
ἠδέως αὐτῶν δεξιόμενος ἐκτομῆν, ἢ τὸ ζητούμενον προ-
δοῦναι, καὶ σὺν αὐτῷ τὴν εὐσεβείαν.

Τοῦτον τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν, μετὰ Κωνσταντίου
καὶ Ἰουλιανόν, Οὐάλης τὴν Ἀρμενικὴν κακοπιστίαν νο-
σῶν, τοῦ θρόνου ἐξήλασε, καὶ διάγειν ὑπερόριον παρὰ
τὸν Ἰστρον ποταμὸν καταδικάζει· οὐ μετὰ τὴν τελευταίαν,
πρὸς τὴν λαχοῦσαν πόλιν ὁ Ἅγιος ἐπανεῖν, μετὰ τοὺς

πολλοὺς ἀγῶνας, καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῖς νίκας, μαρτυρικῆς
ἔτυχε τελευτῆς, γυναικὸς κακοδόξου καὶ τὰ Ἀρείου φρο-
νούσης, κέραμον ἀπὸ στέγους τινὸς ἐπὶ κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου
βαλοῦσης· ἦν καὶ συγγνώμης ἡξίωσε, τὸν ἴδιον Δεσπό-
την, καὶ τὸν Πρωτομάρτυρα μιμησάμενος Στέφανον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Ζήνωνος καὶ Ζηνᾶ.

Οὔτοι ὑπῆρχον τῆς Ἀράβων γῆς. Ὦν ὁ μὲν Ζήνων
στρατιωτῆς τὴν τάξιν ὑπῆρχεν, ὁ δὲ Ζηνᾶς οἰκίτης
αὐτοῦ τοῦ Ζήνωνος. Καταλαβόντες δὲ Μάξιμον τὸν ἡγε-
μόνα, τοῖς εἰδωλοῖς δύνοντα, καὶ ἑαυτοὺς προσαγγεῖλαντες,
καὶ εἰ τινες εἶεν φανερωθέντες, τύπτεται βουλεύροι ὁ Ζή-
νων. Πλησίον δὲ τοῦ βωμοῦ ἰστάμενος, λαξ ἐνταίνας κατ'
αὐτοῦ, καταστρέφει. Ἐπὶ τούτῳ κρεμασθεὶς, ἀφειδῶς ξέε-
ται, καὶ ὄξει καὶ ἄλατι τὰς πληγὰς κατατρίβεται. Εἶτα
τίθεται ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἀσφαλισθεὶς τοὺς πόδας, κεν-
τήμασι τοῦ ξύλου τέσσαρα· ἐνθα τοῦ Ζηνᾶ εἰσελθόντος,
καὶ τὰ δεσμά τούτου καταφιλοῦντος καὶ μακαρίζοντος,
ἐγκλείεται καὶ αὐτός, τοῦτο τοῦ ἡγεμόνος μαθόντος.

Ἐπεὶ δὲ εἰς ἐρώτησιν ἠχθησαν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρ-
νήσασθαι οὐκ ἐπίεσθησαν, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ ὀθειλί-
σκοις πεπυρωμένοις ὁ Ἅγιος Ζήνων τοῖς στέρνοις καὶ τῇ
καρδίᾳ ἐμπείρεται· καὶ ἀμφω ἰμάσι τὰς μασχάλας δια-
ληφθέντες, ἀναρτῶνται ἐπὶ ξύλου, καὶ τοὺς πόδας λίθοις
βαρύνονται. Μετὰ ταῦτα ἐν βόθρῳ πυρὸς ἀκουτιζονται,
τῆς φλογὸς ἐλαίῳ συγχῶ τρεφομένης. Ἐπεὶ δὲ παραδόξως
ἀσπλαγεῖς διέμειναν, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Τε-
λεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σὺναξις ἐν τῷ Ἁγίῳ Μαρτυρίῳ τοῦ
Ἀγίου Γεωργίου ἐν τῷ Κυπαρισσίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Υμνοὶς σχολάζων Ἱεράρχα, καὶ δεήσειςιν,
ἐκοίμισας τὰ πάθη, καὶ ἡμῶν τῶν πισῶν,
ἄγρυπνος ὦφθης φύλαξ, τῶν εὐσεβῶς ὑμνήντων
σε, καὶ τελούντων σου τὴν μνήμην.

Μάρτυς δειχθεὶς καὶ Ἱεράρχης, τὰ οὐράνια,
ἐνθέως ἐκκληρώσω, καὶ τῷ θρόνῳ βοῶν,
παρίστασαι τοῦ Κτίστου· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ορθρος ἀνέτειλας κηρύττων, τὸν ἐκλαΐψαν-
τα, Πατρός πρὸ ἑωσφόρου, Ἰησοῦν τὸν
Χριστὸν, φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεραρχῶν
ἀγλαΐσμα, ἀθλοφόρων ὠραιότης. **Θεοτοκίον.**

Νόμους τῆς φύσεως Παρθένε, τῇ κυήσει σου,
καινίζεις παραδόξως, καὶ φθαρέντας ἡ-
μᾶς, κακίση παραβάσει, ἀναχωνεύεις· ὄθεν σε,
κατὰ χρέος εὐφημοῦμεν.

ᾠδὴ η'. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Σὺν Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι δυσώπει, ὡς Ἱε-
ράρχης καὶ Μάρτυς, ἱεροκήρυξ Εὐσέβιε,
τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Εν ἀγαθῇ συνειδήσει διαπρέπων, καὶ βακ-
τηρία τῶν λόγων, τὸ ἱερὸν νέμων ποίμνιον,
τῆς αἰρέσεως θῆρας, Παμμακάρε ἀπήλασας.

σήμερας, και ἀντέλαβες, οὐρανῶν βασιλείαν, και στέφανον ἀφθαρτον, Μάρτυς αἰοῖδιμε.

Χειρὶ τοῦ Δεσπότου σου, κυβερνωμένη διέπλευσας, τὴν ἄστατον θάλασσαν, τῆς ἀσεβείας σεμνή, και προσώρμισας, λιμένι Ἀγριππίνα, τῆς ἄνω λαμπρότητος, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, ἡ τὸν Σωτῆρα κυήσασα, και τοῦτον ἀγκαλῆσαι σου, θείαις κατέχουσα, κυριώνυμε, διαλύσον τὸν γνόφον, ψυχῆς μου και φάτισον, ταύτην ἡραίρειν σε.

ᾠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν.

Ράβδοις τυπτομένη ἔχαιρες, τέτοις τὰ ὄστα τῆς ἀσεβείας συντρίβουσα, και βῶσα τῆς σῆς οὐδέν με, ἀγαπήσεως χωρίσει Χριστέ.

Γνα τῶν ἐχθρῶν τὴν γύμνωσιν, Μάρτυς στηλιτεύσης τοῦ χιτῶνος γεγύμνωσαι· διὰ τῆτο τῆς ἀφθαρσίας, τὴν στολὴν Χριστός σοι δίδωσιν.

Στέμα τὸ λαλοῦν παράνομα, τῆς εὐνομωτάτης κατα σοῦ Χριστομάρτυρος, ἐκεφράγη, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Σωτῆρος κηρυττούσης σου.

Τείνας ἐπὶ γῆς τὸ σῶμά σου, ὁ τῆς ἀσεβείας ὑπουργὸς μεματαιώται, τεταμένην πρὸς τὸν Δεσπότην, τὴν διάνοιαν ἐχούσης σου.

Θεοτοκίον.

Ρῆσις εὐσεβῆς πεπλήρωται, ἡ τοῦ Ἡσαίου Παρθένος γὰρ τέτοκε, σαρκωθέντα τὸν ζωοδότην, και Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, και οἱ ἀσθενῶντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τῆτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, και παρθενία τὴν ψυχὴν ὠραίησασα, διὰ παντοίων πόνων τε και θλίψεων, τούτω κατηγγύησαι, ὡς Παρθένος και Μάρτυς· ὅθεν σε ἠξίωσεν, οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σε τιμώντων σεμνή παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ὁμάρτωλοι και ταπεινοὶ και προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψης σοὺς δούλους κενούς· σε γὰρ και μόνην ἐλπίδα κεντήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυ-

ροῦ κρεμάμενον ὀρώσα' σε Χριστέ, Οἱ μοι! ποθεινότητα, Ἰησοῦ ἀνεθόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θείλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο τοῦ θείλημα τῶν τοῦτον, φοβουμένων ποιούμενος, δι' Ἀγγέλου Μάρτυς, λύει σε δεσμῶν και στρεβλώσεων, τὴν διαλύσασαν πᾶσαν τὴν ἀσεβείαν, τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου.

Νεκρωθεῖσα δι' ἀγάπην, τοῦ νεκρώσαντος ἅπασαν, τὴν ἰσχὺν θανάτου, χάριν ἀνβλύζεις αἰείζων, τοὺς ἐκ παθῶν νεκρωθέντας θεραπεύουσα, Ἀγριππίνα, Μαρτύρων Χριστοῦ ἐγκαλλώπισμα.

Υπερβάσα τῇ ἀγάπῃ, τοῦ νυμφίου σου ἅπαντα, τῆς σαρκὸς τὸν πόθον, ἔφερες στερόως ἐν τῷ τύπτεισθαι, ταῖς ἀληθόνας βῶσα· Οὐ χωρίσει με, τῆς στοργῆς σου Χριστέ, τῶν παθῶν ἡ ἐπίτασις.

Μακαρίας ξυνωρίδος, τῆς Τριάδος τῷ ἔρωτι, ὑπεραθλησάσης, Βάσσης Ἀγριππίνης τε σώφρονος, τίς τὴν ἀνδρίαν ἐξεῖποι; ὅπως ἔδειξαν, ἀδρανῆ τῶν εἰδώλων ἰσχὺν κραταιότατα.

Θεοτοκίον.

Η Βασίλισσα Παρθένος, διαχρύσω στολίσματι, ὠραιζομένη, Υἱῷ Βασιλεῖ νῦν παρίσταται, ἡ ἀσυγκρίτως Ἀγγέλου ὑπερέχουσα, τοὺς κραυγαζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κυριέ μου φῶς.

Φῶς ἄδυτον τῷ σῷ, ἐνσκηνώσαν σκηνώματι, ἐδείκνυ σε τοῖς ὀρώσιν, ἐν νυκτὶ ὡς ἡμέραν, βολαῖς θαυμάτων πέμπουσαν.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τοῦ ποιμένος τοῖς ἔχνεσι, βαδίζουσα ἱερεῖον, ὡσπερ ἄμωμον τούτω, ἐνθίως προσενηνεκται.

Νοῦν ἔχουσα φωτὸς, προφητείας ἀνάπλεων, τὰ μέλλοντα, ὡς παρόντα, ἡ αἰοιδίμος Βάσση, προλέγειν κατηξίωται. Θεοτοκίον.

Ω Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὴν κἀκωσιν, θεράπευσον ἡ τεκοῦσα, τὸν πανάγαθον Λόγον, τὸν πάντας ἀγαθύνοντα.

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αστράφαν, ἐκ τῆς Ῥώμης ὡς ἄδυτον ἥλιον, ἡ Σικελία τὸ σῶμα, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος δεξαμένη, τῆς ζοφώδους, τῶν δαιμόνων λυτρεῖται δεινότητος.

Γενναίως, αἱ τρισόλθιοι Ἁγίαι Μάρτυρες, αἱ πρὸ θανάτου θανούσαι, ἐν τῇ προσδοκίᾳ

τοῦ μαρτυρίου, νεκρωθέν σου, ζωηφόρον τὸ σῶμα κομίζουσιν.

Ρομφαίαι, τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ σὲ ἐξησθένησαν· καὶ γὰρ ὡς πόλεις καθεῖλες, ἀθεμελιώτους τούτου τὰ Δράση, Ἀγριππίνα, τῷ μοχλῷ τῶν ἐνδόξων ἀγώνων σου.

Γᾶται, τῇ προσψαύσει αἰμόρρους τοῦ σκήνους σου· λεπροὶ καθαίρονται πίστει· δραπετεύει ἄλλη δὲ πᾶσα νόσος, τῇ προσκλήσει, τοῦ Ἁγίου σου Μάρτυς ὀνόματος.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι, τοῦ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, νῦν κεχηρμένοι βοῶμεν· Χαῖρε Μήτηρ μόνη εὐλογημένη. Χαῖρε πύλη, δικαιοσύνης ἡλίον ἔχουσα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε
• κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρείσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

Στίχοι.

Πλησθεῖσα δεινῶν τραυματίων ἐκ τυμμάτων,
Πολλῶν μετέσχε στεμμάτων Ἀγριππίνα.

Εἰκάδι θειομένη τριτάτη θᾶνεν Ἀγριππίνα.

Αὕτη ἡ Ἁγία, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς περιδόξου Ῥώμης ἦν, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, ὡσπερ ἐν λειμῶνι ῥόδον εὖσομον, κατευωδιάζουσα πιστῶν τὰς καρδίας, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκουσα· παρθενία γὰρ καὶ ἀνδρεία τὴν ψυχὴν ὠραῖσασα, καὶ τῷ Θεῷ νυμφευθεῖσα, θαρσαλίως καὶ ἀνδρείως πρὸς τὸ μαρτύριον χωρεῖ· καὶ διὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ἑαυτῆς νυμφίου Χριστοῦ, πολλαῖς βασάνοις ἑαυτὴν ἐκδίδωσι. Ῥάβδοις οὖν τὸ σῶμα τυπτομένη, τὰ ὄστα τῆς ἀσεβείας συνέτριψε· καὶ τοῦ χιτῶνος γυμνωθεῖσα, τοῦ ἐχθροῦ τὴν γύμνωσιν ἱστηλίτευσε· καὶ δεσμοῖς πεδνηθεῖσα, καὶ στρέβλαις καθυποδηθεῖσα, διὰ θείου τε Ἀγγέλου λυθεῖσα, πᾶσαν δυσσίβειαν διέλυσε. Ὄθεν καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις τὴν ἑαυτῆς ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Βάσσα δὲ καὶ Παῦλα καὶ Ἀγαθονίκη, λάθρα λαβοῦσαι τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως, καὶ τόπον ἐκ τόπου διαμείβουσαι καὶ μακρὰ πελάγη, τὴν Σικελῶν ἐπαρχίαν καταλαμβάνουσι, κἀκεῖσε τοῦτο διαναπαύουσιν. Ἐπεὶ δὲ ἡ Σικελῶν τοῦτο εἰδέξατο, παραντίκα τῆς ζοφώδους τῶν δαιμόνων λυτροῦται δεινότητος. Ἀγαρῆνοι δὲ τολμήσαντες συλῆσαι τὸ φρούριον τοῦ ταύτης ναοῦ, ἀπωλεία παντελεῖ παρεδόθησαν. Ἐκτοτε δὲ καὶ μέχρι τῆς σήμερον, λεπροὶ καθαρίζονται προσερχόμενοι πίστι, καὶ λοιπὴ πᾶσα νόσος τῇ ταύτης πρεσβείᾳ δραπετεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀριστοκλέους Πρεσβυτέρου, καὶ Δημητρίου Διακόνου, καὶ Ἀθανασίου Ἀναγνώστου,

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Περιστέρα οἶα χρυσῆ, ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ φραττομένη, Ἀγαρηνοὺς τοὺς ἐν νυκτὶ, τῷ φρουρίῳ τῷ σῷ προσεγγίσαντας, ἐξηφάνισας σώσασα, τοὺς πιστοὺς μαιφονίας τῆς τούτων Μάρτυς.

Πολυειδεῖς διὰ Χριστὸν, πόνους ὑπομείναςα Μάρτυς, ἄπονον εὖρες ἐν αὐτῷ, καὶ ἀθάνατον λῆξιν κραυγαίζουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Γερουργὸς ὁ θουμαστός, καὶ θουματουργίας ἐκλάμπων, σὲ τὰ θουμάσια ὀρῶν, Ἀγριππίνα Θεὸν ἐμεγάλυνε, καὶ γηθόμενος ἔψαλλεν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νευρωμένῳ λογισμῷ, σοῦ τὸ ῥωστικὸν πασημάτων, διακομίζουσαι σῶμα, γυναικείας οὐδόλως ἡσθάνοντο, ἀσθενείας κραυγαίζουσαι, αἱ παρθένοι τῷ Δεσπότη· Εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Κυφορήσασα Θεὸν, μένεις μετὰ τόκον παρθένος, καὶ γαλουχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου Πανάμωμε· ὃν ὑμνοῦντες κραυγαίζομεν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὤδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Η νύξ ὡς ἡμέρα καθωρᾶτο, τοῖς φέρουσι Μάρτυς σου τὸ λείψανον· τόπος εὐωδίαστο, ἅπας σε δεχόμενος· δαιμονικὴ παράταξις, σφοδρῶς ἠλάυνετο· ἰάσεων ἀπέρρει πλημμύρα, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νυμφίον ἀθάνατον ποθοῦσα, ὀπίσω τῶν μύρων τούτῃ ἔδραμες, τούτῃ τὰ παθήματα, Μάρτυς καὶ τὸν θάνατον, ἐκμιμουμένη Ἐνδοξε, καὶ ἀνακράζουσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Α νύστακτον ἔχουσα τὴν πίστιν, ἐλαίῳ τε φαίδρυνθεῖσαν τῶν αἱμάτων σου, Μάρτυς τὴν λαμπάδα σου, ἔνδον εἰσεληλυθίας, εἰς τὸν νυμφῶνα χαίρουσα, τῆς οὐρανοῦ χαρᾶς, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γ δεῖν τὴν τερπνότητα Κυρίου, τὸν τούτου ναόν τε ἐπισκέψασθαι, ποθοῦσα ὡς ἄρματι, αἵματι οἰκείῳ σὺ, ἐποχουμένη ψάλλουσα πρὸς τοῦτον ἔφθασας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Η βῆτος τὸ πρὶν προδιετύπου, τὸ ξένον τοῦ τόκου σου μυστήριον, ἄκαυστος τῷ

φλέγεσθαι, μένθησα πανάμωμος· και γάρ τὸ πῦρ ἐκύησας, τὸ τῆς Θεότητος· και ἀφλεκτός διέμεινας Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
» νην ἅπασαν, ἀγειρεῖ ψάλλειν σοι· Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, και ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νεύσει τοῦ τὰ πάντα ποιούντος, τοῦ μαρ-
τυρίου πρὸς τὸ πέρας, ἡ Ἀγαθονίκη σὺν
Βάσσα, ὁμοῦ και Παῦλα προθύμως σπενδου-
σαι, ὡς ἀληθῶς κατάλληλον, εὖρον τοῦ πόθου
τὸ συμπέρασμα.

Ἐν ἐπουρανίοις θαλάμοις, κατασκηνώσασα
Παρθένε, και τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη, κα-
τανοοῦσα και ἀπολάουσα, τῆς τῆ Θεοῦ λαμ-
πρότητος, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Στέφανος ἐτέθη χαρίτων, τῇ κορυφῇ σου Ἀ-
γριππίνα, ὡς τελειωσάσης τὸν δρόμον, και
τηρησάσης τὴν πίστιν ἄσυλον· και τῶν Δικαίων
τάγματα, περιχαρῶς σε ὑπεδέξαντο.

Ὡς παρισταμένη τῷ θρόνῳ, ἐν παρρησίᾳ
τοῦ Δεσπότη, μάρτυς Ἀγριππίνα σὺν
πᾶσι, τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἀγίοις αἴτησαι, ἀμαρ-
τιῶν τὴν λύτρωσιν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι καλλι-
πάρθενε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν τοῦ παντός δεδραγμένον, μητροπρε-
πῶς ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, φέρουσα Παρθένε
Μαρία, χειρὸς με ῥῦσαι τοῦ πολεμήτορος, ὅπως
τὴν σὴν σωζόμενος, ἀνευφημῶ μεγαλειότητα.

Ὁ Εἰρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σε Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Και ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία,
και Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ Γενεθλίας τῆ τιμῆς και ἐνδόξης Προφη-
της, Προδρόμου, και Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ
ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Α'. Ἐὰν τύχη ἡ παροῦσα Ἐορτὴ ἐν Κυριακῇ.

Τῷ Σαββάτῳ Ἐσπέρας. Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, και τὴν
συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' και τοῦ Ἀγίου ε'. Δόξα, τοῦ
Ἀγίου. Και νῦν, τὸ α' τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Φῶς ἰλα-
ρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, και τὰ Ἀναγνώσματα
τοῦ Ἀγίου. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ.
Δόξα, και νῦν, τοῦ Ἀγίου. Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ.
Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Και νῦν,
Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, και Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα ἡ λιτὴ
τοῦ Ἀγίου, το, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτικίον τοῦ Ἀ-
γίου. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, και τὸν Πολυέλεον,
Καθίσματα Ἀναστάσιμα, και τὸ τελευταῖον τοῦ Ἀγίου,
μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ
τοῦ Ἦχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ αὐτοῦ και τὸ Προκείμενον. Οἱ
Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος και τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ'. Ὡδὴς,
Καθίσμα τοῦ Ἀγίου, και τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Ἀφ' ἑκτης,
Κοντάκιον και Οἶκος τῆς Ὀκτωήχης. Καταβασίαι. Εὐαγ-
γέλιον Ἐωθινόν, κτλ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'
και τοῦ Ἀγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Και νῦν, Ὑπερυ-
λογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ συνήθη. Ἀπάστολος τῆς Κυ-
ριακῆς, Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου Κοινωνικόν: Ἀίνεῖτε
τὸν Κύριον.

Β'. Ἐὰν τύχη ἐν ἄλλῃ ὁποιαδήποτε τῆς
Ἑβδομάδος ἡμέρα.

Ψάλλεται ἅπασα ἡ τοῦ Ἀγίου Ἀκολουθία, καθὼς εὐρί-
σκεται τετοπωμένη καθεξῆς.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'.
και ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐξῆς τρία,
δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ἐκ στειρευούσης γεγέννηται νηδύς, ὁ λύ-
σας τὴν στείρωσιν τῶν καρδιῶν ἡμῶν, και
εὐτεκνίαν ἐν πίστει τε, και ἀληθείᾳ, ψυχαις
ἀκάρποις λόγον δωρούμενος· ὁ ἐνδόξος Πρόδρο-
μος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, φωνὴ τοῦ Λόγου
ἡ εὐσημος, τῆς μετανοίας, ὁ προσημάντωρ ὁ
μεγαλόφωνος, και Παλαιᾶς τε και τῆς Νέας,

Δεῖος μεσίτης σαφῶς γνωριζόμενος, οὐ τὴν γέννησιν πόθῳ, ἑορτάσωμεν γηθόμενοι.

Ο σιτευτὸς νῦν τῆς ἐγκρατείας μόσχος, ἐκ στείρας γεγέννηται, ὑποδεικνύων ἡμῖν, τὸν ἐκ Παρθένου νεάνιδος, ἀμνὸν τεχθέντα, καὶ τὰ τοῦ κόσμου αἴροντα πταίσματα τρυγῶν ἢ φιλήρημος, σαφῶς ἐπέφανε, τὸ Δεῖον ἕαρ μηνίουσα, δι' οὗ ἐπαύθη, τῆς ἀθείας χειμῶν βαρύτατος· καὶ τοῦ νυμφίου φίλος γνήσιος, περιφανῶς ἐπεδήμησεν, Ἰωάννης πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο κατὰ Δεῖαν τεχθεὶς ἐπαγγελίαν, ὅτε ὁ παμμέγιστος Δεῖος Ἀρχάγγελος, ἐν τῷ ναῷ τῷ γεννήτορι, σοῦ δεομένῳ, εὐηγγελίσαστο τὴν σὴν γέννησιν, τότε ἀπιστήσαντι καὶ ἀντιλέξαντι, τῷ ἱερεῖ καθὼς γέγραπται, τὴν ἀφωνίαν, ὁ Γαβριὴλ ἐπήγαγε καὶ τὴν κώφευσιν, ἄχρι τοῦ τόκου· σὺ δὲ Πρόδρομε, τὸν πατέρα τεχθεὶς τῶν τῆς γλώττης δεσμῶν, ἠλευθέρωσας μάκαρ, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἢ εὐωδία· πρέπει τῷ Βαπτιστῇ τῶν ἀσμάτων ἢ τερπνότης· οὗτος γὰρ ἐκέρυξε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ, καὶ βοῶν ἐν ἐρήμῳ· Μετανοεῖτε· τῆ Βασιλείᾳς ὁ βραχυώτης, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, ὁ τὸν ἀμνὸν προμηνύων, καὶ τὸν Σωτῆρα πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν· Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Τράνωσόν σε λαμπρῶς, τὴν γλώσσαν Ζαχαρία, Προφήτης τὸ παιδίον, Ὑψίστη ἔσται λέγων, καὶ Θεοῦ Λόγου Πρόδρομος.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός.

Ωφθης ἐκ μητρικῶν, λαγόνων Ἰωάννη, Θεῷ ἡγιασμένος· ἐγήγερται γὰρ μείζων, βροτῶν οὐδεὶς σου πώποτε.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης.

Λύεις τὴν τοῦ πατρὸς, Παμμακάρα ἀφωνίαν, ὡς ἀπαιδίας κλειθρα, διέλυσας τεκούσης, τεχθεὶς ἐκ Δείας χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μόνη Χριστιανῶν, ἐλπίς καὶ προστασία, Ἀγνή σὺν τῷ Προδρόμῳ, δυσώπει τὸν Υἱόν σου, ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Προφῆτα καὶ Πρόδρομε.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογοῦμεν τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τὰ ἐξῆς, δευτεροῦντες τὸ ἀ.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν πατέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς· ἀλλ' ὥσπερ ἀπιστηθεῖσα πρώην, τὴν γλώτταν ἔδησεν, οὕτω φανερωθεῖσαν, δῆναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν· ὧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἢ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κρατημένην, λύει τὴν πατρικὴν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὐτεκνίαν, δεσμά τῆς στειρώσεως λύσασα μητρικά· ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς προέρχεται· ἢ αὐγὴ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, μνηύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολίου. Ὁ αὐτός.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ωδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ Προφήτου περισσότερος· ἔδει γὰρ Δείων πραγμάτων, παραδόξως εἶναι τὰς ἀρχάς· παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἄνευ σποράς συλληψίς. Ὁ ποιῶν θαυμασία, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι. Ἀνδρέου Κρήτης. Ὁ αὐτός.

Επέφανε σήμερον ὁ μέγας Πρόδρομος, ἐξ ἀγόνων λαγόνων, τῆς Ἐλισάβετ προελθὼν, ὁ μείζων πάντων τῶν Προφητῶν Προφήτης, οὗ ἕτερος οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἐγήγερται· ὅτι τῷ Προδρόμῳ λύχνῳ, τὸ φῶς ἀκολουθεῖ τὸ ὑπέρλαμπρον, καὶ τῇ φωνῇ ὁ Λόγος, καὶ τῷ νυμφαγωγῷ ὁ νυμφίος, κατασκευάζοντι Κυρίῳ λαὸν περιούσιον, καὶ προκαθαίροντι ἐπὶ τὸ Πνεῦμα διὰ τῆ ὕδατος· τῆ Ζαχαρίᾳ ὁ βλαστὸς, καὶ τῆς ἐρήμης τὸ κάλλιστον θρέμμα· τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ· ἢ καθαρσις τῶν ἀμπλακημάτων· ὁ τοῖς ἐν Ἀδῇ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ἀπὸ γαστρὸς ἀνεδείχθη τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη, σκιρτῶν καὶ ἀγαλλόμενος, ἐν τῇ νηδυῖ τῆς μητρὸς, ὁρῶν τὴν Βασιλίδαν ἐλθούσαν πρὸς τὴν δούλην, φέρουσαν τὸν ἄχρονον, καὶ ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα,

πρὸς σὲ τὸν ἐκ τῆς στειρίας, καὶ τοῦ πρεσβύτου κατ' ἐπαγγελίαν ἀνατείλαντα. Αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος ὁ τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου μὴ πεισθεῖς, λέγοντος· Ὅτι συλληφεται ἡ Ἐλισάβετ, καὶ τέξεται υἱόν· ὁ λέγων· Πῶς αὕτη τέξεται; ὅτι καὶ γὰρ προέβην, καὶ κείνης τὰ μέλη νεκρῶται· ὁ καταδικασθεὶς σιωπᾶν διὰ τὴν ἀπιστίαν, σήμερον ὄρα τιτόμενον τὸ ἐπαγγελθέν· καὶ σιωπῆς λυθεῖς, εὐφροσύνην εἰσοικίζει, Εὐλογητὸς βοῶν Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτῷ, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Ιωάννη πανεύφημε, καὶ οἰκουμενικῆ Ἀπόστολε, τὸ τῷ Γαβριὴλ εὐαγγέλιον, καὶ τῆς στειρίας τὸ βλάστημα, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον δρέμμα, καὶ γνήσιε φίλε τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

Σήμερον τοῦ φωτός ὁ λύχνος, προδροποιεῖται τὴν ἔλευσιν Θεοῦ τῷ Λόγῳ, ὡς ἀστήρ φαινός. Σήμερον Ζαχαρίας γλώτταν ἐτραίνωσε, σιωπὴν ἐξασκήσας, Ἀγγέλου προσταξάντος· ἔπρεπε γὰρ οὕτω, τὸν πατέρα τῆς φωνῆς, μὴ σιωπὴν φυλάττειν, προελθούσης ἐκ γαστρὸς στερωτικῆς, καὶ παντὸς τῷ κόσμῳ τὴν λύτρωσιν εὐαγγελίζομένης, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Η Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. Ἠσπίασαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἦνει τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σῶσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Εἴσοδος. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Σάρα ἡ γυνὴ σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. Εὐλογήσω δὲ αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον· καὶ εὐλογήσω αὐτό, καὶ ἔσται εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσονται. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγέλασε, καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, λέγων·

Giugno.

11

Εἰ τῷ ἑκατονταετῷ γενήσεται υἱός; καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐννενηκοντα ἐτῶν οὔσα τέξεται; Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Ναί· ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνή σου τέξεται σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαὰκ· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον. Ἀβραάμ δὲ καὶ Σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν. Εἴγλασε δὲ Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Οὐπω μὲν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν· ὁ δὲ Κύριός μου πρεσβύτερος. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Τί ὅτι ἐγέλασε Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Ἀράγε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγῆρακα. Μὴ ἀδυνατήσῃ παρα τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα; Καὶ Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν, καθὰ ἐλάλησε· καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε τῷ Ἀβραάμ υἱόν εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος. Περιέτεμε δὲ αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδοῇ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός. Καὶ Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν ἑκατὸν, ἠνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Εἶπε δὲ Σάρρα· Γελωτά μοι ἐποίησε Κύριος· ὅς γὰρ ἂν ἀκούσῃ, συγχαρεῖται μοι. Καὶ εἶπε· Γίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ, ὅτι θηλάζει παιδίον Σάρρα, ὅτι ἔτεκον υἱόν ἐν τῷ γήρατι; Καὶ ἠυξήθη τὸ παιδίον, καὶ ἀπεγαλακτίσθη· καὶ ἐποίησεν Ἀβραάμ δοχὴν μεγάλην, ἡ ἡμέρα ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἀνὴρ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δαὴν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωὲ· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ στειρα, καὶ οὐκ ἔτικτε. Καὶ ὤφθη Ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· Ἰδοὺ σὺ στειρα, καὶ οὐ τέτοκας, καὶ συλληψὲ υἱόν. Καὶ νῦν φυλάξαι δὴ, καὶ μὴ πῖναι οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φαγῆς πᾶν ἀκάθαρτον. Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔξεις, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναθήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὅτι Ναζηραῖον τῷ Θεῷ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς γαστρὸς. Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ, καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, λέγουσα· Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρὸς με, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ὡς ὄρασις Ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, ἐπιφανῆς σφόδρα· καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔξεις, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ νῦν φυλάξαι, καὶ μὴ πῖναι οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φαγῆς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι Ναζηραῖον Θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς, ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. Καὶ ἐδαήθη Μανωὲ τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπεν· Ἐν ἐμοί, Κύριε, ὁ ἄνθρωπος τῷ Θεοῦ, ἐν ἀπέστειλας· ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ φω-

τισάτω ἡμᾶς, τί ποιήσομεν τῷ παιδαρίῳ τῷ τικτομένῳ. Ἦλθε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς Μανωῆ, καὶ εἶπεν· Ἀπὸ πάντων, ὧν εἶπαν πρὸς τὴν γυναῖκά σου, φυλαξάσθω. Ἀπὸ παντός, ὃ ἐκπαρεύεται ἐξ ἀμπέλου, οὐ φαίγεται· καὶ οἶνον καὶ σίκερα μὴ πιέτω. Καὶ εἶπε Μανωῆ πρὸς τὸν Ἄγγελον Κυρίου· Τί ὄνομά σοι; ἵνα ὅταν ἔλθῃ τὸ ῥῆμά σου, δοξάσωμέν σε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Ἴνα τί ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτὰ ἐστὶ θαυμαστόν. Καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ Ἄγγελος Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωῆ, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐταῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μ. 1.

Ταδε λέγει Κύριος· Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ Ἰερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ· παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινῶσι αὐτῆς· λελυταὶ γὰρ αὐτῆς ἡ ἀμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας παιεῖτε τὰς τρίβους αὐτῆ. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὄρους λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον ἐν ἰσχυρῇ τὴν φωνὴν σου, ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὕψωσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἐγὼ ἐπαμύσομαι, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς. Ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς· παίησω τὴν ἐρημον εἰς ἔλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστόν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρύσατο Κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ εἰάν διψήσωσι δι' ἐρήμου, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφρανθήτε στείρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόσπον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Κεφ. μ. 17.

Κεφ. μ. 8.

μ. 20.

μ. 1.

Εἰς τὴν Λατίν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Σταλάξατε τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ οἱ βουναὶ ὡς ἀρνία σμικτήσατε· ὅτι ἐτάχθη ἐκ τῆς Ἐλισάβετ, ἡ μετὰ τὸν ἐφ' ὑμᾶς αὐλιξασθαι,

ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ λύσας ἐν τῷ τίκτεσθαι, τοῦ πατρὸς τὴν ἀφωκίαν· διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἡ Δεοσήμαντος φωνή, τοῦ φωτός ὁ λύχνος, ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ χριστομαρτύρητος πρῶτος τῶν Προφητῶν, τὰς ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείας ποιούμενος, ἐξαιρέτως τὴν ποιμνὴν σου, ἐκέλευε τοῦ σωθῆσθαι ἀτρωτόν.

Ὁ αὐτός.

Κήρυξ γέγονας τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, Ἰωάννη Προφήτα καὶ Πρόδρομε· προφητεύεις τὰ μέλλοντα, καὶ προλέγεις τοῖς πέρασιν· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν, καὶ παρέχων τοῖς πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὸν ἐν Προφήταις ὄρον, καὶ ἀρχὴν Ἀποστόλων· τὸν ἐπίγειον ἄγγελον, καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον· τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τὸν ατρατιώτην καὶ Πρόδρομον Χριστοῦ· τὸν ἐξ ἐπαγγελίας προσκυρήσαντα, καὶ προκηρύξαντα πρὸ τόκου τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, σήμερον ἡ Ἐλισάβετ τίκτει καὶ χαίρει· καὶ θαυμαζέσθαι Ζαχαρίας παρὰ τῆς γερούσιας, τὴν σιωπὴν ὡς κλοιοῦ ἀποθέμενος, καὶ ὡς γεννήτωρ τῆς φωνῆς προφητεύει σαφέστατα· Σὺ γὰρ, παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, καὶ προπαρεύσῃ ὁδὸς ἐτοιμάσαι αὐτῷ. Διὸ Ἄγγελε, Προφήτα, Ἀπόστολε, Στρατιώτα, Πρόδρομε, Βαπτιστὰ, καὶ Κήρυξ τῆς μετανοίας, καὶ ὁδηγὸς τοῦ φωτός, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ἀπαύστως πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σε τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ κῆν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένα, καὶ δοξαζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσειστόν, τὸ τεῖχος τὸ ἀράμηκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν φυγῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς στείρας τὸ βλαστήμα· τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὑπὲρ ἅπαντας, τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην Ἰωάννην τὸν ἑνδοξόν, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημίσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτόν· Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Πρόδρομε, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐκ τῆς ἀεπτῆ σου γεννήσει, δυσώπησον Χριστόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ευλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ἦλθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τοῦ Λόγου, ὁ τοῦ ἡλίου κήρυξ, γεννηθεὶς σήμερον, ἐκ στείρας τῆς ἀγόνου ἐξ ἐπαγγελίας, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος· λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἦλθεν εὐτρεπίσαι τὴν ὁδὸν ἡμῖν τῆς σωτηρίας· ὦν καὶ σκιρτήσας προσεκίνησεν, ἐν τῇ κοιλίᾳ ὄντα τῆς μητρὸς, τὸν ἀμνὸν τὸν αἶροντα, τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ σὺ, παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ.

Ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθεὶς, καὶ τῆς προφητείας δεξάμενος τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ στείρας γεγέννηται, τοῦ Κυρίου τῶν ἔλευσιν κηρύττων τραυῶς· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Κασσίας Μοναχῆς.

Ἦσαίου νῦν τοῦ Προφήτου ἡ φωνὴ, σήμερον ἐν τῇ τοῦ μείζονος Προφητῶν κηύσει Ἰωάννου πεπλήρωται· Ἰδοὺ γὰρ φωνὴν ἀποστελῶ τὰ Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου. Οὗτος οὖν ὁ τοῦ ἐκουρανίου Βασιλέως στρατιώτης προδραμῶν, ὡς ἀληθῶς εὐθείας ἐποίει, τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, Ἄγγελος δὲ τὸν βίον ὑπάρχων· ἀγκύρια γὰρ παντελῆ, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος, εἶχε μὲν τὰ κατὰ φύσιν, ἔφυγε δὲ τὸ κατὰ φύσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος. Αὐτὸν ἅπαντες πιστοὶ, ἐν ἀρεταῖς μιμνήμενοι, πρᾶσθαι ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶμεν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ διαλεγομένην· Τί παραγέγονας πρὸς με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ Βασιλέα βαστάζεις, καὶ γὰρ στρατιώτην· σὺ τὸν νομοθέτην, καὶ γὰρ τὸν νομοθέτην· σὺ τὸν Λόγον, καὶ γὰρ τὴν φωνὴν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Προφῆτα καὶ Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημησαί σε οὐκ εὐπαροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθοι τιμῶντές σε· στεῖρωσις γὰρ τεκνοῦσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λελυνταὶ τῇ ἐνδόξῃ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Καὶ Ἀπολυτίσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐβλαστήσεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστὸς, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ κρηπίς· ὅθεν τὸ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδῆς, τῆς παρθεσίας αὐτῆ. Πνευματικοῖς ἐν ἄσπρασι, συμφώνως τῷ Βαπτιστῇ ἐκβοήσωμεν· Προφῆτα Κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρᾶσθαι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάβρακεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήφει σου Θεοτόκε, βράτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀερῶν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἰερεῦσιν ἐκράυγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τῶν, πάλιν μενε Παρθένος.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἡ ἀπαρχὴ, παραδόξως ἐτέχθη ὡς ἀληθῶς, Ἰωάννη πανεύφημε, τῶν Προφητῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ὑπάρχων ἐκράυγαζε· Μετανοεῖτε, ἤγγικεν, οὐρακῶν τὸ Βασίλειον· ὅθεν ἐτοιμάσας, τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τῆς χάριτος Πρόδρομος, ἀνεδείχθη τοῖς πέρασιν, Βαπτιστὰ καὶ Ἀπόστολε. Πρᾶσθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δεομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἶμοι! Τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχῆ μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστατίς θερμότητος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλός σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Αγαλλιᾶσθε ὁ πατήρ, μήτηρ εὐφραίνε, ὅτι Προφήτην ἐπὶ γῆς, ἔτεκες σήμερον, τὸν θεόκλητον Πρόδρομον ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ σείρα βρέφος δηλαῖζει τὸν Βαπτιστὴν, καὶ χαίρει ὁ

Ζαχαρίας τῷ τοκετῷ, λέγων· Γλώσσά μου λέλυται, τῇ σῆ προόδῳ ἐν γῆ, Δύχνε τοῦ μεγάλου φωτός. Ὄντως θαῦμα παραδόξον!

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἄσωματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρα σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγαῖζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ αἶ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνέλαβεν Ἐλισάβετ.

Ο' Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σου Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Στιχηρόν.

Ἦχος β'. Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀγιασθεῖς.

Ζήτηε εἰς τὸν Στίχον. Εἶτα οἱ Κανόνες.

Ο' παρῶν, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα.

Ἐὖ Προδράμου γένηθα νῦν Γενεθλίῳ (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ριστατάς κραταιούς, ὁ τεχθεῖς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ
» τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς
» ἐν τυμπάνῳ, τῇ κεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπι-
» νίκιον ᾄσω μελωδήμα.

Ως ὄρθρος εὐπρεπῆς, τοῦ ἡλίου προτρέχων, στειρευούσης ὁ βλαστὸς, κηρύττει ἐμφανῶς, τῆς Παρθένου τὸ κῆμα, πάσῃ νῦν τῇ οἰκουμένῃ, ἀναλάμψεν τοῖς πέρασι, φωτισμὸν εὐσεβείας καὶ χάριτος.

Προφήτης ἀληθῶς, τοῦ Ὑψίστου κληθήσῃ. Προπορεύσῃ γὰρ Χριστοῦ, βοᾷ σοι τῷ

(*) Εἰς τὴν Ἀκροστιχίδα ταύτην ἐρπεριλαμβάνονται καὶ οἱ Εἰρμοὶ, πλὴν τοῦ τῆς Ε'. ᾠδῆς: Νῦν ἀναστήσομαι· ἐξ ἐναντίας δὲ ἀποκλείονται τὰ Θεοτοκία, ἀπερ οὐδὲ ἐν τῷ Χειρογράφῳ εὑρίσκονται. Παρατηρητέον ἐνταῦθα τὰς ἀρχαίας, καὶ ἴσως γνησιωτέρας· καὶ ὀρθότερας ἀρχὰς τῶν Εἰρμῶν τῆς Η'. καὶ Θ'. ᾠδῆς, ὧν ὁ μὲν ἀρχεται: Εὐεργέτα Χριστέ· ἡ δὲ τῆς Θ'. Ἀλόγου Θεοῦ· ἐπὶ οἱ Εἰρμοὶ οὗτοι, ἔπου ἀν ἀπαντῶνται τυπικωμένως, ἀρχονται συνήθως: Αὐτρωτὰ τοῦ παντός· καὶ: Κρυπτόν Δεῖον. Ἄλλα καὶ ἐν τῷ Κανόνι τούτῳ, πρὶν τῆς παρουσίας ἐκ τοῦ Χειρογράφου διορθώσεως, τὴν αὐτὴν εἶχον ἀρχὴν, φθαρτικὴν τῆς Ἀκροστιχίδος.

Σημειώσαι προσέτι, ὅτι, ἀντὶ τοῦ ἐφεξῆς δευτέρου Κανόνος, τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἕτερον, ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

υἱῷ, Ἰωάννη πανεύφημε, Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας, παναγίῳ φερόμενος, τὴν ὁδὸν ἐτοιμάσαι τοῦ κτίσαντος.

Ρημάτων Γαβριὴλ, Ζαχαρίας ἀκούσας, ἀγγελίας θεϊκῆς, ἐδείχθη ἀπειθῆς, καὶ σιγὴν κατακρίνεται· λύεται δὲ ἄφνω ταύτης· ἡ φωνὴ γὰρ γεγέννηται, Ἰωάννης τοῦ Λόγου ὁ Προδρόμος.

Θεοτοκίον.

Η πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλείως, Θεοδόχον εὐαγές, κειμήλιον σεπτόν, Θεοτόκε πανάμωμε, φρούρησον σὴν κληρουχίαν, τὴν αἰεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίξις τὸν τόκον σου.

Ὁ Κανὼν. Ἦχος ὁ αὐτὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Κοινῆς χαρᾶς Προδρόμον εὐφημῷ πόθῳ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου.

ᾠδὴ α'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Κοσμεῖται τὴν χάριν νῦν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Πνεύματος, καὶ καταφαιδρύνεται καὶ ὠραίζεται, τὴν γενέθλιον, ἡμέραν τοῦ Προδράμου, εὐφροσύνως ἄγουσα, καὶ ἀναμέλπουσα.

Ο κήρυξ τῆς χάριτος, καὶ ἑωσφόρου φαιδρότερος, τῆς δόξης τὸν ἥλιον, μηνύει σήμερον, καὶ τὴν ἔλλαμψιν, αὐτοῦ νῦν προκηρύττει, ἐν πᾶσι τοῖς πέρασιν, ἀυγάζειν μελλούσαν.

Νύξ τῆς ἀθεότητος, ἐν τῇ γεννήσει σου Πρόδρομε, ἐκ γῆς ἀπελευνεται, καὶ αἰ τῆς χάριτος, ἐν τοῖς πέρασιν, ἀκτίνες ἐφαπλύνται· σὺ γὰρ τὸν ἀνέσπερον, μηνύεις ἥλιον.

Θεοτοκίον.

Γνώσιν τῆς συλλήψεως, τῆς σῆς δεκτικῆς ἢ κήσης, τῆς στειρίας Πανᾶχραντε, προκαταγγέλλουσα, καὶ μηνύουσα, τὸν ἄσπορόν σου τόκον· καρπὸν ἐξ ἀκάρπου γὰρ, νηδύος ἤνεγκε. Καταβασία: Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» **Ο**καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἔστιν
» ἄγνος, πλὴν σου φιλόθρωπε.

Δεσποτικῆ μὲν, ἐκ Παρθένου τελεῖται ἡ γεννήσις· ὅλλ' οἰκέτου προσφιλοῦς, ἐκ γῆρας καὶ στειρίας μητρὸς· εἰκότως προτρέχει γὰρ, θαῦμα τοῦ θαύματος.

Ρύσση καὶ στειρα, τὴν Παρθένον, μητέρα ἀσπαίζεται, ἐπιγυνῶσα αἰψυδῶς, τῷ ταύτης τόκῳ ὡς λέλυται, δεσμά τῆς στειρώσεως, δεῖω βουλήματι.

Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμως, ἢ Θεὸν σαρκωθέντα κηύσα-
σα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλο-
νήμενόν με στερέωσον· οὐ γάρ ἐστιν Ἄχραντε,
πλήν σου βοήθεια.

Ἔτερος. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Η'χος τῆς ἐκ στείρας σου προόδου, δεσμα
διαλύσας πατρικῆς, φωνῆς κηρύττει Ἐν-
δοξε, λαμπρῶς τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Χριστοῦ συ-
καταβάσεως, τὰ θεῖα νῦν προμηνύματα.

Στείρας ἐξ ἀκάρπου ἐκβλαστήσας, ὁ τῆς
εὐκαρπίας μηνυτῆς, τῆς ἐν Χριστῷ ἐξέτε-
με, τὴν ἀγονον καὶ ἀκαρπον, ἀξίνη τοῦ κηρύγ-
ματος, ἀγνωμοσύνην Ἰουδαίων λαοῦ.

Χάριτος τῆς νέας αἰ ἀκτίνες, ἐξέλαμψαν σή-
μερον φαιδρῶς, τῇ σῆ γεννήσει Πρόδρομε,
καὶ παλαιὰ αἰνίγματα, καὶ οἱ σκιωδεῖς γράμ-
ματος, μεταχωρεῖν τύποι ἀπήρξαντο.

Θεοτοκίον.

Εἴλυσεν ὁ τόκος σου Παρθένε, δεσμα κατα-
δίκης τῶν βροτῶν, καὶ ἑαυτῷ συνέδησεν,
ἡμᾶς διὰ τῆς χάριτος, ἐπευλογησας ἅπαντας,
τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Καταβασία: Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ωσπερ ἥλιος φαιδρὸς, τῆς Ἐλισάβετ ἐκ
γαστρὸς, ἐξανέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου
ὁ υἱός, καὶ τοῦ πατρὸς διαλύει τὴν ἀφωνίαν,
καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, Εὐ-
δύνατε βοᾷ, ταῖς τοῦ Κυρίου ἐδοῦς· καὶ γὰρ
αὐτὸς ἐλεύσεται, καὶ σώσει τοὺς πρὸς αὐτὸν
ἐπιστρέφοντας· ὃν προκηρύξας, ὡ Ἰωάννη, ἰ-
κέτευε τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἄγνη, πάντες Ἀγγέλων οἱ
Χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας
τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι
μόνῳ, ἀγκαλαῖς ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχε-
ται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προαιώνιος, καὶ γα-
λουχεῖται, σύμπασαν, ὁ τρέφων πνεοὴν ἀφάτω
χρηστότητι! καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα,
εὐφημοῦντες δοξαῖουσι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότη-
» τος, ἐν νεφέλῃ κοίφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ
» ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε,
» τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστῷ τῇ δυνά-
» μει σου.

Μυστηρίων ἀπορρήτων, προοδεύει μυστή-
ριον, τῇ καινοτομίᾳ, τῆς δεσμοθεσίας

τῆς φύσεως· τῆς ἀρρώστιας ἢ λύσις προμη-
νύουσα, τὴν διόρθωσιν, ταύτης Χριστῷ καὶ τὴν
θεώσιν.

Ο' Ἡσαΐας πατρόθεν, τῷ Υἱῷ προεφήτευ-
σε, σαρκωθησομένῳ, Ἄγγελον βροτὸν τὸν
ἰσάγγελον· Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸ προσώ-
που σου, προκραυγάζοντα· Δόξα Χριστῷ τῇ
δυνάμει σου.

Υπηρετῆσαι ὡς δοῦλος, τῷ Δεσπότη γεγέν-
νημαι· εἰς αὐτὸ γὰρ ἦκω, τούτου κα-
ταγγεῖλαι τὴν ἔλευσιν, ὡς τῆς Παρθένου τὸν
τόκον προπιστώσεται, παραδόξως, σεφεύσουσα
γραῦς ἐκβλαστήσασα.

Θεοτοκίον.

Η' Αγία Θεοτόκος, ἦν οἰκῆσαι νηδόκησεν,
ὡς εὐώδη οἶκον, Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁ
ὑπέρθεος, οὐ διεφθάρη τὴν μήτραν, οὐκ ᾤδι-
νησε· καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεάν-
δρωπον.

Ἔτερος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ρεῖθρα ἐτοιμάζουσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ ὁ Ἰορ-
δάνης τὰ νάματα, προσυτρεπίζει, τῷ Δε-
σπότη ἑαυτοῦ, τὸν Βαπτιστὴν θεώμενος, τού-
του νῦν ἐκ στείρας τικτόμενον.

Αἰ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Ποιητοῦ, δωρεαὶ
προκύπτουσιν ἀνωθεν, τοῦ εὐσφόρου,
διανίσχοντος ἐν γῆ, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπιλαμψιν,
καὶ ἐπιδημίαν κηρύττοντος.

Σάλπιγξ μεγαλόφωνος ἐπὶ τῆς γῆς, σήμερον
ἐκ στείρας προέρχεται, ὁ Ἰωάννης, καὶ
μηνύει τοῖς βροτοῖς, τὸν Βασιλέα Κύριον, ἐξ
ἀγνῆς ἀφράστως τικτόμενον.

Θεοτοκίον.

Ως οὐσαν ἐκπλήρωμα τῶν ἐν σκιᾷ, τύπων
καὶ συμβόλων Πανάχραντε, πάντες Προ-
φήται, σὲ ἀνύμνησαν φωναῖς, πραγματούσας
ἅπασι, τὰ σα μεγαλεῖα καὶ θαύματα.

Καταβασία: Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ῦν ἀναστήσομαι, προφητικῶς ἔφη ὁ Θεός·
» **Ν**ῦν ὑψωθήσομαι, νῦν δοξασθήσομαι, τὸν
» πεσόντα προσλαθὼν ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ
» πρὸς φῶς τὸ θαυμαστόν, ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς
» Θεότητος.

Γῆ ἐξανέτειλε, παναληθῆ κήρυκα φωνῆν, πᾶ-
σι κηρύττουσαν, γλώσση τοῦ Πνεύματος,
τῆς Παρθένου τὸν Υἱόν, δικαιοσύνην οὐρανῶθεν
ἐφ' ἡμᾶς, διακύπτουσαν ἕλη σώματος.

Εθετο Κύριος, παραληθῆ λύχνον σε Χρο-
στοῦ, πάντας φωτίζοντα· μόνους ἐδύον-
τα, τοὺς ἐχθραίνοντας αὐτῷ ὡς διπλοῖδα,

τὴν αἰσχύνην· ἀψευδῶς, Θεοῦ Λόγον Υἱὸν κηρύττοντα.

Γήθηται ἅπαντα, κτίσις τῷ σῶ τόκῳ θεικῶς· σὺ γὰρ ἐπίγειος, ἄγγελος Προδρόμου, καὶ οὐράνιος βροτὸς ἀναδειχθήσῃ, τὸν οὐράνιον Θεόν, προμηνύων ἡμῖν σαρκούμενον.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὰ θαυμασία, προφητικαὶ ἔφησαν φωναί, ἔρος καλοῦντές σε, καὶ πύλην ἄχραντε, καὶ λυχνίαν φαιρινήν, ἐξ ἧς τὸ φέγγος ἀληθῶς τὸ θαυμαστὸν φρυκτωρεῖ, Ἄγνη κόσμον ἅπαντα.

Ἔτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ρώννυται ἢ πρότερον, φύσις ἐξασθενήσασα, πρὸς τὴν τῶν καλῶν καρπογονίαν, ἐκ τῆς ἀκάρπου μήτρας πεχθέντος σου, καὶ βροτοῖς κηρύττεται ζωὴ, ἐν τῇ ἀποτελεῖς σου, πανοίδιμε Προδρόμε.

Ολύχνος ὁ ἄσβεστος, ἐκ στείρας προερχόμενος, μηνύει τὸν ἥλιον τῆς δόξης, ἐκ τῆς Παρθένου ἐξανατέλλοντα, πάντα τοὺς ἀνθρώπους τῷ φωτὶ, τῆς συγκαταβάσεως, καταυγαίζοντα χάριτι.

Δεσμοῦνται πολύφθογγοι, γλώσσαι τῆς αἰθερότητας, καὶ χεῖλη πλατύνονται εἰς δόξαν, τῆς παρουσίας τοῦ τῶν ἀπάντων Θεοῦ, τοῦ Προδρόμου ταύτην ἐν τῇ γῆ, σήμερον μηνύοντος, καὶ τρανῶς προκηρύττοντός.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι τὴν δόξαν σου, ἡ Ἐλισάβετ Ἀχραντε, τοῖς προφητικοῖς δοξολογοῦσα, τὰ μεγαλεῖα τοῦ θείου τόκου σου, χαίρουσα ἐκήρυττε τρανῶς· σὺ ὑπάρχεις πάντων γὰρ, εὐφροσύνη καὶ καύχημα.

Καταβασία: Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόανθρωπος.

Θεὸν Λόγον ἐγὼς ὡς Προφήτης, ἐν μητρικῇ νεδύϊ, καὶ τῇ ταύτης χρησάμενος γλώττη, θεολογεῖς, σκοτεινῷ θειώμενος, ἐν θαλάμῳ φῶς ἀπρόσκιον.

Ασγήτωε ὡς φωνὴ βοῶντος, τὸν Λυτρωτὴν τῆ κάσμου Βαπτιστᾶ, ἐκετεύων μὴ παύσῃ, τὴν ψυχικὴν, διαλύσαι σείρωσιν, τῶν ὑμνούντων σου τῶν γέννησιν.

Θεοτοκίον.

Αστέκτου Θεότητος χωρίον, ἢ καθαρά νηδύς σου, ἀναδέδεικται ὡς Θεοτόκε, ἢ αἰ-

δεῶς, οὐρανῶν τὰ τάγματα, ἀτενίζειν οὐ δυνήνται.

Ἔτερος. Τὴν θείαν ταύτην.

Ρομφαίαν Προδρόμου δίστομον, τὴν γέννησιν τὴν σὴν ὁ πολέμιος, ἐχθρὸς εἰδέξατο· σὺ γὰρ τὴν τούτου ἀναίρεσιν, καὶ τὴν ἀνθρώπων ζώωσιν ἀνεκήρυξας.

Ο θείος πλοῦτος διεκύψεν, ἐξ ὕψους θεικῆ εἰς τὰ σύμπαντα, τῆς τῶν βροτῶν ἐμφανῶς, υἰοθεσίας καὶ χάριτος, τοῦ ταύτης τικτομένου σήμερον κήρυκος.

Μύρα εὐώδη ἢ ἔρημος, ἐκβλύζει νοητῶς τὰ μηνύματα, ἐν τῇ γεννήσει σου, τῇ ἐκ τῆς στείρας Πανεύφημε, τοῦ ἀκινώτου μύρου εἰσδεξομένη Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Γνωρίσας μόνην σε Δέσποινα, Μητέρα τοῦ Θεοῦ προσεκίρτησεν, ὁ θείος Προδρόμος, ἐν τῇ μητρῷα νεδύϊ Ἄγνη, καὶ τὰ σὰ μεγαλεῖα προανεκήρυξεν.

Καταβασία: Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Η πρὶν στεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς προφητείας· ὃν περ γὰρ, προανεκήρυξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον δὴ, ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Προδρόμος.

Εὐφημήσωμεν νῦν τὸν τοῦ Κυρίου Προδρόμον, ὃν περ τῷ ἱερεῖ ἡ Ἐλισάβετ ἔτεκεν, ἐκ μήτρας ἀκάρπου, ἀλλ' οὐχὶ ἀσπόρου· Χριστὸς γὰρ μόνος χώραν διώδευσεν ἀδιόδευτον, ἀσπορον· τὸν Ἰωάννην στεῖρα ἐγέννησεν, ἄνευ δὲ ἀνδρὸς τοῦτον οὐκ ἔτεκε· τὸν δὲ Ἰησοῦ ἐπισκιάσει Πατὴρ καὶ Πνεῦμα θείου, Παρθένος ἔτεκεν ἄγνη· ἀλλὰ τοῦ ἐκ παρθένου ἀνεδείχθη ὁ ἐκ στείρας, Προφήτης Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Προδρόμος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄. τῆ αὐτῆ μηνός, τὸ Γενέθλιον εορταζόμεν τῆ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ζαχαρία, χόρευε σὺν τῇ συζύγῳ,
Οὐ πολλὰ μὲν τίκτοντες, ἐν δὲ καὶ μέγα.

Πρόδρομον ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα γείνατο
μήτηρ.

Οὗτος ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαρτυρεῖται ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ ἅπαντας, καὶ Προφήτου περισσώτερος· ὁ προεκίρτας ἀπὸ γαστρὸς, καὶ τῆς ἐκ γῆ τῆς τοῦ θα-

τῆρος κηρύξας παρουσίαν, καὶ προδραμῶν ἐν τῷ Ἄδῃ τὴν ἀνάστασιν εὐαγγελίσασθαι. Οὗτος γέγονεν υἱὸς Ζαχαρίου Ἀρχιερέως, καὶ Ἐλισάβετ τῆς στείρας, τεχθεὶς ἐξ επαγγελίας· ὅς τὴν τοῦ πατρὸς σιωπὴν ἐν τῷ γενναῖσθαι ἐπιλάσμενος, πάντα τὸν κόσμον χαρᾶς ἐκλήρωσε. Ἄπὸ καὶ Ἄγγελοι τοῖς ἀνθρώποις σήμερον συναγάλλονται, καὶ πᾶσα κτίσις χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης πεπλήρωται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ εὐκτηρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίῳ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**έοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλίναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ πυρός ἀνεβῶν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υπῆρχε τὸ πρὶν ἐσκοτισμένη, ἅπασα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις ὡς Πρόδρομε, σὺ δὲ ὄρθρος βοῶν ἀνεφάνης· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεσοῦσαν ἰάσατο τὴν φύσιν, ἅπασαν ἡ ἐκκλησίαν, ἐκ στείρας σου γέννησις, διδάξασα Πρόδρομε μέλπειν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γεγέννησαι Πρόδρομε ἐκ στείρας· ἦλθε γὰρ παναληθῶς, τοῦ νόμου σειρεύοντος, ἡ χάρις Χριστῷ μελωδοῦσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἀγνή εὐλογημένη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἰκετευόντων σε, εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν πάντες, καὶ σοὶ βοῶμεν· Δέσποινα μὴ παρίδῃς τοὺς δούλους σου.

Ἔτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ο ποιῶν πάντα τῷ Πνεύματι ὡς Κύριος, καὶ Ποιητὴς τοῦ παντός, ἐκ στείρουσθης καρπὸν, παρήγαγε σήμερον, μητρὸς τὸν Πρόδρομον, προμηνύοντα, καρποφορεῖν τὴν ἀκαρπον, τῶν βροτῶν φύσιν τὰ θεῖα.

Νεκρωθεῖσαν τὴν μητρώαν ὡς ἐζῶωσε, μήτραν τῷ τόκῳ σου, ὁ ζωοδότης Χριστὸς, διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ σοῦ ἀνέστησε, καὶ ἀνέβρωσε, νεκρωμένας Πρόδρομε, τῶν βροτῶν τὰς προσδοκίας.

Υπὲρ ἡλίον ἡ ἔρημος φωσῆρά σε, θεῖον Πανεύφημε, εἰσδεχομένη τερπνῶς, διὰ σὲ φαεινύεται καὶ ὠραΐζεται, καὶ σὺν ἅπασιν, ὑμνολογεῖ τὸν Κύριον, καὶ Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γδεῖν ἀχραντε τὴν δόξαν σου οἱ Δίκαιοι, πάλαι ἐζήτησαν, ἣν καθορῶμεν ἡμεῖς, καὶ πιστῶς γεραίρομεν σὲ καὶ κραυγάζομεν· Ὑπε-

ρένδοξε, εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς καλίας.

Καταβασία: Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐεργέτα Χριστέ παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβᾶς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον (*).

Νομοθέτης οἰκέτης ὑπῆρχε Μωσῆς· Ἰησοῦς δὲ Θεὸς Διαθήκης καυῆς· νῦν δὲ ἀμφοῖν ὁ Πρόδρομος, μελωδεῖ ὡς μεσίτης· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εξ ἐρήμου γαστρὸς τρυγῶν πάρεστιν, ἦν θεόφυτον νῦν ἄλσος ἤγαγε, τῇ Ἐκκλησίᾳ Πρόδρομος, τῷ Χριστῷ καὶ ἐπάδει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοφόρος λαὸς ἔθνος ἅγιον, τὴν τρυγῆν Χριστοῦ ἐκμιμήσασθε, καὶ μελιρρύτως ἄσατε, σωφροσύνη συζῶντες· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνήν καὶ παρθένον ταμῆσωμεν, τὴν τοῦ ἀναρχοῦ Λόγου καὶ ἀκτιστοῦ, ὑπερφυῶς κυήσασαν, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, ἧ καὶ βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἔτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Φίλος καὶ Ἀπόστολος τοῦ Κτιστοῦ, καὶ κήρυξ καὶ Βαπτιστὴς καὶ θεῖος Πρόδρομος, μάρτυς καὶ διδάσκαλος, μεσίτης καὶ ἀγγελος, καὶ λειτουργὸς καὶ πρεσβευτὴς ἡμῶν πανεύφημε, ὑπάρχων, ἐκ τῆς στείρας προῆλθες, τὰ τὰ προμηνύων, ἐν λόγοις τε καὶ ἔργοις.

Ηνακται ταμῆα τῶν χαρίτων, τῆς νέας τε Διαθήκης Χριστοῦ Πρόδρομε, καὶ θυσιῶν ἔθιμα, ἐν τῇ ἀποτεξεί σου, τῶν παλαιῶν ἐκλείσθησαν καὶ ἀπεπαύθησαν· ὁ νέος δὲ λαὸς ἀναμέλπει, καὶ ὑπερυψοῖ τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως ἄνθη τερπνὰ τοῦ θεοῦ λόγου, συμπλέξαντες ἐγκωμίων σοὶ τὸν στέφανον, σήμερον προσάγομεν, Πρόδρομε πανεύφημε, καὶ εὐχαρίστως κραζόμεν τῷ στεφοδοτῇ Χριστῷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο πρώην δεσμὸς τῆς ἀφωκίας, ἐλύθη Παρθένε τῇ κυήσει σου, καὶ χεῖλη ἠνοήγησάν;

(*). Τὸ Χειρόγραφον ἔχει... εὐσεβοῦντάς σοι... ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν.

εἰς αἶνον τοῦ τόκου σου, αὐτίκα τῶν ποθού-
των σε, καὶ ἐκβοώντων αὐτῷ· Τὸν Κύριον ὑ-
μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**όγου Θεοῦ ἀφραστον ἐν σοὶ τελεῖται, ἐμ-
• φανῶς Μυστήριον, Παρθένε ἄχραντε·
• καὶ γὰρ Θεός, ἐκ σοῦ σεσωμάτῳται δι' εὐ-
• σπλαγγνίαν· διό σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ιδού φωνὴ πρόδρομος ταῖς στειρευούσαις, καὶ
ἱεράμοις πάρεστι καρδίαις μέλπουσα· Ὁδὸν
Χριστοῦ νυνὶ ἐτοιμάσατε, ὅτι ἐν δόξῃ ἔρχεται·
ὧ πειθαρχοῦντες μεγαλύνομεν.

Ως πάλαι ἐν Πνεύματι τῷ παναγίῳ, ἐμφα-
νῶς ἐκήρυξας τὸν Υἱὸν Πρόδρομε, αἰμὸν
Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν,
τῇ ποιμνῇ σου τῶν πταισμάτων λύσιν αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Η πάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων, τῷ
λαῷ σου δώρησαι τὰ νίκης τρόπαια, τὸν
δυσμενῆ τιθεῖσα ὑπόσπονδον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα
σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Ἔτερος. Ἄπας γηγενής.

Πύλαι τοῦ φωτός, τοῦ θείου ἀνοίγεσθαι, σή-
μερον ἄρχονται, καὶ ἐναποκλείεσθαι, τα-
μεῖα σκότους προκαταγγέλλεται· ὁ κήρυξ γὰρ
καὶ Πρόδρομος Χριστοῦ εἰς φῶς προελθὼν, τὸ
τοῦ βίου, ταῦτα ἀνεκήρυξε, καὶ πατρῶα φωνῇ
ἐβεβαίωσεν.

Ομβρος νοητὸς, ἀνίκμου νεφέλης δὲ, ῥαγεῖς
ὁ Πρόδρομος, ῥεῖθρον τὸ οὐράνιον, τοῦ
τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἐκήρυξε, ποταμοῦ παραγέ-
νεσθαι εἰς ἀνακαίνισιν, τῆς ἀνθρώπων, φύσεως
ἐν Πνεύματι, τοὺς καρποὺς πληθυνούσης τῆς
χάριτος.

Ωσπερ οὐρανός, ἄστροις καταυγάζεται καὶ
ὠραίζεται, τῷ Προδρόμου σήμερον, ἡ Ἐκ-
κλησία ταῖς θείαις χάρισι, καὶ εὐφημῆ τὴν
γέννησιν αὐτοῦ δοξαζούσα, καὶ αἰνοῦσα, τὸν
τῶν ὅλων Κύριον, δωρεῶν τῶν κρειττόνων ὡς
πρόξενον.

Θεοτοκίον.

Υδωρ τῆς ζωῆς, ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε βλύ-
σαν ὁ Κύριος, ἐπλυνεν ἡγίασεν, ἡμᾶς
τοὺς πίστει εἰσδεξαμένους αὐτόν, καὶ κληρονό-
μους ἔδειξε τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀνυμνοῦντας,
τὴν αὐτοῦ χρηστότητα, καὶ σὲ πόθῳ θερμῶς
μεγαλίνοντας.

Καταβασία: Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον, χαροποιὸν Γε-
νέθλιον, τὸ σκυθρωπὸν διαλύει, τῆς τοῦ
πατρὸς ἀφωνίας, καὶ τῆς τεκούσης στειρώσιν·
μηνυεὶ δὲ τὴν μέλλουσαν, χαρὰν καὶ ἀγαλλία-
σιν· διὸ καὶ πᾶσα ἡ κτίσις, αὐτὸ φαιδρῶς
ἐορτάζει.

Θεοτοκίον.

Προφήται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδα-
ξαν, καὶ Μάρτυρες θεοφρόνως, τὸν σὸν
Υἱὸν Θεοτόκε, τρανῶς καθωμολόγησαν, Θεὸν
τῶν ὅλων πάντα γενε· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, οἱ
διὰ σοῦ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐκ γηραλείας
μητρὸς, Θεοῦ Λόγου προάγγελος, Ἰωάν-
νης σήμερον, προελθεῖν κατεπείγεται· τὴν δε-
σμευθεῖσαν γλῶσσαν τρανότατα, διὰ τῆ τόκου
εὐλαλον δείκνυσιν· Ὡ τῆς ἀφάτου σου, προμη-
θείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγγνος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν γεννητοῖς
γυναικῶν, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, μη-
τρικῆς στειρώσεως, διαλύει τὸ ἔγκλημα, ὁ ἐν
πνεύματι, καὶ δυνάμει ἐλθὼν Ἡλιοῦ, ὁδὸν Κυ-
ρίου ἐτοιμαζόμενος· Ὡ τῆς ἀφράστου σου, εὐ-
σπλαγγνίας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον
τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγγνος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ προκηρύ-
ξας Χριστοῦ, πρὸς ἀνθρώπους τὴν κένω-
σιν, ὑπεράνω δείκνυται, πάντων αὐτῆ τῇ φωνῇ,
καὶ τῇ τεκούσῃ λύει τὴν στειρώσιν, δυνάμει
θείᾳ καὶ Ζαχαρίου φωνῇ· Ὡ τῶν μεγάλων
σου, θαυμασίων Δέσποτα! δι' ὧν Χριστέ, σῶ-
σον τοὺς τιμῶντάς σου, τὸν μέγαν Πρόδρομον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν γεννητοῖς
γυναικῶν, ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος,
ὑπεράνω δείκνυται, Προφητῶν τε ὑπέρτερος,
καὶ παρουσίας Χριστοῦ προάγγελος, ὁ προ-
σκιρτήσας ἐν τῇ νηδυῖ μητρὸς· Ὡ τῶν μεγί-
στων σου, δωρεῶν φιλόφρωπε! δι' ὧν Χριστέ,
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Αστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος, στείρωτικῆς ἐκ
νηδύος, ἐπὶ γῆς τίκτεται σήμερον, Ἰωάν-
νης ὁ θεοπόθητος, καὶ Χριστοῦ ἐπιφαίνει τὴν
αὐγὴν, ἀνατολὴν τὴν ἐξ ὕψους, εἰς εὐθείαν πι-
στοῖς διάβασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδονται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.
 Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κα-
 νόνων τοῦ Ἁγίου Ὠδὴ γ' καὶ ε'.
 Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν.
 Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
 Ἀλληλουῖα.

ΤΗ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ
 ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Εἰς τὴν εἰκοστὴν πέμπτην τοῦ παρόντος Μηνὸς τύχη ἐν
 Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στι-
 χολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ τοῦ
 Ἁγίου δ'. τὰ εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινόν. Δόξα, τοῦ Ἁ-
 γίου. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. — Εἰς τὸν Στίχον,
 τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, Βλέπε τὴν
 Ἐλισάβετ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ
 Ἁγίου. Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον· καὶ
 Ἀπόλυσις. Καὶ οὕτω γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς
 τοῦ Ἁγίου — Τὸ δὲ πρῶτ', ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος
 μόνη Ἀκολουθία, τῆς δὲ Ἁγίας Φεβρωνίας καταλιμ-
 πάνεται.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῷ Προδρόμῳ γ'.
 Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς ὁ
 Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν πα-
 τέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς· ἀλλ' ὡ-
 σπερ ἀπιστηθεῖσα πρῶτη τὴν γλῶτταν ἔδθησεν,
 οὕτω φανερωθεῖσα, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἔλευ-
 ρίαν· ὡ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ
 τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Προδρόμος, πρεσβεύων
 ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀ-
 πιστίαν κρατουμένην, λύει τὴν πατρικὴν,
 καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὐτεχνίαν·
 δεσμά τῆς στερρώσεως λύονται μητρικά· ὁ λύ-
 χνος τοῦ φωτὸς προέρχεται· ἡ αἰγὴ τοῦ ἡλίου
 τῆς δικαιοσύνης, μηνύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνά-
 πλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολίου. Ὁ αὐτός.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτε-
 σθαι, Ἄγγελος ἐκ στερρωτικῶν ὠδίνων
 Giugno.

προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ
 Προφήτου περισσότερος· ἔδει γὰρ θείων πραγ-
 μάτων, παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχαίς· παρ' ἡ-
 λικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἄνευ σπορᾶς σύλληψις.
 Ὁ ποιῶν θαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ἁγίας προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδῶκας σημείωσιν.

Ἄθλησιν ὑπέμεινας, τῇ σῇ παλαιστρᾷ κα-
 τὰλληλον, Φεβρωνία πανεύφημε, ἰδρῶσιν
 ἀσκήσεως, μαρτυρίῃ αἶμα, συγκερασάμενη· ὁ-
 θεν καὶ στέφανον διπλοῦν, ὁ εὐεργέτης σοι ἐ-
 χαρίσατο· πρὸς ὃν καὶ ἀνεληλύθας, πεποικλι-
 μένη λαμπρότητι, ὡς Παρθένος πανάμωμος, καὶ
 ὡς Μάρτυς ἀήττητος.

Καίλλει τῷ τοῦ σώματος, ἡ ὠραιότης ἡ ἐν-
 θεος, τῆς ψυχῆς σου συνέδραμεν· ὡς κρι-
 νον γὰρ ἔλαμψας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἐκλελευκα-
 σμένη, καὶ ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς, πεφοιγη-
 μένη Νύμφη πανάμωμο· διό σε καὶ οὐράνιος,
 τερπνὸς ἐδέξατο θαλάμος, καὶ παστάς ἀνα-
 τάλυτος, ὡς Παρθένον καὶ Μάρτυρα.

Κύκλῳ παρενέβαλε, σοῦ Φεβρωνία πανεύ-
 φημε, ὁ ρύόμενος Ἄγγελος· ἐκ βρέφους
 γὰρ Κύριον, φοβουμένη ὠφθης, καὶ ἀνακειμένη,
 ὡς περ ἀνάθημα τερπνόν, τετηρημένον τῷ παν-
 τοκράτορι· ἐντεῦθεν κατεπάτησας, τὴν τῆ Σε-
 λήνου παράνοϊαν, καὶ στεφθεῖσα ἀνέδραμες,
 πρὸς Χριστὸν τὸν νυμφίον σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Προδρόμον τῆς
 χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς
 δόξης. Ἠσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ
 τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος
 ἦνει τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ
 Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα
 ἡ Μήτηρ τῆ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώ-
 ση λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος
 δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον
 Μαριάμ διαλεγομένην· Τί παραγέγονας
 πρὸς με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σύ βασιλεῖα
 βαστάζεις, καὶ γὰρ στρατιωτὴν· σύ τὸν νομοδό-
 την, καὶ γὰρ τὸν νομοθέτην· σύ τὸν λόγον, καὶ γὰρ
 τὴν φωνὴν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν
 οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ τῆς Ἁγίας:
 Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Προδρόμου εἰς (*), καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρῶν, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς:

Υἱμοὶς σε μέλλω προσφῶρος Φεβρωνία.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγράν διδοεύσας.

Υπέριμαχε δόξης τῆς τοῦ Χριστοῦ, παράσχου μοι χάριν, Φεβρωνία καὶ φωτισμὸν, τὴν σὴν εὐφημῆσαι φωτοφέρρον, καὶ σεβασμίαν πανήγυριν ἄσμασι.

Μελέτη θανάτου διηνεκεῖ, λαμπρύνασα Μάρτυς, Φεβρωνία σοῦ τὴν ψυχὴν, ἔδραμες πρὸς ὕψος μαρτυρίας, διὰ βασιάνων πολλῶν προσαχθεῖσα Χριστῷ.

Νεώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, τὴν ἄρουραν Μάρτυς, τῆς καρδίας σου τηλαυγῶς, Μαρτύρων ἐδρέψω τοὺς στεφάνους, ἀθλητικῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄδουσα. Θεοτοκίον.

Ονεύματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σοῦ Θεομητορ, ἐσαρκώθη ὃν εὐσεβῶς, ποθήσασα κόρη Φεβρωνία, μαρτυρικῶς ἐν αὐτῷ προσεγήνεκται.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ισχυσας τῷ Πνεύματι, καταβαλεῖν ὄφρυν ἐνδοξε, τυραννικὴν, καὶ πολυθειῆς, Φεβρωνία τὸ ἄθεον.

Σὺ νῦν ἐξερέωσας, τῇ κραταιᾷ χειρὶ Δέσποτα, μαρτυρικῶς, ἀγωνιζομένην, Φεβρωνίαν τὴν ἐνδοξον.

Σῶμά σου τεμνόμενον, ὑπὲρ Χριστοῦ Ἁγνὴ πάνσοφε, μαρτυρικῶς, σὺ τοῦ Παραδείσου, ἐγεώργεις ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Εὐρέ σε βοήθειαν, τὴν Θεομήτορα Πάναγνε, ἢ εὐκλείης, Μάρτυς Φεβρωνία, καὶ τυράννους κατήσχυνε. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» Κύριε σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Οπαλαὶ ταῖς ῥοαῖς Ἰορδάνου βαπτίσας, τὴν καθαρσίαν παντός, Ἰωάννη τοῦ κόσμου, πολλοῖς με βυθιζόμενον, πλημμελήμασιν ἔλκυσον, καὶ ἀπρόπλυτον, ἀπὸ παντοίας κηλίδος,

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἐντεῦθεν ἕτερον Κανόνα εἰς τὸν Πρόδρομον, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ αὐτὸν, γλαφυροῦτάτου καὶ ἀρμονικώτατου πρὸς τὸ: Ὑγράν διδοεύσας.

τὸν Φιλάνθρωπον, διὰ παντός ἰκετεύων, ὡς πρεσβυς εὐπρόσδεκτος. Δόξα. Τῆς Ἁγίας.

Ποθήσασα Χριστὸν, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει, ἐχώρησας τομῶς, πρὸς μεγίστους ἀγῶνας, δι' ὧν τὸν ἀρχέαικον, παντελῶς ἐθανάτωσας· οὐ με λύτρωσαι, τῶν πολυπλόκων παγίδων, ὀδηγοῦσά με, ταῖς σαῖς εὐχαῖς Φεβρωνία, πρὸς θείαν μετάνοιαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νηδυῖ μητρικῇ, Ἰωάννης σκιρτήσας, φερόμενον ἀγνή, τὸν Θεὸν ἐν γαστρὶ σου, ἐπέγνω θεία χάριτι, καὶ πιστῶς προσεκύνησεν· ἀλλὰ δέομαι, σὺν τῷ Προδρόμῳ Παρθένε, καθικέτευσον, ὃν ἐσωμάτωσας Λόγον, σωθῆναι τὸν δοῦλόν σου.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου Χριστέ Κύριος.

Μῶμος ἐν σοὶ, ὅλως οὐκ ἔστι πανεὐφημε, Φεβρωνία· σὺ γὰρ ἀμφοτέρωθεν, τῷ λυτρωτῇ σου καὶ ἑραστῇ, τῷ πεποθημένῳ, εὐαρεστήσαι ἐσπούδασας, ἀσκήσεως ἐν πόνοις, καὶ μαρτύρων ἐν ἄθλοις, κοσμουμένη θείοφρον πανόλβιε.

Εξ ἀπαλῶν, Μάρτυς ὀνύχων ἐπόθησας, τῆς ἀγάπης, πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν ἐφετὴν πᾶσι λογικοῖς ἥς ὀρεγομένη, βασιάνων πόρους ὑπέμεινας, πυρὶ φλογιζομένη, καὶ μελῶν στερουμένη, Φεβρωνία παρθένων τὸ καύχημα.

Λόγοις Θεοῦ, ἐντεθραμμένη θείοσοφε, τοῖς ποθοῦσι, λόγον τὸν σωτήριον, ταῖς ἱεραῖς, βίβλους ἱερῶς, ἐγχειριζομένη, ἐνθέςως Μάρτυς ἐξήπλωσας, καὶ τῆς διδασκαλίας, τοὺς μισθούς ἐκομίσω, τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν πλητήσασα. Θεοτοκίον.

Πύλη φωτός, πᾶσιν ἐδείχθης Πανάμωμε, τοῖς ἐν σκοτει, φῶς τὸ ἀπερίγραπτον, περιγραππῶ, σώματι Χριστὸν, τῆς δικαιοσύνης, τὸν ἥλιον ἀπαστράψασα· οὐ νῦν ταῖς φρυκτωρίαις, Φεβρωνία ῥωσθεῖσα, τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος ἐκτήσατο.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ωραιώθης πορφύρα, Μάρτυς ἐξ αἱμάτων σου ἐξυφανθείση σοι· ἐγυμνώθης σῶμα, καὶ παθῶν τὸν χιτῶνα ἀπέρριψας, πρὸ βημαίων σταῖσα, δικαστικῶν ὧ Φεβρωνία, τοῦ Χριστοῦ μιμουμένη τὴν γύμνωσιν.

Πυρωθεῖσα τῷ πόθῳ, Μάρτυς τοῦ νυμφίου σου τοῦ νοητοῦ τὴν ψυχὴν, καὶ θελχθεῖσα τούτου, καλλοναῖς ἀκηράτοις ὑπέμεινας, τεμνομένη χεῖρας, καὶ τῶν πληγῶν ταῖς ἀλγηδόνας, Φεβρωνία Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Ροή τῶν σῶν αἱμάτων, τῆς πολυθείας τὴν φλόγα κατέσβεσεν, οἱ δὲ σοὶ ὀδόντες, ἐκρίζουμένοι πᾶσαν ἀνέσπασαν, τῶν εἰδώλων πλάιην, καὶ τῆς τρυφῆς σοὶ Φεβρωνία, τὴν αἰώνιον τέρψιν εἰργάσαντο. **Θεοτοκίον.**

Οἱ σοὶ πόδες τμηθέντες, θείων μαρτυριῶν τὴν τρίβον διώδευσαν, καὶ πρὸς τὸν τεχθέντα, ἐκ Παρθένου ἁγίας μετέβησαν, ἐμπεριπατοῦντες, χαρμονικῶς ἐν Παραδείσῳ, Φεβρωνία παρθένε θεόνυμφε.

Ῥοὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Σελήνου τοῦ δυσσεβοῦς ἡ ἄθεος, καὶ θρασεῖα κατεβλήθη ὠμότης, τῆς τῆ Θεῆ, περὶ πάντων προνοίας, ἐκζητησάσης τὸ αἷμά σου Ἐνδοξε, καὶ σέσωσται διὰ τῆς σῆς, καρτερίας ὁ θεῖος Λυσιμάχος.

Φωστῆρα θεολαμπῆσε ἔδειξεν, ἡ σοφὴ καὶ θεοφόρος Βρυαίην, ταῖς διδασκαίς, ἐμβάσασα κόρη, καὶ τῆς ἐλπίδος οὐδόλως διήμαρτε· παρέστησε γὰρ τῷ Χριστῷ, Φεβρωνία σε νύμφην ἀμόλυντον. **Θεοτοκίον.**

Ο ἔμψυχος τοῦ Δεσπότη τοῦ Δάλαμος, ὁ λαμπραῖς τῆς παρθενίας ἀκτίσι, φωτειδῶς, ὡς περ κρίνον ἐκλαμπῶν, τῆς ἀκανθῶδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, ἡ πάναγνος καὶ εὐπρεπῆς, Θεοτόκος ἀξίως δοξάζεται. **Ὁ Εἰρμός.**

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
 » Ἄπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν
 » ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
 » προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὀσιομάρτυρος καὶ πολυάθλου Φεβρωνίας.

Στίχα.

Προῖξ τῆ γυναικῶν κάλλονῃ Φεβρωνία.

Τομὴ κεφαλῆς· ὡς καλὴ σοὶ προῖξ γύναι!

Δῶκε δὲ Φεβρονίῃ ξίφει αὐχένα εἰκαδιπέμπτη.

Αὕτη ἡ αἰοίδιμος καὶ Ὀσία, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν ἀραμένη, καὶ ὁσίως βίβασα ὑπὸ τὸν κανόνα τῆς κατ' αὐτὴν Μονῆς, ἐν τοῖς μεθωρίοις Περσῶν καὶ Ῥωμαίων διακειμένης, ἐν πόλει λεγομένη Νισίβει, ἧτις λέγεται Ἀντιόχεια τῆς Μυγδονίας, πάσας τὰς σὺν αὐτῇ, μεθ' ὧν ἦν, υπηρέτησεν ἐν τῇ ἀσχάσει καὶ συνέσει, καὶ τῆ τῶν γραφῶν ἀναγνώσει. **Ἐξῆρχε δὲ καὶ καθηγεῖτο πασῶν ἡ οὕτω καλουμένη Βρυαίην.**

Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς Διοκλιτιανοῦ, Σελήνου τοῦ Ἡγεμόνος διώκοντος τοὺς Χριστιανούς, αἱ μὲν λοιπαὶ τῶν μοναζουσῶν τοῦ Μοναστηρίου ἐξῆλθον, ἐκφυγεῖν τὸν ἐπικείμενον θάνατον σπυδύουσαι· ἡ δὲ μακαρία Φεβρωνία, νόσου τότε κατασχούσης αὐτὴν, μὴ δυναμένη τῷ σώματι

χρῆσασθαι, ἐπί πινος κατέκειτο βάρου, παρακαθεζομένη αὐτῇ τῆς τε Βρυαίην, καὶ τῆς οὕτω καλουμένης συγκλητικῆς Ἱερίας. Ἐπεὶ δὲ παρήσαν οἱ Σελήνου στρατιῶται, καὶ πελέκσει τὰς θύρας καταρράξαντες εἰσῆλθον, εὐθὺς μὲν σπασάμενοι τὰς μαχαίρας, κατακόψαι ἐβούλοντο τὴν Βρυαίην. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ ἀνήκεστα παθεῖν αὐτῶν παρητήσατο Πρῖμος ὁ τοῦ Λυσιμάχου ἀνεψιός, τοῖς Χριστιανοῖς αἰεὶ ἐπεικῶς καὶ συμπαθῶς προσφερόμενος.

Τὴν οὖν Φεβρωνίαν ἀρπάσαντες, πρὸς τὸν ἡγμόνα Σελήνον ἦγον, ἡ παρηκολούθου Βρυαίην καὶ Ἱερία καὶ Θωμαῖς, ἐπιστηρίζουσαι αὐτὴν τῇ πίστει, καὶ νοθετοῦσαι μὴ καταπλαγῆναι τὰς βασάνους, μὴδὲ τὴν εἰς Χριστὸν προδοῦναι εὐσέβειαν, μνησθεῖσαν Λιβύης καὶ Λεωνίδος τῶν ἀδελφῶν, καὶ τῆς Εὐτροπίας· ὧν Λιβύη μὲν διὰ Χριστὸν ἐτήμησεν τὴν κεφαλὴν ἡ Λεωνίς δὲ παρεδόδοτο πυρὶ, τὸ δὲ παιδίον Εὐτροπία, ἀκούσασα παρὰ τῆς μητρὸς: Μὴ φύγῃς τέκνον, τὰς χεῖρας αὐτῆς ὀπίσω ποιήσασα, τοῖς δημίοις τὸν αὐχένα ὑπέθηκε. Καὶ ἡ μὲν Βρυαίην, μετὰ τὸ ἱκανῶς νοθεθῆσαι αὐτὴν, ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ὑπέστρεψεν, ὀλολύζουσα, καὶ θρηνοῦσα, καὶ τοῦ τέλους τὸ ἄδηλον φοβουμένη, καὶ νύκην αὐτῇ κατὰ τοῦ διαβόλου παρὰ Θεοῦ ἐξαίτουσα. Ἡ δὲ Θωμαῖς καὶ Ἱερία, ἀνδρικόν σχῆμα περιθέμεναι, συνηκολούθου τῇ Ἁγίᾳ, μετὰ τῶν οἰκετῶν ἑαυτὰς ἐγκαταμίξασαι.

Ἐπεὶ δὲ ἤχθη, πρῶτον μὲν ἐπὶ Λυσιμάχου τοῦ ἀνεψιοῦ Σελήνου τὸ τε ὄνομα, καὶ τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν εἰπεῖν ἐρωτηθεῖσα, καὶ ἀντὶ πάντων Χριστιανῆν ἑαυτὴν ὀνομάσασα, ἔπειτα τὴν ἐξέτασιν κατέστη· δεῖ αὐτὴν θωπείαις καὶ κολακίαις μεταθῆναι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἐπιχειρήσας, καὶ μὴ δυνηθεῖς, ταθῆναι ἐκ τεσσάρων ἐκέλευσε, καὶ κάτωθεν μὲν πυρὶ ὑποκαίεσθαι, ἄνωθεν δὲ ὑπὸ στρατιωτῶν τύπτεσθαι. Ὑπὸ δὲ τῶν πληγῶν καὶ τῆ πυρὸς, ελαίῳ ἐρεθιζομένου καὶ ἀναπλεγμένου, διελύοντο καὶ κατέρβρου αἱ σάρκες αὐτῆς. Εἶτα κρεμασθῆναι ταύτην, καὶ σιδηροῖς ξέεσθαι πλήκτροις, καὶ πυρὶ καταπλεχθῆναι προστάττει, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν γλῶτταν τμηθῆναι, ἣν προὔτεινεν εὐθαρῶς· καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκρίζωθῆναι· εἶτα ξίφει τοὺς δύο ἀφαιρεθῆναι μαστοὺς, καὶ κατὰ τῆς τομῆς πῦρ ἐπιχεθῆναι, καὶ ἐπὶ τούτοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκκοπῆναι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν.

Συγκομισθὲν δὲ τὸ τῆς Ἁγίας λείψανον παρὰ τῶν πιστῶν, τοῦ Λυσιμάχου προστάξαντος, διὰ Φίρμου τοῦ Κόμπετος ἀπήχθη ἐν τῇ Μονῇ, στρατιωτῶν βασταζόντων αὐτὸ ἅμα τῷ Φίρμῳ· καὶ συνετέθη ἕκαστον ἐν τάξει τῶν μελῶν, τῶν ὀδόντων αὐτῆς ἐν τῷ ἑαυτῆς στήθει τεθέντων. Καὶ οὕτω, μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων, συνδραμόντων Ἐπισκόπων καὶ Κληρικῶν ἅμα καὶ πλήθους πολλοῦ τῶν Χριστιανῶν, πανύχοις ὠδαῖς ἔτυχε τῆς ὀφειλομένης κηδείας.

Τῆς οὖν μνήμης αὐτῆς ἐτησίως τελομένης ἐν τῇ Μονῇ, λέγεται ἡ Μάρτυς καθορᾶσθαι, συμπαροῦσα καὶ συμπάλλουσα ταῖς παρθένοις, καὶ τὸν ἑαυτῆς τόπον ἀναπληροῦσα μέχρι τῆς εὐχῆς· ἣν ἐπιχειρησάσης τῆς Βρυαίην ποτὲ κατασχεῖν, εὐθὺς ἀφανῆ γενέσθαι, τὴν ἐπιβολὴν μὴ ὑπομείναςαν τῆς χειρὸς. Τὸν δὲ Λυσιμάχον, βαρεῖαν συμφορὰν ἠγασάμενον τὸ συμβῆναι, διὰ τε τὸ ἐκ μητρὸς εἶναι Χριστιανῆς, καὶ διὰ τὸ ὡμῶς αὐτῇ καὶ θρησιδῶς τὸν Σελήνον χρῆσασθαι, καὶ διαφθεῖραι τὸ τῆς παρθένου κάλλος, κρεῖττον ἢ κατὰ ἄνθρωπον ὄν, τότε μὲν ἀπόσιτον γενέσθαι, καὶ τὸν τῆς Μάρτυρος θάνατον κόψασθαι, καὶ θρηνηθῆναι πικρῶς· μικρὸν δὲ ὑστερον μετὰ Πρῖμου προσελθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ τὸ θεῖον δεῖξασθαι Βαπτισμᾶ. Τὸν δὲ Σελήνον, ἔξω γεγόμενον αὐτοῦ, ἀτινῆσαι πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ ὥσπερ βοῦν μυκησάμενον μέγα, ἐνὶ τῶν κόνων προσῆξει τὴν κεφαλὴν, καὶ οὕτω κακῶς τὴν ψυχὴν ἀπορρήξει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὀρέντιου, καὶ τῶν ἐξ γνησίων ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὧν τὰ ὀνόματα: Φαρνάκιος, Ἔρωσ, Φῆρμος, Φιρμῖνος, Κυριακός, καὶ Λογγῖνος.

Στίχ. Ἐκδύς θαλάσσης ζῶν Ὀρέντιος βάρθης,
Ἐν γῆ τελευτᾷ, καὶ πρὸς οὐρανὸν τρέχει.

Ἄρας ὁ Φαρνάκιος ἐκ γῆς πηλίνης,
Ἀνῆλθεν εἰς ἔδαφος οἴκου Κυρίου.

Ἐρῶν ὑπῆρχεν οὐρανῶν κάλλους Ἔρωσ,
Πρὸς ἕς μετασᾶς, ὡς περ ἦρα χαιρέτω.

Θρόνοι νοητοὶ Φιρμῖνός τε καὶ Φῆρμος,
Οἷς ἐγκάθηται Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων.

Κυριακὸν Λογγῖνον ὡς ἰσαγγέλουσ.
Θεὸς τίθησιν ἰσοτίμους Ἀγγέλοις.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἑπτὰ Μάρτυρες ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων, ὁρμώμενοι τῶν ἀπ' ἡλίου ἀνατολῶν, στρατευόμενοι τε μετὰ χιλίων διακοσίων Τυρῶνων (νεοσυλλέκτων στρατιωτῶν) ὑπὸ Ῥόδωνα Κουβικουλάριον (κατακοιμιστὴν) ἐν τῇ Ἀντιοχείῳ πόλει· οἱ καὶ ἦλθον ἐν τοῖς Θρακίῳις μέρεσι, ταχθέντες εἰς λεγεῶνα, καλούμενον Λεγέα νδρον. Ἐπαναστάσεως δὲ κατὰ τοὺς τότε χρόνους γεγενημένης, τῶν Σκυθῶν διαδαντῶν τὸν Ἰστρον, καὶ τὴν Θράκην ληϊζομένων, ἄρτι μετὰ τὴν τελευτὴν Διοκλητιανοῦ, Μαξιμιανὸς τὴν βασιλείαν κατασχὼν, ἐν φροντίδι πολλῇ καὶ ἀμνηνία γεγνε, μάλιστα διὰ τὸν Μαρθωμ τὸν ἐξάρχοντα τῶν Σκυθῶν, μεγέθει σώματος καὶ ῥώμῃ τῶν πολλῶν διαφέροντα, προσκαλεῖσθαι αὐτόν, ἢ τινα τῶν μετ' αὐτοῦ διαγωνίσασθαι· καὶ παρ' οἷς ἂν τὸ κρεῖττον γένηται, τούτοις παραχωρῆσαι τοὺς ἐτέρους τῆς νίκης.

Διὰ ταῦτα τοίνυν τοῦ βασιλέως ἐν πολλῇ ἀπορία καθεστῆκός, ὡς μηδενὸς παρρουντος ἀντεπεξίεναι καὶ συμπλακῆναι τῷ βαρβάρῳ, προετραπή ὁ Ἅγιος Ὀρέντιος ἐξελθεῖν· πάσαις γὰρ ψήφοις ἐκρίθη, ὡς εἴη ῥωμαλέος, καὶ πολέμων ἔμπειρος, καὶ, δι' εὐστροφίαν σώματος καὶ ἀνδρίαν, δεινὸς ἐπιέσθαι, καὶ τὸν ἐπεξίοντα καταβαλεῖν. Ὅς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν προβαλλόμενος, καὶ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξελθὼν, καὶ τῷ Σκυθῆ παραταξάμενος, ἀκοντίῳ τούτου διήλασε· καὶ ἔριψε αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἐκτεμῶν, τῷ βασιλεῖ προσεκόμισε, καὶ τὸ τρόπαιον ἔστησεν. Ἐφ' οἷς τοῦ βασιλέως ὑπερβαυμάσαντος καὶ ἀγασθέντος, καὶ διὰ τοῦτο ἐπινικίους σπονδὰς τοῖς εἰδώλοις προσάγοντος, αὐτὸς τῇ τοῦ Χριστοῦ συμμαχίᾳ καὶ δυνάμει περιγενέσθαι τοῦ ἀλαζόνος, οὐ τῇ τῶν ψευδωνύμων θεῶν βοήθειᾳ, παρρησία καθομολογεῖ.

Ἄλλὰ τότε μὲν καρποῦσθαι τὰς βασιλικὰς συνεχωρήθη τιμὰς, αἰδεσθέντος, οἶμαι, τοῦ βασιλέως τὸ τοῦ κατορθώματος μέγιστον, καὶ τὴν ζώνην αὐτῷ προπαρασχομένῃ τῷ καταβληθέντος βαρβάρου, πολυτελεῖ καὶ πολυτάλαντον οὖσαν. Ἵσπερον δὲ, ἐπεὶ παραινῶν ἀποστήναι τοῦ Χριστοῦ οὐκ ἔπειθεν, ἐκπέμπει αὐτόν μετὰ τῶν ἐξ ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐν τῇ κατὰ Ἀρμενίαν πόλει τῶν Σατάλων, ἐπιστείλας τῷ ἐκεί Δουκί, εἰ μὲν ἐξεταζόμενοι πεισθῶσι θῦσαι τοῖς θεοῖς, ἀναπέμψαι τούτους πρὸς αὐτόν· εἰδὲ οὐ πείθονται, ὑπερορίους ἐν ταῖς κατὰ Ἀβασγίαν καὶ Ζηκχίαν χώραις ποιῆσαι.

Κατὰ οὖν τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα, ἀπαγομένων αὐτῶν, καὶ τὴν ἔτω λεγομένην Καινὴν Παρεμβολὴν φασάν-

των, Ἔρωσ, ὁ τῶν ἀδελφῶν πρῶτος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, μηνὶ Ἰουνίῳ εἰκοστῇ δευτέρᾳ. Ὁ δὲ Ἅγιος Ὀρέντιος, τὸ Ῥίζιον καταλαβὼν, λίθῳ τῷ τραχήλῳ περιτεθεὶς, ἐρρίφη ἐν τῇ θαλάσῃ· περὶ αὐτοῦ γὰρ καὶ τοῦτο ἐδέδοκτο. Ἐκεῖθεν δὲ, δι' ἐπιστάσις Ἀγγέλου, ἀβλαβῆς ἐξῆλθε, κομίσαντος αὐτόν, καὶ κατὰ τὴν ξηρὰν ἐπὶ τινος πέτρας στήσαντος, καὶ εὐξάμενος, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη, μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰκοστῇ τετάρτῃ. Ὁ δὲ Ἅγιος Φαρνάκιος, γενόμενος ἐν Κορδύλλῃ, πρὸς Κύριον μετετέθη, τῇ τρίτῃ τοῦ Ἰουλίου μηνός. Τῇ δὲ ἐβδόμῃ, Φῆρμος καὶ Φιρμῖνος, καταλαβόντες τὴν Ἄφαρον, τέλος εὐραντο τῆς προσκαιροῦ ζωῆς. Ὁ δὲ Ἅγιος Κυριακός, ἀπαχθεὶς εἰς τὴν τῶν Λαζῶν χώραν, ἐν τόπῳ λεγομένῳ Ζυγάνεως, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνός. Ὁ δὲ μακάριος Λογγῖνος ὑστερος πάντων· ὅς, ἐν τῷ παραπλῆειν ἀπὸ τῆς Ζυγάνεως ἐπὶ τὴν Λιδυκὴν, τρικυμίας ἐν τῇ θαλάσῃ γενομένης, καὶ μεγάλου κλύδωνος, εὐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο, καὶ κατετέθη εἰς Πιτυῦντα, μεθ' ἡμέρας τέσσαρας ἐκεῖσε τῆ πλοῖς ὁρμήσαντος. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἢ Ἀνάμνησις τῆς ὑπὲρ λόγον καὶ πᾶσαν ἐλπίθα δοθείσης ἡμῖν βοήθειας παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ἀσπόρως αὐτὸν τεκούσης, κατὰ τῶν δια γῆς τε καὶ θαλάσσης κυκλωσάντων τὴν καθ' ἡμᾶς Βασιλῖδα τῶν πόλεων, καὶ πανωλεθρία παραδοθέντων τελείῳ ἀφανισμῷ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων σε τῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Παῖδες Ἑβραίων.

Ρεῖθρα πηγάζεις ἰαμάτων, τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει τῷ ναῶ σου, Φεβρωνία σεμνή, καὶ τῷ Χριστῷ βοῶσιν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω τῆς καλῆς σου πραγματείας! σαρκὸς αἵματος Θεόφρον ἀντηλλάξω, βασιλείαν Θεοῦ, πανεύφημε βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Στίφει παρθένων συγχορεύσεις, ἀξιάγαγε παρθένη Φεβρωνία, τῇ Παρθένῳ καὶ Θεομητορι βοῶσα· Εὐλογημένος πάναγε, ὁ παρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Φωτοφανῶς ἡ μνήμη σε, Φεβρωνία τελεῖται νῦν, ταῖς φωτοιδέσιν, ἀστραπαῖς πυρσεύουσα· φωτὶ γὰρ ὠμίλησας, καὶ φωτοφόρος γέγονας, Τὸν φωτοποιόν, καὶ φωτοδότην βοῶσα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εθαυμαστώθης πρότερον, ἐν ἀσκήσει πανεύφημε, καὶ μαρτυρικῶς, κατεκοσμηθῆς ὑστερον· ὀπίσω γὰρ ἔδραμες, τῆ ἐρξτου νεᾶνις φαιδρά, καὶ σοῦ τοὺς μαστοὺς, τοὺς ἀγαθούς ὑπὲρ οἶνον, ἐτμήθης Φεβρωνία, ὑπὲρ τῆς

εὐσεβείας ὁσμῆ δέ σου τῶν μύρων, πιστοὺς εὐωδιάζεις.

Βιεβαρυμένος πταίσμασι, Φεβρωνία πανεύφημε, καὶ ταῖς τρικυμίαις, τῶν παθῶν κυκλούμενος, προσφεύγω τῇ σκέπῃ σου, τῶν ἀμφοτέρων λύσιν ζητῶν· ἀλλ' ὡς θαυμαστῆ, καὶ ἐκλεκτῆ τῷ Δεσπότῃ, βοῶντα μὴ παρίδης, ἀλλὰ με σαῖς πρεσβείαις, ἐξάρπασον θεόφρον, ἐκ βρόχων ψυχοφθόρων. **Θεοτοκίον.**

Ρητορευόντων γλῶσσαι σε, ἀνυμνήσαι ἐσθένισιν, ὧ θεογεννητορ, Μαριάμ θεόνυμφε· θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμη νηδύος· ὧ νῦν ἡ Φεβρωνία, μελωδῆσα κραυγάζει· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμνον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
 » τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἔμμανῶς ἐξέ-
 » καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
 » τούτης ἰδῶν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Αὐτρωτὴν
 » ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογοῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
 » τε, λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ωθεία τοῦ Δεσπότου περιστέρα, περιηγυρωμένη λαμπρότητι, παρθενικῆ, σῶμα λαμπρυνθεῖσα ἀσκητικῶς, κεχρυσωμένη πτέρυγας, ταῖς χλωροειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς σῆς ὁμολογίας, καὶ θείων σου αἱμάτων, τοὺς σε ὑμνοῦντας καταφαιδρυνον.

Νοὶ προσομιλοῦσα γυμνῶ τῷ νῷ, Φεβρωνία θεόφρον κατέλαβες, τῶν ὀρεκτῶν, ἔσχατον καὶ τέλους μακαριστῆ, ἐπιτυχεῖν ἠξιώσασαι, νῦν συμβασιλεύουσα τῷ Χριστῷ, λαμπρῶς τῷ σῷ νυμφίῳ, ἀφράστοις ἐν θαλάμοις, ἐν εὐφροσύνῃ διαμένουσα.

Γάσεις ἀναβρύεις ὡς ποταμός, ροιζηδὸν τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσι, σὲ τῇ σεπτῇ, θήκῃ Φεβρωνία θεοειδῆς, τῆς παρθενίας ἀγαλμα, ἀνθος τὸ τῆς φύσεως τὸ τερπνόν, θυγάτηρ Βασιλέως, ἡ ἔνδον κεκτημένη, τῆς θείας δόξης τὸ ἀγλαῖσμα. **Θεοτοκίον.**

Ανώρθωσας Παρθένε τῶν γυναικῶν, τὸ ὀλίγημα Λόγον κηῖσασα, τὸν ἀνορθοῦν, τοὺς κατερράχμενους ὡς ἀγαθόν, καὶ κραταιὸν δυνάμενον· ὃν ἡ Φεβρωνία ἡ εὐκλεῖς, ποθήσασα συντόνως, Ὁπίσω σου δραμοῦμαι, ἀγαλλομένη ἀνεβόησεν. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ ἕρανός, καὶ τῆς γῆς
 » κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι θεός, ὠφθη
 » τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σε

» γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διόσε
 » θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαίαι
 » μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλῆριον τοῦ Προδρόμου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Τοῦ Προδρόμου. Ἦχος πλ. δ'.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ εὐωδία· πρέπει τῷ Βαπτιστῇ τῶν ἀσμάτων ἡ τερπνότης· οὗτος γὰρ ἐκήρυξε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ, καὶ βοῶν ἐν ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε· τοῦ Βασιλέως ὁ στρατιώτης, ὁ Προδρόμος τῆς χάριτος, ὁ τὸν ἀμνὸν προμηνύων, καὶ τὸν Σωτῆρα πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Τῆ ΚΣ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη,

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Δαυὶδ παμμακάριστε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, λαμπρυνόμενος ἄριστα, πρὸς τὸ πρῶτον αἴτιον, τῶν καλῶν ἀνεπτέρωσας, καὶ στῦλος ὠφθης, φωτοειδέστατος, φωτιζῶν πάντας, λόγοις καὶ θαύμασι, τοὺς προσιόντας σοι, διανοία πάντοτε θεοπρεπεῖ· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Καθάπερ ὄρνις εὐκέλαδος, ἐν ἀναβάσει φυτοῦ, καλιὰν Πάτερ ἐπηξας, τῷ κρῦμι πηγνύμενος, καὶ τῷ θέρει φλεγόμενος· χρυσᾶς ἐντεῦθεν, ἔλαβες πτέρυγας, τῆς ἀπαθείας, καὶ τελειότητος. καὶ πρὸς οὐράνιον, ὕψος κατεσκήνωσας ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Θεῖω ἀπαθείας ἀνθρακι, φλέξας σαρκὸς ἠδονᾶς, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας, ἐν χερσὶ τοὺς ἀνθρακας, πρὸ προσώπου θεόπνευστε, τῆ Βασιλέως κατέχων Ὅσιε, ἐκπληττομένου τὴν σὴν λαμπρότητα· ὅθεν παρέσχε σοι, τὰς αἰτήσεις μέγιστον πρὸς τὸν θεόν, πρέσβυν σε μακάριε, πλουτήσας χάριτι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντοτε πράττων τὰ ἄτοπα, τὸν Παιητὴν με θεόν, παροργίζω ὁ ἄθλιος, καὶ πτοῦμαι πάνταγε, τὴν αἰώνιον κόλασιν, καὶ τῆ πυ-

ρός τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, καὶ τῶν σκωλήκων τὴν ἀγριότητα ὧν με ἐξάρπασον, Δέσποινα πανύμνητε, τὸν σὸν Υἱόν, λόγοις τὸν φιλόφρονον, καθικετεύουσα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐβλεψέ σε σταυρούμενον, ἐν τῷ Κρανίῳ Σωτήρ, ἠλλοιοῦτο ἡ σύμπασα, κτίσις καὶ συνείχετο, δονουμένη μὴ φέρουσα, ἀδίκως πασχόντα ὑπεράγαθε ἡ δὲ Παρθένος, ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Οἶ μοι! ἐφθέγγετο, τέκνον μου γλυκύτατον, τί τὸ καινόν, τοῦτο καὶ παράδοξον, καὶ ξένον Δείμα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Υμνῶ μακάριε σε τὸν βίον Δείσις λόγοις. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Υμνοῖς τὴν φωτοφόρον, καὶ Δείαν μνήμην σου, συνελθόντες τιμῶμεν, Δαυῖδ μακαριώτατε, φωτὸς ἐγνωκότες σε, καὶ ἡμέρας Ὅσις, κληρονόμον ἐν Δείῳ Πνεύματι.

Μέλῃ νεκρώσας Πάτερ, ἐν γῆ τοῦ σώματος, τὴν ζῶν ἐνοικοῦσαν, ἐν τῇ καρδίᾳ ἐσχηκας, Χριστὸν τὸν νεκρώσαντα, διαβόλη δυκαμιν, τοῦ νεκρώσαντος τὸ ἀνθρώπινον.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, ὑπέικων Ὅσις, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων, ἀνέλαβες τοῖς ἴχνεσι, τοῖς τούτου ἐπόμενος, καὶ καθεῖλες ἐπαρσιν, τοῦ ἀλάστορος ταπεινούμενος.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ὠραϊσμένη, τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, καὶ Χριστὸν τὸν ὠραῖον, Παρθένε ἀπεκυσσας, βροτοὺς ὠραῖσαντα, τοῖς ὠραίοις κάλλεσι, τῆς Θεότητος ἀειπαρθένε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Μαράνας δι' ἐγκρατείας κάλλος τοῦ σώματος, τὰς αὐγὰς ἐδέξω τοῦ Δείου Πνεύματος, καὶ τῆς ἀπαθείας φωταυγεῖς, ἀπήσραψας ἀκτίνας, καὶ ἰαμάτων τὰ χαρίσματα, Πάτερ τοῦ Προφήτου ὁμῶνυμε.

Αγίων ἰχνηλατῶν τῆς βίης μακάριε, ὅλος ἡγιασθῆς ταῖς Δείαις πράξεσιν ὅθεν ἁγιάζεις μυσικῶς, τῆς πίσει τὴν ἁγίαν, ἐπιτελεῖντάς σε πανήγυριν, Πάτερ θεοφόρε πανόλβιε.

Κοιμίσας τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος Ὅσις, προσευχαῖς ἀγρύπνοις καὶ ἀγωνίσμασι, Πάτερ ἐν εἰρήνῃ ἀληθῶς, ὑπνώσας ἐκοιμήθης ὅθεν σε ἀγρυπνον κεκτήμεθα, φύλακα οἱ πῶθ τιμῶντές σε.

Θεοτοκίον.

Αγγέλων τιμιώτερα ὦφθης κυήσασα, τὸν αὐτοὺς Παρθένη δημιουργήσαντα ὅθεν ἰκετεύω σε ἀγνή, ἁγίασον τὸν νῦν μου, καὶ τὴν καρδίαν φωταγώγησον, νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα. Ὁ Εἰρμός.

Οπῆξας ἐπ' οὐδενός τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρέθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σε, τὴν Ἐκκλησίαν σε στερέωσον, μόνε ἀγαθὴ καὶ φιλόφρονε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Εγκρατεία τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς, τῇ ψυχῇ ὑποτάξας Πάτερ σοφέ, ὠραῖθις μακάριε, μετὰ σώματος Ἄγγελος καλιάν δὲ πῆξας, ὡς ὄρνις εὐκέλαδος, ἐν φυτῷ εἰς ὕψος, τὸν νῦν ἀνεπτέρωσας ὅθεν τῶν θαυμάτων, ἐνεργείας πλουτήσας, μετῆλθες πρὸς Κύριον, ὃν ἐκ βρέφους ἐπόθησας διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δεῖσαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἀθλιός. Οἶμοι! Τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προσάτις θερμότατος σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιός σου δοῦλός σου. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν τὰ δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἢν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δέλοισ σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίσει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου.

Ρημάτων ζωηρόντων τοῦ Πνεύματος, καθυπακούσας ἀλμυρὰν, τοῦ βίου θάλασσαν ἔλιπες, καὶ τῆς κρηνοῖς τῶν δακρῶν, παθῶν ἐγαπεξήρανας ρεύματα.

Συνέσεως καὶ χάριτος ἔμπλεως, Πάτερ γενόμενος Δαυῖδ, ἐν ἡσυχίᾳ ἐζήτησας, τὸν

εὐεργέτην τῶν ὄλων, καὶ τῆς τῆς ἐλλάμψεως ἔτυχες.

Ο βίος σου τῆ βία τῆς φύσεως, περιφανῆς ἀναδειχθεὶς, καὶ συνεργεία τοῦ Πνεύματος, βιαιοτάτης κακίας, ἀνθρώπους ἐλυτρώσατο Ὅσιε. **Θεοτοκίον.**

Υμνοῦμέν σε πανύμνητε Δέσποινα, τὸν ὑπερύμνητον Θεὸν, ἀνερμηνεύτως κηύσασαν, τὴν τοὺς χορὰς τῶν Ἀγγέλων, τῷ κάλλει ἀσυγκρίτως νικήσασαν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τείνας σου τὰ ὄμματα, καὶ τὰ νοήματα, πρὸς τὸν ἐν ξύλῳ ἀναρτηθέντα, φυτῷ ἐνεκαρτέρησας, φλεγόμενος Πάτερ, καὶ νιφετοῖς πηγνύμενος.

Ολος ἀστραπόμορφος, ὠράθης Ὅσιε, τὸ πῦρ παλάμαις Δαυὶδ κατέχων, καὶ τὸν βασιλεύοντα, θυμιῶν συνθέτω, παμμακάαρ θυμιάματι.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγματι οὐδὲ φαντάσματι, τὸ δεῖον κάλλος ὄρας Παμμακάαρ, πρόσωπον δὲ Ὅσιε, πρὸς πρόσωπον μᾶλλον, λυθισῶν τῶν ἐμφάσεων.

Βότρυς ὠραιότατος, τῆς δείας Ὅσιε Δαυὶδ ἀμπέλου, ἐφάνης βλύζων, οἶνον κατανύξεως, τοῖς ἐκ μέθης Πάτερ, παθῶν παραφρονήσασι. **Θεοτοκίον.**

Γῆθνον τὸν βίον μου, καὶ τὰ κινήματα, τῆς διανοίας ἀγνή Παρθένη, πρὸς τὸ θεῖον βούλημα, τῆ ἐκ σῆ ἀρρήτως, ἡμῖν ἐπιδημήσαντος. **ᾠδὴ ε'.** Μιαινομένην κλύδωνι.

Οἶκος δεῖου Πνεύματος, ἐγνωρίσθης Ὅσιε Δαυὶδ, ἐν σμικρῷ οἰκίσκῳ συγκλειόμενος, καὶ τὴν στενὴν τῆς εὐρυχώρου ἐλόμενος.

Νιόμοις καθυπέκλινας, τοῦ Δεσπότη Πάτερ τὴν ψυχὴν, καὶ φωτὸς ἀνάπλεως γεγένησαι, καὶ δεκτικὸς τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Θαύμασιν ὁ βίος σου, θεοφόρε Πάτερ ἀληθῶς, καθωραϊζόμενος τοῖς πέρασι, διεδόθη ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε. **Θεοτοκίον.**

Εξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, ἐξυφάνθη σὰρξ ὑπερφυῶς, τῷ δημιουργήσαντι τὸν ἀνθρώπον, Θεοτόκε ὅθεν ἀξίως ὑμνοῦμέν σε. **Ὁ Εἰρμός.**

- Μιαινομένην κλύδωνι, ψυχόφθόρῳ Δέσποτα
- Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ, τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

Στίχοι.

Δαυὶδ συνήφθης τῷ πάλαι Δαυὶδ νέε,

Ἄλλον Γολιάθ σαρκικὰ κτείναις πάθη.

Ἐκτετῆ ἐξεπέρησε πύλας βίου εἰκάδι Δαυὶδ.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐξ Ἐφῶς ἔλκων τὸ γένος, ὡς εἶπεν πολύφωτος τὴν Ἑσπέραν κατηύγαγεν. Ἐξ ἀπαλῶν γὰρ ὀνύχων, ἐγκρατεία καὶ ἀγνεία τὰ πάθη τῆς σαρκὸς υποτάξας, ὠράθη μετὰ σώματος ἄγγελος. Καλιὰν γὰρ πηξάμενος ἐν ἀμυγδαλῆς φυτῷ, ὡς ὄρνις εὐκέλαδος, πάντας μὲν τοῖς λόγοις κατηύφρανευ, αὐτὸς δὲ τὸν νοῦν ἑαυτοῦ εἰς ὕψος ἐνθεον ἀνεπέπερσεν. Ὄθεν τῶν θαυμάτων πλουτήσας τὴν ἐνέργειαν, ἀτύλος ὄφθη φωτοειδέστατος, πάντας καταφωτίζων τοῖς θαύμασι. Κρῦει γὰρ πηγνύμενος, καὶ τῷ θέρει φλεγόμενος, πρὸς ἀπάθειαν ἤλασε. Καὶ φλέξας σαρκὸς τοὺς ἡδονὰς, ἐν χερσὶ τοὺς ἀνθρακας λαβὼν, πρὸ προσώπου τοῦ Βασιλέως στάς, καὶ τούτον θυμιάσας, ἀφλεκτος ἔμεινε. Διὸ πᾶσαν ἀνθρωπίνην φύσιν τῷ βίῳ καὶ τοῖς θαύμασι καταπλήξας, πρὸς Κύριον, ὃν ἐκ βρέφους ἐπόθησε, μετετέθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Γοθθίας.

Οὗτος ὄρμητο ἐκ τῆς τῶν Ταυροσκυθῶν χώρας, τῆς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Γόθων τελευτήσας, Λέοντος καὶ Φωτεινῆς υἱὸς γεγονὼς ἠκμασε δὲ ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, Κωνσταντίνου τε καὶ Εἰρήνης τῶν Βασιλέων. Ἀγιασθεὶς δὲ ἐκ βρέφους, ὡς Ἱερεμίας ὁ Προφήτης, καὶ Σαμουὴλ ὁ μέγας, κατ' ἐπαγγελίαν γεννηθεὶς, εὐθὺς τῷ Θεῷ ἀνετέθη. Ἐπὶ δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας ἔφθασε τῆς τε πνευματικῆς καὶ τῆς σωματικῆς, καὶ ἔδει αὐτὸν εἰς τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης θρόνον ἀνελεθεῖν, ὑπὸ τοῦ οἰκείου λαοῦ πρὸς τὸν καθολικὸν τῆς Ἰσθρίας ἐπέμφθη, καί κειθεν τὴν χειροτονίαν ἐδέξατο. Ἐπεκράτει γὰρ ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς μέρεσιν ἡ τῶν εἰκονομάχων αἵρεσις.

Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Λέοντος, παρεγένετο πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν πόλιν, καὶ πολλὰ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως πρὸς τὴν βασιλίссαν Εἰρήνην διαλεχθεὶς, πάλιν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ὑπέστρεψεν. Καὶ πολλοὺς κενθόνους ὑποστάς, διὰ τὸ ἐκδοθῆναι ὑπὸ τοῦ ἰδίου λαοῦ τοῖς Λαζῶν ἀρχουσιν, ἐν Ἀμάστριδι τῆ κατὰ Πόντον φυγᾶς παραγενομένου, τὸν βίον μετέλλαξε, καὶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἀπηνέχθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, πλοίῳ τεθέν, ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ἐν αὐτῇ κατετέθη, πολλῶν θαυμάτων πηγὰς ἐκ τῆς τιμίας αὐτοῦ σοροῦ τοῖς προσιοῦσι προχέον, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ θαυμάζοντος αὐτὸν Θεοῦ.

Τραῖς αὐτῶν ἀγίας πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Γστασο ἀκλόνητος, φυτοῦ κλόνοις Ὅσιε, ἀρδείαις δακρύων σου, συχνῶς ποτιζόμενος, καὶ μέλπων ἀσιγήτως. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ολὴν σου τὴν ἔφρην, πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας. Ὀλὴν τὴν καρδίαν σου, δοχεῖον ἐτέλεσας, τῶν δεῖων χαρισμάτων, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Ιθυνας τὸν βίον σου, πρὸς τὸ θεῖον θέλημα· ἔφθασας ὡς ἤλπισας, τὴν ἄνω μητρόπολιν, ἐν ἣ τὸ σὸν ἐκτίσω, πολίτευμα Θεόφρον.

Σὲ φωτοειδέστατον, Πάτερ χρηματίσαντα, ἄνθρακας κατέχοντα, παλάμαις ὡς ἔβλεψεν, ὁ ἀναξ κατεπλάγη, καὶ πεσὼν σοὶ προσεκίνοι.

Θεοτοκίον.

Λέλυται τῷ τόκῳ σου, ἀράς τὸ ἀνθρώπινον, μόνη παντευλόγητε· διό σε δοξαζόμεν, ὡς κεχαριτωμένην, Θεοτόκε εἰς αἰῶνας.

Ὡδὴ ἦ. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ορθρος φαεινὸς τοῖς ἐν τῷ σκότει ὠφθης, τοῦ βίου Μακάριε, φῶς ἐπιγνώσεως, πᾶσιν ἀυγάζων, τοῖς πόθῳ σε ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γέγονας εὐθύς καὶ ταπεινὸς καὶ πρᾶος, Δαυῖδ τὸν συνώνυμον, ἐξεικονίζων πιστῶς· ὅθεν σὺν τούτῳ, τὴν γῆν τὴν τῶν πραέων, Πάτερ ἐκκληρώσω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο θεοφεγγὴς τῶν μοναζόντων σῦλος, Δαυῖδ ὁ μακάριος, Προφήτης ἔνθεος, ἄλλος ἐδείχθη, τὰ μέλλοντα προλέγων, θεῖα ἐπιπνοία, τῷ Πνεύματος τοῦ θεοῦ.

Ιεροπρεπὴς, ἱερωμένος ὄλως, ἡμερῶν τῷ πνεύματος πλήρης γενόμενος, Πάτερ ἐν γῆρα ὀσίως βαθυτάτῳ, ἔλιπες τὸν βίον, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ Παρθένε, Θεὸς ἦν ἠγάπησε, καὶ ἐξελέξατο, πάντες ὡς μόνην, αἰεὶ εὐλογημένην, ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οὶ τῷ παντουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελλον·
» Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ιεράν πανήγυριν, συνελθόντες, σήμερον πιστῶς, τελέσωμεν ἱεροῦ, ἅπαντες Πατρός, ἀσκήσει ἐκλάμπαντος, καὶ ἑαυτὸν, ὄλον τῷ Θεῷ, καθιερώσαντος, διὰ βίου τελειότητος.

Ωσπερ δένδρον τέθηλας, ἐφ' ὑδάτων, Ὅσιε ῥοαῖς, πνευματικῶν ἀρετῶν, φέρων τρυφῆς καρπούς, φυτῷ δὲ πηξάμενος, ὡς ἀέτος, Πάτερ καλιάν, πρὸς τὰ οὐράνια, ταῖς σαῖς φρένας ἐξεπέτασας.

Σὲ προφητικώτατα, θεωρήσας, Ὅσιε Δαυῖδ, τὴν ἔξοδον προφωνεῖς, ταύτην τοῖς λαοῖς, ἠνίκα σελλόμενος, τὴν κατ' αὐτῶν ἔφησας σοφῆ, τῷ βασιλεύοντι, σφοδροτάτην ἀγανάκτησιν.

Η ἀγία μνήμη σου, ἀγιάζει, σήμερον ἡμᾶς, τελέντας ταύτην πιστῶς, Ὅσιε Δαυῖδ· ἀγίως γὰρ ἦνυσας, τὴν σεαυτῆ, Ἁγίε ζωὴν, καὶ μετὰ κοίμησιν, τοῖς Ἁγίοις συναγάλλη αἰεὶ.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον πύλην σε, προεώρα, Ἰεζεκιήλ, δι' ἧς διήλθε τὸ φῶς, τὸ ἀληθινόν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὃν ἐκτενῶς, αἴτησαι Ἁγνή, τῆς μετανοίας μοι, διανοίξαι πύλας δέομαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Η**σαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ,
» Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολή, ὄνομα αὐτῷ·
» ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηδες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψῶν τοῦ Ξενοδόχου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ πανεύφημε σαρκὸς, ταῖς ὁρμαῖς ἀσκήσεως, καταμαράνας πυρσεύμασιν, ἔρημον ὤκησας, ὡς Ἡλίας πάλαι, τὸν νοῦν καθαιρούμενος, ἀπαύσοις πρὸς τὸ θεῖον συννεύτεσι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόσοφε Σαμψῶν, Ἀσκηταῖς ἠρίθμησαι, τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, καὶ κατασηνήωσας, ἐν μοναῖς ὀσίαις, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ὅπου πέφυκε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόπνευστε Σαμψῶν, φωστὴρ ἐχρημάτισας, φωταγωγῶν τὴν ὑψηλίον, θαυμαμάτων λάμπησι, ψυχοφθόρων νόσων, ἀπελαύνων ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερκείμενον, τῇ καθαρότητι ὀχημα, περικρατούμενον, πολλαῖς ἀμαρτίαις, καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετάνοιας με ἰθυγον,

πανσθενεστάτη σου, προστασία· και γάρ δύνασαι, οἷα Μητήρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ ἀμνάς, και ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! Σρηνωδῆσα ἔλεγε· τὸ κάλλος ποῦ σου ἔδου γλυκύτατε; πῆ ἢ εὐπρέπεια; πῆ ἢ χάρις ἢ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, και οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, και τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς:

Υμῶ σε Σαμψὼν πίστεως θείοις λόγοις. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Δεῦτε λαοί.

Υμνοῖς τὴν σὴν, φαεινοτάτην πανήγυριν, ἀνευφημεῖν ὀρμήσαντι, φῶς μοι κατάπεμψον, παρεστῶς στεφηφόρος, τῷ Σρόνῳ τῆ Δεσπότου Μακαριώτατε.

Μόνα ποθῶν, τὰ πρὸς ζῶν ὀδηγοῦντά σε, κόσμου τερπνὰ παρέδραμες, και ὑπερκόσμιον, κληρουχίαν ἐκτήσω· διό σε συνελθόντες Σαμψὼν γεραίρομεν.

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθεῖς Ἀξιάγαστε, πρὸς ἀρετῆς ἀκρόρειαν, χαίρων ἀνέδραμες, ἐλεήμων ἐν πᾶσι, γενόμενος· διό σε νῦν μακαρίζομεν.

Ὠφθης πτωχῶν, συμπαθεστάτη βοήθεια, και ἀσθενούντων Ὅσιε, ἰατρὸς ἄριστος, και καταπονημένων ἀντίληψις· διό σε Θεὸς ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὴν ὑπὲρ λόγον λοχεύτριαν, ὡς κραταιὰν ἀντίληψιν, πάντων Παναίμωμε, τῶν καταπονημένων, δοξαζόμεν ἀπαύστως και μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ελέω τοῦ Θεοῦ τὸ Σειὸν ἔλεος, ἐκτήσω και τῆς φωνῆς ἐπακῆσαι, ἠξιώθης τῆς καλούσης σε, πρὸς τὸν Σειὸν νυμφῶνα Ἀξιάγαστε.

Σαμψὼν τὸν ἱερόν ἀνευφημήσωμεν· Θεοῦ γὰρ μιμούμενος εὐσπλαγγνίαν, συμπαθῆς νοσοῦσι γέγονε, γυμνουμένων τε πάντων περιβόλαιον.

Αγίως και σεπτῶς τὸν θεῖον βίον σε, ἀνύσας Ἁγίοις συνηριθμηθῆς, και μοναῖς Ὀσίων ἐφθασας, φωτισμοῦ ἀπορρήτου ἀξιούμενος.

Μακάριος εἶ σὺ, και εὐ σοι γέγονε, τῆς θεῖας τηρήσαντι Πάτερ νόμους, τοῦ Κυρίου και Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σώζεσθαι τὴν ποιμήν σου.

Giugno.

13

Θεοτοκίον.

Ψυχῆς μου και νοός Ἀγνή ἀπέλασον, τὸ σκοτός και δίδου ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσημόνως πολιτεύεσθαι, τὰ σωτήρια πράττοντα προσταγήματα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, και τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Κτησάμενος ψυχὴν, ἐλεήμονα Πάτερ, ἐπήρηκεις πτωχοῖς, δαψιλῆ χορηγία· και νῦν μεταβέβηκας, πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία, τῶν καμάτων σου, τὰς ἀντιδόσεις λαμβάνων· διὰ τοῦτό σε ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Σαμψὼν μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη τῶν πιστῶν, κραταιὰ προστασία, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε και λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ρύσασθαι, πάσης Σλίψεως, και συμφορῶν και κινδύνων, Μητροπάρθενε, ἀμαρτωλῶν προστασία, τοῦ κόσμου βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν και ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξυλου ὀρώσα, Σρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου συγκατάβασιν, και τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὠς ἀστὴρ φαεινότατος, πάντων ἡμῶν, φωτίζεις τὰς καρδίας, τῶν ἀξιοχρέως μακαριζόντων σε.

Νυσταγμόν ἐκ βλεφάρων σου, ἀποβαλῶν, ἠγρύπνησας και πάσας, ἠδοναῖς ἐκοίμισας τὰς τοῦ σώματος.

Πενομένοις ἐπήρηκεις, διὰ Χριστὸν και εὐληφας τὴν ἄνω, κληρουχίαν Ὅσιε ἀγαλλόμενος.

Γερῶς πεπολίτευσαι, ἐπὶ τῆς γῆς, παμμακάρι Θεοφόρε, και τῶν αἰώνιων τερπνῶν ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον.

Σὲ παναίμωμε Δέσποινα, τὸ φωτεινόν, παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀνυμνολογοῦμεν και μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Τὸ καθαρῶτατον φῶς, ἀναπαυσάμενον ἐν σοὶ Ὅσιε, φωτειδῆ, ἐτέλεσε Πάτερ, φωτίζοντα πιστούς, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου, φαιδραῖς ἐπιλάμψεσι.

Εν συμπαθεία πολλῇ, τοῖς πενομένοις πλετισμὸς γέγονας, καὶ ἰατρὸς, τοῖς ἐν ἀσθενείαις, ἐγείρας προφανῶς, τούτοις ἰατρῆιον, καθαῖρον νοσήματα.

Ωφθης καὶ καθαρὸς, τοῦ παναγίου καὶ σεπτοῦ Πνεύματος, τῆς τῶν παθῶν ἰλῦς, καθάρας σαυτὸν ὡς ἀληθῶς, Πάτερ Θεοφόρε· διὸ εὐφημοῦμέν σε. **Θεοτοκίον.**

Σὲ παναγία Ἄγνη, τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ πίστεως, θείαις φωναῖς, ἀνυμνολογοῦμεν, κηῖσασαν ἡμῖν, Θεὸν σαρκοφόρον, ὃν τρέμεται σύμπαντα.

Ῥδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θησαυροὺς οὐρανόους ἐπλούτησας, στέργων τὴν συμπαθειαν, Σαμψὼν αἰοῖδιμε, καὶ ὑπανοίγων πένησι, σοῦ τὰ σπλάγχνα τελείῳ φρονήματι.

Εδομήσω εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν, οἶκον ἱερωτάτον, ἐν ᾧ προστρέχοντες, πολυειδῶν καθαίρονται, νοσημάτων πισοὶ Παμμακάρισε.

Ιερῶς σου τὸν βίον διήνυσας, καὶ μετὰ Ὀσίῳν ὁσίως ἐσκήνωσας, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν πιστῶς σε τιμώντων Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸς ὑψηλὸς ἐχηρημάτισας, τοῦ παμβασιλέως Θεοῦ Παναμώμητε, καὶ καθαρὸν παλάτιον, καὶ παστὰς φωτεινὴ θεία χάριτι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦμενος,
» τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγίας
» σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
» Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ως ἰατρὸν πανάριστον, καὶ λειτουργὸν εὐπρόσδεκτον, οἱ τῇ σοφῷ σου τῇ θείᾳ προστρέχοντες, Σαμψὼν θεόφρον Ὅσις, συνελθόντες σε ὕμνοις, καὶ ψαλμοῖς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν δεξάζοντες, τὸν τοιαύτην σοὶ χάριν παρέχοντα τῶν ἰάσεων.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.

Στίχοι.

Ἐξῆγεν ὁ πρὶν ἐκ γνάθου Σαμψὼν πόμα.

Ὁ νῦν δὲ Σαμψὼν μῦρον ἐκ τάφου βρῦει.

Ἐξκαδι-ἐβδομάτῃ Σαμψὼν θάναε, βλῦσέτε μῦρα.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχε Ῥωμαῖος τὸ γένος· ὁς διασκορπίσας τὸν καταλειφθέντα αὐτῷ πλοῦτον ὑπὸ τῶν γυναικῶν τοῖς πένησι καὶ πτωχοῖς, τὴν βασιλεύουσαν κατέ-

λαβε, καὶ τοὺς εὐκτεροὺς οἶκους καὶ σεβασμίους καταλαβὼν, καὶ ὁσίως αὐτῶν καταπολαύσας, ἡσυχίαν λαβόμενος, ταῖς θεοπνευστοῖς γραφαῖς ἐνετῦφα, μόνῳ Θεῷ προσανέχων. Ὅθεν καταδόλος γενόμενος τῷ σεβασμιωτάτῳ Πατριάρχῃ Μηνᾷ, χειροτονεῖται ὑπ' αὐτοῦ πρεσβύτερος, εἰς τῶν τοῦ κλήρου γενόμενος· καὶ ἦν σωτήριος λιμῆν τοῖς πενομένοις, καὶ χρῆζουσι βοηθείας. Καὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ὧν ἐν πείρᾳ, αὐτὸς καὶ τὸν Βασιλεῖα Ἰουστινιανὸν ἀνιάτῳ πάθει περιπεσόντα ἠλευθέρωσεν. Ἐκ τούτου ὁ βασιλεὺς, ὑπεραγαθεῖς τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρός, καὶ σεβας αὐτῷ ἀπονέμων, τὸν μέγιστον οἶκον καὶ περιδότητον δι' αὐτοῦ ἀνεγείρας, ξενῶνα κατεσκευάσας, καὶ Σκευοφυλακῆ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας τὸν Ἅγιον τοῦτον κατέστησεν. Αὐτὸς δὲ καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας γενόμενος, καὶ πολλοὺς πρὸς ζῆλον καὶ μίμησιν τοῦ αὐτοῦ ἀκραιφνοῦς βίου διαναστήσας, ἐκεῖ μὲν ἀνεπαύσατο· κατετίθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἐν τῷ μεγίστῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μωκίου, καθ' ἑκάστην βρῦον ἱαματοφόρα ναίματα, εἰς δόξαν καὶ αἶνον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνέκτου.

Στίχ. Οὐκ ἦν ἀνεκτὸν τῷ Ἀνέκτῳ μὴ στέγειν

Τὸν διὰ Χριστὸν θάνατον μέχρι τέλους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Οὐρβανοῦ ἡγεμόνος Καισαρίας τῆς Καππαδοκίας. Διὰ οὖν τὸ τοὺς Χριστιανούς διδάσκειν καὶ παραινῆν μὴ ἐκλύεσθαι τοῖς δεινοῖς, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀντέχεσθαι, καὶ ὑπεραποθνήσκειν τῆς εὐσεβείας, διαβληθεὶς τῷ ἡγεμόνι, συλλαμβάνεται. Καὶ πρῶτον μὲν φρουρεῖται· ἐπειτα παραστὰς τῷ ἡγεμόνι, θυσίαν προσευχεῖν τοῖς εἰδώλοις ἀναγκάζεται· ὁ δὲ δι' εὐχῆς εἰς γῆν τὰ εἰδῶλα κατέβαλε. Τείνεται οὖν ἐκ τεσσάρων, καὶ βάλκλις ὑπὸ δέκα στρατιωτῶν τύπτεται· εἶτα κρεμάται ἐπὶ ξύλου, καὶ ξυρῶ τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρεῖται, καὶ σιδηροῖς ὄνυξιν ἅπαν τὰ σῶμα καταξάινεται. Ἐπιφανείᾳ δὲ θείου Ἀγγέλου ὑπεράνω τῶν βασάνων γενόμενος, ὑγιῆς ἀποκατίσθη.

Ἄλλὰ καὶ αὐτὸς τοῦ ξύλου κατενεχθεὶς, τρυπᾶται τοῦς ἀστραγάλους πεσόνας σιδηραῖς· καὶ τήγανον πυρῶδὲν δέχεται κατὰ τοῦ στήθους, καὶ ἐν βάθρῳ σιδηρῷ, πυρῶδεντι λίαν, καθεσθῆναι κελεύεται· καὶ σούβλαις σιδηραῖς πεπυρακτωμέναις τοὺς πόδας διατιτρώσκειται, καὶ τῇ εἰρκατῇ ἀπορρίπτεται. Καὶ αὐτὸς, Ἄγγελος αὐτῷ ἐπιφανείας, τῶν δεσμῶν ἀπαλλάττει, καὶ ἀναγκάται. Διὸ καὶ πολλοὶ τῶν θρασυμένων αὐτὸν οὕτως ὑγιῆ, φοιτῶντες πρὸς αὐτὸν ἐβαπτίζοντο, καὶ νοσημάτων ὧν εἶχον ἀπηλάττοντο.

Μετὰ ταῦτα πάλιν ἐξαρτᾶται τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας λίθοις βαρυτάτοις, καὶ ξύλῳ ὀρθίῳ μετεωρίζεται ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις. Εἰθ' οὕτω τὴν γαστέρα τύπτεται βάλκλις, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ λέβητι καχλάζοντι ἐμβάλλεται, εἰς τὸ στόμα μόλυβδον δέχεται, καὶ κασίδα (περικεφαλαίαν) πυρῶθεισαν σφοδρῶς τῇ κεφαλῇ ἐπιτίθεται, καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται. Ἀλώθηςτος δὲ ἐκ τούτων πάντων διαφυλαχθεὶς, πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Ἅγιος, δυοὶ λώροισ ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχρι πτέρυγης ἀποδαρεῖς, ὧν τὸν ἕνα λαβὼν τῇ χειρὶ, τῇ τοῦ δικάζοντος ὄψει ἠκόντισε· διὸ καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, γαλακτος ἀντὶ αἵματος τῆς τομῆς ἐξεληθόντος, καὶ ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπολαβόντος, καὶ ἐπὶ δύο σημείων περιπατήσαντος, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ ἀληθινοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσεῖς.

Ισχὺν τὸν Χριστὸν, κραταιὰν ἐν πειρασμοῖς ἔχων παμμακάαρ, βίου διεθης τὸ κλυδώνιον, ἀκαταπόντιστος Ὅσιε· καὶ πρὸς γαληνότατον ἔρμον, προσωρμίσθης γηθόμενος, Εὐλογητὸς εἰ ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σοφία πολλῇ, καὶ σοργῇ πνευματικῇ Πάτερ κινούμενος, οἶκον ἐδείμω μάκαρ μέγιστον· ἐν ᾧ προσφεύγοντες Ὅσιε, ἴασιν κομίζονται πάντες, οἱ βοῶντες καὶ λέγοντες· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπτήρ φαεινός, ἀρετῶν θείω φωτὶ λαμπρυσμένος, Σαμψῶν ὠραίθης· καὶ κατηύγασας, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα· ὅθεν συνελθόντες σε πίστει, μακαρίζοντες ψάλλομεν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οπόκος ποτέ, προεδήλου τὴν ἀγνὴν Σεμνὴ γαστέρα σου, εἰσδεξαμένην τὴν οὐράνιον, δρόσον τὴν πάντας δροσιζύσαν, τοὺς κειρατημένους τῇ δίψῃ, τῆς ἀμαρτίας κρούγάζοντας· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Γλώσσαν κινῶν χαρμονικῶς, εἰς Θεοῦ Πάτερ Σαμψῶν ὕμνους, τὰ πάθη, τῆς σαρκὸς ἐγκρατεία, κατεδουλώσω ψυχῇ, καὶ δοῦλος Χριστοῦ γνησιώτατος, ὠφθης καὶ τῆς ἄνω, πόλεως κληρονόμος.

Οκαθαρώτατός σε νοῦς, φρυκτωρίαις θείαις ἠγλαϊσμένος, φωτεινότατος ὠφθη, καὶ δεκτικὸς καθαρῶν, Παμμακάαρ θείων ἐπιλάμψεων· ὅθεν σε τιμῶμεν, ἐν ὕμνοις θεοφόρε.

Ερωτάτην ἐσχηκῶς, τὴν ζωὴν πανευκλεῶς Σαμψῶν παμμακάαρ, προφανῶς ἐδοξάσθης, πρὸς τὸν Θεὸν μετελθὼν· ἰδοὺ γὰρ μένει τὸ μνημόσυνον, τὸ σὸν εἰς αἰῶνας, καὶ ἡ δικαιοσύνη.

Θεοτοκίον.

Στήσον παθῶν μου τὸ δεινόν, νῦν κλυδώνιον ἀγνὴ εὐλογημένη, καὶ πολέμησον πάντας, τοὺς ἀφειδῶς τῇ ἐμῇ, πτωχεῖα Κόρη ἐπεμβαίνοντας, δυσμενεῖς ἀσάρκεις, ὅπως πιστῶς ὕμνω σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• **Τ**οῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὕμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ιδοὺ ἡ μνήμη σου Πάτερ, ὥσπερ ἥλιος πᾶσιν, ἀνέτειλε φωτίζουσα φαιδρῶς, τοὺς ἐν αὐτῇ σὲ δοξάζοντας, ὡς θειόποντα θείον, Χριστοῦ καὶ κληρονόμον τῆς αὐτοῦ, βασιλείας καὶ πάντων, Ὁσίων συναρίθμιον.

Ως φωταυγής σου ὁ βίος, ὡς μέγιστη ἡ δόξα, ὡς ὀλβιος ὁ τάφος σου Σοφέ, ἔνθα τὸ τίμιον σῶμά σου, κατακείμενον ῥῶσιν, πηγάζει τοῖς προστρέχουσι πιστῶς, καὶ τὴν σὴν ἐξαιτουῖσι, βοήθειαν ἐκάστοτε.

Σοὺ τὸ περιδοξον Πάτερ, ἱατρεῖον ὁ πόνοισ, ἐκτίσω, ἐπισκέπτεσθαι αἰεὶ, μὴ διαλίπη δεσμέθρα, ἐν πολλῇ συμπαθείᾳ, ἀπαύστως προϊστάμενος ἡμῶν, καὶ κουφίζων ὀδύνας καὶ πόρους τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ηλιακὰς ἀπαστράπτων, τοῖς τιμῶσί σε Πάτερ, ἀκτῖνας φωταγωγῆσον ἡμῶν, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καὶ λαμπρότητος θείας, μετόχους καταξίωσον ἡμᾶς, ταῖς πρεσβείαις σου μάκαρ, γενέσθαι δυσωποῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Φαινοτάταις λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Παρθένε Παναγία ὑπὲρ νοῦν, οἱ Θεοτόκον εἰδότες σε, φωτιζόμεθα πίστει, καὶ σκότους ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ κινδύνων παντοίων, καὶ βίου περιστάσεων. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἦγοντα καινεργῆσαι τὸν Ἄδαμ,
• βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
• οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου, καὶ Ἰωάννου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν δυάδα τιμῶμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ἄσμασι, τῆς Τριάδος ἔχουσαν τὴν λαμπρότητα, τοὺς θεμελίους τῆς πίστεως, τὰ ἀνθητὰ πνέοντα, τὴν ὁσμὴν τὴν αἰληθῆ, τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως, Κύρον ἅπαντες, καὶ σὺν τούτῳ.

τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστωσ, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλόνηθρωπον.

Διὰ βίβη λαμπρότητος, καὶ ἀσκήσεως ἔλαμψας, καὶ ἀθλήσει ὑστερον κατεκόσμησας, τὴν σὴν ψυχὴν Κύρε ἐνδοξε· στρατείαν δὲ ἔλιπες, τὴν ἐπίγειον σοφέ, Ἰωάννη καὶ εὐρηκας, τὴν οὐράνιον. Ἰκετεύσατε ἄμφω τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν ἐπιτελούντων, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι. Ἰατροὶ ἀνεδείχθητε, ἀσθενούντων μακάριοι, καὶ φωστῆρες ἄδυτοι θείας πίστεως, ὁμολογίας συνήγοροι, Μαρτύρων συμμετοχοι, τοὺς στεφάνους ἀληθῶς, ἐκ Θεοῦ ἀνεδήσασθε. Κύρε ἐνδοξε, καὶ σοφέ Ἰωάννη ἐν αἰνέσει, δυσωπεῖτε τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν πιστεὶ ὑμνόντων ὑμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σοῦ, ἐν σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν· ὃν ἰκέτευσ, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει Παναγία, εἰλικρινεῖ σε δοξάζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα, ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μή με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συναπιστῶν τοὺς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α΄.

Ταῖς θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τείχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλαῖς ἔθνῶν διασκεδάσον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταιώσον, ὡς μόνος ἀγαθός καὶ φιλόνηθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, αὐτὴ ἡ Ἀκροστιχίς:

Καλῶν δοτῆρες, τῶν κακῶν ρύσασθέ με.

Ἰωσήφ (*).

Ἦδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Κραίτος ἐχθροῦ, τῇ κραταιᾷ διαλύσαντες, τοῦ Παρακλήτου χάριτι, Θεομακάριστοι,

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα ἀνώνυμον, εἰς Ἦχου πλ. δ΄. πρὸς Εἰρμόν: Τῷ ἐκτενιάξαντι ἐν θαλάσῃ.

κραταιώσατε πάντας, κατὰ τῶν τυραννούντων παθῶν δεόμεθα.

Αθλητικῶς, τὸν δυσμενῆ διωλέσατε, χάριν Σοφοὶ δεξάμενοι, πάθη ἀνίατα, Θεραπεύειν· διόμου, τὰ πάθη τῆς καρδίας νῦν ἰατρεύσατε.

Λόγοις ὑμᾶς, τοὺς ἐπὶ γῆς μακαρίζοντας, παθῶν ἀλόγων ρύσασθε, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, Κύρε καὶ Ἰωάννη, τοῦ προανάρχου Λόγου θεῖοι Θεράποντες. Θεοτοκίον.

Ως τὰ ἡμῶν, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, οἰκειομένη Πάναγνε, Θεοχαρίτωτε, ἀμαυρώσεως πάσης, καὶ ζαίλης καὶ κινδύνων πάντας διάσωσον.

Ἦδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Νομίμως τῷ Χριστῷ ὡς στρατευσάμενοι, ἀνόμους ἠσχύνετε Ἀθλοφόροι· ἀλλ' αἰτοῦμαι παμμακάριστοι, αἰωνίου αἰσχύνης με λυτρώσασθε.

Δοτῆρες ἀγαθῶν, σωτῆρες πάντοτε, τῶν πιστεὶ πρὸς ὑμᾶς καταφευγόντων, τὴν ψυχὴν μου διασώσατε, καὶ τοῦ σώματος πάθη Θεραπεύσατε.

Οδούς ταῖς πρὸς ζωὴν φερούσας Ἅγιοι, ὁδεύειν σθενώσατέ με καὶ πάσης, τῶν ἐχθρῶν ἀποπλανήσεως, προσευχαῖς ὑμῶν θείαις ἐκλυτρώσασθε. Θεοτοκίον.

Ταῖς νόσους τῶν βροτῶν τὸν ἀφαιρούμενον, τεκοῦσα πανύμνητε Παναγία, τῆς ψυχῆς με τὰ συντρίμματα, καὶ σαρκὸς τὰ νοσήματα Θεράπευσον. Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς ταῖς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ταῖς χαμαιζήλης ἠδοναῖς συμπατῆντες, πρὸς μαρτυρίου ἀθληταὶ θείον ὕψος, περιφανῶς ἐπήρηθητε ἐν χάριτι, Κύρε Ἰωάννη τε, οἰκθμένης φωστῆρες· ὅθεν ἰκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἀμαρτίας, καὶ νοσημάτων ρύσασθε ἡμᾶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἰκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐνοιῶν ταῖς νιφάδας, τίς ἐξεπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; ταῖς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, Οἶμοι! ποθεινότε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'. Ὑμῶ σε ἀκοῇ γὰρ Κύριε.

Ηλίου, νοητοῦ λαμπρότησιν, αὐγαζόμενοι ἄθλοφόροι, τοῦ σκοτίου τὸν ἄρχοντα ὠλέσατε, ἐξ οὗ τῆς βλάβης ἡμᾶς, δυσωποῦμεν ἐκλυτρώσασθε, φωταγωγοῦντες πάντων τὰ νοήματα.

Ρομφαῖαι, ἀσεβεῖς σαφῶς συγκόπτουσαι, ἐγνωρίσθητε ἄθλοφόροι, συντρίψαντες χάριτι, τὰς τοῦ ἐχθροῦ δεινὰς ρομφαίας· διὸ τῶν βελῶν ἀτρώτους ῥύσασθε, τῶν ἐναντίων πάντων προσευχαῖς ὑμῶν.

Εκ πλήθους, χαλεπῶν συμπτώσεων, νοσημάτων εἰς πλήθος ἦλθον, καὶ δέομαι Ἅγιοι, ὑμῶν τῆ πλήθους τῆ ἐλέους τυχεῖν, διὰ τάχους τῆς ἰάσεως· διὸ τῆς προσευχῆς με ἐπακέσατε.

Θεοτοκίον.

Συνήθως, ἐφ' ἡμᾶς τὰ πλούσια, σοῦ ἐλέη Παρθένε ῥᾶνον, νοσήματα παύουσα, καὶ πάθη λύσσα ποικίλα ψυχῶν, τῶν ἐν πίστει προσιόντων σοι, τῆ τῶν καλῶν αἰτίᾳ πολυῦμηθε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Τοῖς σπαραγμοῖς τῶν μελῶν, κατασπαράξαντες ἐχθρῶν ἄνοιαν, θεοειδεῖς Μάρτυρες Κυρίου, τὴν σπαραττομένην ὑπὸ τῆς κακίας, ψυχὴν μου ἰάσασθε.

Ομακαρία δυὰς, ἱερονίκων Ἀθλητῶν αἴτησαι, ἀμαρτιῶν πολλῶν ἡμῖν λύσιν, καὶ τῶν ἀσθενειῶν, ἴασιν τελείαν, πιστῶς δυσωποῦμέν σε.

Νόσω συνέχομαι, ἀμαρτημάτων χαλεπῶν Ἅγιοι, καὶ τῆς σαρκὸς χειμάζομαι πόνοις, ἐξ ὧν ῥύσασθέ με, τὸν ἀγαθοδότην Χριστὸν ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Κύματα πράϊνον, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς δέομαι, καὶ τῆς σαρκὸς παῦσον τὰς ἐδύνας, ἢ μόνη τεκοῦσα, ἀνευθεν ὠδίνων Θεὸν σωματούμενον.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Αῤῥαγεῖς Ἐκκλησίας θεμέλιοι, πάσαις μεσοδοεῖαις ἐχθροῦ σαλευόμενον, τὸ τῆς ψυχῆς με οἶκημα, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις στηρίζατε.

Καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων θεράποντες, θεῖοι χρηματίζοντες, Μάρτυρες ἐνδοξοί,

ταῖς τῆς ψυχῆς καὶ σώματος, ἀσθενείας ἡμῶν θεραπεύσατε.

Ος λιμένοι τῷ οἴκῳ προσέδραμον, Μάρτυρες ὑμῶν τῷ ἀγίῳ, καὶ δέομαι· Τρικυμιῶν με ῥύσασθε, ἀσθενείας καὶ θλίψεως Ἅγιοι.

Θεοτοκίον.

Νοερῶν ἀνωτέρα Δυναμειῶν, πάσης με κακίας τῆ πλάνης ἀνώτερον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ποιήσον, εὐχαρίστως αἰεὶ σε δοξαζόντα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλεῖμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Εκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμαμάτων, εἰληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ· ἅπαντα, ἡμῶν τὰ πάθη τῆ χειρουργία, τέμνετε, τῆ ἀοράτῳ Κύριε θεόφρον, σὺν τῷ θείῳ Ἰωάννῃ· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι, ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Ὁ Οἶκος.

Εαυτοὺς τῷ Θεῷ ἀναθέμενοι Ἅγιοι, πᾶσαν πεῖραν δεινῶν δι' αὐτὸν ὑπεμείνατε, θανόντες προθύμως Μάρτυρες γενναῖοι, καὶ μετὰ τέλος πᾶσι πηγάζετε τὰ θεῖα χαρίσματα, τοῖς ἐν ποικίλαις νόσοις ὑπάρχουσι, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐταζομένοις κακῶν, ὧν εἷς καὶ πρῶτος εἰμὶ ὁ τάλας· τὸ σῶμα γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τραυμάτων χαλεπῶν ὀδυνῶμαι, καὶ πίστει βρω· Ἰάσασθέ με· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν τιμίῳν Λειψάνων τῶν Ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ὁστᾶ φανέντα Μαρτύρων Ἀναργύρων,
βλύζουσι κρουνοὺς θαυματῶν ἀναργύρων.

Ἐνκαδὶ ὀγδοάτῃ Κύρος φάνη, ἠδ' ὁμόαθλος.

Οὗτοι οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες καὶ θαυματουργοὶ ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως· ὧν ὁ μὲν Κύρος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείου πόλεως ἦν, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐξ Ἐδέσσης τῆς πόλεως. Οὗτοι οὖν, ἐυθύντες διὰ τὸ ὁμῆτροπον, περιήρχοντο ἰατροῦντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενοι· καὶ πολλοὺς ἐπαλείφοντες πρὸς τὸ μαρτύριον, δῆλοι τῷ κατὰ τὸν τόπον Ἀρχοντι γεγνησῶν. Ὅς τούτους παραστησάμενος, βασιλεὺς παντοίας ὑπέβαλεν· εἶθ' οὕτω ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσε. Τὰ δὲ σώματα αὐτῶν, ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐπιμελείας ἀξιοθέντα, καὶ κατακρυβέντα διὰ τὴν τότε ἀσέβειαν, ὑστεροῦ

ἐπὶ τῆς βασιλείας μὲν Ἀρκαδίου, πατριαρχούντος δὲ τότε τῶν Ἀλεξανδρίων Θεοφίλου, εὗρήθησαν τὰ τίμια ταῦτα καὶ ἅγια λείψανα, ὧν τὴν πανήγυριν πνευματικῶς ἑορτάζομεν σήμερον.

Κατὰ γὰρ ταύτην τὴν ἡμέραν, ὅτε οἱ ἄσυλοι οὗτοι Σησαυροὶ ἐκ τῆς γῆς ἀνήχθησαν, ἀναρίθμητα πλήθη συνδραμόντα, πολλοῖς νοσήμασι κατεχόμενα, πάσης Θεραπείας καὶ ἰάσεως ἤξιώθησαν. Καὶ γὰρ δαιμονῶντες ἰώντο, νοσοῦντες ἐθεραπεύοντο, τυφλοῖς τὸ βλέπειν ἐδίδοδο, χωλοῖς τὸ περιπατεῖν, καὶ ἀπλῶς πᾶσαν ἴασιν καὶ Θεραπειαν ἄπασι ἀνθρώποις παρεῖχον. Οὐ μόνον δὲ τῷ τότε καιρῷ ταῦτα διεπράττετο, ἀλλὰ μέχρι τῆς δεῦρο, οἱ πίστει προσερχόμενοι αὐτοῖς, πᾶσαν Θεραπειάν Σαττον ἀπολαμβάνουσιν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ δοξάσαντος αὐτοὺς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παππίου.

Ὅτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλετιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἄνωθεν ἐκ προγόνων τὸν Χριστὸν σεβόμενος καὶ κηρύσσων. Διαβληθεὶς οὖν, συλλαμβάνεται καὶ παραστάς τῷ Ἀρχοντι, Σύνει προτρέπεται. Μὴ εἶξας δὲ, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν Ἠγεμόνα ἐξουβρίσας, εἰς ὀργὴν ἀνήψεν. Αὐτίκα οὖν αἶρεται ἐκ τεσσάρων καὶ τείνεται, καὶ νεύροις ὤμοις μαστίζεται ἐπὶ πολὺ. Εἶτα λίθῃ μεγίστῃ, μεστῷ ἐλαίου καὶ στέατος, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐμβάλλεται, καὶ ἦν Σαῦμα καὶ ἐκπληξίς τὸ δρῶμενον! ἄνθρωπος ὡς ἰμάτιον ἀναβαλλόμενος τὸ πῦρ, καὶ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τῇ βασιμῷ ταύτῃ ἐγκατεμένων. Πολλοὺς οὖν τῶν ἀπίστων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐξικαλέσατο. Ἐκείθεν τε ἐκβληθεὶς, αὐτίς ἐπὶ τριβόλων σιδηρῶν γυμνὸς σύρεται, καὶ ἵπποις ἀγρίοις προσδεθείς, ἐπὶ τραχείῃ καὶ δυσβάτοις τόποις ἐλαύνεται. Ἐπειτα κρεμάται ἐν τῇ δοκῷ, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, κατὰ κεφαλῆς, λίθου μεγίστου ἐξαρτηθέντος αὐτῷ τοῦ τραχήλου. Καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν, δρεπάνῳ τοῦ σχοινοῦ διακοπέντος, ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Ἅγιος προσαράσεται. Αὐτίς οὖν ἀνθρακιᾶν ἐπὶ πλείστην ἐκφορεῖται καθ' ἔλου τοῦ σώματος, καὶ λίθοις ἄνωθεν ἐπιχώννυται. Ἀγγέλου δὲ ἐπιστάσις ἀβλαβῆς τῶν λίθων ἐκβάλλεται, καὶ ὑγιῆς ὄλος ἀποκαθίσταται, καὶ τοὺς δημίους πρὸς τὴν πίστιν ἐπισπᾶται, καὶ ὄχλον ἰκανόν, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Εἶτα ὁ Ἅγιος τὴν διὰ ξίφος δέχεται τελευτην, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυσοῦς.

Ρεόντων φορᾶν, παρωσάμενοι νοὶ τελείῳ Μάρτυρες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσασθε, καὶ καθελόντες τὸν τύραννον, χάριν ἰαμάτων ἐξ ὕψους, ἀναβοῶντες ἐδέξασθε. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υμῶν τῇ Σερμῇ, προστασίᾳ Ἀθληταὶ πολλοῖς πυρούμενος, νῦν καταφεύγω ἀρρώσθημασι· καὶ ἐν ὀδύνῃ καρδίας μου, δέομαι. Ταχεῖάν μοι δότε, μελωδοῦντι τὴν ἴασιν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σαρκοῦ βλαθεαῖς, ἀρρώστιάς ἀμιλῶν καὶ ψυχὴν ἔχων, σκοτιζομένην ἐνθυμήσεσι, καὶ αἵμαρτίαις καὶ πάθεσι, Κύριε ἀθλητῶν ὡ-

ραϊότης, καὶ Ἰωάννη πανεύφημε, σπεύσατε τάχος δυσωπῶ, τοῦ ἐξελεῖσθαι με.

Θεοτοκίον.

Ἀνθρώπων δεινῶν, καὶ δαιμόνων ποτηρῶν καὶ τῆς τοῦ βίου, κακοπραγίας καὶ συμπτώσεως, καὶ πάσης ἄλλης κακώσεως, ρῦσαί με Ἁγία Παρθένε, καὶ συντήρησον ψάλλοντα. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σῶν ἐπιδόσει πρεσβειῶν, παμμακάρισε δυαῖς εὐλογημένη, ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν νόσον, καὶ μαλακίαν ψυχῆς, βοῶμεν καὶ σώματος διώξον, ὅπως σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαυματουργοὶ καὶ ἰατροὶ, ἰατρεύσατε ἡμῶν τὰς ἀσθενείας, Κύριε καὶ Ἰωάννη· καὶ τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, εἰς τρίβους ἐνθέους ἰθύνετε, ὅπως κτὰ χρέος, ὑμᾶς ἀνευφημῶμεν.

Ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν, δαπανῶν τὴν φοβεραὴν πτοοῦμαι δίκην, ἐν ἣ λυτρώσασθέ με, τῆς καταδίκης, Σερμοὶ προστάται, μάρτυρες γενόμενοι, τῆς ἀμαυρωθείσης τοῖς πάθεσι ψυχῆς με.

Τριαδικόν.

Μονάδα φύσει σε ὑμῶν, καὶ Τριάδα προσκυνῶ τοῖς χαρακτήρσι, Πάτερ Λόγε καὶ Πνεῦμα, τῶν Ἀθλητῶν ἡ χαρὰ, καὶ πάντων ἀνθρώπων κραταίωμα, τῶν ἀκαταπαύστοις, φωναῖς σε ἀνυμνοῦντων. Θεοτοκίον.

Ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς, ὁ ὑπέρθεος Ἀγνή ἐκ σοῦ ὠράθη· ὃν ἀπαύστως δυσώπει, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς, κακίᾳ συζῶντας καὶ τρέμοντας, τὰς αἰωνιζούσας, Παρθένε τιμωρίας.

Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἰερωτάταις χορείαις, ἱερῶν Ἀθλοφόρων, συνόντες καὶ ταῖς θείαις καλλοναῖς, ὠραιζόμενοι Ἅγιοι, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει, αἰτεῖσθε Ἰησοῦν διαπαντός, ὠραιῶσαι καρδίας, ἡμῶν Μάρτυρες ἐνδοξοί.

Ὡς εὐωδέστατα κρίνα, νοητοῦ Παραδείσου, ὑπάρχοντες Κυρίου Ἀθληταὶ, πᾶσαν ψυχὴν κατοσφραίνετε, ἱεραῖς εὐωδίαις· διό μου τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, ἀπελάσατε ῥῶσιν, καὶ χάριν μοι δωρούμενοι.

Στήσατε Μάρτυρες θεῖοι, τῶν παθῶν με τῆς ῥῶσιν, ὡς παλαιὰ τῶν αἱμάτων ὀχετοῖς πλα-

νης πλημύραν αλλόκοτον, καὶ αἰτήσασθε χύσιν, δοθῆναί μου δακρύων ψυχικῶν, δι' ἧς ρύψῃ παντοίου ἀμαρτιῶν πλυθήσομαι.

Ηλιακῶν λαμπηδόνων, ὁ ναὸς ὑμῶν πλέον, ἰάσεων ἐκπέμπων ταῖς αὐγαῖς, σκότος παθῶν πονηρότατον, ἐκδιώκει· ἐν ᾧ με, φωτίσατε προστρέχοντα πιστῶς, Κύριε καὶ Ἰωάννη, Δαυματουργοὶ πανθαύμαστοι.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδῆς ὡς νεφέλη, τὸν τῆς δικαιοσύνης, κατέχουσα ἀγκαλαῖς σου Ἄγνη, ἥλιον ἄδυτον πέφυκας· διὰ τοῦτο βοᾷ σοι· Πολλοῖς ἐσκοτισμένον με κακοῖς, φωταγωγήσον Κόρη, ἀπαύστως σε γεραίροντα. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἄδαμ,
- βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
- οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

Τ. Υ Π Ι Κ Ο Ν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Εἰάν τύχη ἡ παροῦσα Ἐορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἐσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ τῶν Ἀποστόλων δ'. Δόξα, τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀποστόλων, καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀποστόλων, τὸ Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ τελευταῖον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Ἀποστόλων. Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς, Καθίσμα τῶν αὐτῶν. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἦχου. Αἱ Καταβασαίαι. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, κτλ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἀποστόλων δ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη — Ἀπόστολος τῶν

Ἁγίων. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐξῆς τρία, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Εδωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλάνθρωπε, τοὺς σεπτοὺς Ἀποστόλους σου, ἐν ἧ ὑπερλάμπουσι, νοητοὶ φωστῆρες, Πέτρος τε καὶ Παῦλος, ὡς περ ἀστέρες λογικοὶ, τὴν οἰκουμενὴν περιαιγαζόντες, δι' ὧν ἐφωταγώγησας, τὴν δυτικὴν ἀμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εδωκας στηρίγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Κύριε, τὴν τῆ Πέτρου στερρότητα, καὶ Παύλου τὴν σύνεσιν, καὶ λαμπρὰν σοφίαν, καὶ τὴν ἐκατέρων, θεηγορίαν ἀληθῆ, τῆς ἀθείας πλάνην διώκουσαν· διὸ μυσταγωγούμενοι, παρ' ἀμφοτέρων ὑμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εδωκας ὑπόδειγμα, ἐπιστροφῆς ἀμαρτάνουσι, τοὺς διττοὺς Ἀποστόλους σου, τὸν μὲν ἀρνησάμενον, ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, καὶ μετεγνώκοντα· τὸν δὲ κηρύγματι τῷ σωῖ, ἀνταξάμενον καὶ διώξαντα· καὶ ἄμφω τοῦ συστήματος, πρωτοστατῆντας τῶν φίλων σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Πέτρε, κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε θεσπέσιε, τῶν Ἁγίων Ἐκκλησιῶν ὁ ρήτωρ καὶ φωστὴρ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον: Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Απόστολοι Χριστοῦ Μαθηταί, καὶ κήρυκες πανένδοξοι, οἱ τὸν δρόμον, τὸν καλὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τελέσαντες πρεσβείαν, μὴ παύσητε ποιῶντες, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνουμένων ὑμᾶς.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τοῦ βίου ἐν τῷ κλύδωνι, ἀπαύστως χεμαζόμενοι, ἐκβοῶμεν· Σῶσον πάντας Ἀγαθὲ, πρεσβείαις τῶν σοφῶν σου, καὶ θείων Ἀποστόλων, τῶν Κορυφαίων ὑπεράγαθε.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν.

Οἱ θεῖοι καὶ σεπτοὶ Μαθηταί, καὶ μύσται καὶ διδάσκαλοι, Πέτρε Παῦλε, Ἀποστό-

λων ἢ κρηπίς, τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων, καὶ Κύριον τῆς δόξης, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε ἀγνή, δυσώπησον τὸν Κύριον, ὅπως πᾶσι, ταῖς πρεσβείαις σου ἀγνή, συγχώρησιν πταισμάτων, δωρήσῃται καὶ σῶσῃ, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους β'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς γ'. ἰδιόμελα Στιχηρά, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος β'. Αὐτόμελον. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ποίοις εὐφημιῶν ζέμμασιν, ἀναδήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τοὺς διηρημένους τοῖς σάμασι, καὶ ἠνωμένους τῷ Πνεύματι, τῆς Θεοκηρύκων πρωτοστάτας· τὸν μὲν, ὡς τῶν Ἀποστόλων προεξάρχοντα, τὸν δὲ, ὡς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κοπιήσαντα· τούτῃς γὰρ ὄντως ἀξίως, ἀθανάτου δόξης, διαδήμασι στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀνυμνήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τῆς Θεογνωσίας τὰς πτέρυγας, τὰς διαπτάσας τὰ πέρατα, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνιψωθείσας· τὰς χεῖρας Εὐαγγελίου τοῦ τῆς χάριτος, τοὺς πόδας τῆς ἀληθείας τοῦ κηρύγματος, τοὺς ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοῦ Σταυροῦ τὰ κέρατα· δι' ὧν δαιμόνων ὄφρην, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις πνευματικοῖς ἄσμασιν, ἐπαινέσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τὰ τὴν ἀθεότητα σφάττοντα, καὶ μὴ ἀμβλυόμενα στόματα, τῆς φρικτῆς τοῦ Πνεύματος μαχαίρας· τὰ Ῥώμης περιφανῆ ἐγκαλλωπίσματα· τὰ πάσης τῆς αἰκουμένης ἐντροφήματα· τὰς τῆς καινῆς Διαθήκης, Θεογράφους πλάκας, νοημένας ἅς ἐν Σιών, Χριστὸς ἐξεφώνησεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ, Πέτρε φιλῆϊς με, τὸ τριττὸν τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς διωρθώσατο· διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην ὁ Σίμων· Κύριε, πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι φιλω σε. Ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτήρ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποιμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποιμαινε τὰ ἀρνία μου,

ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιεποσησάμην εἰς σωτηρίαν. Αὐτὸν ἰκέτευε, Θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο' δια σέ Θεοπάτωρ προφήτης Δαυὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρίων πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ Δεληματι ταῖς οὐρανίαις συναΐψῃ Δυναμέσι, καὶ σῶσῃ, Θεοτόκε, τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κ. 3.

Α' δελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτῷ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωσαν, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν· εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον, καὶ ἀμίαντον, καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρούμενους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. Ἐν ᾧ ἀγαλλιάσθε, ὀλίγον ἄρτι (εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς· ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως, πολὺ τιμιώτερον χρυσοῦ τοῦ ἀπολλυμένου, διαπυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅν ἐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες, πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιάσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κ. 1.

Α' γαπητοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίζατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ, κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ Ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπιως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστη ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες, ὅτι

οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαιίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαράδοτου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου, Χριστοῦ.

Καθολικῆς αἱ.

Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β. 11.

Αγαπητοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵ τινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν· ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλῶσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον· εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· εἴτε Ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπόμενοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιούντας, φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνδρώπων ἀγνωσίαν· ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δῶλοι Θεοῦ. Πάντας τιμῆσατε· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε· τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπεικῆσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιούντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρά Θεοῦ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει· πάσχων οὐκ ἠπειλεῖ· παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. Ὃς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα τὰς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα,

Ἦχος β'. Ἀνδρῆσου Ἱεροσολυμίτου.

Δεῦρο δὴ ἦμα σήμερον, τὸ τῶν πιστῶν εὐθύμως καλλιέρημα, χοροστατήσαντες ἅμα, τρυφῆ τῆς χάριτος ἐκλόγους ὑφάντας, Πέτρον καὶ Παῦλον, πρέπουσιν ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν· ὅτι ἀφθόγως πᾶσι τὸν λόγον κατασπείραντες, σὺν τούτοις καὶ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος κατεπλούτησαν· καὶ τῆς ἀληθινῆς ἀμ-

Giugno.

14

πέλου ὑπάρχοντες κλήματα, βότρυν ἡμῖν πέπειρον ἐδομήσαντο, εὐφραίνοντα τὰς καρδίας ἡμῶν. Πρὸς οὓς βοήσωμεν, ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, καὶ καθαρῷ συνειδότι, λέγοντες· Χαίρετε πορθημεταὶ τῶν ἀλόγων, καὶ ὑπουργοὶ τῶν ἐν λόγῳ. Χαίρετε τοῦ παντός πομπτοῦ καὶ κηδεμόνος ἐκλόγια τερπνά. Χαίρετε πρέξενοι τῶν ἀγαθῶν, καὶ διώκται τῶν δολερῶν. Οὓς ἰκετεύσωμεν πρεσβεῦειν αἰεὶ, εἰρήνην σταθιρὰν τῷ κόσμῳ δωρησασθαι, πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Διδάσκαλον, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀρσενίου. Ὁ αὐτός.

Τοὺς Μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ θεμελίους τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς ἀληθεῖς στυλοὺς καὶ βῆσεις, καὶ σαλπιγγας ἐνθέους, τῶν τοῦ Χριστοῦ δογμάτων καὶ παθημάτων, τοὺς κορυφαίους Πέτρον καὶ Παῦλον, ἅπασ ἑ κόσμος ὡς προστάτας εὐφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ διαδραμόντες τὸ κλίτος ὅλον τῆς γῆς, ὡσπερ ἀρότρῳ ἔσπειραν τὴν πίστιν, καὶ πᾶσι τὴν θεογνωσίαν κατέβλυσαν, τῆς Τριάδος δεικνύντες λόγον. Ὁ Πέτρε, πέτρα καὶ κρηπίς, καὶ Παῦλε, σκευὸς ἐκλογῆς· οἱ καὶ ζευκτοὶ βόες τοῦ Χριστοῦ, πάντας εἴλκυσαν πρὸς τὴν θεογνωσίαν, ἔθνη πόλεις τε καὶ νήσους. Ἑβραίους δὲ πάλιν πρὸς τὸν Χριστὸν ἐπανήγαγον, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γερμανοῦ. Ὁ αὐτός.

Πέτρε, Κορυφαῖε τῶν ἐνδοξῶν Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε θεσπέσιε, τῶν Ἁγίων Ἐκκλησιῶν ὁ ῥήτωρ καὶ φωστήρ, τῷ θεῷ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Ὁ αὐτός.

Παῦλε, στόμα Κυρίου, ἡ κρηπίς τῶν δογμάτων, ὁ ποτὲ μὲν διώκτης Ἰησοῦ τοῦ Σωτῆρος, νῦν δὲ καὶ πρωτόθρονος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος μακάριε· ὅθεν ἄρρητα εἶδες σοφῆ, ἕως τρίτου οὐρανοῦ ἀναβάς, καὶ ἔκραζες· Δεῦτε σὺν ἐμοί, καὶ τῶν ἀγαθῶν μὴ ὑστερηθῶμεν.

Ἦχος γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ τῆς ἀνώ Ἱερουσαλὴμ πολῖται, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, ὁ ῥήτωρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἡ τῆς Τριάδος δυάς, τοῦ κόσμου οἱ σαγηνευταί, καταλιπόντες σήμερον τὰ ἐπί γῆς, ἐπορεύθησαν ἐν ἀθλήσει πρὸς Θεόν, καὶ πρεσβεύουσι αὐτῷ ἐν παρρησίᾳ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'. Βυζαντίου.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναϊδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐφωρα κλήματα, ὑμεῖς ἐστε πανεύφημοι Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνόν, ἐν ταῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες, ὃν οἱ Πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον. Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε, καύχημα τῆς οἰκουμένης, στηρίζατε ποιμνῆν, ἣν ἐκτίσασθε διδαχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμά καὶ τὰς θλίψεις σου, τίς διηγῆσται, ἐνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε; ἢ τίς παραστήσει τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κόπους σου, οὓς ἐκοπίασας ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πάντα κερδήσῃς, καὶ Χριστῷ προσαγάγῃς τὴν Ἐκκλησίαν; Ἀλλὰ ταύτην αἰτησαι, φυλάττειν τὴν καλὴν σου ὁμολογίαν, μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς, Παῦλε Ἀπόστολε, καὶ διδάσκαλε τῶν Ἐκκλησιῶν.

Στιχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμά καὶ τὰς θλίψεις σου, τίς διηγῆσται, ἐνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε; τοὺς κόπους, τοὺς μόχθους, τὰς ἀγκυπνίας, τὰς ἐν λιμῷ καὶ δίψει κακοπαθείας, τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι, τὴν σαργάνην, τὴν ραβδισμὸν, τοὺς λιθασμοὺς, τὴν περίοδον, τὸν βυθόν, τὰ ναυάγια; Θεάτρον ἐγένου καὶ Ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους. Πάντα οὖν ὑπέμεινας ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, ἵνα κόσμῳ κερδήσῃς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ σου. Διὸ δυσωποῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πατωῶς, ἀδιαλείπτως ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρον καὶ Παῦλον εὐφημήσωμεν ὑπὲρ ἧλιον γὰρ ἔλαμψαν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, καὶ τὰ ἔθνη ταῖς ἀκτίσι τοῦ κηρύγματος, ἐκ τῆς ἀγνοίας εἰς τὴν θεῖαν γνῶσιν ἐπανήγαγον. Ὁ μὲν τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς, πρὸς οὐρανὸν τὴν πορείαν ἐποίησατο, ἐνθα τῆς βασιλείας, παρὰ Χριστῷ τὸς κλεῖς ἐγκεχειρίσθη. ὁ δὲ τῷ ξί-

φει ἀποτηθεὶς, πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐκδημήσας ἐπαξίως μακαρίζεται· καὶ ἀμφοτέροι τὸν Ἰσραὴλ καταγγέλλουσιν, ὡς εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον, χεῖρας ἀδίκως ἐκτείναντα. Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοὺς καθ' ἡμῶν κατάβαλε, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κράτηνον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἐφραίμ Καρίας.

Ε ἄορτῃ χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ Κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου· διὸ καὶ Ῥώμη συγγαίρει χορεύουσα. Ἐν ᾧδαῖς καὶ ὕμνοις ἐορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, τὴν πανσεβάσιμον ταύτην ἡμέραν, βωῶντες πρὸς αὐτοὺς· Χαῖρε, Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σου Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε, Παῦλε παμφίλτατε, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως, καὶ διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης. Ὡς ἔχον παρρησίαν, ζεύγος ἀγιόλεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Τροπάριον, Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον· Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Πέτρου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλείας καταλιπὼν, ἔβρανόθεν ἐδέξω παρὰ Πατρὸς, τὴν θεῖαν ἀποκαλύψιν, τῆς τῷ Λόγῳ σαρκώσεως· καὶ παρρησία πᾶσιν, ἐβόας τῷ Κτίστησι· Τοῦ Θεοῦ σε γινώσκω, ἔδῳ ὁμοσίῃσιν. Ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ κλειδοῦχος τῆς χάριτος. Πέτρε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πᾶσι, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε ἠνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ θεῖαν, τὴν ἐξέτασιν φρέττω τὴν φοβεράν, τρέμω τὴν ἀ-

πόρταιν, καὶ πτοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ἐδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον. Οἱ μοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται! Τότε Δέσποινα, βοήθειά μοι γενεῖ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δούλός σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Παύλου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν τὴν κλήσιν παρὰ Χριστοῦ, κομισάμενος ὠφθης κήρυξ φωτός, πᾶσι τοῖς τῆς χάριτος, καταλάμπας διδάγμασι· τὴν γὰρ τοῦ νόμου ξέσας, λατρείαν τῆ γραΐματος, τοῖς πιστοῖς κατήστραψας, τὴν γνώσιν τῆ Πνεύματος· ὅθεν καὶ εἰς τρίτον, οὐρανὸν ἐπαξίως, ἐπήρθησ μεταρσίος, καὶ Παραδείσων ἐφθασας. Παῦλε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζοῦσι πόθῳ, τὴν αἰγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χροαστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογίζουσης καμίνου, ῥυσθεις τῶν θλιβάντων με, ἐκ καρδίας κραυγαῖζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου Ἀχραντε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ἀμφοτέρων, Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κορυφαίους ὀφθέντας τῶν μαθητῶν, τοὺς μεγάλους φωστῆρας καὶ φαεινοὺς, Πέτρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Παῦλον· τῷ γὰρ πυρὶ τῆ θείας, ἐκλάμπαντες Πνεύματος, τὴν ἀγλὴν τῆς πλάνης, κατέφλεξαν ἄπασαν· ὅθεν καὶ τῆς ἀνω, βασιλείας πολῖται, ἀξίως ἐδείχθησαν, καὶ τῆς χάριτος σύνθρονοι. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἐορταζοῦσι πόθῳ, τὴν αἰγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβῆσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κέσμφ ἐκλήσας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκαλαῖς ἔσχεσ, τὸν πάντα συνέχονσα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐβήλασας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα·

ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένη, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένη ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τάτε μοι δωρήσαι, καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πυνύμητε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ἀ Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος. Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν ια'. Ὁ Ν. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Πέτρο Κορυφαίε. Ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν.

Οἱ Κανόνες, ἀμφοτέροι Παίημα Ἰωάννη Μοναχῆ.

Ο' Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε· ἐν χειρὶ γὰρ κραταίᾳ, ἐλυτρώσω τὸν λαόν, ὃν ἐκτήσω φιλανθρώπε.

Τὸν κορυφαιότατον, τῶν Ἀποστόλων σήμερον, ὡς πρωτόκλητον Χριστοῦ, δεοπνεύστοις ἐν ᾠδαῖς, ἐπαξίως ὑμνήσωμεν.

Σὲ ὁ προαιώνιος, προεγνωκῶς προώρισε, παμμακαρίστε Πέτρε, ὡς προστάτην Ἐκκλησίας καὶ πρόεδρον.

Οὐ σὰρξ οὐδὲ αἷμά σοι, ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέπνευσε, τὸν Χριστὸν δεολογεῖν, Υἱὸν Θεοῦ ἀληθινόν, τῷ ὑψίστου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ ὑπὲρ ἔννοιαν ὄχημα, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ Παρθένον ἀληθῶς μετὰ τόκον ὑμνήσωμεν.

Ο Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ νεκομμένη.

Οὗσπερ ὄντα καλῶν τὰ ἀνύπαρκτα, Χριστὸς τῇ θείᾳ γνώσει, Παῦλε παμμακαρίστε, αὐτὸς ἐκ μητρικῆς γαστρὸς σε ἐξέλεξατο, βαστάσαι ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, αὐτοῦ τὸ θείον ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τὴν ἐσομένην μηνύων σοι ἔλλαμψεν, τῆς εὐσεβείας Παῦλε, καὶ πλάνης τὴν καθαιρέσιν, Χριστὸς ἐπιφανείς, ἐν ὄρει ἀστραπέμορφος, τὸ ὄμμα μὲν σκοτίζει τῆς σαρκὸς, τὴν ψυχὴν συντίζει δὲ, τῆς Τριάδος τῇ γνώσει· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Περιτομὴν μὲν τελῶν ὀκταήμερον, καὶ ζηλωτῆς πατρῶων Παῦλε παραδόσεων, Ἐ-

βραίων ἐκ σποράς, φυλῆς Βενιαμίτιδος, ἐν νόμῳ Φαρισαϊῶς τε δειχθεὶς, ἠγήσω πάντα σκύβαλα, καὶ Χριστὸν ἐκέρδησας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Αἴχραντε Μήτηρ Θεοῦ παντοκράτορος, ἡ βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεόν, τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διάσωσον, τῷ Υἱῷ σου ψάλλοντα· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καταβασία. Ἄνοιξω τὸ στόμα μου.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῆ Πατρὸς,
ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἄ-
γιος, πλήν σου φιλόνηρωπε.

Μακάριόν σε, τὸ γλυκύτετον στόμα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταμίαν ἀσφαλῆ, τῆς βασιλείας ἀνέδειξε· διὸ ἀνυμνοῦμέν σε, Πέτρε Ἀπόστολε.

Επί τὴν πέτραν, τῆς σῆς θεολογίας ἐπήξατο, ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀκλόνητον· ἐν ἧ σε Ἀπόστολε, Πέτρε δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπέρτερος, τῶν Ἀγγέλων ὁ Πέτρος ἐν σώματι· ἐν γὰρ τῇ ἐπιφανεί, ἐλείψει τοῦτον Χριστὸς ὁ Θεός, κριτὴν τε καὶ συνέδρον, ἔσεσθαι ἔφησεν.

Απειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κηύσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονοῦμενόν με στερέωσον· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἄχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Τοῦ Παύλου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σὺ λίθον θεμέλιον, ταῖς τῶν πιστῶν ψυχαῖς τέθεικας, πολυτελῆ, ἀκρογωνιαῖον, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Πάντοτε τὴν νέκρωσιν, τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι, εἰλικρινῶς, Παῦλε περιφέρων, κηϊώθης τῆς ἔντως ζωῆς.

Παῦλε παμμακάριστε, τῷ θεμέλιῳ σου πρέσβευε, τῶν ἀρετῶν, ἐποικοδομεῖσθαι, εὐσεβῶν τὴν λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας Παναγνε, αἱ γενεαὶ, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σωζόμεναι.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία δὲ Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε ῥήτορα; Δαμασκός μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γὰρ σε

σκελισθέντα φωτὶ· Ῥώμη σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἡ Ταρσός πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾶ σου τὰ σπάργανα. Ἀλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ καύχημα τῆς οἰκουμένης, προφθάσας ἡμᾶς στήριξον.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγεται Ὑπακοή, Κάθισμα οὐ λέγεται.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ Παρθένου
σαρκωθείς, καὶ τὴν φύσιν θεώσας,
ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει
σου Κύριε.

Βροτῶν ἀλίεα σε, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστὸς, ἀπειργάσατο θεῖον, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας, πρώτῳ ἐγχειρίσας τοὺς οἴακας.

Πρὸς σοῦ δυσωπούμενος, ὁ ζωοδότης Ἰησοῦς, ὁ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, δεδωκώς σοι εὐθύνας, Πέτρε γεννηθήτω μοι ἴλεως.

Χριστοῦ τὰ βασίλεια, ἀνεωχθῆναι ἐκτενῶς, καθικέτευσον Πέτρε, τοῖς τὴν θεῖαν σου μνήμην, πίστει ἀδιστάκτῳ γεραίρουσι.

Θεοτοκίον.

Κυρία πανύμνητε Θεοκυῆτορ, τοὺς ἐμοὺς λογισμῆς, σαῖς πρεσβείαις ἐκκαθάρασα, δεῖξον εὐκαρπὸν με, Μήτηρ τοῦ πάντων Θεοῦ.

Τοῦ Παύλου. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Επέβη ὡς λέων, ἀγριωπῶς λυμαινόμενος, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ὁ Σαῦλος ποτε· τιθασσευθεὶς δὲ θεῖα φωνῇ τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ, ἦν ἐδίωκε ποιμνὴν, οἷά περ ποιμνὴν ἐγχειρίζεται.

Ομῆλων φωτίζειν, τὴν οἰκουμένην σκοτίζεται· Ἀνανίας δὲ τούτῳ ἀπέσταλται, τὸ τῆς ψυχῆς φέγγος διδοὺς καὶ τοῦ σώματος, ἐκ θεῖας ἐμφανείας, σκευὸς ἐκλογῆς διδασκόμενος αὐτόν.

Τῷ Παύλῳ ἀξίως, ἡ Δαμασκός ἐναβρύνεται· ἐκ γὰρ ταύτης, ὡς ἐκ Παραδείσου ποτε, ναμάτων θεῖων, οὗτος προῆλθε μεγίστη πηγὴ, καὶ ἐμέθυσε πᾶσαν, τῇ θεογνωσίᾳ ἀφ' ὁμοῦ τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Καθεῖλε δυνάστης, ἀπὸ τῶν θρόνων ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ ὡς ἔφησε, τοὺς δὲ πεινῶντας, θεῖων ἀγαθῶν ἐνέπλησε, τοὺς πίστει μελωδοῦντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Οκνησάμενος ἡμᾶς, περιούσιον λαόν,
τῷ αἵματί σου Κύριε, τὴν σὴν εἰρή-

» νην δὸς ἡμῖν, ἐν ὁμονοίᾳ φυλάττων τὴν ποι-
» μὴν σου.

Τὴν ἐκ πόθου εἰληφώς, παρρησίαν πρὸς
Θεόν, ἀξίως ἐθαυμάζετο, ὁ ἀλιεύς καὶ

Ὁὐ χρυσίον διὰ σέ, οὐκ ἀργύριον Χριστέ,
ὁ Δεῖς σου Ἀπόστολος, ἀλλ' ἀρετὴν
κησάμενος, τὴν τῶν θαυματίων ἐπλούτησε
δύναμιν.

Κατηρτίζοντο σφυρὰ, καὶ αἱ βάσεις τῶν
χωλῶν, τῷ ἐνεργεῖ σου ῥήματι· διὰ γὰρ
Δεῖου Πνεύματος, ἀπετελεῖτο παραδόξα πρᾶγ-
ματα. Θεοτοκίον.

Σωσμάτωται Θεός, καθ' ὑπόστασιν Ἀγνή,
ἐκ σοῦ σαρκὶ ἐνούμενος, μεμετηκώς οὐκ
ἐλαττον, κατὰ τὴν Δεῖαν οὐσίαν ἀσώματος.

Τοῦ Παύλου. Φώτισαν ἡμᾶς.

Σὺ τὸ ἀληθές, ἐξελέξω Παῦλε καύχημα, τὸν
Σταυρὸν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, αἰεὶ βα-
σταῖζων, ὡς περ τρόπαιον Ἀπόστολε.

Σαὶ τὸ ζῆν Χριστός, τὸ θανεῖν δὲ κέρδος ἄ-
ριστον· τῷ γὰρ πόθῳ συνεσταύρωσαι, τῷ
σταυρωθέντι, δι' ἡμᾶς ὡς Παῦλε ἔνδοξε.

Χαίροις ἀληθῶς, ἐν Κυρίῳ Παῦλε τίμιε,
ἐκδημήσας ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδη-
μήσας, πρὸς Χριστὸν τὸν ζωοδότην Θεόν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀληθῶς, παρθενίας τὸ κειμήλιον, ἡ
τῆς προμήτορος ἀνάκλησις, καὶ τῆς κα-
τάρας, ἡ λύσις τοῦ προπάτορος,

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν κῆτει Χριστέ τριμερεύσας, Ἰωνᾶς
» προέγραψέ σε τὸν ἀθάνατον, ὡς νεκρὸν
» ἐκουσίως, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς τριμερεῦ-
» σαντα.

Ὁὐς πάλαι Χριστέ τῇ δεξιᾷ σου, ἐν ὑγρᾷ
πεζεύοντα Πέτρον διέσωσας, καὶ με βυ-
θιζόμενον, σάλῳ δεινῶν πειρασμῶν ὑπεξάγαγε.

Αφῆκας ὡς Πέτρε τὰ μὴ ὄντα, καὶ τὰ ὄν-
τα ἐφθασας, ὡσπέρ τις ἔμπορος· καὶ
σαφῶς ἠλίευσας, τὸν μαργαρίτην Χριστὸν τὸν
πολύτιμον.

Πειράζειν ἀφρόνως οἰθηθέντας, Πνεῦμα τὸ
πανάγιον, Πέτρε ἐνέκρωσας, ὃ ἐθεολόγη-
σας πρῶτος, τρανώσας Θεὸν παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάσης ἐπέκεινα οὐσίας, Λόγον Θεοῦ
τέτοκας, σεσαρκιωμένον ἡμῖν· διό σε Θεο-
τόκον, χεῖλεσί τε καὶ ψυχῇ καταγγέλλομεν.

Τοῦ Παύλου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Απάντων περιφρονήσας τῶν τερπνῶν, βε-
βλημένος τοῦ Δεσπότη τῷ φίλτρῳ, καὶ
τῆς κοινῆς, σωτηρίας τῷ πόθῳ, διαμαρτεῖν αὐ-
τοῦ αἰρετισάμενος, ὡς Παῦλε μακάριε καὶ νῦν,
ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης ἰκέτευε.

Αξίως σοι ἐδωρήσατο Χριστός, τὸ πολίτευ-
μα Ἀπόστολε Παῦλε, ἐν οὐρανοῖς· μέ-
νουσαν γὰρ ἐνταῦθα, οὐκ ἐπεπόθησας πόλιν
μακάριε, πιστὸς ὑπρέτης γεγωνῶς, οἰκονόμος
τε τῶν μυστηρίων αὐτοῦ.

Ὁὐς ἄριστος τοῦ Δεσπότη μιμητής, καὶ αὐ-
τὸν ἐνδεδυμένος ὁ Παῦλος, εἰλικρινῶς,
πᾶσι γέγονε πάντα, ἵνα τοὺς πάντας κερδήσῃ
καὶ σώσῃ λαοὺς· καὶ ἔσωσεν ὡς ἀληθῶς, τῷ
Χριστῷ σαγηνεύσας τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Επέβλεψεν ἐπὶ σοὶ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν ἀνα-
καινίζων οὐσίαν, ὡς δυνατὸς, μεγαλεῖα
ποιήσας, Θεογεννητορ ὡς ἔφησ πανάμωμε· καὶ
ἔσωσέ με διὰ σοῦ, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μου ὡς
εὐσπλαγχνος.

Καταβασία. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας,
τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου· Κύριε,
προσελάβε εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σε καὶ
ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν
θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρκωσιν, ὁ
μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν με τὴν γλωτταν Σωτῆρ με· πλα-
τυνόν με τὸ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτὸ,
κατανύξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκο-
λουθήσω, καὶ ἀδιδάσκω, ποιήσω πρῶτος· πᾶς
γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας
ἐστίν· εἰάν γὰρ λέγω μὴ πράττων, ὡς χαλκός
ἦχῶν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δεόντα,
καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γι-
νώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ
Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

Στίχη.

Σταύρωσις. εἶλε κήρυκα Χριστοῦ Πέτρον,
τομῆ δὲ Παῦλον, τὸν τεμόντα τὴν πλάτην.
Τῆ ἐνάτῃ Σταυρὸν Πέτρος εἰκάδ' ἄορ δὲ γε
Παῦλος.

Τούτοις τίνα ἐγκωμίων ὑπόθεσιν μίξανα ἀντις ἐπινοήσεις, παρά τὴν τοῦ Κυρίου μαρτυρίαν καὶ ἀνακήρυξιν; τὸν μὲν μακαρίσαντος, καὶ πέτραν καλέσαντος, ἐφ' ἧς ἰδρῆσαι τὴν Ἐκκλησίαν φησί· τὸν δὲ, σκευὸς ἐκλογῆς ἕσθαι προειπόντος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τυράννων καὶ βασιλέων.

Τὰ περὶ τοῦ Πέτρου.

Ἰπῆρχε δὲ ὁ μὲν Ἅγιος Πέτρος ἀδελφὸς τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀνδρέου, ἐκ πόλεως ἀσθήμου καὶ εὐτελοῦς, τῆς Βηθσαϊδά, υἱὸς Ἰωᾶ, ἐκ φυλῆς Συμεῶν, ἐπὶ Ἰρκανοῦ Ἀρχιερέως, πενία συζῶν ἐσχάτη, καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸ ζῆν ποριζόμενος. Αὐτοῦ δὲ (Ἰωᾶ δηλαδὴ τοῦ πατρὸς αὐτῶν) τελευτήσαντος, ὁ μὲν Σίμων ἑαυτὸν μισθωσάμενος, ἐγγημε τὴν θυγατέρα Ἀριστοβούλου, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου, καὶ παιδάς ἐτίκην· ὁ δὲ Ἀνδρέας τῇ ἀγνείᾳ ἑαυτὸν ἐπέδωκε. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν, ὅν ἐφρουρεῖτο ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὴν λίμνην Γεννησαρέτ ἀφικόμενος, καὶ εὐρῶν Ἀνδρέαν καὶ Πέτρον καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, αὐτοὺς ἐκάλεσε, καὶ εὐθὺς ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ λοιπὸν, κηρύξας ὁ Πέτρος τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Ἰουδαίᾳ, καὶ Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἐν Πόντῳ, καὶ Γαλατία, καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατέλιβε μέχρι, Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν ταῖς Σαύμασι Σίμωνα τὸν μάγον, αὐτόθι Νέρωνος ὑπάρχοντος, σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, ὡς αὐτὸς ἐξητήσατο, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο. Ἦν δὲ τὴν ἰδέαν λευκός, ὑψηλός, ἀναφάλος, οὖλος τὰς περιληφθείσας τρίχας, ὑποφαίνων τοὺς ὀφθαλμοὺς αἱματώδεις καὶ σίνωπους· τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον πολιῶς, τὴν ρίνα ἔχων μακρὰν, ἀναπιπτακῶς τὰς ἀφρῶς, τὴν ἠλικίαν μέτριος, ἐπὶ τὸ ὀρθότερον ἠγμένος τὸ σῆμα τοῦ σώματος· συνετός, ζῆλον Δεῖψ ὀξέως κατὰ τῆς ἀδικίας κινούμενος, τοῖς μετανοοῦσι συγγνώμων καὶ εὐμετάβολος, καὶ ταχὺ τὰς προτίρας φήφους μετακινῶν.

Τὰ περὶ τοῦ Παύλου.

Ὁ δὲ Ἅγιος Παῦλος, Ἐβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος καὶ αὐτός, φυλῆς Βενιαμίν, τὴν αἵρσιν Φαρισαῖος, μαθητευθεὶς ὑπὸ Γαμαλιῆλ, καὶ ἀκρῶς τὸν Μωσείως νόμον πεπαιδευμένος, τὴν Ταρσοῦ οἰκῶν· ὃς καὶ διάπυρος ἐραστής γενόμενος τοῦ νόμου, ἐπόρθει τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν. Τῇ αὐτοῦ εὐδοκίᾳ καὶ προθέσει ἀναιρεῖται Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς. Ἐπιγνωθεὶς δὲ παρά Θεοῦ μεσοῦσης ἡμέρας, καὶ πηρωθεὶς τὰς ὄψεις, φωνῆς αὐτῷ Δείας ἐνεχθείσης ἀνωθεν, πέμπεται πρὸς Ἀνανίαν, ἀρχαίου μαθητὴν, οἰκῶντα ἐν Δαμασκῷ, ὃς κατηγήσας, ἐβάπτισεν αὐτόν.

Ἐκεί δὲ σκευὸς ἐκλογῆς ἐγένετο, καθάπερ ὀπόπτερός τις, πᾶσαν διαδραμὴν τὴν οἰκουμένην, ἐσαγγήνευσε· καὶ ἐν Ῥώμῃ καταστήσας, καὶ διδάξας πολλοὺς, ἐκεῖσε τὸν βίον κατέλιψε, χρόνους ὑστερον μετὰ Πέτρον, τὸν αὐχένα τμηθεὶς· ἐκ δὲ τῆς πληγῆς ἀπορρέουσαι φασὶν αἷμα σὺν γάλακτι. Εἶδὲ καὶ ὑστερον ἐτελειώθη ὁ μακάριος Παῦλος τῷ χρόνῳ, ἀλλ' ἐν ἐνὶ τόπῳ ἐτέθη αὐτῶν τὰ λείψανα. Ἦν δὲ τὴν ἰδέαν ὁ μακάριος Ἀπόστολος Παῦλος, φαλακρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ φιλός, χαρποκίτους ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς, κάτω νεύων τὰς ἀφρῶς, λευκὸς τὴν ὄψιν, προφερῆς (φαινόμενος νεώτερος, παρ' ὃ, τι ἐστίν), εὐ μάλα τὸ γένειον κεκαθηκώς, εὐκαμπῆ καὶ εὐπρέπουσαν ὄλω τῷ προσώπῳ τὴν ρίνα ἔχων· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος μελαίναις καὶ λευκαῖς θριξίν ἐγκοσμούμενος· ἀγκυλαῖος (κυρτός), εὐρωστός, τὸ τοῦ σώματος μέγεθος μικρὸς, συνεσταλμένος, φρόνιμος, χαρίτων πλήρης, σεμνοῖς ἤθεσι, καὶ λογῶν ἐπαγωγαῖς, καὶ Δείων Σαυμάτων δυνάμει, τοὺς προσιόντας χειρούμενος.

Ἀμφότεροι δὲ οἱ Κορυφαῖοι πλήρεις ἦσαν Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Δείας χάριτος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις, καὶ ἐν τῷ Ὀρφανοτρόφιῳ, ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολεῖφ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ συγκεκριμένῳ τῇ Ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τόπον Ἀγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Πέτρου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ἐν ἀρχῇ ἀνάρχος Λόγος, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, Υἱὸς μονογενῆς, ἐβλογημένος εἰ καὶ ὑπερυψούμενος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ συμπαθὲς Δεία προνοία, τοῦ Χριστοῦ παιδεύόμενος, ἐκμμεῖσθαι συγχωρῆ, τὸ πρὸ τοῦ παθους Πέτρε τῆς ἀρνήσεως, ὑποστῆναι κλυδώνιον.

Σοὶ ὁ Χριστὸς πρώτῳ κληθέντε, καὶ σφοδρῶς ἀγαπήσαντι, ὡς προέδρῳ εὐκλεῶς, τῶν Ἀποστόλων πρώτῳ ἐμφανίζεται, ἀνασταῖς ἐκ τοῦ μνήματος,

Σὺ τὸ τρισσὸν τῆς πρὸ τοῦ παθους, ἐξαλειφῶν ἀρνήσεως, ὁ Δεσπότης τῷ τρισσῷ τῆς Δεσφθόγγου ἐρωτήσεως, βεβαιοῖ τὴν ἀγάπησιν.

Τῆς πρὸς Χριστὸν Πέτρε φιλίας, προετίθεσο μάρτυρα, τὸν τὰ πάντα ὡς Θεὸν εἶδῆτα Λόγον· ὅθεν καὶ τὸ φίλτατον, ἐγχειρίζει σοὶ ποίμνιον.

Τὴν ἐν γαστρὶ τὸν πρὸ αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀνατειλαντα, Θεὸν Λόγον ἐν σαρκὶ συμπληρωῖαν, πάντες μακαρίσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Τοῦ Παύλου. Ἐν πεδίῳ Ἀθηρᾶ.

Ἐχρημάτισε Χριστέ, σφραγίς καὶ στέφανος τῶν Ἀποστόλων σὺ, ὁ ἐπ' ἐσχάτων κληθεὶς τῶν χρόνων, σπουδῆ πάντας ὑπερβαλλῶν δέ· μεθ' οὗ ὁ λαὸς τῆς Ἐκκλησίας ψάλλει σοὶ· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰ καὶ ἐδίωξε τὸ πρὶν, τὴν Ἐκκλησίαν σου Παῦλος ὁ δεσμιος, ἀλλ' ὑπερέβη τὴν πάλαι τόλμαν, τῷ σῷ ζήλῳ τῷ ἐπ' ἐσχάτων· συνήγαγε γὰρ Χριστέ, τὰ ἔθνη κρᾶζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὺ ἐξ Ἱερουσαλήμ κηρύξας, ἅπασιν τὸ Εὐαγγέλιον, περιλαβὼν δὲ ἐν κύκλῳ πᾶσαν τὴν γῆν, μέχρι τερμάτων Παῦλε τοῦ Ἰλλυρικοῦ, διδάσκων ἀνεκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν ἐκστάσει ἐπαρθεῖς, τὸν τρίτον ἔφθικας πόλον Πανόλβιε, καὶ ἐπακούσας ἀρρήτων λόγων βοᾶς· Δόξα τῷ ἀνωτάτῳ Πατρὶ,

καὶ τῷ Ἰῶ ἀπαυγάσματος συνθρόνω, τῷ ἐρευ-
νῶντι σαφῶς, Πνεύματι Θεοῦ τὰ βᾶθη.

Θεοτοκίον.

Ως ἐπὶ πόκον ὑετός, ἐν σοὶ κατέβη Παρθέ-
νε Χριστός ὁ Θεός· καὶ σαρκοφόρος ἐκ
σου προῆλθεν, ἐνῶν τὰ πρὶν διεστηκότα, εἰρή-
νην ἐν γῆ, καὶ οὐρανῷ δωρούμενος, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογημένος.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδή ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ο τὰ σύμπαντα φέρων, τῇ ἀπορρήτῳ σε
δυναμίει Χριστέ, τοὺς ἑστίους σου Πατ-
δας, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσισας κράζοντας· Εὐ-
λογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εκτενοῦσί σου χεῖρας, καὶ σταυρῶ σε περι-
ζώσασιν, ὁ Δεσπότης προφητεύων, Πέτρος
προστάττει ἐπεσθαι κράζοντα· Εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ, τὸν μὲν Αἰνέαν πα-
ρειμένον δεινῶς, Ταθηθᾶν δὲ θανοῦσαν,
τερατουργῶν ἀνέστησας κράζοντας· Εὐλογεῖτε
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ο τῷ Πέτρῳ τὰ ἔθνη, κεκαθαρμένα ἀπο-
φίνας Χριστέ, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ,
κάμου τὰς φρένας καθαρὸν κράζοντος· Εὐ-
λογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Εν μιᾷ σοὶ σκηνοῦσα, τῶν ἑαυτῆς ἀγίων ὑ-
ποστάσεων, ἡ Θεότης Παρθένε, ὅλη μοι
ὄλω ἦνωται· ὅθεν σε ὡς Μητέρα, τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν μακαρίζομεν.

Τοῦ Παύλου. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ.

Συνεκράθη τῷ πτόῳ σου ὁ Παῦλος, τὴν πα-
λὴν δὲ ἀλλοίωσιν ἐξέστη· οὐχ ἑαυτῷ γὰρ
ἔζη ὁ αἰοιδίμος, εἶχε δὲ οἰκτίρμον, ζῶντα ἐν
αὐτῷ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ ἡρόσω ὡς νύμφην παραστῆσαι, τῷ νυμ-
φίῳ Χριστῷ τὴν Ἐκκλησίαν· νυμφαγωγός
γὰρ ταύτης ἀναδέδειξαι, Παῦλε θεοφέρε· ὅθεν
κατὰ χρέος, τὴν μνήμην σου γεραίρει.

Ηγωνίσω τὸν κάλλιστον ἀγῶνα, καὶ τε-
λέσας τὸν δρόμον σου νορήμω, Χριστῷ
προσῆλθες χαίρων παναοίδιμε· ὅθεν τῶν στε-
φάνων, Παῦλε ἠξιώθης, τῶν τῆς δικαιοσύνης.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε κυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε νύμ-
φη ἀνύμφευτε Παρθένε· χαῖρε κεφῆλη
ἕλιον ἐκλάμψασα, τῆς δικαιοσύνης· ὃν ὑπερυ-
ψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδή θ. Ὁ Εἰρμός.

Σὲ τὴν ὑπερένδοξον νύμφην, καὶ Παναγίαν
Θεοτόκον, τὴν τὸν Κτίστην τεκοῦσαν,
τῶν ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν, ἐν
ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Σαῦ ἡ ὑπερβάλλουσα χάρις, δημοσιεύεται
ἀξίως, τῆς σκιάς σου τὰ πάθη τῶν ἀ-
σθενούντων, Πέτρε φυγαδευούσης· διό σε με-
γαλύνομεν.

Φάσμασι τὸν Σίμωνα μάγον, τὸν θεομάχον
ἐπαρθέντα, πρὸς αἰθέριον ὕψος, κατα-
βαλὼν ἀρρήτῳ θείᾳ δυναμίει, ὁ Πέτρος μακα-
ρίζεται.

Τῶν πλημμελημάτων τὴν λύσιν, ταῖς ἐκ-
στάσις σου παραίσχου, φωτισμόν τε καρ-
δίας, καὶ εὐφροσύνην πνεύματος τοῖς ὑμνοῦ-
σι, τὴν μνήμην σου Ἀπόστολε. Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα Παρθένε, Κυριοτόκος
ὀνομάζη· κατ' ἀξίαν διό σε, οἱ πιστοὶ
συμφώνως δοξολογοῦντες, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύ-
νομεν.

Τοῦ Παύλου. Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Σαῦ προσκυνοῦμεν τὴν ἄλυσιν, ἣν ὑπὲρ Χρι-
στοῦ ὡς κακοῦργος ἐφόρεσας, τὰ στίγμα-
τά τε Παῦλε περιπτυσσόμεθα, ἃ ἐν τῷ εὐκλεῖ
σου, καὶ νικηφόρῳ φέρεις σώματι.

Νῶν ἀναλύσας Ἀπόστολε, πρὸς τὸν ὑπὸ
σοῦ ἀεινῶς ποθοῦμενον, αὐτῷ τε ὡς
θεράπων συναυλιζόμενος, ἀπαύστοις ἐκστάσις,
τοὺς σοὺς ἰκέτας πρὸς σὲ ἔλκυσον.

Νῶν οὐδαμῶς ἐν αἰνίγματι, εἰδὲ ἐν ἐσόπτρῳ
Χριστός σοι ὀπταίνεται, πρὸς πρόσωπον
δὲ μᾶλλον ὁράται πρόσωπον, τελείαν σοι τῶν
γνώσιν, ἀποκαλύπτων τῆς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄσαρκον, φύσιν τὴν ἐμὴν
ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρ-
κῶθέντα Παρθένε τέτοκας· διό σε Θεοτόκε,
ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες, τὴν κορυφὴν
ὑμνήσωμεν, Πέτρον καὶ Παῦλον τοὺς θεῖ-
ους, τῆς οἰκουμένης φωστῆρας, τοὺς κήρυκας
τῆς πίστεως, τὰς θεολόγους σάλπιγγας, δογ-
μάτων τοὺς ἐκφάντορας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς
στύλους, καὶ καθαιρέτας τῆς πλάνης.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα καὶ παραδόξον, τοῦ τόκου σου μυ-
στήριον, θεοχαρίτωτε Κόρη, καὶ θεομῆ

τορ Παρθένη, Προφήται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὠμολόγησαν, Ἄγγελοι δὲ ἀνυμνοῦσι, καὶ ἄνθρωποι προσκυνοῦσιν.

Εἰς τοὺς Ἄϊνους, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οὐρανὸθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν πρὸς τὸν χορὸν ὁ Σωτὴρ, τὸν δωδεκάριθμον ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων· Τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε δὴ ὁ πρόκριτος, Πέτρος Χριστοῦ Μαθητῶν, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας· Σὺ εἶ Χριστὸς, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱὸς· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὑψους λαβὼν ἀποκαλυψιν, καὶ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τὰς εὐθύνας κομισάμενος.

Ο ἐξ ὑψίστου κληθεῖς, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἠμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σοῦ τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεῦον τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράκιον, φῶς περιήστραψε, σῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας, ἀνακαλύπτον τὴν ὠραιότητα· ὅθεν ἐπέγνων τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ἐν ἱκέτευσί σου σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ἐν ἣ τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων ποιήσας σε· ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε, τῶν οὐρανίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐγκατέστησεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν· ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σε· ὃν ἱκέτευσί σου σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο χριστοκήρυξ Σταυροῦ καύχημα φέρων, σὺ τὴν πολυέραστον θεῖαν ἀγάπησιν, ὡς τοὺς ἐρῶντας συνδέουσας, τῷ ποθομένῳ, εἰλικρινῶς ἀπάντων προέκρινας· ἐντεῦθεν καὶ δέσμιος, προσηγορεύθης Χριστοῦ, τῶν πειρασμῶν τὴν δυσχέρειαν, ὡς γλυκυτέραν, τρυφῆς ἀπάσης αἰρετισάμενος, καὶ τῆς τιμίας ἀναλύσεως, ἠξιώθης συνὼν τῷ Δεσπότη σου· ὃν ἱκέτευσί σου σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Κροσμᾶ Μοναχοῦ.

Η πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, ἐπεδήμησεν ἑορτῇ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, προξενούσα σωτηρίαν ἡμῖν· μυστικῶς οὖν κροτήσαντες, τούτῳ προσεῖπωμεν· Χαίρετε φωστῆρες τῶν

ἐν σκότει, τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. Χαίρετε Πέτρε καὶ Παῦλε, δογματῶν τῶν θεῶν θεμέλιοι ἀρράγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκευὴ τίμα. Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες δωρεῶν αὐτῶν, τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτῇ, εὐφημοῦντας ἄσμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων Ὡδὴ γ' καὶ δ'.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῶν Ἀποστόλων, ψαλλόμενα εἰς τὴν διαδοσιν τοῦ Ἁγίου Ἐλαίου.

Ἦχος δ'.

Χριστὸς ἡ πέτρα, τῶν Ἀποστόλων Πρόκριτε, διὰ σοῦ ἐν ἑαυτῷ τὴν Ἐκκλησίαν ἐθεμελίωσε, καὶ πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύουσιν, αἰρετικῶν γλωσσαλγίαι, οὐδ' οὐ μὴ πορθήσῃσι βαρβάρων φρυγάματα. Ταύτην οὖν ρύσαι πειρασμῶν καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις παμμακάριστε.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χριστὸς σὲ πρῶτον ἐν τῇ ἐκλογῇ, Πέτρε κρηπίδα τῆς πίστεως ἐστεφάνωσε· σοὶ ὁ τοῦ παντός Δεσπότης προέφησε· Μακάριος εἶ Σίμων βᾶρ Ἰωνᾶ, ὅτι οὐ σὰρξ καὶ αἷμα, οὐθ' ἕτερον, ἱεροκήρυκά μοι σὲ πεποίηκεν, ἀλλ' ὁ ἐμὸς Πατὴρ ὁ ἐν οὐρανοῖς. Αὐτὸν ἱκέτευσί σου μακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς κήρυκας, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὑπερφαιεῖς ἀστέρας, ὕμνοις ἐγκωμίων τιμήσωμεν, Πέτρον τὴν πέτραν τῆς πίστεως, καὶ Παῦλον τὸν ἀληθῆ διδάσκαλον, καὶ μύστην τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· αὐτοὶ γὰρ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπειραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, πᾶσι καρποφορίαν διένειμαν, καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Υβριστῆς καὶ διώκτης τῆς Ἐκκλησίας γεγονας, Παῦλε παμμακάριστε· οὐρανὸθεν δὲ κληθεῖς, ὑπερήσπισας ταύτης παραδόξως· ἦν ἱκέτευσί σου ρυθῆναι ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

(*) Τὸ Τροπάριον τοῦτο ἐστὶ τὸ πρωτότυπον Αὐτόμελον, καθ' ὃ ἐμελουργήθησαν πάντα τὰ λοιπὰ, ὅσα ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀκολουθίᾳ εὐρίσκονται ὑπὸ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν πεποιημένα.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ΄.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΙΒ΄ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Εάν ἡ Ἐορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. τῶν Κορυφαίων γ΄. καὶ τῶν Δώδεκα γ΄. Δόξα, Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, τὸ ἀ. τοῦ Ἦχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, Ἐορτὴ χαρμόσυτος. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου. Ἀπολυτικία, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Κορυφαίων, τῶν ιβ΄. καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ τελευταῖον τῶν Κορυφαίων, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ — Εἰς τοὺς Δίνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῶν Ἀποστόλων τὰ δ΄. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ. Ἀπόστολος τῶν ιβ΄. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Κορυφαίων γ΄.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Εδωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλάνθρωπε, τοὺς σεπτοὺς Ἀποστόλους σε, ἐν ἡ ὑπερλάμπουσι, νοητοὶ φωστῆρες, Πέτρος τε καὶ Παῦλος, ὡς περ ἀστέρες λογικοὶ, τὴν οἰκουμένην περιαιυγάζοντες, δι' ὧν ἐφωταγώγησας, τὴν δυτικὴν ἀμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εδωκας στηρίγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Κύριε, τὴν τοῦ Πέτρου στερέωσιν, καὶ Παύλου τὴν σύνεσιν, καὶ λαμπρὰν σοφίαν, καὶ τὴν ἑκατέρων, θεηγορίαν ἀληθῆ, τῆς ἀθείας πλάνην διώκουσαν· διὸ μυσταγωγούμενοι, παρ' ἀμφοτέρων ὑμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εδωκας ὑπόδειγμα, ἐπιστροφῆς ἀμαρτάνουσι, τοὺς διττοὺς Ἀποστόλους σε, τὸν μὲν ἀρνησάμενον, ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, καὶ μετεγνωκότα· τὸν δὲ κηρύγματι τῷ σῶ, ἀντιταξάμενον καὶ διωξάμενον· καὶ ἀμφω τοῦ

συστήματος, πρωτοστατοῦντας τῶν φίλων σου, Ἰησὺ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῶν ιβ΄. τὰ παρόντα γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ος αὐτόπται καὶ μάρτυρες, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, Μαθηταὶ πανόλβιοι μακαρίζεσθε· ὡς ἀστραπαὶ γὰρ ἐκλάμποντες, τῷ κόσμῳ ἐφάνατε· καὶ ὡς ὄρη νοητὰ, γλυκασμὸν ἐσταλάξατε· ὡς ἀένναοι, ποταμοὶ Παραδείσου μερισθέντες, τῶν ἐθνῶν ταῖς Ἐκκλησίαις, θείοις ποτίζετε νάμασιν.

Ος βολίδες ἀστράπτουσαι, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα διεπέμφθητε, τὴν τῶν θαυματῶν ἐνέργειαν, ἀφθόνως παρέχοντες, λειτουργοὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ, μυστηρίων γινόμενοι, καὶ θεόγραφοι, θείας χάριτος πλάκες γεγραμμένοι, θεοδίδακτον τὸν νόμον, ἱερομύσται πανόλβιοι.

Αλιῶν ὁ κάλαμος, φιλοσόφων τὸ φρύαγμα, καὶ ῥητόρων ῥεύματα διατάραξε, θεοσοφίας διδάγματα, χαραττων καὶ δόγματα, καὶ μυρίων ἀγαθῶν, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, εὐαγγέλιον, καὶ τρυφῆς αἰδὶς μετῆσιαν, καὶ Ἀγγελῶν ἀπολαύσεις, καὶ διαμένουσιν εὐκλειαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Κροσμᾶ Μοναχοῦ.

Η ἑορτὴ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, προξενούσα σωτηρίαν ἡμῖν· μυστικῶς οὖν κροτήσαντες, τοῦτοις προσεῖπωμεν· Χαίrete φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ ἡλίου ἀκτίνες ὑπάρχοντες. Χαίrete Πέτρε καὶ Παῦλε, δογμάτων τῶν θείων θεμέλιοι ἀρραγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκευὴ τίμια. Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες δωρεῶν αὐλῶν, τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτὴν, εὐφημοῦντας ἄσμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἐκέτευσ, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεθῆναι ταῖς ψυχῆς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν πρὸς τὸν χορὸν ὁ Σωτὴρ, τὸν

δωδεκάριθμὸν ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων· Τίκα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε δὴ ὁ πρόκριτος, Πέτρος Χριστοῦ Μαθητῶν, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας· Σὺ εἶ Χριστὸς, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱὸς· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὕψους λαβὼν ἀποκαλύψω, καὶ δεσμῆν τε καὶ λύειν, ταῖς εὐθύναις κομισάμενος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Οἱ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἡμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σοῦ τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, ἁρμολογεῖον τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράμιον. φῶς περιήσραψε, σῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας, ἀνακαλύπτει τὴν ὠραιότητα· ὅθεν ἐπέγνωσ τὸν ἐξαίοντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ δηγοῦνται δόξαν.

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ἐν ἣ τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκρότυπεν, ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων ποιήσας σε· ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε τῶν οὐρανίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐγκατέστησεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστεως πρᾶσιν· ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σου· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἐφραίμ Καρίας.

Εορτὴ χαρμόσυτος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σαφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου· διὸ καὶ Ῥώμη συγχαίρει χορεύουσα. Ἐν ὧδαῖς καὶ ὕμνοις εὐορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, τὴν πανσεβάσιμον ταύτην ἡμέραν, βοῶντες πρὸς αὐτοὺς· Χαῖρε, Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σου Διδασκάλου Χριστοῦ τῆ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε, Παῦλε παμφίλτατε, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως, καὶ διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης· ὡς ἔχον παρρησίαν, ζεῦγος ἀγιώλεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόβρονοι.

Δόξα, Ἦχος γ΄. Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τῶν Κορυφαίων κατὰ σειράν, καὶ ζῆτει αὐτὰ ἐκεῖ. Ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες, τῶν Κορυφαίων, καὶ τῶν ΙΒ΄.

Ὁ Κανὼν τῶν Κορυφαίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πέτρον γεραίρω, Παῦλον ὕμνω προφρόνως.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Παράσχμοι Κύριε, τῆ παναγίου σου Πνεύματος, σταγόνα χαρίσματος, λόγον τὸν εὐσημον, καὶ τερφθήσομαι, πιστῶς ἐγκωμιάζων, τῶν πρωταποστόλων σου τὰ κατορθώματα.

Ελίπες πανεύφημε, Πέτρε προθύμως τὰ πρόσκαιρα, καὶ Χριστοῦ τοῖς ἔχνεσιν ἐπηκολούθησας. Τὴν δυσπειθειαν, ἀπέλιπες δὲ Παῦλε, καὶ τῷ σὲ καλέσαντι, προσκολλήθησ Χριστῷ.

Τὴν χάριν Ἀπόστολοι, οὐσιωδῶς ἐνδημήσασαν, ὑμῖν εἰσδεξάμενοι, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, διενείμασθε, τῆς γῆς ἀπάσης Πέτρε, καὶ Παῦλε διδάσκοντες, πάντα τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Ρητόρων πολύφθογγοι, καὶ μουσικῶν λίαν εὐηχοι, γλώσσαί σε οὐ σθένουσι, τιμᾶν ἢ μέλπειν Ἀγνή· ὑπὲρ ἄνθρωπον, καὶ γὰρ τὸ πεπραγμένον, ἐν σοὶ μόνῃ πέφυκε, Θεῖον μυστήριον.

Ὁ Κανὼν τῶν ΙΒ΄. οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Χριστοῦ γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν μοι, προθυμουμένῳ Χριστέ, ταῖς ἰκεσίαις τούτων ὡς Θεός, τὴν ἀκτίνα τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπαδα τῆς σοφίας σου.

Ρωσθέντες Ῥώμη τῆ σῆ καὶ χάριτι, Χριστέ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἔθραυσαν ἔχθρων, οἱ σεπτοὶ σου Ἀπόστολοι, Θεοειδῆς γενόμενοι, ταῖς ἀνευδότοις πρὸς σὲ νεύσασιν.

Γάσεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῶ ὀνόματι, τὰ τῶν ἐθνῶν συστήματα τῆ σῆ, ἐπιγνώσει ἐζώγησαν, οἱ εὐκλεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτὶ σου κατελάμπρυναν.

Σοφία μαθητευθέντες ἐνδοξοί, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τῆ οὐρανίῳ, πᾶσαν προφανῆς, τῆν σφῶν ἐμωράνατε, πολολογίαν ἀχρηστον, τῆ συντονίᾳ τοῦ κηρύγματος. Θεοτοκίον.

Τριαδὸς τῆς ὑπερθέου πάναγνε, τὸν ἕνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς,

εὐδοκία τοῦ φύσαντος, καὶ συνεργείᾳ Πνεύματος, τοῦ παναγίου Μητροπαρθένου.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδὴ γ'. Τῆς σῆς ὑμολόγησ.

Ο σύγγονος Πέτρε σοὶ Ἀνδρέας, προφαίνει Μεσίαν τὸν Χριστὸν, ᾧ πίστει προσεπέλασας. Καὶ σὺ Παῦλε θεσπέσιε, τῷ θεουργῷ Βαπτίσματι, δι' Ἀνανίου πεφώτισαι.

Νωθρῶς τοὺς τῷ γράμματι τῆ Νόμου, προσπταίοντας γόνους Ἰσραὴλ, τῷ φωτισμῷ τῆς Χάρτος, ὁ Πέτρος προσενήναχε. Τὰς τῶν ἐθνῶν ἀγέλας δέ, ὁ Παῦλος πλάνης ἐρρύσατο.

Γυμνοὺς καὶ ἀόπλους εἰς τὰ ἔθνη, ἀπέστειλᾳς σεῦ τοὺς Μαθητὰς, ἀνθ' ὀπλῶν σου τὸ ὄνομα, βασταζόντας τὸ ἅγιον· καὶ τὸν τῆς πλάνης πόλεμον, Χριστὲ τῇ πίστει διέλυσαν.

Θεοτοκίον.

Επλήσθη Ἀπόστολοι τῆ γυνῶναι, τὸν Κύριον σύμπασα ἡ γῆ, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, καὶ κόσμον καταυγάσαντα, θεῖω ὑμῶν κηρύγματι, Πέτρε καὶ Παῦλε πανεύφημοι.

Τῶν ΙΒ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐράνια καὶ σεπτά, θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.

Υπέδειξας οὐρανοὺς, τοὺς Μαθητὰς σου λογικούς Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἅπασιν, ἐκδηγουμένους τοῖς πέρασιν.

Γραφέντες ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, τῆς νῦν ἡμᾶς Πάνσοφοι, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε. Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγνε· ἄνευ σπορᾶς σάρκα γάρ, ἐκ σου προσλαθὼν πεφανέρωται.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Καταικισθέντες ἐν φωτὶ ἀπροσίτῳ, ὡς οἰκητήρια φωτὸς πεφυκότες, οἶκον ὑμῶν τὸν ἅγιον φωτίζετε αἰεὶ, θεῖαις προσφοιτήσεσιν· ὁ θεὸς πίσει βοῶμεν· Σκότους ἡμᾶς ῥύσασθε, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ χαλεπῶν ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, ἐκδυσωποῦντες τὸν Κτίστην Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σου· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ πανταίων δεινῶν.

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ρωμαλεωτάτοις μὲν οἱ ἀσθενεῖς, ῥητορικωτάτοις δὲ μέραισιν, οἱ ἰδιῶται, συμπλακέντες εὐσεβῶς, Πέτρος καὶ Παῦλος ἤρακτο, νίκος τῆ Χριστοῦ οἱ Ἀπόστολοι.

Αποστάτην Σίμωνα μάγον δεινόν, ὡς φιλοχρυσότατον ἤλεγξεν, ὁ θεῖος Πέτρος. Ὁ δὲ Παῦλος ὁ σοφός, τὸν τρίβουε διαστρέφοντας τοῦ Χριστοῦ Ἐλύμαν ἐπήρωσεν.

Ιδιωτικώτατον ὁ ἀλιεὺς, καὶ ὁ σκηνοουργὸς λόγον ἔχοντες, ἀλλ' ἠρτυμένον, θεῖω ἄλατι ψυχῆς, τῶν φιλοσόφων ἠδυναν, καὶ Χριστοῦ τῇ πίστει προσήγαγον. Θεοτοκίον.

Ρῆσει θεοπνεύστῳ λαλῶν Ἀββακούμ, ὅρος σε δασὺ καὶ κατάσκον, ὁ θεῖος ἔφη, τὸν ἐλθόντα ἐκ Θαιμᾶν, καὶ βροτωθέντα Δέσποινα, διὰ σοῦ μηνύων σαφέστατα.

Τῶν ΙΒ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ρημάτων θεῖων ὁ φθόγγος τῶν Ἀποστόλων, πυρσοφανῶς διήλθε, τὴν οἰκθμένην πᾶσαν, πλάνης μὲν τὴν ὑλὴν ἐμπιπρῶν, φωτίζων δὲ χάριτι, τὰ τῶν εὐσεβοῦντων συστήματα.

Αμαυρωθέντα τῷ ζόφῳ τῆς ἀσεβείας, θεοφειγθεὶς φωστῆρες, οἱ Μαθηταὶ φανέντες, κόσμον κατελαίμπρυναν, ἀκτίσει τῆς χάριτος, καὶ μαρμαρυγαῖς τοῦ κηρύγματος.

Γερωτάταις λαμπάσιν ἠγλαῖσμένοι, τῆ νοητῆ ἡλίου, ὡς ἀστέρες τὸν κόσμον, λάμπετε Πανόλβιοι, φωτὶ τῆς Θεότητος, πλάνης τὴν ἀχλύν ἐκδιώκοντες.

Ράβδον δυνάμεως ἔχοντες τὸν Σταυρόν σου, τὴν ἀλμυρὰν τοῦ βίου, οἱ αὐτόπται σου Λόγε, θάλασσαν διέτεμον, ὡς ἔπποι ταράσσοντες, τῆς πολυθείας τὰ κύματα. Θεοτοκίον.

Οραϊσμένος ποικίλη φωτοχυσιᾶ, ὁ οὐρανός· ὁ ἔμφυχος, σου τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Χριστὲ, Παρθένος ἡ ἄχραντος, νῦν ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ος ὄντα σεβρότατον, Χριστὸς σε πέτραν κέκληκε, Πέτρε, καὶ ἐν σοὶ τὴν Ἐκκλησίαν, ἧς Ἄδου πύλαι οὐ κατισχύσουσι. Σε δὲ Παῦλε σκευὸς ἐκλογῆς, ἔφη τῆτου φέρειν σε, ἐθνῶν ἐμπροσθεν τοῦνομα.

Πέτρος ἀρνησάμενος, ἐκ τρίτου τὸν Διδάσκασκαλον, τριττῇ τοῦ φιλεῖν συγκαταθέσει, προσφικεῖσθαι. Παῦλος δ' ὁ πρὶν βλασφημῶν, σοβαρῶς τε θλίβων τοὺς πιστοὺς, ὑστερον ἐκήρυττεν, ὃν ἐδίωκε πρότερον.

Α κήρατον εὐκλείαν, καὶ δόξαν τὴν αἰδίου, Πέτρε πρὸς Χριστὸν σὺν Παύλῳ εὖρες, τὰς κλεῖς αὐτὸς μὲν τῶν οὐρανῶν πιστευθεῖς· ὁ δὲ εἰς Παραδεισον ἀχθεῖς, ῥήματαίτε ἄρρητα, μυθεῖς ὑπὲρ ἀνθρώπου. Θεοτοκίον.

Υπὸ Δείου πνεύματος, ὁ Ἡσαΐας ἔμπλεως, τόκον τὸν ἀπάτορα προεῖπε, σὺ ἐκ Παρθένου τεχθέντος Ἐμμανουὴλ, ὅς ἐστι Θεὸς ὁ μεθ' ἡμῶν· ὃν Ἀγνή ἐκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν.

Τῶν ΙΒ'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τὸς Δείους σου Χριστέ, καὶ πανσόφους Δεραπόντας, φῶς ἔδειξας ἐν τῷ κόσμῳ, σὲ τὸ ἄδυτον φέγγος, τοῖς πᾶσι καταγγέλλοντας.

Οἱ πᾶσαν ἀρετὴν, προφανῶς ἐξασκήσαντες, Ἀπόστολοι τῆς ποιικίλης, τῶν δαιμόνων κακίας, τοὺς βρόχους διελύσατε.

Υπέφηναν ἡμῖν, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, Θεότητος ἐν μοναδί, οἱ πυρίναις ἐν γλώσσαις, φθεγγόμενοι Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεντήμεθα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῶν Κορυφαίων. Ὠδὴ 5'. Τὴν Δείαν ταύτην.

Λαμπρά τοῦ Πέτρου τὰ θαύματα· σεπτά δὲ καὶ τοῦ Παύλου τὰ τέρατα· τὰ γὰρ σουδάρια, σκιαὶ τῶν νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν ἰῶνται προσεπεγγίζοντα.

Ο Πέτρος ὄντως ὁ ἔνδοξος, καὶ Παῦλος ἀληθῶς ὁ Δεσπότης, δυὰς ἢ ἕνθεος, καὶ τῆς σεπτῆς καταγωγή, ζααρχεικῆς Τριάδος, ἀπάντων μνήσθητε.

Νοσοῦντων ψυχὰς καὶ σώματα, ὡς Δείος ἰατρός καὶ πανάριστος, Πέτρος ἰάσατο. Παῦλος δὲ ἔθνη κατηύγασε, καὶ τῷ φωτὶ Κυρίου ἐσημειώσατο. Θεοτοκίον.

Υμνεῖν σε χρέος ὀφείλομεν, ἀλλ' ὅμως κατ' ἀξίαν οὐ σθένομεν· διὸ ὑμνοῦντές σε, σιγῇ τιμῶμεν τὸ ἄφραστον, τὸ ἐπὶ σοὶ Παρθένε πραχθέν μυστήριον.

Τῶν ΙΒ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Στηρίζας, τοὺς μαθηταῖς σοφία καὶ χάριτι, δυνατωτέρους εἰργάσω, τῆς Ἑλλήνων Σωτηρ ἐρεσχειλίας, καὶ τὰ τούτων, ἀπατηλά κατήρησας δόγματα.

Οἱ Δεῖοι, ποταμοὶ τῆς σοφίας ἐπλήρωσαν, τῶν σωτηρίων ναμάτων, τὰς κοιλάδας πάσας τῆς Ἐκκλησίας, σωτηρίου, ἐκ τῶν πηγῶν τὰ ρεῖθρα πλουτήσαντες.

Φανέντες, ζωτικοὶ ὡς ἀστέρες Πανόλβιοι, διεσκεδάσατε πᾶσαν, τὴν ζοφώδη πλάην τὰς φωτοβόλους, λαμπηδόσι, Δεογνωσίας φέγγος ἀστράπτοντες. Θεοτοκίον.

Ολὴν σε, τὴν πλησίον καλὴν τε καὶ ἄμωμον, καὶ καθαρὸν εὐρῶν κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὡς Θεομήτορ, ὁ νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Καταβασία. Τὴν Δείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ Δεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σε Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου· καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὴν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκαίρωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκαρδία.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλώτταν Σωτήρ μου· πλατύνόν μου τὸ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτὸ, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἃ διδάσκω, ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν· εἰ γὰρ λέγω, καὶ μὴ πράττω, ὡς χαλκὸς ἠχῶν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκαρδία.

Συναξάριον.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ'. Καὶ δῆλωσις, ὅπως, καὶ πᾶ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ ἐτελειώθη.

Στίχοι.

Τιμῷ Θεόπτας δώδεκα Χριστοῦ φίλους,
Ἦρωας ἀνδρας, καὶ Θεοῦς τολμῷ λέγειν.

Δώδεκα εὐκλεείας τριακοστὴ ἀγείρει μύσας.
Πέτρος.

Πέτρος ὁ Ἀπόστολος, καὶ πρῶτος τῶν Μαθητῶν, πρότερον τὸ εὐαγγέλιον κηρύξας ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἔπειτα ἐν Πόντῳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσία τε καὶ Βιθυνία, κατήλθε μέχρι Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παρεδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι τὸν Σίμωνα μάγου, ὑπὸ Νέρωνος σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, τελειοῦται.

Παῦλος.

Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, καὶ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων, τῷ ζήλῳ καὶ τῇ εἰς Χριστὸν πίστει πάντας τοὺς Ἀποστόλους ὑπερβαλὼν, ἀπὸ Ἱερουσαλήμ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικῆ κηρύξας τὸν Χριστὸν, καὶ καταλαβὼν τὴν Ῥωμαίων πόλιν, ὑπὸ Νέρωνος τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

• Ἀνδρέας.

Ανδρέας ὁ Ἀπόστολος, ὁ πρωτόκλητος, καὶ ἀδελφὸς Πέτρου, εἰς πᾶσαν τὴν παράλιον Βιθυνίας τε καὶ

Πόντου και Ἀρμενίας τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ ὑποβρέψας διὰ τοῦ Πόντου καὶ Βυζαντίδος, κατῆλθε μέχρι τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας ὑπὸ Αἰγιάτου σταυρωθεὶς, τελειοῦται.

Ἰάκωβος.

Ἰάκωβος ὁ Ἀπόστολος, ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Ἀγρίππα, διὰ τὸ εὐπαρρησίαστον αὐτῷ, μαχαίρᾳ ἀναιρεῖται.

Ἰωάννης.

Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, ὁ ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Χριστοῦ ἀναπεσὼν, ἐν Ἀσίᾳ καὶ ἐν Πάτμῳ ὑπὸ Δομτιανοῦ ἐξορισθεὶς, καὶ πολλὰ πλήθη προσεγαγὼν τῷ Χριστῷ, ὑποστρέψας ἐν Ἐφέσῳ, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, πλήρης ἡμερῶν ὑπάρχων.

Φίλιππος.

Φίλιππος ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου, καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Ἱερραπόλει, σὺν Μαρίας τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ καὶ Βαρθολομαίῳ, τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σταυρωθεὶς, τελειοῦται.

Θωμᾶς.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος, Πάρθοις καὶ Μήδοις, Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς, τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι, κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, καὶ ὑπ' αὐτῶν λόγχοις διατρωθεὶς, τελειοῦται.

Βαρθολομαῖος.

Βαρθολομαῖος ὁ Ἀπόστολος, Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, σαυρῶν προσηλωθεὶς ἐν Ἀλδανοπόλει, ἐν αὐτῇ τελειοῦται· τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ Λεῖψανον, ἐν Λάρνακι σιδηρᾷ ἐμβληθὲν, τῇ Σαλαῖσῃ ἐναπορρίπτεται.

Ματθαῖος.

Ματθαῖος ὁ καὶ Λευῖς, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαιῦ, ὁ Τελώνης καὶ Εὐαγγελιστὴς, ὁ καὶ ποιήσας δοχὴν μεγάλην τῷ Ἰησοῦ, ἐκοιμήθη ἐν Ἱερραπόλει τῆς Συρίας, διὰ πυρὸς τελειωθεὶς.

Ἰάκωβος Ἀλφαιῦ.

Ἰάκωβος Ἀλφαιῦ, ὁ καὶ ἀδελφὸς Ματθαίου, (ἀμφότεροι γὰρ τὸν Ἀλφαιὸν ἔσχον Πατέρα·) ὑπὸ τῶν ἀπίστων σταυρῶ ἀναρτηθεὶς, τελειοῦται.

Σίμων.

Σίμων ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὁ καὶ Ναθαναὴλ ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ ὀνομαζόμενος, πᾶσαν τὴν Μαυριτανίαν, καὶ τὴν τῶν Ἄφρων χώραν διελθὼν, καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν, σταυρωθεὶς ὑπ' αὐτῶν, τελειοῦται.

Θαδδαῖος.

Ἰούδας Ἰακώβου, ὁ παρὰ μὲν τῷ Λουκᾷ, ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς Πράξεσιν, Ἰούδας ὀνομαζόμενος, παρὰ δὲ Ματθαίῳ καὶ Μάρκῳ Θαδδαῖος καὶ Λεβθαῖος καλούμενος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν Μεσοποταμίᾳ κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον, ὕστερον ἐκοιμήθη ἐν Ἀραράτ τῇ πόλει, ὑπὸ ἀπίστων ἀναρτηθεὶς καὶ τοξευθεὶς.

Ματθίας.

Ματθίας, ὁ ἀντὶ τοῦ προδότου συγκαταριθμηθεὶς τοῖς Ἀποστόλοις, ἐν τῇ Λίθιοπιά κηρύξας τὸν Χριστὸν, καὶ πολλὰς τιμωρίας ὑπ' αὐτῶν αἰκισθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Ἰακώβος ὁ Ἀδελφόςθεος.

Ἰακώβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, καὶ υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ μνηστόρου, πρῶτος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων γενόμενος, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ κρημνισθεὶς, καὶ ξύλων τῶν κναφίων τὴν κάραν κρουσθεὶς, τελειοῦται.

Σιμεών.

Σίμων, ὁ καὶ Σιμεών καὶ Κλεόπας, ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, δευτέρως Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων. Οὗτος ἔζησεν ἔτη ρκ'. καὶ ὡς συγγενὴς τοῦ Κυρίου, καὶ τῆς Ἰούδα φυλῆς, κατακριθεὶς, καὶ, ἰσοδύνατον θνήσκων καὶ ὄφρων καὶ ἑτέρων φαλαγγίων ἐκπιεσθέντων, τὸ ἐκβλήθην ἐκίβην ὑγρὸν ὑπὸ Δομτιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων ἀναγκασθεὶς πιεῖν, πέποιθεν οὐδὲν βλαβερόν. Ὑστερον δὲ ὑπὸ Τραϊανοῦ βασιλέως Σταυρῶ παραδοθεὶς, τελειοῦται.

Βαρνάβας.

Βαρνάβας, ὁ καὶ Ἰωσῆς ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων ἐμπεφορμένος, τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον οἰκιστοῦ γράψας, ἐν τῇ Κύπρῳ νήσῳ λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Μάρκος.

Μάρκος ὁ Εὐαγγελιστὴς, ὁ χρηματίσας υἱὸς κατὰ πνεῦμα τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, καὶ ἐκ προτροπῆς αὐτοῦ τὸ Εὐαγγέλιον συγγραψάμενος, Ἀλεξανδρεῦσι καὶ τῇ ταύτης περιχώρῳ, ἕως Πενταπόλεως, ἐκήρυξεν αὐτό. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῇ κατ' Αἴγυπτον συρεῖς, καὶ τεφρωθεὶς, ἐμαρτύρησε καὶ ἐτάφη ἐν αὐτῇ.

Λουκᾶς.

Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ Ἰατρὸς, ὁ καὶ συνέκδημος Παύλου, τὸ ἴδιον εὐαγγέλιον συγγραψάμενος, ὑπαγορευόντος αὐτῷ τοῦ μακαρίου Παύλου, ἐπὶ δὲ καὶ τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων· μετὰ δὲ τὸ αὐτὸν ὑπαναχωρῆσαι ἀπὸ Ῥώμης, ἐγκαταλειφθέντος ἐκίσε τοῦ Παύλου, πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διδάξας, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας, ὡς φασιν, ὀγδοήκοντα ἔτων γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Φασὶ δὲ αὐτὸν πρῶτον, τὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς αὐτὸν τεκούσης, καὶ τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων διὰ ζωγραφικῆς τέχνης ζωγραφῆσαι, κακίβην εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐξενεχθῆναι τὸ εὐσεβὲς τοῦτο καὶ πάντιμον ἔργον.

Φίλιππος.

Φίλιππος, ὁ ἐν ταῖς Πράξεσιν ἐμπεφορμένος, ὁ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ὁ καὶ γάμῳ προσομιλήσας, καὶ τέσσαρας ἔχων θυγατέρας προφητευσάσας, Διάκονος κατασταθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸν Σίμωνα ὑποκριθέντα βαπτίσας, ἀλλὰ καὶ τὸν Αἰθίοπα εὐνοῦχον φωτίσας ὁμοίως, οὗτος ἐν Τράλλει τῆς Ἀσίας κηρύξας σὺν ταῖς αὐτοῦ θυγατέρασιν, ἐκίσε τὸν βίον μετᾶλλαξεν.

Ἀνανίας.

Ἀνανίας ὁ Ἀπόστολος, καὶ Ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, ὃς καὶ Παῦλον ἐβάπτισε δι' ἀποκαλύψεως, οὗτος, τειλὼν πολλὰς ἰάσεις ἐν Δαμασκῷ καὶ ἐν Ἐλευθεροπόλει, ὑπὸ Λουκιανοῦ ἡγεμόνος τύπτεται βουνεύροις, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ ἐξω τῆς πόλεως λιθοβολεῖται.

Ἰούστος.

Ἰωσήφ, ὁ καὶ Ἰούστος καὶ Βαρσαβᾶς, ὁ καὶ σύμφηρος γενόμενος Ματθίου, τῶν ἐβδομήκοντα Μαθητῶν ὑπάρχων εἰς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στέφανος.

Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς, εἰς τῶν ἐπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομήκοντα Μαθητῶν, ὃς καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς

τῶν Ἀποστόλων Πράξεις ἐμφέρεται, ὑπὸ Ἰουδαίων λιθοληθεῖς, ἀναιρέϊται, συνευδοκούντος τοῦ Παύλου τῆ αὐτοῦ ἀναιρέσει. Εἶτα ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἀνακομίζεται τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἀποτίθεται ἐν Κωνσταντιανῶν (*).

Πρόχορος.

Πρόχορος, καὶ αὐτὸς τῶν ἐπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομηκοντα Ἀποστόλων εἰς, Ἐπίσκοπος Νικομηδείας τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Νικάνωρ.

Νικάνωρ, εἰς τῶν ἐπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομηκοντα Μαθητῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Παρμεναῖς.

Παρμεναῖς, εἰς τῶν ἐπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομηκοντα Μαθητῶν, ἐπ' ὄψει τῶν Ἀποστόλων ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη ἐν τῇ διακονίᾳ αὐτοῦ.

Νικόλαος.

Νικόλαος, καὶ αὐτὸς τῶν ἐπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομηκοντα ἢν Μαθητῶν. Οὗτος ἑτεροδοξήσας, ἀπεβλήθη τῆς τῶν Ἀποστόλων χορείας· ἐξ οὗ καὶ ἡ τῶν Νικολαϊτῶν αἵρεσις συνέστη.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οἱ πανεύφημοι Ἀπόστολοι, καὶ οἱ Δώδεκα, καὶ οἱ ὑπ' αὐτοῦς Ἐβδομηκοντα, οὓς ὁ Κύριος Ἀποστόλους ἀνέδειξε, σὺν ταῖς πισταῖς γυναῖξιν, οὐκ ἐτελειώθησαν τῷ Δεῖῳ Βαπτίσματι, διὰ τὸ αὐτὸν ἐκείνων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὑποσχέσθαι αὐτοῖς οὕτω μετὰ τὴν Δεῖαν ἀνάστασιν, καὶ εἶπαι· Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ἐν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Καὶ ὅτι, μετὰ τὸ ὑποστρέφαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος Ὄρους, καὶ καθῆσαι ἐν τῷ ὑπερφῶ, σὺν πᾶσι τοῖς πιστοῖς ἀδελφοῖς τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ παναχράντῳ αὐτοῦ Μητρί, ὡς εἶναι πάντας ἑκατὸν εἰκοσιτὸν ἀριθμὸν, κατῆλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτούς· καὶ ἐμπλησθέντες ὑπ' αὐτοῦ, καθὼς καὶ Ἰωὴλ ὁ Προφήτης φησὶν, οὐκ ἐδεήθησαν ἑτέρου Βαπτίσματος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Μεμακάρισται, ὁ Πέτρος παρὰ τῷ Χριστοῦ, ὡς τῆτον φάμενας, Υἱὸν τοῦ ζῶντος Θεοῦ· Παῦλος δὲ τετίμηται, ὡς σκεῦος εὐχρηστον· καὶ ἀμφοτέρω, συμμελωδοῦντες ἑψαλλον· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ναμολάτρας μὲν, ὁ Πέτρος ἐσυνέτιζεν, ὡς προσετέτακτο· ὁ Παῦλος δὲ ἐθνικούς· τούτους τε τῇ χάριτι, Χριστῷ προσέφερον, ἀνακράζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως πανάριστος, ὁ Πέτρος τοῦ Χριστοῦ ποιμήν, τὴν ποιμνὴν εἴληφε· τῆς δ' Ἐκκλησίας αὐτῆ, ὁ Παῦλος διδάσκαλος, ἐνθεὸς γέγονεν, ἄμφω κρίζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

(*) Περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἴσα ἐν τῷ Μεγάλῳ Ὁρολογίῳ, Αὐγούστου 2.

Θεοτοκίον.

Παναμώμητε, Παρθένε καὶ ἀσύγκριτε, τῇ ἀγιότητι, ἢ τὸν Θεὸν ἐν σαρκί, ἀφραστως κυήσασα, καὶ γαλουχήσασα, αὐτῷ πρέσβευε, παντοίων ἡμᾶς ῥύεσθαι, πειρασμῶν τε καὶ σκανδάλων.

Τῶν ΙΒ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Υιοθετήσας, τοὺς μαθητάς σου πρὶν ὁ φύσει Υἱὸς, Δέσει κληρονόμους ἔδειξας πατρικῆς, κληρουχίας Ὑπεράγαθε, καὶ συνεδρεῦσιν σοι, τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότη εὐδόκησας.

Σοφίας χύμα, καρδίας πλάτος, γλώσσαν εὐλαλον, Λόγε παρασχὼν τοῖς Δείοις σου Μαθηταῖς, ἑξαπέστειλας κηρύττοντας, τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς βασιλείας πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Αναφανέντες, ὡσπερ νεφέλαι πλήρεις Δείου φωτός, πᾶσιν ἐπομβρίζουσιν ὕδωρ ζωοποιόν, οἱ Ἀπόστολοι κμαυγάζοντες· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη, τῇ Δείᾳ δόξῃ ὠφθης ἄχραντε, μόνη ἐξ αἰῶνος Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, δεξαμένη Μητροπάρθενε. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναίξιν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ρώμη κρατυνθείς ὁ Πέτρος Δείᾳ, θανούσαν τὴν Ταθηθῆν εὐχῇ ἀνέστησε· Παῦλος δὲ τὸν Εὐτυχον, ὕψους ὀλισθήσαντα, καὶ νεκρωθέντα ἠγειρεν, ἄμφω κραυγάζοντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οράσει φρικτῇ καὶ θαυμασίᾳ, ὁ Πέτρος καταφωτίζει τὸν Κορνήλιον· Παῦλος δὲ τὸν Γαῖον, Κρίσπον καὶ Πανέστιον, τὸν Στεφανᾶν ἐβάπτισεν, ἄμφω κραυγάζοντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φρουρούμενον Πέτρον δεδεμένον, Ἀγγέλου ἐπιστάσια Χριστὸς ἔλυσε· Παῦλον σὺν τῷ Σίλα δὲ, αὐθις προσευχόμενον, κολαστηρίῳ πόδας τε, δεινῶς τεινόμενον, ἀνήκε, τὴν φρενᾶν διασεύσας· ὅθεν γεγηθότες αὐτὸν εδοξολόγουν.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι τῶν παθῶν τῶν ὀλεθρίων, σειρᾶς τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διάρρηξον, αἷς ἑκαστός· σφίγγεται· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, καὶ ἴλασμόν αἰτούμεθα, ὄντες ὑπευθυνοί· ὃν δίδει Θεοτόκε λιταῖς σου, ταῖς ὑπερυψοῦσι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ΙΒ'. Χείρας ἐκπετάσας Δακνῆλ.

Ο ἁγίος καὶ πάνσοφος χορὸς, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, πυρὶ τοῦ Πνεύματος, ὡς ὕλην εὐπρηστον ἔφλεξε, τῶν δαιμόνων τὰ σεβάσματα, καὶ τὰς καρδίας τῶν Πιστῶν ἐφωταγώγησε, τῶν βωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Συμφώνως τοὺς θεῖους μαθηταίς, καὶ Ἀποστόλους Χριστοῦ, τοὺς τὰ οὐράνια, ἡμῖν βροντήσαντας δόγματα, τῆς λειμῶνας τοὺς τῆς πίστεως, τοὺς εὐεργέτας τοὺς κλονοῦς τῆς ἀνδρωπότητος, τοῦ Σωτῆρος, τῆς ὑπηρετίας ἐν ὑμῖν τιμῶμεν.

Τὰ πάνσεπτα καὶ χωρητικά, δοχεῖα τοῦ φωτός, τὰς τῶν βροτῶν ἀπαρχάς, τὰς τῆ κηρύγματος σάλπιγγας, τοὺς χειμάρρους τῆς ἀφθάρτου ζωῆς, τὰς θεοφόρους ἀστραπαῖς, τὰς ἰαμάτων πηγὰς, τῆς νοερούς πόδας, τῆ Εὐαγγελίου δοξάσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κενῆται δι' ἡμᾶς, ἵνα πληρώσεως, αὐτῆ μετὰσχωμεν· τὴν γὰρ πανάχραντον μήτραν σε, ὑπόδυσ ὁ ἀπερίληπτος, τῶν πατρικῶν οὐκ ἀποστάς κόλπων σεσάρκωται· ὅθεν πάντες, σε εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδὴ δ'. Ἄπας γηγενής.

Ολον πανταχῆ, τὸν κόσμον διήλθετε, ὡσπερ ὑπόπτεροι· καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, φυλαῖς ἀπάσαις γλώσσαις καὶ ἔθνεσι, τὸ τοῦ Χριστοῦ κηρύξαντες, πάντας εἰλκύσατε, πρὸς τὴν πίσιν, Πέτρε παμμακάριστε, καὶ θεσπέσιε Παῦλε Ἀπόστολε.

Νεύσας εἰς βαθύ, τὸ γῆρας καὶ φύσεως, τὸ χρέος Πέτρε πληρῶν, τῆ τοῦ διδασκάλου σου, Χριστῆ μιμήσει σταυρὸν ὑπέμεινας· σὺ δὲ τμηθεὶς τὴν κάραν σε, Παῦλε, ὦ θαῦμα φρικτόν! ἀντὶ λύθρου, γαλακτος ἀνέβλυσας, ὀχετῆς καὶ ἀπίστους ἐπέστρεψας.

Ω θεῖα δυάς, κόσμῳ τὸ σωτήριον, ἢ πιστευθεῖσα παντός, καὶ πρὸς θεοσέβειαν, ἐξ ἀσεβείας μεταρρύθμισασα, καὶ μετὰ πότμον σώζουσα, ἔτι πιστῶν τὰς ψυχὰς, καὶ ἡμῶν νῦν, μνήσθητε καὶ πρόσητε, τῆ Χριστῆ Κορυφαίῳ Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Σῶτερ ἀγαθὲ, ὁ φύσει φιλόανθρωπος καὶ πολυεύσπλαγγνος, ταῖς τῆς παννυμνῆς σου, Μητρὸς Παρθένου θεαῖς ἐντεύξεσι, Πέτρε πρεσβείαις Παύλου τε, τῶν Ἀποστόλων τῶν σῶν, τὰ ἔλεη, σοῦ καὶ τὴν βοήθειαν, οὐρανόθεν ἡμῖν ἐξαπόστειλον.

Τῶν ΙΒ'. Λίθος ἀχειρόμητος.

Λύειν τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τὴν ἐξουσίαν εἰληφότες, παρὰ τοῦ Δεσπότη Θεοπάτη, τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνυμνήτων ὑμᾶς, συμπαθῶς ἐξαλείψατε, καὶ σωτηρίας ἀξιώσατε.

Ο ἄλην τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, οὐσιωδῶς ὑμῖν φανεῖσαν, πάντες ὑπεδέξασθε σοφοί, ἐν ὑπερώῳ μυσταγωγούμενοι, τὰ ὑψηλὰ διδάγματα· καὶ νῦν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Υμῖν ὁ Χριστὸς νῦν τοῖς φίλοις, ἀναπαυσάμενοις βραβεύει, τοὺς ἀμαραντίνους στεφάνους, καὶ θεωρίας θείας ἐμπύμπλησιν, ὅν περ νῦν δυσωπήσατε, τὰς Ἐκκλησίας διασώσασθε.

Θεοτοκίον.

Σαρκενὴ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Θεοῦ μφευτε.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῶν Μαθητῶν τὴν πάντιμον δωδεκάδα, χαρμονικῶς συνδράμωμεν εὐφημῆσαι. Χαίρετε τὴν σύμπασαν κυκλώσαντες, καὶ τῶν ἐθνῶν ζωγρήσαντες, τὰς κακοπίστους ἀγέλας, μαθητευθέντων τὰ θεῖα.

Θεοτοκίον.

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα θεοτόκε, καὶ εἰς θεόν σε ἔχομεν προστασίαν. Ἐκτεινον τὴν χειρὰ σου τὴν ἄμαχον, καὶ δραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλους, βοήθειαν ἐξ ἁγίου.

Εἰς τῆς Αἴνης, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Η κορυφαία κρηπίς τῶν Ἀποστόλων, τὰ πάντα κατέλιπες καὶ ἠκολούθησας, τῷ Διδασκάλῳ βωὼν αὐτῷ· Σὺν σοὶ θανοῦμαι, ἵνα καὶ ζήσω τὴν μακαρίαν ζωὴν. Τῆς Ῥώμης δὲ γέγονας σὺ πρωτεπίσκοπος, τῆς παμμεγίστου τῶν πόλεων, δόξα καὶ κλέος, καὶ Ἐκκλησίας, Πέτρε ἐδραῖωμα, καὶ πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσιν, ὄντως ταύτης Χριστὸς ὡς προέφησεν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφωρισμένος, ὑλῶδης ἐμφάσεως, βάρους ἀπάσης φυγῶν, ἀνεπτερώθη τῷ ἔρωτι, ὄντως τῆς θείας, Παῦλε ἀγάπης πρὸς ὑψος ἐνθεον· ἐνθα τὸν ὑπέρφωτον, γνόφον τοῦ θείου φωτός, ὑπεισελθὼν ὡς τις ἄσαρκος, τὴν τῶν ἀρρήτων, κατεπλουτίσθης ῥημάτων μύσιν, καὶ ἀπεστάλης τοῖς ἐν σκότει,

τὸ φῶς μηνύων Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἐκέ-
τευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο φῶς ὑπάρχων πρὸ πάντων τῶν αἰώνων,
ὅτε κατηξίωσας πρὸς με τὸν ἄνθρωπον,
ἐπιδημῆσαι δι' ἄφατον, φιλανθρωπίαν, καὶ σὰρξ
γενέσθαι δι' ἀγαθότητα, τότε φῶτα δεύτερα τῆς
σῆς λαμπρότητος, καὶ ἀσραπῆς ἀποστίλθοντα,
τοὺς Ἀποστόλους, καὶ μαθητάς σου Σῶτερ ἀ-
νεδειξας· οἱ καὶ πεμφθέντες, κτίσιν ἅπασαν,
τῷ φωτί σου τῷ θείῳ κατηύγασαν, δυσωποῦν-
τές σε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρε καὶ Παῦλε τοῦ Λόγου ἀροτῆρες, Ἄν-
δρέα Ἰάκωβε, καὶ Ἰωάννη σοφῆ, Βαρθο-
λομαῖε καὶ Φίλιππε, Θωμᾶ Ματθαῖε, Σίμων
Γούδα, θεῖε Ἰάκωβε, παγκόσμιε πάντιμε, τῶν
Μαθητῶν δωδεκάς, οἱ ἐν τῷ κόσμῳ κηρύξαντες,
τὴν παναγίαν, Τριάδα φύσει Θεὸν αἰδίων, τῆς
Ἐκκλησίας οἱ ἀλάξευτοι, ὄντως πύργοι καὶ

στύλοι ἀσαλευτοί, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, ἐκε-
τεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἦν δηλῆθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σω-
τῆρος Μαθηταί, τὴν πλάην τῶν εἰδῶλων,
ὡς ὕλην καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν,
τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν
γνώσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε· καὶ νῦν πρε-
σβεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

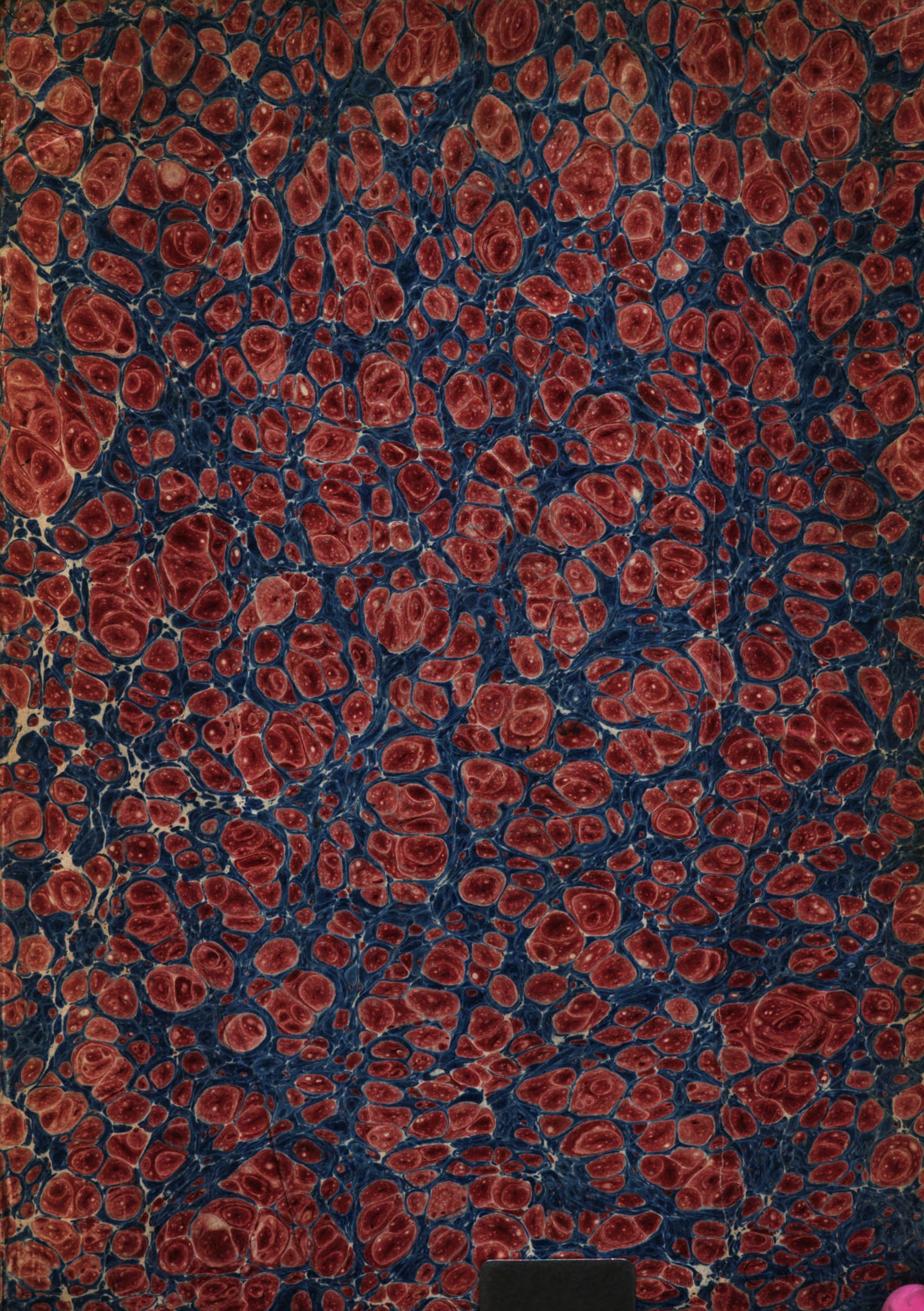
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κα-
νόνο τῶν Κορυφαίων ᾠδὴ γ'. καὶ ἐκ τοῦ τῶν
Δώδεκα ᾠδὴ δ'.

Ο' Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν·
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

3 2044 105 539 860

